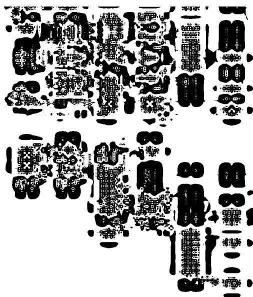
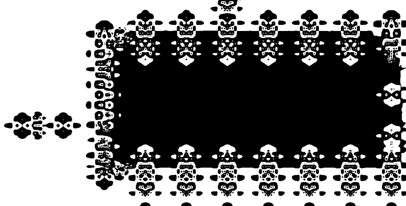

[redacted]

IOANNIS STOBAEI

ECLOGARUM

PHYSICARUM ET ETHICARUM

LIBRI DUO.

VOL. I.

IOANNIS STOBAEI

ECLOGARUM PHYSICARUM ET ETHICARUM LIBRI DUO.

RECENSUIT

AUGUSTUS MEINEKE.

TOM. I.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLX.

LIPSIAE TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRAEFATIO.

Ioannis Stobaei eclogas physicas et ethicas primus a. MDLXXV Antverpiae in officina Platini edidit Guilielmus Canterus. haec editio cum ex mutilato et vitiosissime scripto codice ducta esset et propter raritatem libri paucorum manibus versaretur, magno literarum emolumento Ludovicus Heerenius superiore saeculo ad finem vergente, critica supellectile ex pluribus bibliothecis collecta, novam Eclogarum editionem parare instituit*). qui vir, etsi neque a grammatica graecae linguae scientia satis instructus neque in critica factitanda exercitatus, vix tamen dici potest quam multis locis, recto et simplici iudicio usus, lucem salutemque restituerit. Heerenio nostra memoria successit Thomas Gaisfordus, qui Augustano codice iterum excusso Eclogas edidit Oxonii a. MDCCCL. comite adiuncto Hieroclis commentario in aurea carmina Pythagoreorum. de Gaisfordi opera nemo est qui intelligentius iudicarit Leonardo Spengelio in Münchner Gelehrte Anzeigen a. MDCCCL. no. 30—33. Gaisfordus, ut aperte dicam quod sentio, nihil nominis sui claritate dignum praestitit; vetera vitia nec ab Heerenio sublata, intacta reliquit fere omnia, novisque typothetae neglegentia illatis erroribus textum foede commaculavit.

Ipse quid in tanta Eclogarum corruptela et librorum ab Heerenio usurpatorum pravitate praestiterim, aliorum esto iudicium**). hoc certe effecisse mihi videor, ut in plurimis locis oratio a foedissimis vitiis purgata, in aliis certe via ad veritatem reperiendam aperta sit. sed de his quae dicenda sunt, suo

*) prodiit Göttingae MDCCXCII et MDCCCII.

**) Specimen mearum in Stobaeo emendationum exhibuit Philologus Gotting. XIV p. 34—43.

...umini adiciendi di-
...ruit:
... *chartaceus*, admo-
...XV superare videtur.
... folia, quorum tamen
...state detrita. In reli-
...s solent esse rubrae,
... margine, vel interdum
...ore appinguntur. Litte-
... vocaveris, attamen per-
... in spiritibus et accentibus
...itur enim in his, ut et in
...matica..., signa autem dia-
...ro vel perverse adiiciuntur.'
...as nostras et multo auctiores
...anteri editione leguntur. Ha-
... quae in ceteris codd. melioris
... fronte adduntur, foliis primis
...da erant.) Lectionum autem egre-
...bet, quantam praeter Vaticanum
... ipse satis recens est, descriptus
...egregio, qui quis fuerit? frustra
... quomodo in bibliothecam Augu-
...et.'

...s. Codex hic itidem est *charta-*
...na; continet 197 folia, atque inter
... 201 insignitus est. Quod ad aeta-
...ere esse videtur qua Augustanus:
...XIV non ascendit; ceterum nec tem-
...uis eum descripserit, vel quomodo
... pervenerit, novimus. Exaratus
...mma cura et diligentia, ita ut lectio
... Compendiis lectionis raro usus est
...piritibus, signisque diagnosticis ean-
...uam Augustanus. Descriptus autem
... librario, interdum enim, etsi per-
... margini adspersae sunt. Nomina

auctorum, ita ut in Augustano, plerumque in margine addita, interdum tamen in ipso contextu locis suis superscripta sunt.'

'Continet hic codex omnia ea supplementa, quae in reliquis codd. melioris notae exstant; praeterea duobus locis, nempe in fronte cap. XII περὶ ὕλης, et cap. XV περὶ σωμάτων, nonnulla adiecta leguntur, quae in cod. Augustano et Escurialensi desiderantur. In quae cum primo inciderem, spes utique affulgebat, fore, ut novis opibus Stobaeus inde augeri posset. Mox tamen cum Neapoli *Farnesinum A* inspicerem, eadem haec cum pluribus aliis inter scholia a recentiori auctore profecta margini adscripta inveni, unde male ea in nostro cod. ex margine in contextum immigrasse apparet.'

'Ceterum hic quoque codex amplam praeclarissimarum lectionum copiam suppeditavit. Convenit quidem in plurimis cum Augustano, alias tamen solus sibi vindicat. Omnino vero, si quid huic nostrae editioni decoris accesserit, his maxime duobus codicibus illud debetur; qui tam largam saniorum lectionum messem praebuerunt, ut ipse, cuinam eorum primae partes assignandae sint, dubius haererem, nisi eo palmam praeriperet Vaticanus, quod et integer servatus sit, et ex meliori codice descriptus esse videatur.'

'*Unum* hunc tantum Eclogarum codicem in bibliotheca Vaticana reperi. *Duo* quidem ibi exstare innuere videtur *Lucas Holstenius in praefat. ad fragm. Porphyrii de Styge*, ex hoc Stobaei cod. cum aliis Porphyrii scriptis ab eo editum *Romae*, 1630. dum *alterum* cod. commemorat; sed hunc frustra quaesivi.'

'*Codices Farnesini duo.* Servantur hi codd. in bibliotheca *regia Neapoli a Capo di Monte*, in quam ex hereditate Farnesina pervenerunt. Inveni ibi eos, cum omnibus reliquis graecis codd. in terram deiectos, pulvere ac sordibus squalentes, atque ita neglectos ut certus fere interitus iis imminere videretur. Spes tamen est, fore, ut indignae huic sorti subtrahantur, cum post meum discessum bibliothecae huic praefectus sit Cl. *Pasquale Baffi*, vir graece doctissimus, mihique amicissimus; qui in ipsis quoque his codd. excutiendis operam suam mihi addixit. Ex iis vero

'*Farnesinus* A est *bombycinus*, scriptus forma ma-

[illegible] omnis ab eadem manu; Tem-
[illegible] iecta est; exaratus tamen esse
[illegible] nnium, quos videre mihi con-
[illegible] Continet et hic eadem supple-
[illegible] exhibent, eaque loca, quae in
[illegible] tiori manu notula adiecta, a reli-
[illegible] est accurate et diligenter, for-
[illegible] dem nitidam, attamen claram et
[illegible] cem hunc non me integrum cum
[illegible] ra iam in praefatione monui; cum
[illegible] et praeterea multa alia quae in
[illegible] am, accurate inspexerim, lectio-
[illegible] sufficient haec ut certum de eo
[illegible] inere eum inveni multas quidem
[illegible] am tamen ex omnibus, quam codex
[illegible] icanus non suppeditasset. Quare,
[illegible] sit notae, nova tamen praesidia
[illegible] rigendum ex eo peti posse frustra

[illegible] cat codex hic scholia, passim mar-
[illegible] cripta ad calcem Eclogarum a me
[illegible] n haec recentioris autoris, utpote
[illegible] iis *S. Anastasius,*) scripta tamen
[illegible] ratus est. Continent quidem inter-
[illegible] uae in ipso contextu leguntur; ple-
[illegible] bent ad quaestiones cognatas, quas
[illegible] Ceterum vero ab docto ea auctore
[illegible] saepius enim in iis laudantur Plato,
[illegible] rum philosophorum principes.'
[illegible] in eadem bibliotheca adservatus,
[illegible] ecens, scriptus enim videtur sub
[illegible] 347 folia in forma quarta. Habet
[illegible] qui, exaratus autem est admodum
[illegible] nti. Lectiones variantes, quas ex-
[illegible] et cod. Escurialensis, *cum quo in*
[illegible] nit. Quae ex eo cum *editis* con-
[illegible] il novi ad Stobaeum *exornandum*

...us in marg. editionis suae ...
...uerit incertum est. Pauca e...
...x utroque codice hausta e...
...n inspexerit, an vero lectio...
...ab eo additur. Nos vero si...
...s Farnesini auctoritatem lec...
...ndus est cod. A. quem accu...

...s. Codicem hunc non me ip...
collationem eius deberi *Tych*...
...a iam in praefatione monui.
...iorem codicis descriptionem,
...de eo in universum dicenda
...quoque hic codex *chartaceus*,
...XV; fuit autem olim in biblio-
...copi Tarraconensis, ex qua in
...migravit, unde passim quoque
...net eadem supplementa quae
...esse dicitur; lectionis tamen
...Vaticano et Augustano. Im-
...rriguntur, in eo ut in Canteri
...ut eo solo Stobaeus nunquam
...m lectiones, quas offert, tan-
...codd. modo laudati, Augustanus

...rum adhuc ibi exstare, Eclogas
...me Cl. *Tychsenius;* descriptum
...ione Canteri, unde in lection...
...itas esse potest.' Est quoque hic code...
...*risinus*. ...
...ecos 2129, exaratus forma octav...
...riptus est festinanti manu, atq...
... Solus vero ex omnibus, ...
...re. convenit cum eo quo usus
...d. Incipit enim ab iisdem verbi...
πᾶς κόσμος, ζῶος ἐκ ζώων ...
...n nostra editione exstant p. 46. ...
...nec in margine adiecto. Varia

supplementa, quae reliqui codd. passim exhibent, in eo desiderantur. Contulit autem hunc codicem cum editis Grotius, lectionesque variantes quas invenit, ad marginem Stobaei sui notavit. Asservatur hoc Grotii exemplar in bibliotheca Academica, *Lugduni Batavorum;* integra vero cod. collatio, inde descripta, amici benevolentia in manus meas pervenit; ita ut, cum Parisiis versarer, etsi codicem non modo inspexi, sed accurate quoque perlustravi, opera tamen eum totum conferendi supersedere potuerim. — Quod autem ad lectiones attinet, quas ille exhibet, raro tantum a Canteri editis differunt, unde parum tantum praesidii ad editionem meam exornandam in eo reperi.'

'*Codex Ambrosianus.* Codicis huius in bibliotheca Ambrosiana Mediolani fragmentum tantum superesse, supra iam monui. Est vero *chartaceus*, admodum recens, saeculi ut videtur XV, et negligenter scriptus. Incipit a verbis μὴ ἀγνοήσας, ἀκριβῶς δύναται quae in Cant. ed. leguntur p. 50. lin. 39, quae mox excipit caput περὶ τάξεως τοῦ κόσμου; desinit in verbis οὐ τοῖς πρώτοις δ' ὁμοίους, quae in editis exstant p. 118 l. penult. — Nomina auctorum in margine nunquam adiiciuntur; quod autem ad lectiones variantes attinet, post accuratiorem inspectionem facile vidi, praeter librarii sphalmata nullas omnino novas in eo deprehendi. Convenit enim in plurimis cum ed. Cant.; ubi vero ab ea discedit eadem habet, quae iam meliores codd. suppeditaverant.'

'Praeter hos Eclogarum codices alius adhuc commemoratur inter libros *Vossianos*, in ipso enim eorum catalogo mentionem eius iniectam esse reperio, ubi *in multis ab editis discrepare* dicitur *). Libri Vossiani, cum postea in bibliothecam Academicam *Lugdunum Batavorum* migraverint, codicem nostrum ibi quaerere non neglexi. Spe tamen mea excidi, non enim integer ibi Eclogarum codex nec exsistit, nec unquam exstitit, sed reperiuntur tantum variae lectiones, quas *Hugo Grotius* ex cod. Paris. excerptas margini Stobaei sui adscripsit; ac praeterea supplementa nonnulla, ex cod. Augustini vel Escurialensi descripta, quae publici iam iuris

*) Cf. *Catalog. Mss. in Anglia et Hibernia* T. II. p. 62.

...ll. Belg. Vol. VII. p. 181 —
...cod. Vossiano exorta sit, c...
...itteris adii amicisssimum ...
... a me propositam haec m...
...erba apponere liceat.): Qu...
... nullus unquam fuit in ...
...olomesius, qui confecit ...
...lia editum, aut Stobaei ...
...avit supplementa ex cod...
... Vossiana, aut ob oculos...
...Vossianum, Excerpta ex...
... Qui codex, cum obscu...
...et in catalogo Leidensi p...
...operae pretium duxit, ac...
...dare in Diatrib. in Eurip...
... quid de codice hoc Vossi...
...."

...s codices attinet, cum iam...
...iam de iis iudicium in u...
...rum sit auctoritas, ex qui...
...modo inter se vel conveni...
...ituatur."

...tum foret scriptorum ant...
...mss., qui in bibliothecis a...
...ra constarent. Quantis enim...
... in codicibus excutiendis, ...
...xerit, cognitum haberemu...
...s inde quam ex ipsa eor...
... intelligatur. Verum in ...
...tire fatendum est, neque ...
...n de fatis eorum nihil fe...
...s ad liquidum perduci potest...
...um satis me edocuit: dupli...
...logarum Stobaei recensione...
... mutilatam; eosque omnes e...
...orum alter pleniorem, alte...
...eret. Plenior illa superest i...
...Escurialensi. Farnesino ut...

alteram solus sequitur Regius Parisinus; eandem autem
nuit codex Sambuci, ex quo Canteri editio expressa est; u
fieri debebat, ut multa in illa desiderentur, quae in co
melioribus reperiuntur. Deest enim in hac recensione in fro
integrum caput περὶ ἀριθμητικῆς, desunt passim varia lo
in medio libro, desiderantur denique nonnulla in fine. Su
plentur haec omnia codd. alterius recensionis, simulque inn
meris mendis, quibus altera scatet, medela affertur.'

'Illud vero, quod modo monui, codices, qui adhuc supe
sunt, duplicis esse originis, seu ex duobus codd. genus d
cere, probari quidem posset ipsa lectionis varietate, quae
codd. melioris notae talis est, ut eos ex communi fonte pr
fluxisse dubitari nequeat; attamen gravius argumentum nob
suppeditat ipsa librariorum negligentia, quo res ita conficitu
ut nulli dubitationi subiecta esse possit. Accidit nempe eoru
incuria, ut in utriusque recensionis codicibus, diversis tame
locis, transpositio paginarum facta sit, ita ut vice versa un
recensio ex altera sit emendanda. Cernitur illa in edit. Canteri p. 2 lin. 42. post verba καὶ τὸ μὲν ἕν; ibi enim inserenda sunt quae p. 5. l. 2. inde a verbis τὴν ἀνάγκην usque ad p. 7. l. 68. οἰκονομεῖται, leguntur. Idem hic error, qui omnem sensum tollit, irrepsit in codicem Parisiensem, unde eum cum illo quo Canterus usus est (qui quod sciam, periit,) ex uno eodemque fonte profluxisse patet. Ceteri autem codices omnes h. l. veram nobis paginarum seriem conservarunt. Verum enim vero hi ipsi, qui locum modo adductum sanum nobis tradunt, alio postea loco in eundem errorem inciderunt. In iis enim p. 185. l. 38. post vocem θηριώδη male inseruntur quae edita exhibent pag. 188. l. 9. καὶ περὶ τὴν κτῆσιν vsque ad p. 189. l. 28. προηγουμένην. Communis est hic error omnibus, excepto tantum solo Parisiensi, qui cum Canteri codice, typis expresso, verum nobis ordinem servavit. Nisi itaque quis contendat, eundem errorem ab omnibus librariis casu quodam committi potuisse, nemo non videt, omnes hos codd. Eclog. Stobaei, solo tantum Parisiensi excepto, ex uno eodemque fonte derivatos esse.'

Codicibus ab Heerenio recensitis accedit unus Musei Britannici, Harleianus n. 6318. liber hic pessimi est generis ipso-

que Gaisfordo iudice nullius ad emendandum Sto
tus. meliora fortasse de collatione alius libri expect
de quo adscribam verba Gaisfordi:
"Intellexi ex Catalogo Codd. Mss. Escurialens
et labore Em. Milleri confecto et Parisiis edito a. 1
etiamnum in Bibliotheca ista exstare n. Σ. II. 1
Stobaei Eclogarum codicem membranaceum saecul
tum. Subirascor viro egregio quod nullum ne
quidem specimen protulerit quo quis certius de
indole et praestantia statuere queat. Quanto m
et litterarum reipublicae gratius si dieculam una
ram reposuisset huic codici accuratius exploranc
ab editis diversas hinc inde excerpendo, mis
paucis, quibus absque incommodo careremus. -
mirari nequeo indiligentiam Tychsenii, qui am
minus sexaginta Bibliotheca Escuriali lustrat
ibi se reperisse profitetur codices Stobaei, Aut
ceum et recentem alterum olim Antonii
ex ipsa editione Canteriana descriptum. Nam
illum tres recentes memorat Millerus, notato
2. V. 1. 6."

Equidem vehementer vereor, ne totum
illo Eclogarum codice ad veritatem exactum
dilapsurum sit.

Quod superest, Canterianae et Heereniana
nas in marginibus indicatas ita distinxi, ut Cant
rotundis Heerenianos rectis signis includerem.

Scribebam Berolini Cal. Martiis MDCCCLX.

Augustus

P. 9, 15. ἐφιέντος corrige pro ἐφιέντος.

ΦΥΣΙ

ΙΩΑΝΝΟΥ Σ'

ΦΥΣΙ

ΙΩΑΝΝΟΥ Σ

ΒΙΒΛΙΟΝ Π

ΠΕΡΙ ΑΡΙΘΜ

Αἰσχύλου [Prom. 4
*Ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε
οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος, οὔτε
θέρους βέβαιον· ἀλλ' ἄνευ γ
ἔπραττον, ἔς τε δή σφιν ἀντο
ἄστρων ἔδειξα τάς τε δυσκρί
ἀριθμὸν εὑρὼν ἔξοχον σοφισ*
[*Εὐριπίδου Παλα*
*Ἔπειτα πάσης Ἑλλάδος
βίον διῴκησ' ὄντα πρὶν πεφ
θηρσίν θ' ὅμοιον· πρῶτα μ
ἀριθμὸν εὕρηκ' ἔξοχον σοφὸ*

. . .

*Ὅτι καὶ τὴν περὶ τοὺς ἀ
ἠπίστατο, τοὺς μὲν ἐχθροὺς
προσαγορεύων*

...ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρ...
...κὸν ἄρθμιον
..., οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν
...ριδος περὶ θυμοβόροιο
...διέτμαγεν ἀρθμήσαντε
...θραν ἡγούμενος ἁρμον...
...μιον ἐναρμόνιόν ἐστι
...όγοις ἀριθμῶν τὴν
...λου τοῦ Λοκροῦ περ...
...ἀριθμῶν γενέσεως
...έτου λόγου Ἀριστ...
...στον εἶδος τὸ ἐν...
...ουμένη μονὰς ἀρ...

...ν ἐσσίαν
...εκάδι.
...θείω
...ν κοιν...
...ας π...
...ὰρ ἀ...
...κὰ
...οῦ

ραμμαῖς περιεχομένους·
ος οὐδέποτε περαίνεται,
ι, αὐτός τε πέρατος τυ
ον ἔχουσαν ἴσχει.
σία καὶ φύσις καὶ νοῦς
αὶ μέσον καὶ πέρας ἔχο
του μετείληφεν ἃ ἔστι,
ἕκαστον ἀπὸ τῶν ἄλλων
ν τε καὶ εἴδωλα τοῦ ἑνὸς γ
ὸν Ἀριστοξένου περ

ρὶ τοὺς ἀριθμοὺς πραγματ
αι δοκεῖ Πυθαγόρας καὶ
ν, ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς τ
τὰ πράγματα ἀπεικάζων τ
α ἀριθμὸς ἔχει καὶ λόγος
πρὸς ἀλλήλους. Αἰγύπτιο
ὸν καλοῦσι Θώθ, οἱ δὲ ἑκ
νοηθῆναι. μονὰς μὲν οὖν
μὸς δὲ τὸ ἐκ τῶν μονάδ
ῶν δὲ ἀριθμῶν ἄρτιοι μέν
ι, περισσοὶ δὲ οἱ εἰς ἄνισο
ἐν περισσαῖς ἡμέραις αἱ κ
σθαι δοκοῦσι καὶ αἱ μετα
ἀρχὴν καὶ τελευτὴν καὶ μ
καὶ παρακμῆς ἐχόμενα.
ς ἑ τῶν νόμων [p. 747]
ῳ νομίσαντα πρὸς πάντα ε
ἀριθμῶν διανομὰς καὶ
αυτοῖς ποικίλλονται καὶ π
ὶ ἐν βάθεσι ποικίλλονται καὶ ὅ
ινήσεσι ποικίλματα, κ
νήσεσι ταῖς τε κατὰ τὴν

λείστη σπουδῆ περὶ τοὺς ἀριθ
τῶν ζῴων γενέσεις ἀνῆγεν εἰς
τέρων τὰς περιόδους. ἔτι δὲ
ἐπωνόμαζεν, ὡς Ἀπόλλωνα μὲν
ρτεμιν δὲ τὴν δυάδα, ... τ
Ἀφροδίτην, τὴν δὲ ἑβδομάδα
Ἀσφάλειον δὲ καὶ Ποσειδῶνι
δεκάδα Παντέλειαν. αὐτοῦ δὲ
τὸν μὲν ἄρτιον ἀτελῆ, πλήρη δ
το τὸν περιττόν, ὅτι μιγνύμεν
ἀεὶ ποιεῖται περικρατεῖν τὸν ἐ
αὑτῷ τε πάλιν συντιθέμενος γ
ρτιος οὐδέποτε τὸν περισσόν,
ἔχων δύναμιν ἀρχῆς· ὥστε ἐ
πολλοὶ τῶν ἀρτίων εἰς περισσοὺ
ουσιν, ὡς ὁ ἑξκαίδεκα, τῶν δ
υς οὐδείς· ἀδιαίρετον γὰρ ἡ
ς ἕτερα· τοῖς δὲ ἄλλοις εἰς τὰ
ς. ἔτι δὲ τῇ μονάδι τῶν ἐφεξῆ
περιτιθεμένων, ὁ γινόμενο
τῶν δὲ ἀρτίων ὁμοίως περιτι
καὶ ἄνισοι πάντες ἀποβαίνο
είς. καὶ μὴν εἰς δύο διαιρουμ
σσοῦ μονὰς ἐν μέσῳ περίεστι
εται χώρα καὶ ἀδέσποτος καὶ
εοῦς καὶ ἀτελοῦς ὄντος. πε
τῶν ἀριθμῶν τοῦτον διέξεισ

OTI
T

καὶ γ
τοῦτ

Ἰ
ἄρρη
πᾶσα
καὶ λ
τοῦ γ
δεξιὰ
μιμνή
βουσί
καὶ φ

Z
ὅππως

Ὀ

Ζε

Ζε
ἐσθλοῖς

Ῥη

ἠμὲν κυδῆναι ἠὲ θνητὸν βροτὸν ἠδὲ κακῶσαι.

Ζεὺς δὲ καὶ ζωῆς καὶ θανάτου πείρατα νωμῶν

Σιμωνίδου

Οὔτις ἄνευ θεῶν ἀρετὰν λάβεν,
οὐ πόλις οὐ [βροτός].

11 Μενάνδρου

Ἅπαντα σιγῶν ὁ θεὸς ἐξεργάζεται.

12 Κλεάνθους

30] Κύδιστ' ἀθανάτων πολυώνυμε παγκρατὲς α
Ζεῦ φύσεως ἀρχηγέ, νόμου μέτα πάντα κυβερνῶ
χαῖρε· σὲ γὰρ καὶ πᾶσι θέμις θνητοῖσι προσαυδ
ἐκ σοῦ γὰρ γένος ἐσμέν, ἤχου μίμημα λαχόντες
μοῦνοι, ὅσα ζώει τε καὶ ἕρπει θνήτ' ἐπὶ γαῖαν.
τῷ σε καθυμνήσω καὶ σὸν κράτος αἰὲν ἀείσω.
σοὶ δὴ πᾶς ὅδε κόσμος ἑλισσόμενος περὶ γαῖαν
πείθεται ᾗ κεν ἄγῃς, καὶ ἑκὼν ὑπὸ σεῖο κρατεῖτ
τοῖον ἔχεις ὑποεργὸν ἀνικήτοις ἐνὶ χερσὶν
ἀμφήκη πυρόεντα ἀεὶ ζώοντα κεραυνόν.
τοῦ γὰρ ὑπὸ πληγῆς φύσεως πάντ' ἐρρίγασιν,
ᾧ σὺ κατευθύνεις κοινὸν λόγον, ὃς διὰ πάντων
φοιτᾷ μιγνύμενος μεγάλοις μικροῖς τε φάεσσιν.
ὡς τόσσος γεγαὼς ὕπατος βασιλεὺς διὰ παντός.
[32] οὐδέ τι γίγνεται ἔργον ἐπὶ χθονὶ σοῦ δίχα δαῖμο
οὔτε κατ' αἰθέριον θεῖον πόλον οὔτ' ἐνὶ πόντῳ,
πλὴν ὁπόσα ῥέζουσι κακοὶ σφετέρῃσιν ἀνοίαις.
ἀλλὰ σὺ καὶ τὰ περισσὰ ἐπίστασαι ἄρτια θεῖναι
καὶ κοσμεῖν τὰ ἄκοσμα, καὶ οὐ φίλα σοὶ φίλα ἐσ
ὧδε γὰρ εἰς ἓν πάντα συνήρμοκας ἐσθλὰ κακοῖσ
ὥσθ' ἕνα γίγνεσθαι πάντων λόγον αἰὲν ἐόντων
ὃν φεύγοντες ἐῶσιν ὅσοι θνητῶν κακοί εἰσιν,
δύσμοροι, οἵ τ' ἀγαθῶν μὲν ἀεὶ κτῆσιν ποθέον

οὔτ' ἐσορῶσ
ᾧ κεν πειθό
αὐτοὶ δ' αὖ
οἳ μὲν ὑπὲρ
οἳ δ' ἐπὶ κερ
ἄλλοι δ' εἰς

. . . .

σπεύδοντες
ἀλλὰ Ζεῦ πα
ἀνθρώπους
ἣν σὺ πάτερ
γνώμης, ᾗ π
ὄφρ' ἂν τιμη
ὑμνοῦντες τα
θνητὸν ἐόντ
οὔτε θεοῖς ἢ

[Μου

Θεοῦ θέλ
Τί δ' οὐ γένο
Ξὺν τῷ θεῷ
Γεννᾷ τὸ θεῖο
Ζεὺς ἔσθ' ὁ π
Ἄνευ θεοῦ γι
Θείᾳ προνοίᾳ
Θεὸς μόνος π

[Ὁ μή

Καί τε θ
παντοῖοί τ' ἐ
ἀνθρώπων ὑ

Ὁ μή

Τοῖος γὰ
οἷον ἐπ' ἦμα

17 Πανταχοῦ

στι καὶ βλέπει τὰ πάντ' ἀεὶ θεός.

οὐδ' … γὰρ οὐδεὶς χωρὶς εὐτυχεῖ βροτῶν,
χαίρε … τὸ μεῖον ἦλθε, τὰς θνητῶν δ' ἐγὼ
κελεύω θεῶν ἄτερ προθυμίας.

[Ἀρχιλόχου]

… ος ἀνθρώποισι θυμός, Γλαῦκε Λεπτίν
θνητοῖς, ὁκοίην Ζεὺς ἐφ' ἡμέρην ἄγῃ.

[Σοφοκλέους]

… οῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις.

… ητοῖσιν ἀνθρώποισι καταφυγὴ θεοί.

… τἀμπλακήματ' ἔρχεται θεοὺς ἔπι,
… βόντες οἱ κακῶς πεπραγότες
… έαν ἀπῆλθον ἐκ δυσπραξίας.

… ῦν οὐκ ἔτι μοι δίχα θυμός·
… αφὴς [φάτις ἔσθ'], ὅτι καὶ τὰ βρότεια
… πικάρσια τέμνει,
… ῶν μὲν δοκέοντ', ἀδόκητον δ' ἐξαείρων.

[Ὀρφέως]

… εὺς πρῶτος γένετο, Ζεὺς ὕστατος ἀρχικέρ
κεφαλή, Ζεὺς μέσσα, Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτ
ἄρσην γένετο, Ζεὺς ἄμβροτος ἔπλετο νύμφ
πυθμὴν γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
πνοιὴ πάντων, Ζεὺς ἀκαμάτου πυρὸς ὁρ
πόντου ῥίζα, Ζεὺς ἥλιος ἠδὲ σελήνη·]
βασιλεύς, Ζεὺς αὐτὸς ἁπάντων ἀρχιγένεθλ
… άτος, εἷς δαίμων γένετο, μέγας ἀρχὸς ἁπά
δέμας βασίλειον, ἐν ᾧ τάδε πάντα κυκλεῖτ

[illegible] ἐκ τῶν περὶ
[illegible] γιγνομένων ῥᾴ-
[illegible], ἐὰν δύο ἔχῃ τις
[illegible]ατικὴν τῶν γεγο-
[illegible] δὲ μή, ὃ μὲν οὐκ
[illegible]ων, ὃ δ' οὐκ εὐ-
[illegible] χρώματα ὁ θεὸς
[illegible]ρατά, δύναμιν δὲ
[illegible] τί ἂν ἦν ὄφελος;
[illegible] μὲν δύναμιν ἐπε-
[illegible] ὑποπίπτειν τῇ δυ-
[illegible]ελος; οὐδέν. τί δ'
[illegible]ι, φῶς δὲ μὴ ἐπε-
[illegible] τίς οὖν ὁ ἁρμόσας
[illegible] τοῦτο; τίς δὲ ὁ ἀρ-
[illegible]ουλεὸν καὶ τὸν κου-
[illegible]ς; καὶ μὴν ἐξ αὐτῆς
[illegible]μένων ἀποφαίνεσθαι
[illegible]άντως τὸ ἔργον, οὐχὶ
[illegible] οὖν τούτων μὲν ἕκα-
[illegible] τὰ δὲ ὁρατὰ καὶ ὅρασις
[illegible] ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ καὶ
[illegible] τὴν συνουσίαν καὶ ἡ
[illegible]οις τοῖς κατεσκευασμέ-
[illegible]ν τεχνίτην; ἀλλὰ ταῦτα
[illegible]ῆς διανοίας κατασκευή,
[illegible]οντες τοῖς αἰσθητοῖς τυ-
[illegible] καὶ ἐκλαμβάνομέν τι καὶ
[illegible]εν καὶ συντίθεμεν τάδε
[illegible] μεταβαίνομεν ἀπ' ἄλλων
[illegible]είμενα, οὐδὲ ταῦτα ἱκανὰ

Ἀριστοτ
δρου
Καθόλου δὲ ὅ
ματι δὲ ἡνίοχος,
νόμος, ἐν στρατο
σμῳ, πλὴν καθό
πολυκίνητόν τε κα
νόν τε, πάσης κε
ἐν ἀκινήτῳ γὰρ ἱ
περιάγει ὅπου βου
καὶ φύσεσιν· ὥσπ
ἀκίνητος ὢν ἐν τα
κονομεῖ τὰ κατὰ τ
τῷ δῆλον ὅτι ἐξι
θεσμοθέται δὲ εἰς
δὲ καὶ ἐκκλησιαστα
ὃ μέν τις εἰς τὸ π
ὃ δὲ πρὸς τοὺς δικ
δεσμωτήριον ἀποθ
θοινίαι νόμιμοι κ
θυσίαι καὶ ἡρώων
ἄλλα δὲ ἄλλως ἐνε
νόμιμον ἐξουσίαν σ
πόλις δ' ὁμοῦ
ὁμοῦ δὲ παιάν
οὕτως ὑποληπτέον
δὲ τοῦ κόσμου. νόμ
οὐδεμίαν ἐπιδεχόμε
των δ' οἶμαι καὶ
ἀναγεγραμμένων.
ἐμμελῶς ὁ σύμπας
οὐρανοῦ τε καὶ γῆ

πάσης ἐπώνυμος φύσεως ὢ
αὐτὸς αἴτιος ὤν.

Ξενοφῶντος ἐκ τ
μάτων [c. 3]

Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὐθύ
θεν ἐνθυμηθῆναι ὡς ἐπιμε
ποι δέονται κατεσκευάκασι;
οὐκ ἔμοιγε. Ἀλλ' οἶσθά γ
φωτὸς δεόμεθα ὃ ἡμῖν οἱ θ
ἔφη, ὅ γ' εἰ μὴ εἴχομεν, ὅμ
ἕνεκά γε τῶν ἡμετέρων ὀφ
ἀναπαύσεώς γε δεομένοις ἡμ
λιστον ἀναπαυτήριον. Πάν
ριτος ἄξιον. Οὐκοῦν καὶ ἐπ
ὢν τάς τε ὥρας τῆς ἡμέρας
φηνίζει, ἡ δὲ νὺξ διὰ τὸ σ
ἐστίν, ἄστρα ἐν τῇ νυκτὶ ἀ
κτὸς τὰς ὥρας ἐμφανίζει, κ
μεθα πράττομεν; Ἔστι τα
σελήνη οὐ μόνον τῆς νυκτ
μέρη φανερὰ ἡμῖν ποιεῖ; 1
ἐπεὶ τροφῆς δεόμεθα, ταύ
δόναι καὶ ὥρας ἁρμοττού
ἡμῖν οὐ μόνον ὧν δεόμεθ
σκευάζουσιν ἀλλὰ καὶ οἷς
καὶ ταῦτα φιλάνθρωπα.
ἡμῖν οὕτω πολλοῦ ἄξιον,
αὔξειν τῇ γῇ καὶ ταῖς ὥ
συντρέφειν δὲ καὶ αὐτοὺς
τοῖς τρέφουσιν ἡμᾶς εὐκ
λιμώτερα καὶ ἡδίω ποιεῖ

Ὀνάτου ἐκ τοῦ

Ὁ μὲν θεὸς τὰ τῶν ἄλλ
τὸς ὢν οὔτε ἐπαϊστός, εἰ μ
ἀνθρώπων. αὐτὸς μὲν γὰρ
καὶ τὸ ἁγεμονικὸν τῶ σύμπ
μιες δ' αὐτῶ αἴσθηταὶ τά τ
καὶ ταὶ πράξιες καὶ ταὶ κο
ἐπιστρωφάσιες.

ὁ μὲν ὢν θεὸς αὐτὸς οἰ
ἀλλὰ λόγῳ μόνον καὶ νόῳ θ
καὶ ταὶ πράξιες ἐναργέες τ
τεσιν ἀνθρώποις. δοκέει
θεός, ἀλλ' εἷς μὲν ὁ μέγιστ
κρατέων τῶ παντός, τοὶ δ'
κατὰ δύναμιν· βασιλεύεν
κράτει καὶ μεγέθει καὶ ἀρε
θεὸς ὁ περιέχων τὸν σύμπ
θεοὶ οἱ θέοντές ἐντι κατ'
περιαγήσι, κατὰ λόγον ὅπα
τῷ. τοὶ δὲ λέγοντες ἕνα θ
ἁμαρτάνοντι· τὸ γὰρ μέγ
ὑπεροχᾶς οὐ συνθεωρεῦντ
καθαγέεσθαι τῶν ὁμοίων,
πέρτερον εἶμεν τῶν ἄλλων
τὸν πρᾶτον θεὸν καὶ νοατὸ
ρευταὶ ποτὶ κορυφαῖον, κ
ταγόν, καὶ λοχῖται καὶ συν
καὶ λοχαγέταν, ἔχοντες φύ
θὲν τῷ καλῶς καθαγεομέν
τὸ ἔργον ἐντὶ καὶ τῶ ἀρχ
ἀλλ' οὔ κα ἔτι δύναιντο σ
ποτὶ τὸ ἔργον ἀπολειφθέν

…ναοιδίαν οὐδὲ στρατιῶται ποτὶ στρατα-
…θέντες τοὶ μὲν στραταγῷ τοὶ δὲ κορυ-

…δὲ φύσις οὐδενὸς ποτιδεῖται οὔτε συγγε-
…θεν, διόπερ οὔτε ἐκ δυοῖν ἅρμοσται ψυ-
…ατος, καὶ γὰρ διόλω ἐντὶ ψυχά, οὔτ' ἐναν-
…τὰ γὰρ ἐναντία καὶ κρατὲν καὶ κρατεῖ-
…ἁ δέ γα τῶ σώματος κρᾶσις μιαίνει τὸ
…ψυχᾶς· ἃ μὲν γὰρ ἀκήρατος καὶ θεῖός
…θνατὸν καὶ θολομιγές. οὕτω δὲ μιαίνει
…χρυσὸν καὶ πᾶν τὸ τᾷ φύσι γνήσιον τὸ
…δὲ τὸ σῶμα τοῖς θνατοῖς δέδωκεν ὁ θεὸς
…ιδίαν ἀνάγκαν καὶ ἄφυκτον. φύσι γὰρ
…πτωχὸν πᾶν τὸ γενέσιος κεκοινωνηκός.
…ὧν ἔτι καθάπερ ἐν ἀρχᾷ τῶ λόγω εἶπον·
…ἀρχὰ καὶ πρᾶτον· θεῖος δὲ ὁ κόσμος καὶ τὰ
…ευόμενα πάντα. ὡς ὁμοίως δὲ καὶ δαίμων
αὐτὰ γὰρ ἄρχει καὶ κινεῖ τὸ διόλω ζῷον.
…τὸ σῶμα καὶ τὰ τούτω δὲ πάντα. δεῖ ὦν
θεὸν καὶ θεῖον καὶ δαίμονα καὶ δαι-

…ιανοῦ Ἐπικτητείου ἐκ τοῦ περὶ
…ἀρεστήσεως (I, 12)

…ῶν οἳ μέν τινες εἰσὶν οἱ λέγοντες μηδὲ εἶ-
οἳ δὲ εἶναι μὲν ἀργὸν δὲ καὶ ἀμελὲς καὶ
…μηδενός· τρίτοι δὲ οἳ καὶ εἶναι καὶ προ-
…τῶν μεγάλων καὶ οὐρανίων, τῶν δὲ ἐπὶ
…τέταρτοι δ' οἳ καὶ τῶν ἐπὶ γῆς καὶ τῶν
…κοινὸν δὲ μόνον καὶ οὐχὶ καὶ κατ' ἰδίαν
…μπτοι δέ, ὧν ἦν καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Σω-
…λέγοντες ὅτι "οὐδέ σε λήθω κινύμενος."
…ιῶς λέγεται τέλος εἶναι τὸ ἕπεσθαι θεῷ,

ιέ πως κύνες θεοί·
καὶ κατὰ σκότους βλέπει.
λ έ ο υ ς]
γγὴν οὐχ ὑπερπηδᾷ βροτός.
ί δ ο υ]
, δὲ τῶν κακῶν βουλευμάτων
ἔστι καρποῦσθαι βροτούς.

Οὐχ εὕδει Διὸς
ὺς δ᾽ ἐστὶ καίπερ ὢν πρόσω.

; οὐδὲ χρημάτων ὑπεργέμων
· ἀσφαλῶς γηράσεται·
νυκτὸς ἡ δίκη ποτὲ
τι σῖγ᾽ ἔχουσ᾽ ἐνήλατο.
·
αιον ἔργον οὐ λήθει θεούς.
·
ροτοῖσι πόλλ᾽ ἀνευρίσκει κακά.
δ ο υ Ἔργ. 704]
ιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι.
ίδης Μεναλίππη
ηδᾶν τἀδικήματ᾽ εἰς θεοὺς
ειτ᾽ ἐν Διὸς δέλτου πτυχαῖς
ὐτά, Ζῆνα δ᾽ εἰσορῶντά νιν
ιν; οὐδ᾽ ὁ πᾶς ἂν οὐρανὸς
ος τὰς βροτῶν ἁμαρτίας
ὐδ᾽ ἐκεῖνος ἂν σκοπῶν
ῳ ζημίαν· ἀλλ᾽ ἡ δίκη
στὶν ἐγγύς, εἰ βούλεσθ᾽ ὁρᾶν.

. . .

Λύπας μὲν ἀνθρώποισιν ὦ γύναι
τοῖσιν διδοῦσιν οὓς ἂν ἐχθαίρωσ'
οὔ σφιν πονηρόν ἐστιν.

Εὐριπίδης Φρίξῳ

Ὅστις δὲ θνητῶν οἴεται τοὐφ
κακόν τι πράσσων τοὺς θεοὺς λελ
δοκεῖ πονηρὰ καὶ δοκῶν ἁλίσκετα
ὅτ' ἂν σχολὴν ἄγουσα τυγχάνῃ Δ
τιμωρίαν ἔτισεν ὧν ἦρξεν κακῶν.

. . .

Ὀξὺς θεῶν ὀφθαλμός ἐστι πά

. . .

Ἔσθ', ὡς ἔοικεν, ἔστιν οὐχ ὁ
τοῖς ζῶσιν ἡμῖν οὐδὲ προσδοκώμε
δαιμόνιον, ᾧ μέλει τὶ τοῦ θνητοῦ

[Εὐριπίδου Elect. 953]

Δίκην δέδωκας· ὧδέ τις κακ
μή μοι, τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμ
νικᾶν δοκείτω τὴν δίκην, πρὶν ἂν
γραμμῆς ἵκηται καὶ τέλος κάμψῃ

Διονυσίου.

Ὁ τῆς δίκης ὀφθαλμὸς ὡς δι'
λεύσσων προσώπου πάνθ' ὁμῶς ἀ

Σοφοκλῆς Αἴαντι [75

Τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σα
πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσ
ἔφασχ' ὁ μάντις, ὅστις ἀνθρώπο
βλαστὼν ἔπειτα μὴ κατ' ἄνθρωπ

Εὐριπίδου

Οὔτοι προσελθοῦσ' ἡ δίκη
παίσει πρὸς ἧπαρ, οὐδὲ τῶν ἀλλ

. . . δῆκταί γέ πως κύνες θεοί·
δίκη γὰρ καὶ κατὰ σκότους βλέπει.
[Σοφοκλέους]
οὗ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾷ βροτός.
[Εὐριπίδου]
ἡμαρμένον δὲ τῶν κακῶν βουλευμάτων
ἀμοιβὰς ἔστι καρποῦσθαι βροτούς.

. . . Οὐχ εὕδει Διὸς
ὀφθαλμός, ἐγγὺς δ' ἐστὶ καίπερ ὢν πρόσω.

. . . Οὐ γάρ τις οὐδὲ χρημάτων ὑπεργέμων
μιαίνων ἀσφαλῶς γηράσεται·
ἡμέρας ἢ νυκτὸς ἡ δίκη ποτὲ
δυσσεβοῦντι σῖγ' ἔχουσ' ἐνήλατο.

. . . Τὸ μὴ δίκαιον ἔργον οὐ λήθει θεούς.

. . . Δαίμων βροτοῖσι πόλλ' ἀνευρίσκει κακά.
[Ἡσιόδου Ἔργ. 704]
Εὖ δ' ὄπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος
εἶναι.

Εὐριπίδης Μεναλίππῃ
Δοκεῖτε πηδᾶν τἀδικήματ' εἰς θεοὺς
...σι, κἄπειτ' ἐν Διὸς δέλτου πτυχαῖς
...ειν τιν' αὐτά, Ζῆνα δ' εἰσορῶντά νιν
...ῖς δικάζειν; οὐδ' ὁ πᾶς ἂν οὐρανὸς
...γράφοντος τὰς βροτῶν ἁμαρτίας
...έσειεν, οὐδ' ἐκεῖνος ἂν σκοπῶν
...ειν ἑκάστῳ ζημίαν· ἀλλ' ἡ δίκη
...θά που 'στὶν ἐγγύς, εἰ βούλεσθ' ὁρᾶν.

ύπας μὲν ἀνθρώποι
ῦσιν διδοῦσιν οὓς ἄ
οσφιν πονηρόν ἐστιν
Εὐριπίδης
Ὅστις δὲ θνητῶν
ν τι πράσσων τοὺς
πονηρὰ καὶ δοκῶν
σχολὴν ἄγουσα τ
ξαν ἔτισεν ὧν ἦρξ

ὺς θεῶν ὀφθαλμο

, ὡς ἔοικεν, ἔσ
ιν ἡμῖν οὐδὲ προ
ω, ᾧ μέλει τὶ το
Εὐριπίδου Ele
ν δέδωκας· ὧδ
ὸ πρῶτον βῆμ'
ρείτω τὴν δίκην
κηται καὶ τέλος
Χουνσίου.
δίκης ὀφθαλμ
προσώπου πάν
Σοφοκλῆς Αἴ
περισσὰ κἀν
ρείαις πρὸς θ
άντις, ὅστις
πειτα μὴ κατ'
Εὐριπίδου
προσελθοῦσ'
ς ἧπαρ, οὐδὲ

… αδεῖ ποδὶ
… ὺς ἀεὶ βροτῶν.

… αι τὰ θεῖ', ὅτι
… έρχεται
… εἰσακουσάτω·
… ωρίαι,
… βῆ τρόπον
… μωρίας
… νται βροτοί.
… κακοί,
… ρόνοις.
… μέδας
… δ' εἶναι Διός,
… ωρίας.

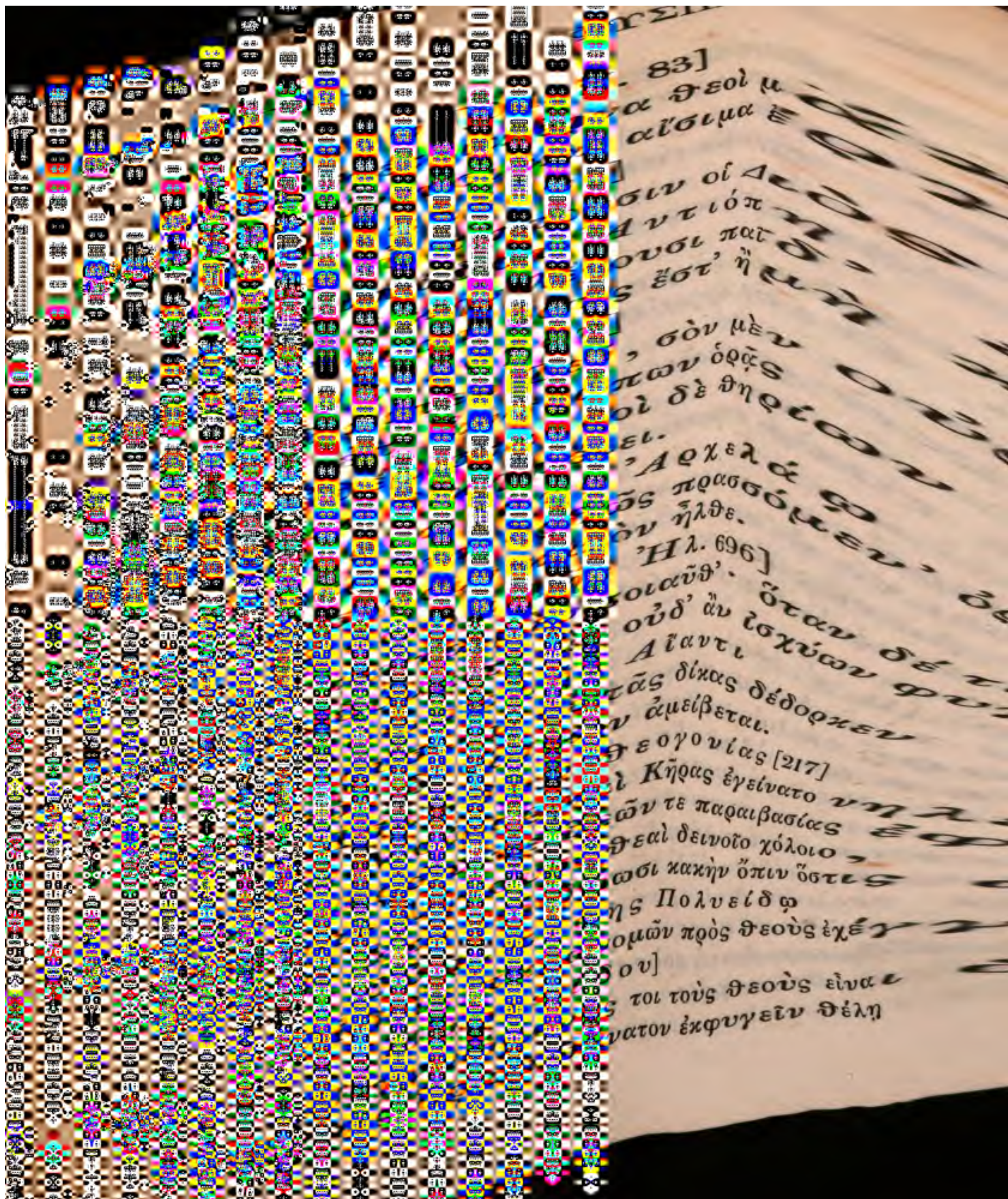
… εῖν ὀφείλεται.
… η
… λ' ὅμως
… ν' ἀσεβῆ βροτῶν

… ται βροτοῖς,
… τὴν θέμιν.

… ωμένην
… μένῳ·
… ὕστερον.

… ς εἰργασμένων,
… τινά.

… δίκην σέβω.

83]
α θεοὶ μ
αἴσιμα ἐ
σιν οἱ Δ
Ἀντιόπ
ουσι παῖ
ς ἔστ' ἢ
, σὸν μὲν
πων ὁρᾷς
οἱ δὲ θηρίων
ει.
'Αρχελά
ὅς πράσσομεν,
ὸν ἦλθε.
Ἠλ. 696]
οιαῦθ'. ὅταν δὲ
οὐδ' ἂν ἰσχύων φυ
Αἴαντι
τᾶς δίκας δέδορκεν
ν ἀμείβεται.
Θεογονίας [217]
ι Κῆρας ἐγείνατο νηλ
ῶν τε παραιβασίας ἐφ
θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
ωσι κακὴν ὄπιν ὅστις
ης Πολυείδῳ
ομῶν πρὸς θεοὺς ἐχέ
δου]
ς τοι τοὺς θεοὺς εἶναι
νατον ἐκφυγεῖν θέλῃ

ἢ βίαια πολεμίων κακά,
χύθένταισι κοινωνῇ δόμων;
ητῶν εἰσιν ἀσυνετώτεροι,
ῇ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης.

. . .

η 'στὶν ἀπαραίτητος ἀνθρώποις δίκη.

. .

ιουσοποίει πρὸς τὸ νηπιώτερον·
ὶρ ἑστὼς ὁ θεὸς ἐγγύθεν κλύει.

. .

ς λέγει κακὰ φρονῶν, σιγῇ στένει.

. .

ι τὸ θεῖον τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν δίκην.

. . .

δὲ θεῶν κράτος μέγα κατ' ἀνθρώπους·
δ' ὁπόσοι τὸ δίκαιον ἄγουσ'
ἀδίκου βιοτᾶς ἀφανές·
ρ ὄμμα δαιμόνων οἷς τίνουσ'
κακῶν.
ήρου [Il. π'. 386]
Ζεὺς τ' ἄνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ,
ὶν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας.
Εὐριπίδου 'Αρχελάου]
ιεῖς τὰ θεῶν σὺ ξυνετὰ νικήσειν ποτέ,
δίκην μακρὰν ἀπῳκίσθαι βροτῶν;
ύς ἐστιν, οὐχ ὁρωμένη δ' ὁρᾷ
ολάζειν τ' οἶδεν; ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
ἄφνω μολοῦσα διολέσῃ κακούς.
Σοφοκλῆς Αἴαντι
δείν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ.
ἐξέλαμψε θεῖον φάος.

Δημοσθένους [p. 20, 27],

Οὐ γάρ ἐστιν, [οὐκ ἔστιν ὦ ἄ ἀδικοῦντα καὶ ἐπιορκοῦντα καὶ ψε βεβαίαν κτήσασθαι. ἀλλὰ τὰ τοια καὶ βραχὺν χρόνον ἀντέχει· καὶ σ ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν, ἂν τύχῃ, τῷ χρό περὶ αὐτὰ καταρρεῖ.

Ἐκ τῶν Ἐπικτήτου ἀ των

Ἀλλ' ὁρῶ, φησί τις, τοὺς καὶ λιμῷ καὶ ῥίγει ἀπολλυμένου καὶ μὴ ἀγαθοὺς οὐχ ὁρᾷς τρυ ἀπειροκαλίᾳ ἀπολλυμένους; ὅ ἄλλου τρέφεσθαι. καὶ τίς, ὦ ἑαυτοῦ τρέφεται ἄλλος γε ἢ ἐγκαλεῖ τῇ προνοίᾳ ὅτι οἱ πο ὅτι ἰσχυροί εἰσι καὶ πλούσιοι, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπολωλεκότ δωκέναι δίκην αὐτούς, ὅτι οἱ μὲν γάρ φημι πολὺ διαφέρε ἢ ὀφθαλμοὶ ὀνύχων διαφέρ

[Ἡροδότου V. 56]

Ἐν τῇ προτέρῃ νυκτὶ τ Ἵππαρχος ἄνδρα οἱ ἐπιστά νίσσεσθαι τάδε τὰ ἔπεα

τλῆθι λέων ἄτλητα πα
οὐδεὶς ἀνθρώπων ἀδι

Ἑρμοῦ

Δαίμων γάρ τις μεγ μέσῳ τοῦ παντὸς εἱλουμ γῆς γινόμενα ὑπὸ τῶν τῆς θείας τάξεως ἢ πρ

I

έτακται ή
γὰρ κρατε
ν μὴ θελό
εῖον πλαν
νει. ή δὲ
ανόντων.
ὶ ἐκ κακῆς
μβαίνει το
όσεστι· το
ὶ τῇ εἱμαρμένῃ
είας, τῇ δὲ δίκῃ
ρόπον θεοῖ
πὲρ τῶν θεῶν
κρίμασιν, ὥστ
ξίστασθαι. μι
ττωσία καὶ ἡ βε
ς εἶναι παρέχου
ἅπαξ αὐτοῖς δ
άσεις, ἃς ἔκριν
ανὸν παρίεσθαι
ὶ μεταβάλλουσι
γνωσαν κολάσε
δικαίως ἂν διοι
λογισμὸν εἰκότ
τὰ τοιαῦτα ἔσ
[λόγου] λέγειν
ῆς ἀγανῆσιν
νθρωποι
καὶ ἁμάρτη

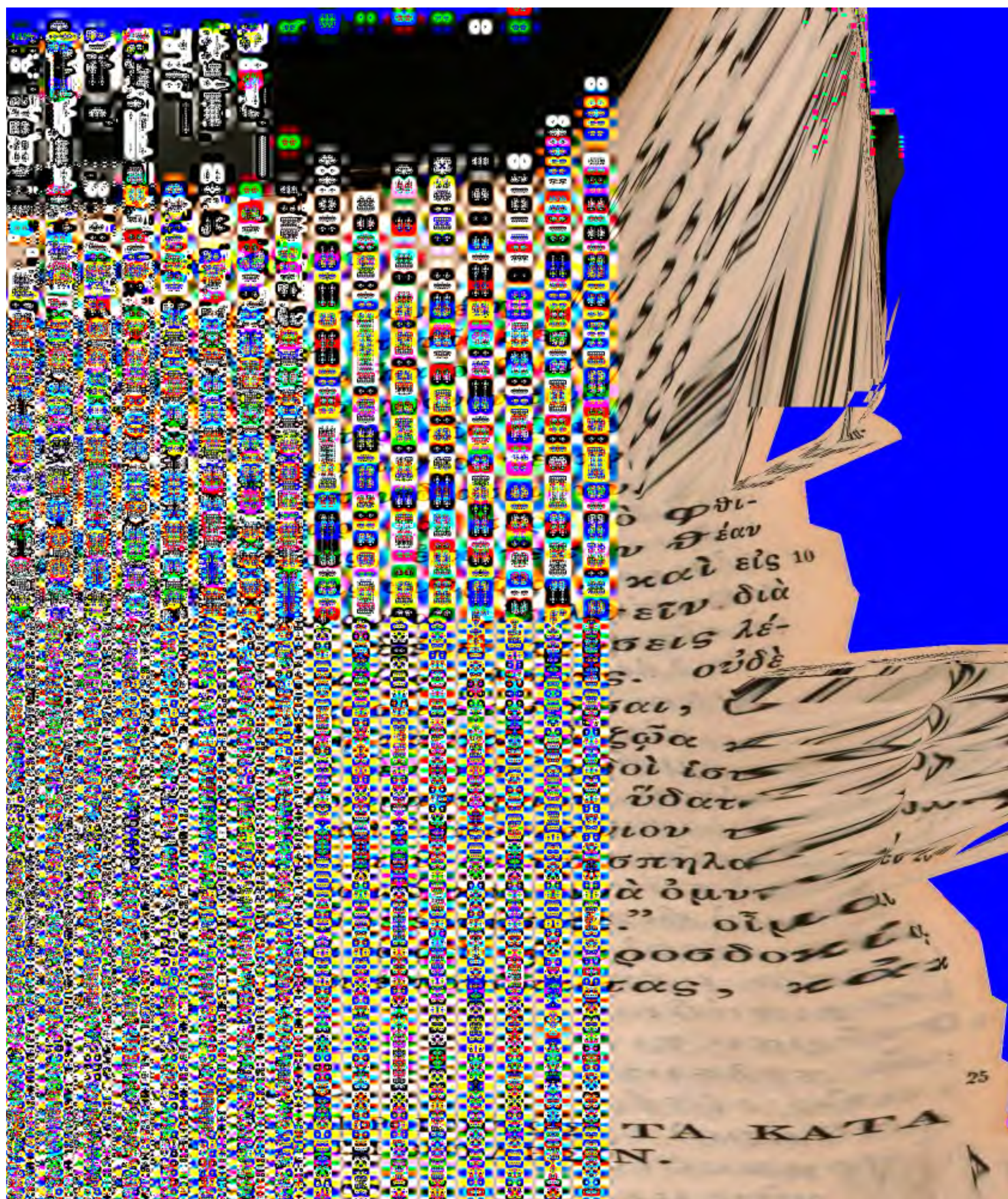
τόν τε καὶ οἶ-
ν.

ώπων ἐπιμέ-
ν ἡμῖν φαίην
ὸς εἶναι τοῖς
συγχωρητέον
τέον. Κάλ-
ρε καὶ πρὸς
ίγνοιντ' ἂν
τινες ὄντες;
ούς γε διοι-
ν. Οὕτως.
ή τινες τού-
νειν μείζο-
εἶεν τοιοῦ-
ῆται; τάχα
ί τισιν. εἴη
ατρυῖς ἐοι-
ῶν γένεσιν
δεχομένοις,
κεχωρήκα-
ν μὲν πολ-
, πλειόνων
ν ἡ τοιαύτη
χοι δὲ ἡμῖν
ματα θεῶν
ὕβρις μετὰ
οσύνη μετὰ
κοῦσαι δυ-

ἑλοντά μὲν ὡς ὑπεύθυνον ἀποπέμπουσι
ντίσοντα, παραδεχόμενον δὲ τὴν βάσα-
μετὰ τῶν κατηγόρων· καταβαίνουσι
εἰς τὸ ὕδωρ δοκιμασθησόμενοι μὴ συκο-
ιέρχονται τοίνυν οἱ ἐπιβαίνοντες τοῦ
ρον μέρος τῆς λίμνης· τὸ βάθος δ' ἐστὶν
ιτων παντὸς ὁτουοῦν εἰς αὐτὴν ἐπιβαί-
δ' ὁ κατηγορούμενος ἐπιβῇ, ἀναμάρτη-
δεῶς διέρχεται ἄχρι τῶν γονάτων ἔχων
ρτὼν δὲ ὀλίγον προβὰς βαπτίζεται μέχρι
δὲ Βραχμᾶνες ἀνασπῶντες αὐτὸν ἐκ τοῦ
ιδόασι τοῖς ἐνάγουσι ζῶντα, καὶ ἀξιοῦσι
χωρὶς θανατικῆς καταδίκης. γίγνεσθαι
νίως, τῷ μηδένα τολμᾶν ἀρνεῖσθαι τὸ
τὸν ἐκ τοῦ ὕδατος ἔλεγχον γιγνόμενον.
νυν ἁμαρτημάτων δοκιμαστήριον Ἰνδοὺς
ὸ ὕδωρ· ἀκουσίων δὲ ὁμοῦ καὶ ἑκουσίω
τοῦ βίου ἕτερον εἶναι, περὶ οὗ ὁ Βαρδι
ράφει· θήσω γὰρ τἀκείνου κατὰ λέξιν
ὶ σπήλαιον εἶναι αὐτόματον μέγα ἐν ὄρ
χεδὸν κατὰ μέσον τῆς γῆς, ἐν ᾧ σπηλαι
ς, ὃν εἰκάζουσι πηχῶν δέκα ἢ δώδεκ
, ἔχων τὰς χεῖρας ἡπλωμένας ἐν τύ
ὶ τὸ μὲν δεξιὸν τῆς ὄψεως αὐτοῦ ἐσ
δ' εὐώνυμον θηλυκόν· ὁμοίως δὲ κα
ξιὸς καὶ ὁ δεξιὸς ποῦς καὶ ὅλον τὸ [δεξι
κόν, καὶ τὸ εὐώνυμον θηλυκόν, ὡς ἰδ
αγῆναι τὴν σύγκρασιν, πῶς ἀδιαιρέ
ὴν ἀνομοιότητα τῶν δύο πλευρῶν ἐν
τούτῳ τῷ ἀνδριάντι λέγουσι γεγλύφ
ὸν τὸν δεξιὸν ἥλιον καὶ περὶ τὸν ἀρι
, καὶ κατὰ τῶν δύο βραχιόνων τέχνη

τὰ
το
κα
τοι
υίς
ται
διερ
αί ἀ
κεί
άλλ
αρ
ὴ
κσ
ν
ι
α

ὁ φυ-
ν θέαν
καὶ εἰς
ειν διὰ
σεις λέ-
ς. οὐδὲ
σαι,
ζῷα
οἱ ἰσ
ὕδατ
ιον
σπηλα
ὰ ὁμυ
.” οἱ μ
ροσδο
τας, κα

ΤΑ ΚΑΤΑ
Ν.

πάντολμ' Ἀνάγκη, στυ
ἡμῶν ἐρείδεις τῆσδε λατ

Χαιρήμονος

Χρεία δ' ἀνάγκης οὐ

Εὐριπίδου Βε

Πρὸς τὴν ἀνάγκην π

[Σιμωνίδου]

Ἀνάγκα δ' οὐδὲ θεοὶ

. . .

Ὁσίᾳ δ' ἀνάγκη πολι

. . .

Οὐδεὶς ἀνάγκης μεῖζ

Εὐριπίδου [Alc

Ἐγὼ καὶ διὰ μούσας
καὶ πλείστων ἁψάμενος
κρεῖσσον οὐδὲν ἀνάγκας

Φιλητᾶ Ἑρμοῦ

Ἰσχυρὰ γὰρ ἐπ
ἥ ῥ' οὐδ' ἀθανάτους ὑπο
ἔκτοσθεν χαλεπῶν ἀχέων

Σοφοκλῆς Θυέ

Πρὸς τὴν ἀνάγκην οὐ

Εὐριπίδης Δικ

Τὸ τῆς ἀνάγκης οὐ λέ

. . .

Θαλῆς ἐρωτηθεὶς τί
κρατεῖν γὰρ πάντων."
. . . ἀνάγκη ἐστὶ κρίσ
δύναμις προνοίας.

Πυθαγόρας ἀνάγ
κόσμῳ.

Παρμενίδης καὶ Δ

άγκην· τὴν δ' αὐτὴν εἶναι εἱμαρμένην καὶ πρόνοιαν καὶ κοσμοποιόν.

ιππος πάντα κατ' ἀνάγκην, τὴν δ' αὐτὴν εἱμαρμένην· λέγει γὰρ ἐν τῷ περὶ νοῦ "οὐ- μάτην γίγνεται, ἀλλὰ πάντα ἐκ λόγου τε ἀνάγκης."

των ὁτὲ μὲν τὴν ὕλην ὁτὲ δὲ τὴν τοῦ ποι- ὸς τὴν ὕλην σχέσιν. καὶ τὰ μὲν εἰς πρόνοιαν δὲ εἰς ἀνάγκην. λέγει γοῦν ἐν τῷ Τιμαίῳ ένη γὰρ οὖν ἡ τοῦδε τοῦ κόσμου γένεσις ἐξ τε καὶ νοῦ συστάσεως ἐγεννήθη, νοῦ δὲ ἀνά- χοντος."

εδοκλῆς αἰτίαν χρηστικὴν τῶν ἀρχῶν καὶ χείων.

ρμοῦ πρὸς τὸν υἱόν [Patrit. p. 38] ῶς μοι πάντα εἶπας ὦ πάτερ, ἀλλ' ἔτι με ἀνά- τίνα ἐστὶ τὰ κατὰ πρόνοιαν, καὶ τίνα κατ' ὁμοίως καὶ καθ' εἱμαρμένην; ἔφην εἶναι ἐν τὰ τρία εἴδη ἀσωμάτων· καὶ τὸ μέν τι ἐστὶ τοῦτο μὲν οὖν ἀχρώματον ἀσχημάτιστον ἀσώ- ἐξ αὐτῆς τῆς πρώτης καὶ νοητῆς οὐσίας. εἰσὶ ἐν ἡμῖν τούτῳ ἐναντίαι σχηματότητες ἃς τοῦτο εται. τὸ γοῦν κινούμενον ὑπὸ τῆς νοητῆς οὐ- ός τινα λόγον καὶ ὑποδεχθὲν εὐθέως μεταβάλ- εἰς ἕτερον εἶδος κινήσεως, τοῦτο δὲ εἴδωλόν τοῦ νοήματος τοῦ δημιουργοῦ . . . . τρίτον δὲ εἶδος ἀσωμάτων, ὃ περὶ τὰ σώματά ἐστι συμβε- τόπος χρόνος κίνησις σχῆμα ἐπιφάνεια μέγε- δος· καὶ τούτων εἰσὶ διαφοραὶ δύο. ἃ μὲν γὰρ αὐτῶν ἰδίως ποιὰ ἃ δὲ τοῦ σώματος· τὰ μὲν ποιὰ τὸ σχῆμα ἡ χρόα τὸ εἶδος ὁ τόπος ὁ χρόνος σις, τὰ δὲ τοῦ σώματος ἴδιά ἐστι τὸ ἐσχηματι-

σμένον σχῆμα καὶ τὸ κεχρωσμέν ἡ μεμορφωμένη μορφὴ καὶ ἡ ἐπ θος· ταῦτά ἐστι τούτων ἀμέτο οὐσία πρὸς τῷ θεῷ γενομένη ἐα τοῦ σώζειν ἕτερον αὐτὴν σώζου σία ὑπ' ἀνάγκην οὐκ ἔστιν· ὑπ θεοῦ αἱρεῖται τὴν σωματικὴν φ τῆς κατὰ πρόνοιαν τοῦτο δὲ τ δὲ ἄλογον πᾶν κινεῖται πρός λόγος κατὰ πρόνοιαν, τὸ δὲ τὰ δὲ περὶ τὸ σῶμα συμβεβη καὶ οὗτός ἐστιν ὁ λόγος τῶν κ γκην καὶ καθ' εἱμαρμένην.

Κεφ.

ΠΕΡΙ ΕΙΜΑΡΜΕΝΗΣ ΚΑΙ Τ
ΕΥΤΑΞΙ

Ὁμήρου Ἰλιάδος
Μοῖραν δ' οὔτινά φημι
οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν,

Εὐριπίδου Ἀνδρ
Τὸ δαιμόνιον οὐχ ὁρᾷς
ὅπῃ μοῖραν διεξέρχεται,
στρέφει δ' ἄλλοτ' ἄλλως εἰς

Βακχυλίδου
Θνατοῖσι δ' οὐκ αὐθαίρ
οὔτ' ὄλβος οὔτ' ἄκαμπτο
ἀλλ' ἐπιχρίμπτει νέφος ἄλ
γαῖαν ἁ πάνδωρος αἶσα.

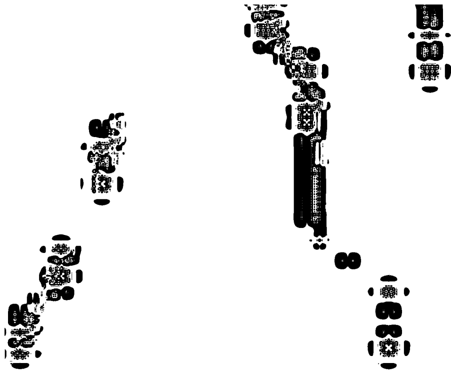
ου
ἀνδρὶ συμπαρίσταται
ɔσταγωγὸς τοῦ βίου.
Θεογονίας [217]
ἧρας ἐγείνατο νηλεοποίνους,
τε καὶ Ἄτροπον, αἵτε βροτοῖσιν
ιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
ɔυ Ἡρακλειδῶν [608]
εῶν ἄτερ ὄλβιον
δρα γενέσθαι. . .
γεῖν θέμις, οὐ σοφίᾳ τις ἀπώσεται·
ϑυμος ἀεὶ πόνον ἕξει.
υθον ἐκ τῶν Βίωνος βουκο-

Φοῖβον ἕλεν τόσον ἄλγος ἔχοντα.
άντα, σοφὰν δ' ἐπεμαίετο τέχναν,
καὶ νέκταρι, χρῖεν ἅπασαν
δ' ἀναλθέα τραύματα πάντα.

θεοῖσιν οὐ δεσπόζεται
ϑρώποισιν, ἀλλ' αὐτῆς κρατεῖ.

νῶν καὶ κακῶν κυνηγέτι.
ου Πηλεῖ
ῖραι, Διὸς αἵτε παρὰ
θεῶν ἑζόμεναι . . .
έους ἐκ Φαίδρας
ɔκτά τε μήδεα
ᾶν ἀδαμαντίναις
ιν αἶσα.

σις τ' εὐώλενοι

ούραι
ουράνια
ὦ πανδε
λιπαροθ
δίκαν κα
πόλιν τε
Σ
Ἔξης
οὐ γὰρ π
Ἐ
Ἐπι
εἰλεῦντα
νυκτιφαι
παστοφό
καὶ Ζεὺς
τὸ δ' αὐτ
Ζε
α' ἀ
γέλ
μέν
Ἀρ
τε
ητὴ
σ
γκαι
κατηνα
μένην.
Ἡρά κ
τὸν δι
γον
ἐστὶ τὸ αἰθ
καὶ
εως,

ιην·

μέ-

μὲν

ν δὲ

αμιν

τινα

τὴν

σίαν

οὗτο

έρω

ὶ ἐν

ων·

ν ἐν

' ὂν

εται,

ἀντὶ

, τὴν

ἐπὶ

έρας

ὑτὰς

Λά-

ὰ τὸ

ετος

ὸς ἐξ

ρμέ-

ωμέ-

ικὴν

ἐξήγησιν, τῶ
συμπαριστταμέ

Περὶ
τῶ

Καὶ ἡ μὲν
ἐστιν, ἡ δὲ συ
εἱμαρμένη δὲ
ξουσα (φύσις γά
καὶ φθορᾶς βίο
πρόνοιαν (πρῶτ
ἐξήπλωται ἐν τ
στρέφονται καὶ
νησιν ἔχοντες,
ἡ μὲν πρόνοια π
τῶν ἄστρων δι
ὃν πάντα τέτακ

Ἐκ τῆς
ἐπισ

Πάντα μὲν
αὐτὸ τὸ πρῶτον
πολὺ δὲ διαφερ
σθαι ποιεῖν πα
συνέχεται καὶ
προϋπάρχοντι.
περὶ τὴν φύσιν
μερίστων, ἠρτ
μιᾶς ὅλης αἰτία
σύνδεσιν πάντω
ἀνήκει τὸ περι
δεσμὸς τῶν πλ
γμὸς συμπεφορ
ἐπισυνισταμέν

ͅηται ἐν τοῖς καθ᾽ ἕκαστα· κατὰ δὲ καὶ προτεταγμένην αὐτῷ τῶν αἰ- κὴν ἐπιτελεῖ πάντα καὶ συνδεῖ ἐν ιὐτὸν μονοειδῶς ἀνάγει. μίαν οὖν ς ὁμοῦ περιλαβοῦσαν ἐν αὐτῇ τὴν στέον.

Ἰαμβλίχου πρὸς Σώπατρον ολῆς

μένης ἡ οὐσία σύμπασά ἐστιν ἐν τῇ λέγω τὴν ἀχώριστον αἰτίαν τοῦ κό- τως περιέχουσαν τὰς ὅλας αἰτίας τῆς ριστῶς αἱ κρείττονες οὐσίαι καὶ δια- λήφασιν ἐν ἑαυταῖς. ζωή τε οὖν σω- ιόγος γενεσιουργός, τά τε ἔνυλα εἴδη ἥ τε συντεθειμένη γένεσις ἀπὸ τού- ἡ τὰ πάντα μεταβάλλουσα, καὶ φύσις διοικοῦσα τὰ γιγνόμενα, ἀρχαί τε αἱ τέλη καὶ ποιήσεις, καὶ αἱ τούτων συν- ληλα, ἀπ᾽ ἀρχῆς τε ἄχρι τοῦ τέλους ληροῦσι τὴν εἱμαρμένην.

άρχου ἐκ τοῦ εἰ ἡ τῶν μελλόν- , πρόγνωσις ὠφέλιμος

ἱμαρμένου ἄτρεπτον καὶ ἀπαράβατον, νόφρύσι νεύσῃ, καρτερὰ τούτῳ νάγκα καὶ πεπρωμένη. διὰ τοῦτο τὴν ιὶ ἀδράστειαν καλοῦσιν, ὅτι πέρας ταῖς ασμένου ἐπιτίθησιν ἀνέκφευκτος οὖσα στος.

ῦ ἐκ τῶν πρὸς Ἄμμωνα [Patrit. p. 38]

γίγνεται φύσει καὶ εἱμαρμένῃ, καὶ οὐκ μος προνοίας. πρόνοια δ᾽ ἐστὶν αὐτο- ῦ ἐπουρανίου θεοῦ. δύο δὲ τούτου αὐ-

...νῆμα δὲ ἀτράκτου τὸ μὲν ἐξ- ...μέλλον τὸ δὲ περιστρεφόμε- ...μὲν τὸ γεγονὸς μία τῶν μοι- ...παρελθόντα πάντα ἄτρεπτα ...ν Λάχεσις, εἰς πάντα γὰρ ἡ ...κατὰ ... ἐνεστὸς Κλωθώ, ...ουσα δὲ τὸ τὰ οἰκεῖα, ὅπερ ...πάντα ἑκάστῳ ταὐτά ἐστιν οὐκ ...ὥσπερ δὲ καὶ ὁ γενναῖός φησι ...ὥσπερ καὶ ὁ παλαιὸς λόγος, ...μέσα τῶν ὄντων ἔχων εὐ- ...πορευόμενος."

...ΥΤΟΜΑΤΟΥ.

...ιμαίῳ
...οὐδὲν γάρ, Κλέων,
...τύχης,
...νοῦς.
...καὶ στρέφου
...καπνὸς
...σθέμε-
...ττομεν
...μένοι.
...φρένας

Πά

'Αλλ
ταυτόμα

ταυτόμα

Ἡ τ
καὶ νέμ
μερίδα.

Τύχ

'Αλλ

Ταυ
σώζει τε

Οὐ
κρίνων
ἀλλ' ἐστ

Νῦν
οὐδ' ἐστ
ἡμῶν, ὅ
προσγίν
κοὐκ ἐσ

Τὸν

θει.

ὐτό- ν εἶ- οὐκ ν τύ- γικῶν ν προ- ρέτως· δὲ ἀλό-

ς πως ἀναστρέφει
ν· ὃ μὲν πονεῖ,
ιλλυται κακῶς,
ύχης ἔχων.
ξενολόγῳ
ον ἡ τύχη ποιεῖ
ιτὶν ἀνθρώπου βίῳ·
' οὓς κρίνει πράγματα,]
α "ταῦτ' οὐ πείσομαι."
Ιππολύτῳ [701]
ὰρ τὰς φρένας κεκτήμεθα.
Δανάης
φημὶ τὰς βροτῶν τύχας
ιθέρ', ὅστις ἐστὶ δή.
πρὸν ἐκλάμπει σέλας,
ντιθεὶς πυκνὸν νέφος,
ῆν τε καὶ φθίνειν ποιεῖ·
έρμα τῶν μὲν εὐτυχεῖ
ὶν δὲ συννέφει πάλιν,
ιιν, οἱ δ' ὄλβου μέτα
ροσφερεῖς μεταλλαγαῖς.

ἀσύστατον αἰτίαν προσώποις χρό-

ις καὶ οἱ στωικοὶ ἄδηλον αἰτίαν μῷ· ἃ μὲν γὰρ εἶναι κατ' ἀνάγκην, ιένην, ἃ δὲ κατὰ προαίρεσιν, ἃ δὲ κατὰ τὸ αὐτόματον. τύχη ἀτάκτου οσηγορία.

νεος πυθαγορείου ἐκ τοῦ περὶ
ατος

ορες αἰτίαι τὰ σύμπαντα περαίνοντι

καὶ ἐπὶ
καὶ τέχ
πολιτικ
τῶν δὲ
χνα κα
τε καὶ
πτόντα
τοιούτ
οὔτ' ἐ
ποιέν·
κινεῖτα

ΠΕΡΙ

Δ
Πάν
Ξ
Οὔ
ἀλλὰ χρό

Ὦ Π
αὔξει βα
Λ
Οὐκ
οὐκ ἐν χ
Α
Μά
ὁ χρόνος
Ε
Ἀλλ
ὀργῆς χ

' ὁ μυρίος χρόνος
ὑπὸ χεῖρα λαμβάνει.

α χρήσασθαι χρόνοις.
,
θῶς ἐκμαθεῖν χρόνου μέτα.

ἐστὶ τοῖς σοφοῖς βροτῶν
ῆς ἀληθείας πέρι.

ις ἐστὶν ὀργῆς φάρμακον.

ν τάχιστα γηράσκει χρόνος.
ου]
ἀρχαῖα καινὰ γίγνεται.
του
ρεστότερον οὐδὲ ἓν χρόνου·
αυτὰ τούτῳ τῷ θεῷ.

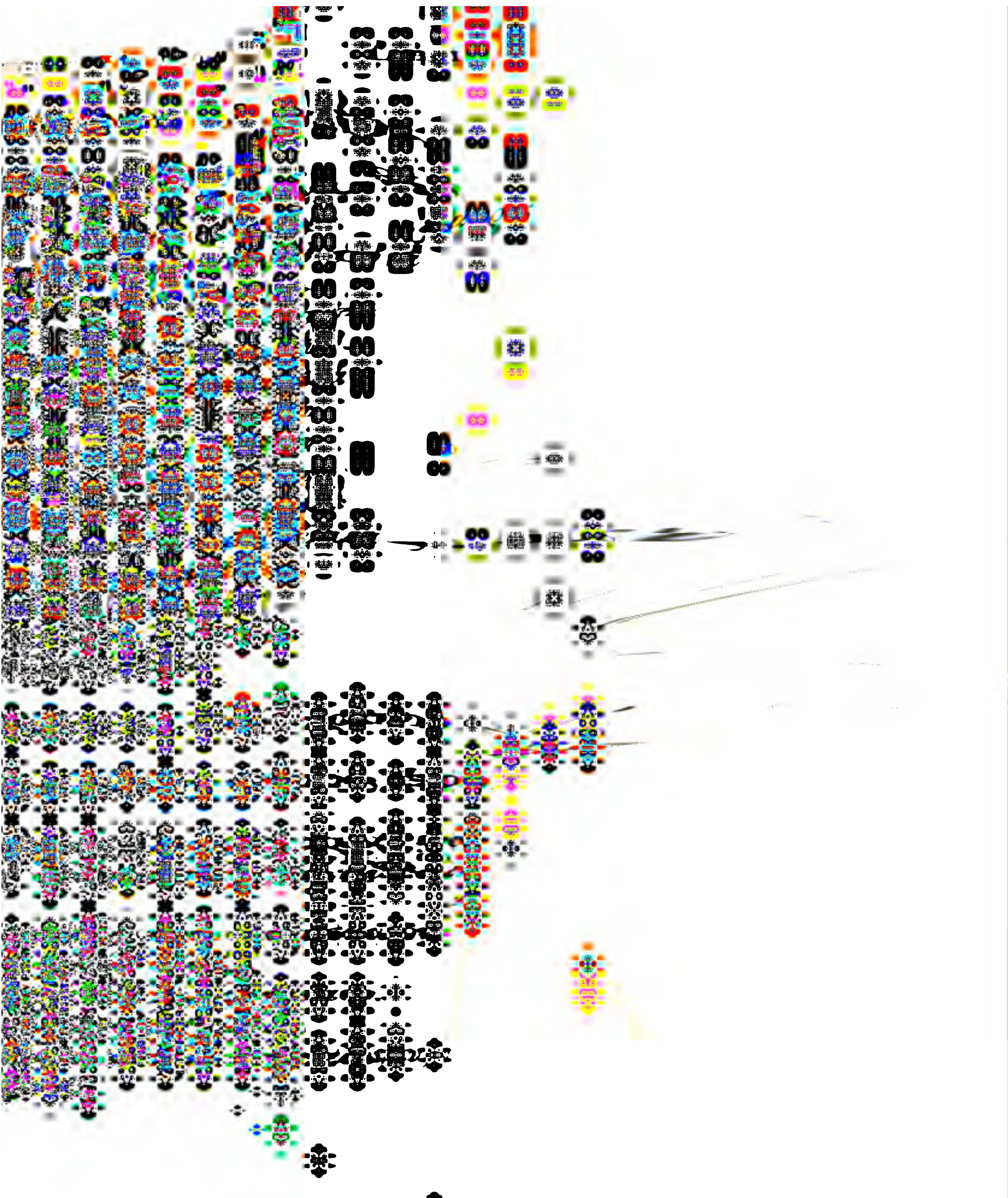
ι τὸν χρόνον πεφυκέναι.
ου]
βάσανος χρόνου οὐδενὸς ἔργου,
ρνοις ἀνδρὸς ἔδειξε νόον.
ς
ς οὕτω φανερώτατος εἶναι
άνεται πλεῖστον ἀπ' εὐλαβίης.
ους]
ρύπτε μηδέν, ὡς ὁ πάνθ' ὁρῶν
πάντ' ἀναπτύσσει χρόνος.
ους
όνος ἅμα κραταιᾷ

οφὰ μαιομένοις
υ Μελανίππ
ζοντάς τι μοχθη
ρόνος ὃς τὰ πάν
ς Αἰόλῳ
τα τοῖσιν ὕστε
οὐκ ἐρωτῶσιν
υς Οἰδίποδ
ἄνδρα δείκνυ
έρᾳ γνοίης μιᾷ
υ ἐπιγραμ
Ὅ τοι χρόνος
ὶ τὰ βιαιότατα
υς Αἴαντι [6
ρὸς κἀναρίθμη
φανέντα κρύπ
οὐδέν, ἀλλ' ἁλ
περισκελεῖς
οῦ 714]
ς ὁ μέγας μακ
υ Ἱππολύτ
ον πάντ' ἀληθ
ος
πτὰ πάντα εἰς
Ἀλλὰ ταῦτα μ
ἐστιν ἀνθρώπ
νος
ἄνδρα μηνύει
τα γίγνεται κα

θηρσὶν διαίτας ·
ὀρειγενῆ σπήλαι
φάραγγας ἐνναί
οὔτε στεγήρης ο
εὐρεῖα πύργοις ·
οὐ μὴν ἀρότροις
μέλαινα καρποῦ
οὐδ' ἐργάτης σί
θάλλοντας οἴνης
ἀλλ' ἦν ἀκύμων
βοραὶ δὲ σαρκοβ
παρεῖχον αὐτοῖς
ταπεινός, ἡ βία
ὁ δ' ἀσθενὴς ἦν
ἐπεὶ δ' ὁ τίκτων
τὸν θνητὸν ἤλλ
εἴτ' οὖν μέριμνα
εἴτ' οὖν ἀνάγκη
αὐτὴν παρασχὼν
τόθ' εὑρέθη μὲν
Δήμητρος ἁγνῆς
γλυκεῖα πηγή· γ
ἤδη ζυγουλκοῖς β
ἄστη δ' ἐπυργώσα
ἔτευξαν οἴκους, κ
εἰς ἥμερον δίαιτα
κἀκ τοῦδε τοὺς θ
τύμβοις καλύπτει
νεκροῖς ἀθάπτοις
τῆς πρόσθε θοίνη

Ἐκ τῶν

Εἴαρος, ᾧ Μ

Ξενοκράτης μέτρον τ αἴδιον.

Μέτρον βραδύτητος ἢ τα

Ἑστίαιος ὁ Περίνθιος πρὸς ἄλληλα.

Στράτων τῶν ἐν κινήσ

Ἐπίκουρος σύμπτωμα δ' ἐστὶ παρακολούθημα κινήσε

Ἀντιφῶν καὶ Κριτόλα χρόνον, οὐχ ὑπόστασιν.

[Ἀριστοτέλης] τὸν δὲ κινήσεως κατὰ τὸ πρότερον και χὴν ἔχοντα οὔτε τελευτήν, ἀλλ γνόμενον, εἶναι δὲ συνεχῆ καὶ σθαι γὰρ αὐτοῦ τὸ μὲν πρότερον δ' ὑπάρχειν ἑκατέρων τὸ νῦν. τοῦ μὲν προτέρου πέρας, τοῦ δὲ

Οἱ ἀριστοτελικοὶ τὸν κατὰ τὸ νῦν ἀφοριζομένων κινήσ μονάδα στάσεως ἐν κινήσει, κίνη χρόνον, οὐ μὴν ἄνευ κινήσεως· λ βραδεῖαν καὶ ταχεῖαν, οὐκ ἔτι δὲ καὶ ὀλίγον. ἔτι τὸ μὲν πλεῖον κα κρίνεσθαι, χρόνῳ δὲ τὴν πλείω οὐκ ἄρα κίνησις ὁ χρόνος, οὐ μὴ σμένος· ἀριθμὸν γὰρ εἶναι κινήσε πρότερον καὶ ὕστερον.

Ζήνων ἔφησε χρόνον εἶναι κ καὶ μέτρον καὶ κριτήριον· τοῦτο δὲ καὶ μέτρον καὶ κριτήριον· κατὰ τοῦτον δ δύτητος ὅπως ἔχει. κατὰ τοῦτον ὁ τὰ περαινόμενα ἅπα νόμενα, καὶ τὰ περαινόμενα ἅπα εἶναι.

πρὸς Τάτ [Patrit. p. 38 b] ιν χρόνων εὑρεῖν, οὔτε γὰρ υνήνωνται, καὶ πάλιν συνή- εἰσιν. ἐὰν γὰρ χωρὶς εἶναι νεστῶτα ὑπολάβῃς, ἀδύνα- ὴ καὶ παρεληλυθὼς γένηται· τὸ ἐνεστὸς γίνεται, καὶ ἐκ ' ἔρχεται. εἰ δὲ δεῖ καὶ ἐπὶ ογισώμεθα, τὸν μὲν παρελη- εἰς τὸ μηκέτι εἶναι τοῦτον, ιχειν ἐν τῷ μηδέπω παρεῖναι, ι συμπαρεῖναι ἐν τῷ μένειν. ὴν ἔχων οὐδὲ κέντρου μονὴν ῖναι λέγεται ὁ μηδὲ ἑστάναι ὁ παρεληλυθὼς συνάπτων τῷ τῷ μέλλοντι εἷς γίνεται, οὐ ῇ ταυτότητι καὶ τῇ ἑνότητι καὶ συνεχὴς καὶ διεστὼς γίνεται ος.

δὲ ἐν τῇ φυσικῇ τέχνῃ οὕτως ρόνος δ' ἐστὶ τῆς τοῦ κόσμου ιτω δ' ἐστὶν ἄπειρος ὡς ὁ πᾶς ι εἶναι· τὸ μὲν γάρ ἐστιν αὐ- ἐνεστηκὸς τὸ δὲ μέλλον. ἐνε- όνου, ὡς τὸν ἐνιαυτὸν ἐνεστη- είζονα περιγραφήν, καὶ ὑπάρ- ται, οὐδενὸς αὐτοῦ τῶν μερῶν ως.

ὰ μέν ἐστι κατὰ πᾶν ἄπειρα, ὰ δὲ κατὰ τί, ὡς ὁ παρεληλυ- ον· κατὰ γὰρ τὸν παρόντα μό-

επέρασται. τὸν δὲ χρόνον οὔτ
κινήσεως ἢ μέτρον τάχους
πῶς ἔχει τὸ ἐπινοούμενον
τὸν μὲν εἶναι παρεληλυθότα κ
παρόντα, ὃς ἐκ τινὸς μέρο
τοῦ μέλλοντος περὶ τὸν διο
τὸν δὲ διορισμὸν σημειώδη
οια ἐν πλάτει [χρόνου] κα
ισθαι. λέγεσθαι δὲ τὸ νῦ
πρὸς αἴσθησιν χρόνου
ος καὶ παρεληλυθότος, πε

ς χρόνον· εἶναι
ται μέτρον τάχους κινήσεως συν
τοῦν διάστημα τῇ τε καὶ
χρόνου λέγεσθαι τοῦ κό
λέγεται ὁ χρόνος τε ἔχ
τὸ κενὸν τά τε ὅλα καθά
τὸ κενὸν πᾶν ἄπειρον καὶ
ντα ἄπειρον εἶναι ἐφ' εἶν
ηλυθότα καὶ τὸν μέλλοντ ἐκ
α δὲ τοῦτο λέγει, ὅτι οὐθεὶς
ἐπεὶ γὰρ εἰς ἄπειρον ταύτην
κατὰ τὴν διαίρεσιν ὥστε μηδ
ἔχει τὴν τομήν· ἀλλὰ κατὰ
στάναι χρόνον, τὸν ἐνε-
δὲ ὑπάρχειν φησὶ ὑφεστά-
ν καὶ τὸν μέλλοντα κατηγο-
μῶς, εἰ μὴ ὡς καὶ οἷον
μόνα τὰ συμβεβηκότα, ὅτε δὲ κατα-
ὅτε περιπατῶ, ἔτους ὥρα
πάρχει.... ἔαρ δὲ

[illegible] χειμῶνος ἀπολήγοντος καὶ θέρους ἀρ-
[illegible]ν μετὰ χειμῶνα ὥραν πρὸ θέρους. θέ-
[illegible]ους τὴν μάλιστα ὑφ' ἡλίου διακεκαυμέ-
[illegible]ον δὲ ὥραν ἔτους τὴν μετὰ θέρος μὲν
[illegible] δὲ κεκραμένην. χειμῶνα δὲ ὥραν ἔτους
[illegible] κατεψυγμένην, ἢ τὴν περὶ γῆν ἀέρα
[illegible] γίνεσθαι δὲ ἰσημερίας δύο καθ' ἕκα-
[illegible] καὶ τροπὰς δύο· ἰσημερίας μὲν ὅταν ἡ
[illegible]α ἴσαι ὦσι, τούτων δὲ τὴν μὲν ἔαρι γί-
[illegible] μετοπώρῳ· τῶν δὲ τροπῶν τὰς μὲν θέ-
[illegible] μῶνος.

[illegible] λῆς καὶ οἱ στωικοὶ χειμῶνα μὲν γί-
[illegible]ρος ἐπικρατοῦντος, τῇ πυκνώσει εἰς τὸ
[illegible] μένου· θερείαν δὲ τοῦ πυρός, ὅταν εἰς
[illegible] βιάζηται.

[illegible] ἔστι χρόνου μὲν ἐνιαυτῶν περίοδος
[illegible] διὸς δώδεκα, ἄρεος δυοῖν, ἡλίου δώδεκα
[illegible] αὐτοὶ ἑρμοῦ καὶ ἀφροδίτης, ἰσόδρομοι
[illegible] ἡμέραι τριάκοντα. οὗτος γὰρ ὁ τέλειος
[illegible] εως εἰς σύνοδον. γίνεσθαι δὲ τὸν λεγό-
[illegible] ἐνιαυτόν, ὅταν ἐπὶ τοὺς ἀφ' ὧν ἤρξαντο
[illegible] ἀφίκωνται τόπους.

[illegible] μέγαν ἐνιαυτὸν οἳ μὲν ἐν τῇ ὀκταετη-
[illegible], οἳ δὲ ἐν τῇ ἐννεαδεκαετηρίδι, οἳ δ' ἐν
[illegible] λασίοις ἔτεσιν, οἳ δ' ἐν τοῖς ἑξήκοντα ἑνὸς
[illegible] οἷς Οἰνοπίδης καὶ Πυθαγόρας· οἳ δ' ἐν
[illegible] κεφαλῇ τοῦ κρόνου· αὕτη δ' ἐστὶ τῶν
[illegible] τῶν ἐπὶ ταυτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐξ ἄρκτου φορᾶς

[illegible] λειτος ἐκ μυρίων ὀκτακισχιλίων ἐνιαυ-
[illegible] τῶν.

[illegible] ένης ὁ στωικὸς ἐκ πέντε καὶ ἑξήκοντα καὶ

...τῶν τοσούτων, ὅσος ἦν ὁ καθ...

...Σκυθίνου περὶ φύσεως.

...ὕστατον καὶ πρῶτον πάντων...

...α, καὶ ἔστιν εἷς ἀεί, καὶ οὐκ...

...τοῦ ἐόντος αὐτῷ ἐναντίην...

...γὰρ αὔριον ἡμῖν τῷ ἔργῳ...

...ριον.

...τάρχου παραλλήλων...

...ουκούργου [Τ. Ι. p. 72A]

...ροστεθῆναι τὸν ἰανουάριο...

...ᾶ τοὺς μῆνας λέγουσιν, ἐξ...

...ς δέκα μόνοις καὶ εἰς τὸν ἐν...

...ρων τρισί, καὶ τῶν Ἑλλή...

...δὲ Ἀκαρνᾶνες, Αἰγυπτ...

...εἶτα τετράμηνος, ὥς φα...

...ραν οἰκοῦντες ἀρχαιότα...

...ς ἀμήχανον ἐτῶν ἐπὶ τα...

..., ἅτε δὴ τοὺς μῆνας ε...

...ῦ Τιμαίου [p. 37]

...κινητήν, ἢ διάστημα τῆς

...ητὸν δὲ κατ' ἐπίνοιαν, οὐ-

...οῦ κίνησιν· λέγει γὰρ ἐν

...ς κινηθὲν αὐτὸ καὶ ζῶν

...ἄγαλμα ὁ γεννήσας πατήρ,

...ις, ἔτι δὴ μᾶλλον ὅμοιον

...σεν ἀπεργάσασθαι. καθά-

...ον ἀΐδιον, καὶ τόδε τὸ πᾶν

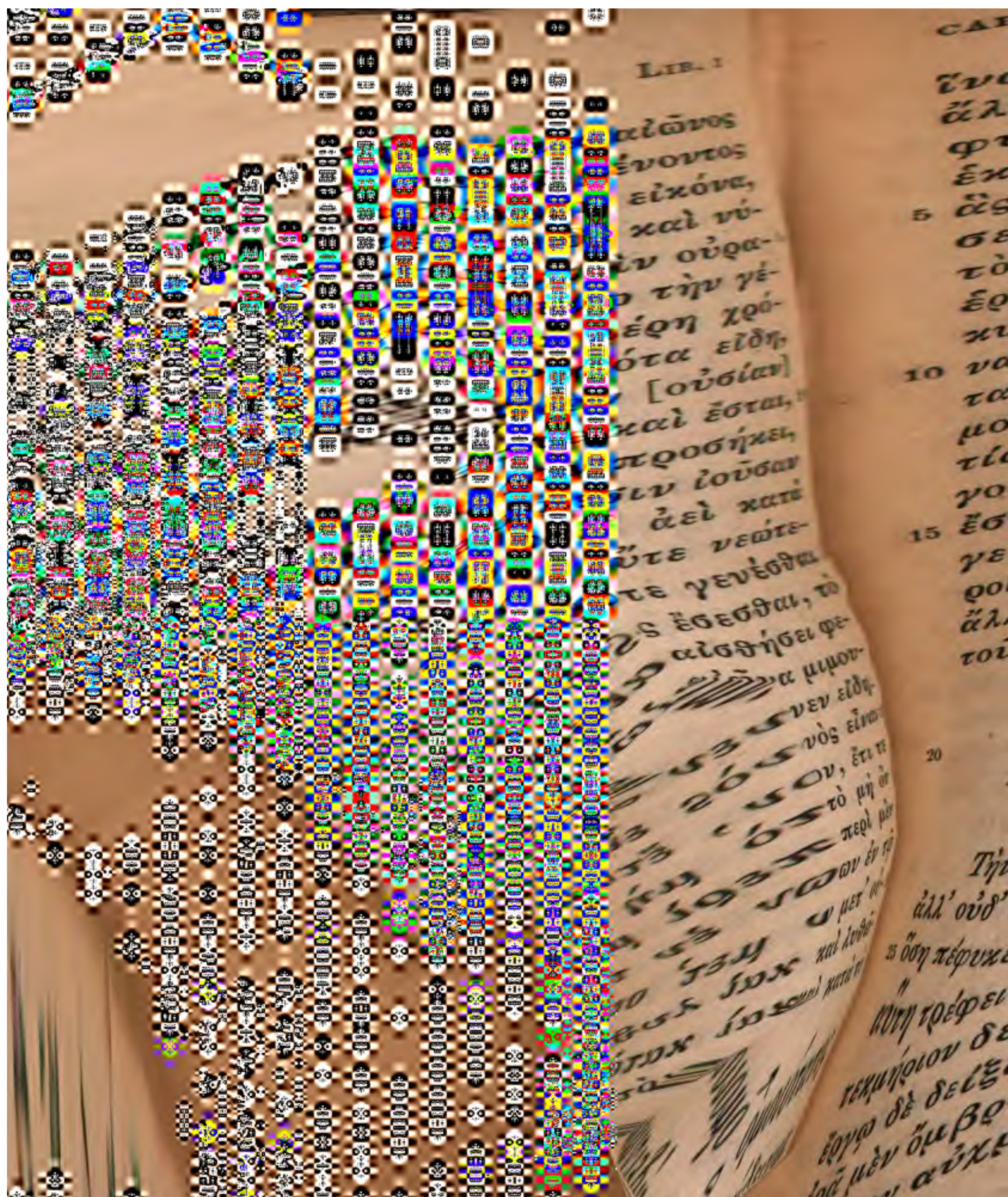
...ησε τοιοῦτον ἐπιτελεῖν. ἡ

...ύγχανεν οὖσα αἰώνιος· καὶ

...ῷ γεννητῷ προσάπτειν οὐκ

5*

εἰκόνα δ᾽ ἐπενόει κινητήν τινα αἰῶνος
διακοσμῶν οὐρανῷ ἅμα ποιεῖ μένοντος
ι κατ᾽ ἀριθμὸν ἰοῦσαν αἰώνιον εἰκόνα,
χρόνον ὠνομάκαμεν. ἡμέρας δὲ καὶ νύ-
ας καὶ ἐνιαυτούς, οὐκ ὄντας πρὶν οὐρα-
, τότε ἅμα ἐκείνῳ ξυνισταμένῳ τὴν γέ-
μηχανᾶται. ταῦτα δὲ πάντα μέρη χρό-
᾽ ἦν καὶ ἔσται, χρόνου γεγονότα εἴδη,
ς λανθάνομεν ἐπὶ τὴν ἀίδιον [οὐσίαν]
έγομεν γὰρ δὴ ὡς ἦν ἔστι τε καὶ ἔσται,
ιόνον κατὰ τὸν ἀληθῆ λόγον προσήκει,
ἔσται περὶ τὴν ἐν χρόνῳ γένεσιν ἰοῦσαν
αι· κίνησις γάρ ἐστί. τὸ δ᾽ ἀεὶ κατὰ
ινήτως οὔτε πρεσβύτερον οὔτε νεώτε-
γίγνεσθαι διὰ χρόνου οὔτε γενέσθαι
ονέναι νῦν, οὐδ᾽ εἰσαῦθις ἔσεσθαι, τὸ
δὲν ὅσα γένεσις τοῖς ἐν αἰσθήσει φε-
ιεν, ἀλλὰ χρόνου ταῦτα αἰῶνα μιμου-
ἀριθμὸν κυκλουμένου γέγονεν εἴδη.
ἔτι τὰ τοιάδε, τό τε γεγονὸς εἶναι
γιγνόμενον εἶναι γιγνόμενον, ἔτι τε
[εἶναι γενησόμενον], καὶ τὸ μὴ ὂν
οὐδὲν ἀκριβὲς λέγομεν. περὶ μὲν
ν οὐκ ἂν εἴη καιρὸς πρέπων ἐν τῷ
λογεῖσθαι· χρόνος δ᾽ οὖν μετ᾽ οὐ-
α ἅμα γεννηθέντες ἅμα καὶ λυθῶ-
ς τὶς αὐτῶν γίγνηται, καὶ κατὰ τὸ
ωνίας φύσεως, ἵν᾽ ὡς ὁμοιότατος
ν ᾖ. τὸ μὲν γὰρ δὴ παράδειγμα
ὄν· ὁ δ᾽ αὖ διὰ τέλους τὸν ἅπαντα
καὶ ὢν καὶ ἐσόμενος. ἐξ οὖν λό-
ου τοιαύτης πρὸς χρόνου γένεσιν,

Lib. I

εἰκόνα,

καὶ νύ-

[οὐσίαν]

καὶ ἔσται,

προσήκει,

ἀεὶ κατὰ

ἔσεσθαι, τὸ

αἰσθήσει φε-

Τήν

ἀλλ' οὐδ'

ὅση πέφυκε

αὕτη τρέφει

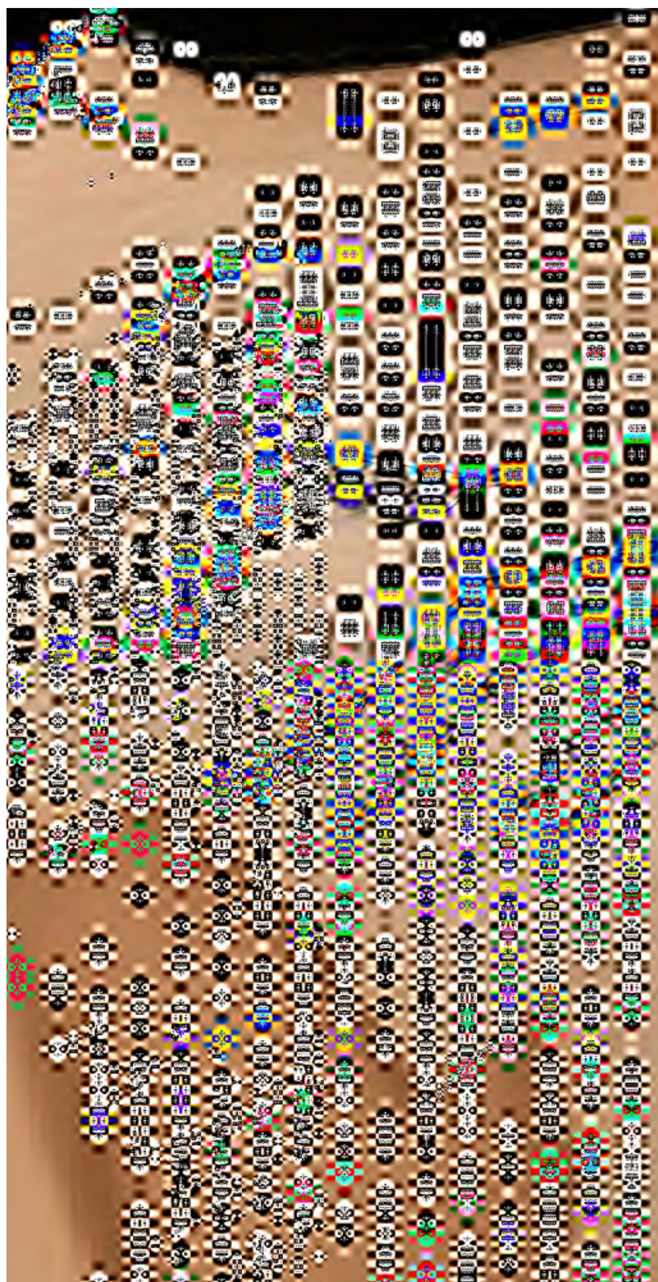
τεκμήριον δὲ

ἔργῳ δὲ δείξει

ὅταν μὲν ὄμβρος

οὐρανὸς πληρούμενος
εἰς γαῖαν Ἀφροδίτης ὕπο.
θητον εἰς ταυτὸν δύο,
πάντα κἀκτρέφουσ' ἅμα,
ζῇ τε καὶ θάλλει γένος.
πίδου Οἰδίποδος
ρωτος ὄντος οὐ μί' ἡδονή·
ἐρῶσιν οἱ δὲ τῶν καλῶν.
ὄφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως
ρώποισιν· ὧν εἴην ἐγώ.
τῶν Βίωνος βουκολικῶν
Ἔρως καλέοι, Μοῖσαι τὸν Ἔρωτα φέροιεν·
Μοῖσαί μοι ἀεὶ ποθέοντι διδοῖεν,
ιὰν μολπάν, τᾶς φάρμακον ἅδιον οὐδέν.
ριπίδου Δίκτυϊ
γὰρ ἦν μοι, καί μ' ἔρως ἕλοι ποτε,
μῶρον οὐδέ μ' εἰς Κύπριν τρέπων.
δή τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως
καίας σώφρονός τε κἀγαθῆς,
δὲ τοῖς βροτοῖσι τόνδ' εἶναι νόμον,
εβούντων, οἵτινές γε σώφρονες,
ύπριν δὲ τὴν Διὸς χαίρειν ἐᾶν.
Ἡσιόδου [Theog. 116]
οι μὲν πρώτιστα χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
ὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
των, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος ὀλύμπου
ρα τ' ἠερόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης,]
ρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Παρμενίδου
Πρώτιστον μὲν Ἔρωτα θεῶν μητίσατο πάντων.

Οὐχ ἡ ἀνάγκη μοῦνον καὶ τὸ δόγμ' ἀγαθοὺς εἰ-

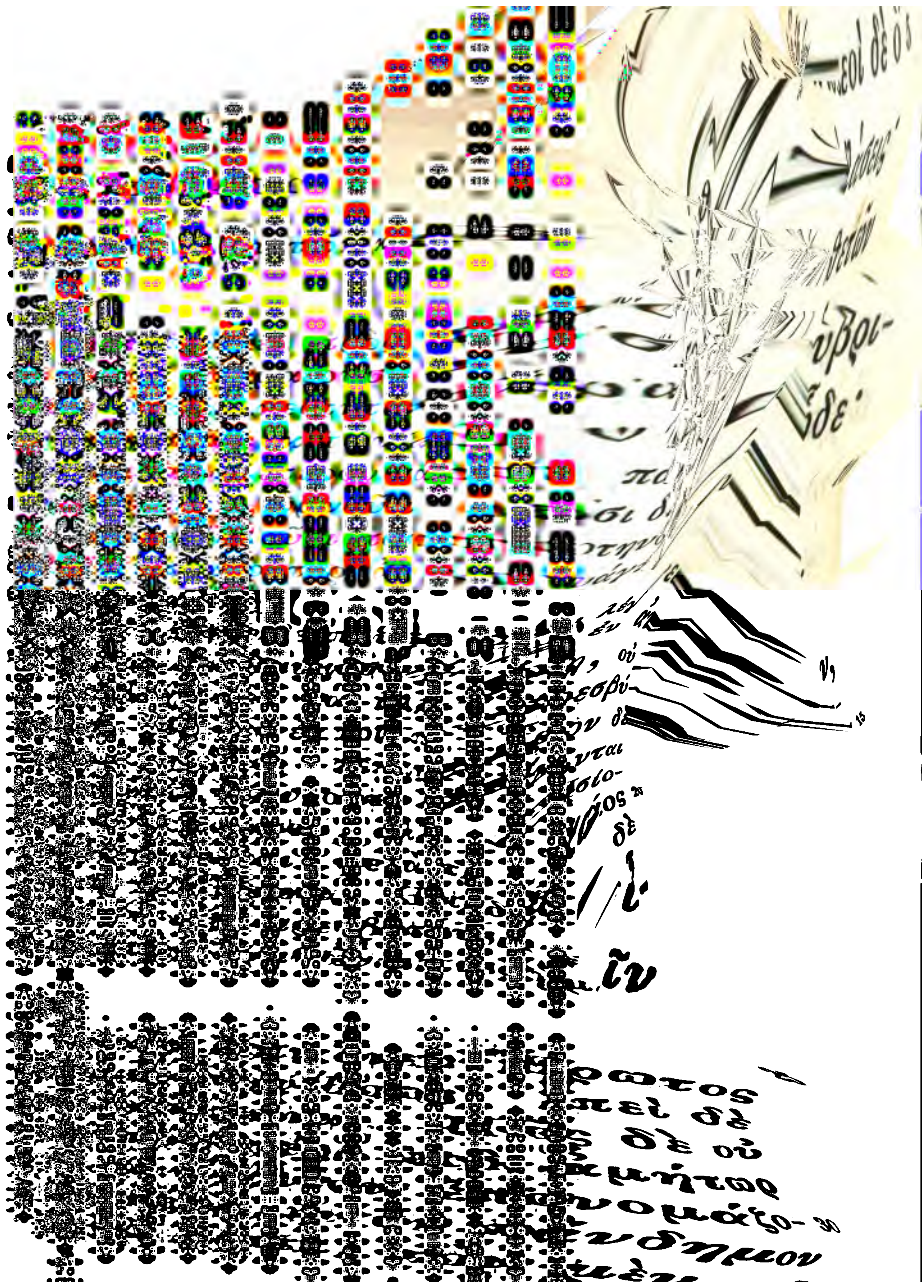

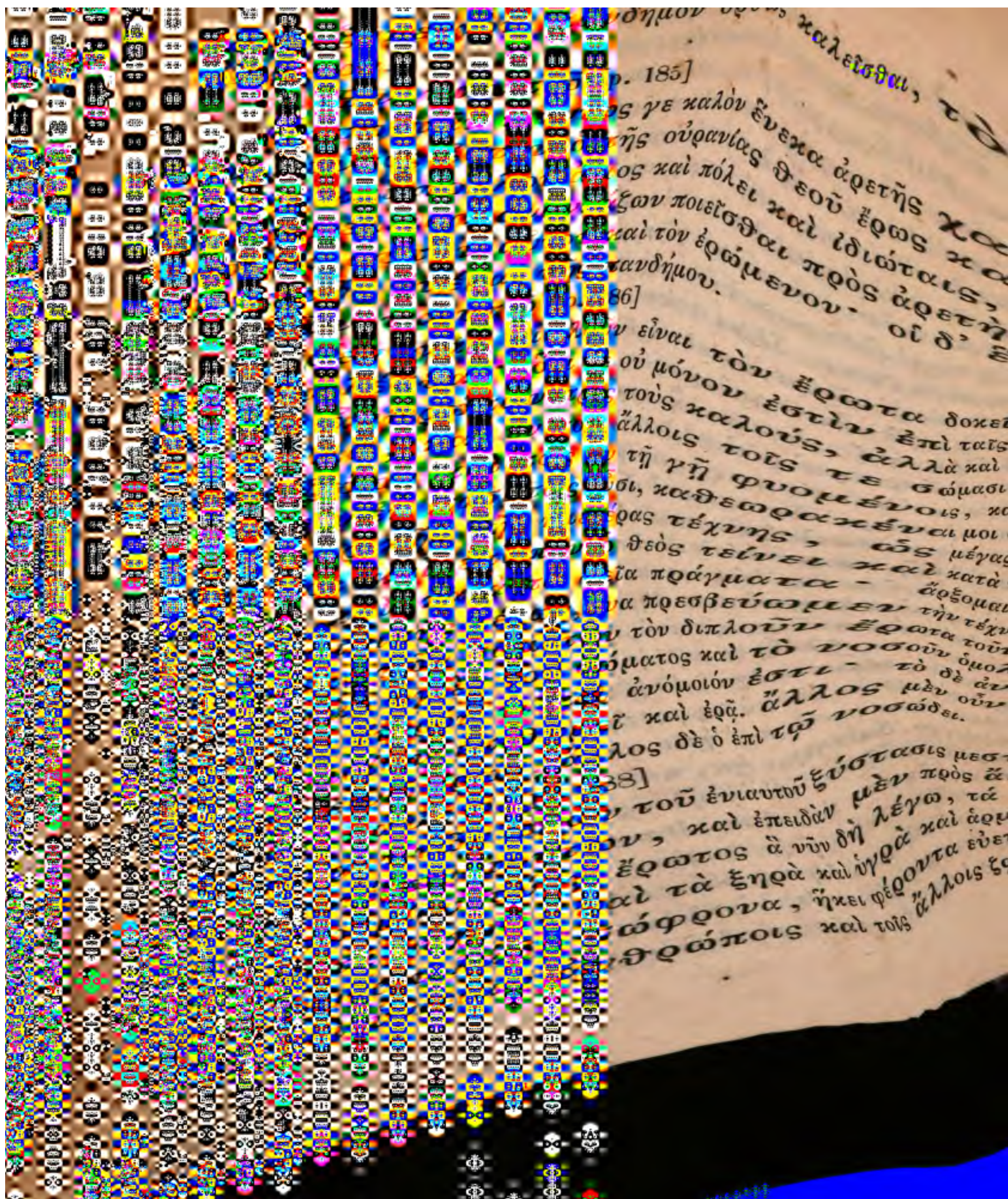
και ἐξ
τῶν ἀ
λεσιδ

Ὦ
λόγος
νου τ
πρὸς
ὠφελ
ἐπιπε
ὡς ἐπ
ἡ δὲ
δὲ πι

Ὁ
τινα
νίας
νων τ
μων γ
θεῶν
πνοιαν
Μουσῶ
καὶ Ἔρω
Ἐ

Ἔστι δ
πτερούμενος
δέ, ὄρνιθος
ἔχει ὡς
τῶν ἐνθο
καὶ

...δημον ... καλεῖσθαι, τὸ...

[p. 185]

...ς γε καλὸν ἕνεκα ἀρετῆς χα...
...ῆς οὐρανίας θεοῦ ἔρως κα...
...ος καὶ πόλει καὶ ἰδιώταις, ...
...ζων ποιεῖσθαι ...
...καὶ τὸν ἐρώμενον πρὸς ἀρετή...
...πανδήμου. οἱ δ' ἔ...

[p. 186]

...ν εἶναι τὸν ἔρωτα δοκεῖ...
...οὐ μόνον ἐστὶν ἐπὶ ταῖς...
...τοὺς καλούς, ἀλλὰ καὶ...
...ἄλλοις τοῖς τε σώμασι...
...τῇ γῇ φυομένοις, ...
...σι, καθεωρακέναι μοι...
...ρας τέχνης, ὡς μέγας...
...θεὸς τείνει καὶ κατὰ...
...τὰ πράγματα. ἄρξομαι...
...να πρεσβεύωμεν τὴν τέχν...
...ν τὸν διπλοῦν ἔρωτα τοῦ...
...σώματος καὶ τὸ νοσοῦν ὁμολ...
...ἀνόμοιόν ἐστι. τὸ δὲ ἀν...
...ῖ καὶ ἐρᾷ. ἄλλος μὲν οὖν...
...λος δὲ ὁ ἐπὶ τῷ νοσώδει.

[p. 188]

...ν τοῦ ἐνιαυτοῦ ξύστασις μεστ...
...ν, καὶ ἐπειδὰν μὲν πρὸς ἄ...
...ἔρωτος ἃ νῦν δὴ λέγω, τά...
...αὶ τὰ ξηρὰ καὶ ὑγρὰ καὶ ἁρμ...
...σώφρονα, ἥκει φέροντα εὐετ...
...θρώποις καὶ τοῖς ἄλλοις ζῴ...

… δὲ ὁ μετὰ
… περὶ … τὰς τοῦ
… πολλὰ … καὶ ἠδί-
… νεσθαι … ἐκ τῶν
… πολλὰ … νοσήματα,
… γὰρ πάχναι καὶ
… καὶ ἀκοσμίας περὶ
… τικῶν, ὧν ἐπι-
… αυτῶν ὥρας ἀστρο-
… θυσίαι πᾶσαι, καὶ
… τα δ' ἐστὶν ἡ …
… ους κοινωνία τε
… ος φυλακήν, ἐὰν μ…
… γίγνεσθαι, τιμᾷ τε αὐτὸ…
… μηδὲ τὸν ἕτερον, καὶ περ…
… ἀλλὰ … τελευτηκότας, … τοὺ…
… μαντικῇ ἐπισκοπεῖν φιλίας
… στιν αὖ ἡ μαντικὴ … ἐπίστασθαι τὰ
… ουργός, τῷ … θέμιν καὶ
… ὅσα τείνει πρὸς … μᾶλλον δὲ
… καὶ μεγάλην, … ἔρως· ὁ δὲ
… λήβδην μὲν ὁ πᾶς … ἀπο-
… σύνης καὶ δικαιοσύνης … τὴν
… ῖν καὶ παρὰ θεοῖς, οὗτος … εὐδαιμονίαν
… , καὶ πᾶσαν ἡμῖν … ὁμιλεῖν καὶ
… ἀλλήλοις δυναμένοις … θεοῖς.
… κρείττοσιν ἡμῶν …

[p. 202] … τοὺς τἀγαθὰ καὶ καλὰ κε-
… γεις οὐ … Ἀλλὰ μὴν ἔρωτά γε ὡμολόγη-
… ν γε. … καλῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, ἐπι-
… τῶν …

...ῶν τούτων ὧν ἐνδεής ἐστι; Ὡμολό...
...ὖν οὖν θεὸς εἴη ὅ γε τῶν καλῶν καὶ...
...; Οὐδαμῶς, ὥς γ' ἔοικεν. Ὁρᾷς...
...σὺ Ἔρωτα οὐ θεὸν νομίζεις; Τί οὖν...
...εἴη, θνητός; Ἥκιστά γε. Ἀλλὰ τί...
...ότερα ἔφην μεταξὺ θνητοῦ καὶ...
...ὦ Διοτίμα; Δαίμων μέγας, ὦ Σώκρατες...
...ᾶν τὸ δαιμόνιον μεταξύ ἐστι θεοῦ...
...δ', ἦν δ' ἐγώ, δύναμιν ἔχον; Ἑρμη-...
...οθμεῦον θεοῖς τε τὰ παρ' ἀνθρώπων καὶ
...τὰ παρὰ θεῶν, τῶν μὲν τὰς δεήσεις
...δὲ τὰς ἐπιτάξεις τε καὶ ἀμοιβὰς τῶν
...ο δὲ ὂν ἀμφοτέρων συμπληροῖ ὥστε
...δεδέσθαι. διὰ τούτου καὶ ἡ μαντικὴ
...ἡ τῶν ἱερῶν τέχνη τῶν τε περὶ τὰς
...λέτας, καὶ τὰς ἐπῳδὰς καὶ τὴν μαν-
...οητείαν. Θεὸς δὲ ἀνθρώπῳ οὐ μί-
...τούτου πᾶσά ἐστιν ἡ ὁμιλία καὶ ἡ (25)
...ὸς ἀνθρώπους καὶ ἐγρηγορόσι καὶ
...μὲν περὶ τὰ τοιαῦτα σοφὸς δαι-
...ἄλλο τι σοφὸς ἢ περὶ τέχνας ἢ περὶ
...σος. οὗτοι δὴ οἱ δαίμονες πολλοὶ
...εἰσιν, εἷς δὲ τούτων καὶ ὁ Ἔρως.

Κεφ. ί. ... ΠΑΝΤΟΣ. [278]

... ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ...

...Θεογονίας [116] ... ἔπειτα
...ιστα χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
...πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
...σι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
...α μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης.

[Ὁμήρου Il. ξ'. 246]

…ανὸς θ', ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται.

[Ὀρφέως]

…ν δέμας βασίλειον, ἐν ᾧ τάδε πάντα κυκλεῖται,
…ὕδωρ καὶ γαῖα καὶ αἰθὴρ νύξ τε καὶ ἦμα…

[Ὁμήρου Il. ξ'. 201]

…κεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν.

[Λίνου ἐκ τῶν περὶ Φύσεως κόσμου]

…ς κατ' ἔριν τὰ συνάπαντα κυβερνᾶται διὰ παντ…
…τὸς δὲ τὰ πάντα, καὶ ἐκ πάντων πᾶν ἐστι.
…δ' ἓν ἔστιν, ἕκαστον ἑνὸς μέρος, εἰν ἑ…
…ἑνός ποτ' ἐόντος ὅλου τάδε πάντα.
…των δέ ποτ' αὖθις ἓν ἔσσεται πάντ' ἐγένοντο.
…ἓν ὂν καὶ πολλά, καὶ οὐ κατὰ χρόνον αἰση…
…κι δ' ἔσται ταῦτα, καὶ οὔποτε ταυτὸν ἀθρῆσαι.
…πείρατ' ἔχον. ποῖον γένος ἔλλαχε, πείρας ἔπεισιν
…ρ ἀθάνατος θάνατος περὶ πάντα, τοῦτ' ὄν.
…ζῴων, καὶ πᾶν θνήσκει φθαρτόν, τὸ δ' ὑπάρχον
…ς ἀλληλοτρόποις καὶ σχήμασι μορφῆς
…τρόπον ὡς ἀποκρυπτέμεν ὄψιν ἁπάντων.
…σται, ἐόντ' αἰεὶ καθὸ τῇδε τέτυκται.

…ήρου [Il. η'. 99]

…δὲ σημαίνει τὴν ἀνάλυσιν εἰς τὰ γεννη-
…τοῦ παντὸς λέγων "ἀλλ' ὑμεῖς μὲν
…καὶ γαῖα γένοισθε."

…ίτου

…ρ τὰ πάντα καὶ εἰς πῦρ πάντα τε-

[Plato Crat. p. 402]

…ς καλλίρροος ἦρξε γάμοιο,
…ομήτορα Τηθὺν ὄπυιεν.

…όδου Θεογονίας [126]
…τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἶσον ἑαυτῇ
…ερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι,
…ρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί.
…μονος
…ῖς λέληθεν οὐδὲ ἓν ποιῶν
…ν οὐδὲ πεποιηκὼς πάλαι
…ἄνθρωπος, οὗτός εἰμ' ἐγώ
…ὀνομάσειε καὶ Δία.
…στὶν ἔργον, εἰμὶ πανταχοῦ,
…ναις, ἐν Πάτραις, ἐν Σικελία,
…έσαισιν, ἐν ταῖς οἰκίαις
…ᾶσιν οὐκ ἔστιν τόπος 10
…ὁ δὲ παρὼν ἀπανταχοῦ
…οἶδ', ἀπανταχοῦ παρῶν.
…κλέους
…πάντων ῥιζώματα πρῶτον ἄκουε· [286]
…ε φερέσβιος ἤδ' Ἀιδωνεὺς
…ύσις τέγγει κρούνωμα βρότειον. 11
…ων ἐξ ἔσχατον ἵστατο νεῖκος.
… Δία μὲν λέγει τὴν ζέσιν καὶ τὸν
…ὲ φερέσβιον τὴν γῆν, ἀέρα δὲ
…ειδὴ φῶς οἰκεῖον οὐκ ἔχει ἀλλ' ὑπὸ [288]
…αὶ ἄστρων καταλάμπεται. Νῆστιν
…α βρότειον τὸ σπέρμα καὶ τὸ
…σὺν στοιχείων τὸ πᾶν, τῆς τοῦ
…αντίων συνεστώσης, ξηρότητός τε (26)
…θερμότητος καὶ ψυχρότητος, ὑπὸ
…αλογίας καὶ κράσεως ἐναπεργαζο-
…μεταβολὰς μερικὰς μὲν ὑπομενοῦ- λέγει γὰρ
…λύσιν μὴ ἐπιδεχομένου.

λοτε μὲν φιλότητι συνερχόμενα τάδε πάντα,
λοτε δ' αὖτε ἕκαστα φορούμενα νείκεος ἔχθει.
δὲ τὴν φιλίαν καὶ τὸ νεῖκος τῶν τοῦ παντ
ἐν τούτοις αἰνίττεται ἐν οἷς φησιν ἡ Ἥρα·
γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
ανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν·
εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.

λῆς ὁ Μιλήσιος ἀρχὴν τῶν ὄντων ἀπεφήνα
ρ, ἐξ ὕδατος γάρ φησι πάντα εἶναι καὶ
πάντα ἀναλύεσθαι. στοχάζεται δ' ἀεὶ ἐκ το
τι πάντων τῶν ζῴων ἡ γονὴ ἀρχή ἐστιν, ὑγ
οὕτως εἰκὸς καὶ τὰ πάντα ἐξ ὑγροῦ τὴν ἀρχ
δεύτερον, ὅτι πάντα φυτὰ ὑγρῷ τρέφεται κ
ορεῖ, ἀμοιροῦντα δὲ ξηραίνεται. τρίτον, ὅ
τὸ τὸ πῦρ τὸ τοῦ ἡλίου καὶ τῶν ἄστρων τα
δάτων ἀναθυμιάσεσι τρέφεται καὶ αὐτὸς

αξίμανδρος δέ, Πραξιάδου Μιλήσιος, φ
ὄντων ἀρχὴν εἶναι τὸ ἄπειρον· ἐκ γὰρ τ
τα γίγνεσθαι καὶ εἰς τοῦτο πάντα φθείρεσθ
γεννᾶσθαι ἀπείρους κόσμους, καὶ πάλιν φθ
εἰς τὸ ἐξ οὗ γίνεται. λέγει οὖν διότι ἀπέρ
ν, ἵνα μηδὲν ἐλλείπῃ ἡ γένεσις ἡ ὑφισταμ
ει δὲ μὴ λέγων τί ἐστι τὸ ἄπειρον. τὸ δ' ἄπ
ν ἄλλο ἢ ὕλη ἐστίν· οὐ δύναται δὲ ἡ ὕλη
γεια, ἐὰν μὴ τὸ ποιοῦν ὑποκέηται.
οκράτης συνεστάναι τὸ πᾶν ἐκ τοῦ
ἀενάου, ἀέναον τὴν ὕλην αἰνιττόμενος
θους.
οφάνης ἀρχὴν τῶν πάντων εἶναι τὴν
γὰρ ἐν τῷ περὶ φύσεώς

ἐκ γαίης γὰρ

Ἀναξιμένης ... ἀέρα ἀπεφήνατο, ... τῶν ὄντων ἀέρα ... αὐτὸν πάλι... γίνεσθαι καὶ εἰς ... ψυχή, φησίν, ἡ ἡμετέρα ἀὴρ ... καὶ ὅλον τὸν κόσμον πνεῦμα κ... ται δὲ συνωνύμως ἀὴρ καὶ πν... ἁπλοῦ καὶ μονοειδοῦς ἀέρος ... συνεστάναι τὰ ζῷα· ἀδύνατον ... ὕλην τῶν ὄντων ὑποστῆναι, ἀ... τιον χρὴ ὑποτιθέναι· οἷον ἄρ... τὸ ἔκπωμα γενέσθαι, ἐὰν μὴ τ... ὁ ἀργυροκόπος.

Ἀναξαγόρας Ἡγησιβο... χὰς τῶν ὄντων τὰς ὁμοιομερεί... γοῦν προσφερόμεθα μονοειδῆ ... ἐκ ταύτης τρέφεται φλὲψ ἀρ... καὶ τὰ λοιπὰ μόρια. τούτων ... γητέον, ὅτι ἐν τῇ τροφῇ τῇ π... τὰ ὄντα, καὶ ἐκ τῶν ὄντων ... τούτῳ οὖν ἐστι λόγῳ θεωρ... εἶναι ἐν τῇ τροφῇ τοῖς γεννω... τὰς ἐκάλεσε καὶ ἀρχὰς τῶν ὄ... μερείας ὕλην, τὸ δὲ ποιοῦ... διαταξάμενον.

Ἀρχέλαος ... ἀέρα ἄπειρ... πυκνότητα καὶ μάνωσιν. ... τὸ δὲ ὕδωρ.

οὗτοι μὲν οὖν ἐφεξῆς ... τὴν Ἰωνικὴν ἐκπλ... θεῖσαν διότι ... ἀπὸ τῆς τῶ...

πέρας ... πέρας κ

ὁ ψυχο

πρῶτο

σας,

τούτο

ον σύ

ην ἀό

ῶν ἀ

ρ ἐστ

ἑκόν

ιν [τ

ς ἀρ

πὶ τὴν

ῖς ἐστ

τῶν

τὸν τῇ

ὸ καὶ

οικου

τραχ

ίας

ομίο

ιν ἐ

δὲ

ξις

τῶν

...ῦρ. πρῶτον μὲν γὰρ τὸ παχυμερ...
...ὐτὸ συστελλόμενον γίγνεται γῆ...
...ν τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ πυρὸς φύσ...
...ἀναθυμιώμενον δὲ ἀέρα γίγν...
...ου καὶ τὰ σώματα πάντα...
...ἐν τῇ ἐκπυρώσει.
...δωρος Θεοκρίτου Χῖος...
...ς δὲ ὁ Ἀπολλωνιάτης ἐξ...
...νασέου Κιτιεὺς ἀρχὰς...
...εἶτα δὲ τέσσαρα.
...ς Μιλήσιος ἀρχὰς...
...όν.
...ς τὰ ναστὰ καὶ κεν...
...ἀρχὰς εἶναι τῶν...
...μέτοχα κενοῦ, ἀ...
...θραυσθῆναι δυν...
...δὲ ἄτομος, οὐχ ὅτ...
...μηθῆναι, ἀπαθ...
...atrit.]
...πάντων ἀρχή...
...ἀρχή, ἄνευ...
...ξ αὐτῆς, εἰ...
...ρχὴ πάντα...
...ομένη· κ...
...μένη ἑτέρ...
...ὶ διαιρ...
...οὐδὲν...
...νατόν

16 . . .

Ἔκφαντος Συρακόσιος εἷς τῶν πυθαγορείων, πάντων [ἀρχὰς] τὰ ἀδιαίρετα σώματα καὶ τὸ κενόν. τὰς γὰρ πυθαγορικὰς μονάδας οὗτος πρῶτος ἀπεφήνατο σωματικάς.

(28) Πλάτων Ἀρίστωνος τρεῖς ἀρχάς, τὸν θεὸν τὴν ὕλην τὴν ἰδέαν, ὑφ' οὗ ἐξ οὗ πρὸς ὅ. ὁ δὲ θεὸς νοῦς ἐστι [τοῦ κόσμου], ἡ δὲ ὕλη τὸ ὑποκείμενον γενέσει καὶ φθορᾷ, ἰδέα δὲ οὐσία ἀσώματος ἐν τοῖς νοήμασι καὶ ταῖς φαντασίαις τοῦ θεοῦ.

Ἀριστοτέλης Νικομάχου Σταγειρίτης ἀρχὰς μὲν εἶδος ὕλην στέρησιν· στοιχεῖα δὲ τέσσαρα, πέμπτον δέ τι σῶμα αἰθέριον, ἀμετάβλητον· στοιχεῖα δὲ τῶν γεννητῶν κατὰ μὲν τὰς δυνάμεις θερμὸν ψυχρὸν ὑγρὸν ξηρόν, κατὰ δὲ τὰς οὐσίας, ἐν αἷς καὶ περὶ ἃς ὑπάρχουσιν αὗται, τὰ τέσσαρα.

[310] Διόδωρος ἐπίκλην Κρόνος τὰ ἀμερῆ σώματα ἄπειρα, τὰ δ' αὐτὰ λεγόμενα καὶ ἐλάχιστα, ἄπειρα μὲν κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὡρισμένα δὲ κατὰ τὸ μέγεθος.

Οἱ μὲν οὖν περὶ Ἀριστοτέλην καὶ Πλάτωνα διαφέρειν ἡγοῦνται ἀρχὴν καὶ στοιχεῖα. Θαλῆς δ' ὁ Μιλήσιος ταυτὸν νομίζει ἀρχὴν καὶ στοιχεῖα. [πλεῖστον δὲ ὅσον διαφέρει ἀλλήλων. τὰ μὲν γὰρ στοιχεῖά] ἐστι σύνθετα, τὰς δὲ ἀρχάς φαμεν εἶναι οὔτε συνθέτους οὔτ' ἀποτελέσματα· οἷον στοιχεῖα μὲν καλοῦμεν γῆν ὕδωρ ἀέρα πῦρ, ἀρχὰς δὲ λέγομεν διὰ τὸ οὐδὲν ἔχειν πρότερον ἐξ οὗ γεννᾶται, ἐπεὶ οὐκ ἔσται τοῦτο ἀρχή, ἀλλ' ἐκεῖνο ἐξ οὗ γεννᾶται. τῆς δὲ γῆς καὶ τοῦ ὕδατός ἐστί τινα πρότερον ἐξ ὧν γέγονεν, ὕλη ἄμορφος καὶ ἀνείδεος. λέγει γοῦν ἐν Τιμαίῳ· « βουληθεὶς γὰρ ὁ θεὸς ἀγαθὰ μὲν πάντα φαῦλον δὲ μηδὲν εἶναι κατὰ δύναμιν, οὕτω δὴ πᾶν ὅσον ἦν ὁρατὸν παρα-

πλημμε-
ἐκ τῆς ... τῆς ἀτα- [312]
... οὐσίας στοι-
... έσεως ἡγε-
λέγων εἶναι
... μον καὶ τὰ ἐν
... εἰς ταῦτα δια-
λέγεσθαι διὰ
... αι κατὰ μετα-
... να διαλύεσθαι.
ὃ καὶ ... σιν ἢ ἀνάλυσιν.
ὥστε ... χεόμενα εἰς τοῦτο
... στοιχεῖον λέγεσθαι, ὃ
... ασιν διδόναι ἀφ'
μὲν τὸν ... καὶ διάλυσιν δέχε-
... στοιχείου ... τοῦτον αὐτοτελῶς
... καὶ μετ' ... οὐ μετ' ἄλλου γάρ· [314]
... γιγνομένης ... ἄλλων συστατικὸν εἶ-
μεταβολῆς ... τῆς ἐκ πυρὸς κατὰ σύ-
... δευτέρας δ' ἀπὸ τούτου
δ', ἔτι μᾶλλον ... κατὰ τὸ ἀνάλογον συν-
ὕδατος εἰς γῆν. πάλιν δὲ ἀπὸ ταύτης
διαχεομένης πρώτη μὲν γίγνεται χύ-
δευτέρα δὲ ἐξ ὕδατος εἰς ἀέρα, τρίτη
εἰς πῦρ. λέγεσθαι δὲ πῦρ τὸ πυρῶδες
τὸ ἀερῶδες, καὶ ὁμοίως τὰ λοιπά. τρι-
... κατὰ Χρύσιππον τοῦ στοιχείου,
λεγομένου ... τρόπον τοῦ πυρός, διὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ τὰ
... μὲν ... συνίστασθαι κατὰ μεταβολὴν καὶ εἰς αὐτὸ λαμ-
... ἀνάλυσιν, καθ' ἕτερον δέ, καθὸ λέγεται
... στοιχεῖα πῦρ ἀὴρ ὕδωρ γῆ, ἐπεὶ διὰ τού-

λοιπὰ συ
ῶα καὶ τὰ
ὡς ἡ σελ
ὸς δέ, ὡς
πῦρ ἐστιν
ι στοιχεῖον
γένεσιν διδ
κείνου τὴν ἀ
γεγονέναι
χείου, ὡς ἐ
ρχὴ καὶ ὁ λό
οιαύτην ὥστ
ήν, καὶ ἀπὸ
τε πάντα κα
τοκαθιστᾶσα τ

ΗΣ.

πάσῃ γενέσει καὶ φ

ὸς Τάτ [Patrit. p.
, ἡ ὕλη καὶ ἦν, ὕλ
εσις δὲ ἐνεργείας τ
θεοῦ. τὸ σπέρμα οὐ
νε καὶ τρεπτὴ ἐγένετ
. ἐφέστηκε γὰρ αὐτῇ
ς τῆς τροπῆς ἰδέας.
ία ἦν, ἡ δὲ γένεσις τὸ

…ς καὶ … Πυθαγόρου, λέγω δὲ
…κῶν … καταβεβηκότας, σὺν Ἡρα- 3
…ης ἀλλοιωτὴν καὶ μεταβλητὴν καὶ
…ρίτου … ὕλην ἀπεφήναντο.
… ἀπαθῆ τὰ πρῶτα, τὴν

ὕλην σωματοειδῆ ἄμορφον ἀνεί-
ἄποιον ὅσον ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ φύσει,
εἰδῶν καὶ οἷον τιθήνην καὶ ἐκμα-
γίγνεσθαι. "ὁ αὐτὸς δὴ λόγος καὶ
…α δεχομένης σώματα φύσεως. ταυ-
…ον αὐτήν, ἐκ γὰρ τῆς ἑαυτῆς τὸ πα-
…ται δυνάμεως. δέχεται γὰρ ἀεὶ τὰ [320]
…ὴν οὐδεμίαν ποτὲ οὐδὲ ἑνὶ τῶν εἰσ-
…ληφεν οὐδαμῇ οὐδαμῶς. ἐκμαγεῖον
…κεῖται κινούμενόν τε καὶ διασχημα-
…ων εἰσιόντων. φαίνεται δὲ δι' ἐκεῖνα
…τὰ δ' εἰσιόντα καὶ ἐξιόντα τῶν ὄν-
…τυπωθέντα ὑπ' αὐτῶν τρόπον τινὰ
…θαυμαστόν, ὃν εἰσαῦθις μέτιμεν. ἐν
…ι διανοηθῆναι γένη τριττά, τὸ μὲν
…εν ᾧ γίγνεται τὸ δὲ ὅθεν ἀφομοιού-
…γιγνόμενον. καὶ δὴ καὶ προσεικά-
…δεχόμενον μητρί, τὸ δὲ ὅθεν πα-
…τούτων φύσιν ἐκγόνῳ." 4

…ους

…μὲν φύσις κατ' ἐπίνοιαν ἀρχή τις ἡ ὕλη
…τάσεως, οὔτε δὴ κινούμενον ἡ μὲν γὰρ
…ν οὔτε κατὰ τὸ εἶδος. … σωμα-
…ς ἀεί, καὶ ἡ μὲν οὐ σῶμα … δὲ τὴν [322]
…ἅπαξ ἀσώματον. οὐ σῶμα…

ιην φασίν, οὐχ ὅτι οὐ μόνον ἐστερῆσθαι δοκεῖ τῶν ερὶ σῶμα διαστάσεων, ἀλλ' ὅτι καὶ πολλῶν ἄλλων πολείπεται κατὰ τὸν ἴδιον λόγον, ἃ τοῖς σώμασιν πάρχει, σχήματος χρώματος βαρύτητος κουφότητος, λως πάσης ποιότητος καὶ ποσότητος. εἰ γὰρ τούτων ετεῖχε, τῶν ποιῶν ἦν καὶ ποσῶν· οὐ μετειληφυῖα δὲ ατὰ λόγον σῶμα μὲν οὐκ ἂν εἴη, σωματικὴ δὲ διὰ τὸ :άσαις ὥσπερ ἐκμαγεῖον ὑποκεῖσθαι ταῖς ποιότησιν· ν τρόπον γὰρ τὸ εἶδος τῆς ὕλης ἀφαιρεθὲν ἀσώματον ἶναι τυγχάνει, οὕτως καὶ τὴν ὕλην τοῦ εἴδους χωρισθέντος οὐ σῶμα. δεῖν γὰρ ἀμφοῖν τῆς συνόδου πρὸς ὴν τοῦ σώματος ὑπόστασιν.

. . .

Ζήνωνος. οὐσίαν δὲ εἶναι τὴν τῶν ὄντων πάντων πρώτην ὕλην, ταύτην δὲ πᾶσαν ἀίδιον καὶ οὔτε πλείω γιγνομένην οὔτε ἐλάττω· τὰ δὲ μέρη ταύτης οὐκ ἀεὶ ταυτὰ διαμένειν, ἀλλὰ διαιρεῖσθαι καὶ συγχεῖσθαι. διὰ ταύτης δὲ διαθεῖν τὸν τοῦ παντὸς λόγον, ὃν ἔνιοι εἱμαρμένην καλοῦσιν, οἷόν περ ἐν τῇ γονῇ τὸ σπέρμα.

Χρυσίππου στωικοῦ. τῶν κατὰ ποιότητα ὑφισταμένων πρώτην ὕλην· ταύτην δὲ ἀίδιον, οὔτε αὔξησιν οὔτε μείωσιν ὑπομένουσαν, διαίρεσιν δὲ καὶ σύγχυσιν ἐπιδεχομένην κατὰ μέρη, ὥστε φθορὰς γίνεσθαι ἐκ τῶν μερῶν εἴς τινα, οὐ κατὰ διαίρεσιν ἀλλὰ κατ' ἀναλογίαν, τῇ συγχύσει τινῶν γινομένων ἔκ τινος.

Οἱ δὲ ὕδωρ λέγοντες ἢ πῦρ ἢ ἀέρα ἢ γῆν τὴν ὕλην, οὐκέτι ἄμορφον αὐτὴν λέγουσιν ἀλλὰ σῶμα· οἱ δὲ τὰμερῆ καὶ τὰς ἀτόμους, ἄμορφον.

Οἱ *στωικοὶ* σῶμα τὴν ὕλην ἀποφαίνονται.

Ἔφησε δὲ ὁ *Ποσειδώνιος* τὴν τῶν ὅλων οὐ-

σίαν καὶ ὕλην ἄποιον καὶ ἄμορφον εἶναι, καθ' ὅσον οὐδὲν ἀποτεταγμένον ἴδιον ἔχει σχῆμα οὐδὲ ποιότητα κατ' αὐτήν· ἀεὶ δ' ἔν τινι σχήματι καὶ ποιότητι εἶναι. διαφέρειν δὲ τὴν οὐσίαν τῆς ὕλης, τὴν οὖσαν κατὰ τὴν ὑπόστασιν, ἐπινοίᾳ μόνον.

Πλάτωνος ἐκ τοῦ Παρμενίδου [p. 144] 6
Ἐπὶ πάντα ἄρα πολλὰ ὄντα ἡ οὐσία νενέμηται καὶ οὐδενὸς ἀποστατεῖ τῶν ὄντων, οὔτε τοῦ σμικροτάτου οὔτε τοῦ μεγίστου· ἢ τοῦτο μὲν καὶ ἄλογον ἐρέσθαι· πῶς γὰρ ἂν ἡ οὐσία γε τῶν ὄντων του ἀποστατοίη; Οὐδαμῶς. Κατακεκερμάτισται ἄρα ὡς οἷόν τε σμικρότατα καὶ μέγιστα καὶ πανταχῶς ὄντα καὶ μεριστὰ πάντων· μάλιστα δέ ἐστι μέρη ἀπέραντα τῆς οὐσίας. Ἔχει οὕτως.

Κεφ. ιβ'.

ΠΕΡΙ ΙΔΕΑΣ.

6ª
Ἰδέα ἐστὶν οὐσία ἀσώματος, αἰτία τῶν [τοιούτων [326] ὄντων οἷα ἐστὶν αὐτή, καὶ παράδειγμα τῆς τῶν κατὰ φύσ… ἐχόντων αἰσθητῶν ὑποστάσεως, αὐτὴ μὲν ὑφ…τῶσα καθ' ἑαυτήν, ἐνεικονίζουσα δὲ τὰς ἀμόρφ…ς ὕλας, καὶ αἰτία γιγνομένη τῆς τούτων διατά…ως, πατρὸς ἐπέχουσα τοῖς αἰσθητοῖς τάξιν.

Πυθαγόρας τὰ λεγόμενα εἴδη καὶ τὰς ἰδέας ἐν τοῖς ἀριθμοῖς καὶ ταῖς ἁρμονίαις αὐτῶν καὶ τοῖς καλουμένοις γεωμετρικοῖς ἐτίθετο ἀχώριστα τῶν σωμάτων.

Ταύτας δὲ τὰς ἀρχὰς ποτὲ μὲν εἶναί φησιν Ἀρι- [328] στοτέλης δύο, τήν τε ὕλην καὶ τὸ εἶδος, ὃ καὶ μορ-

ἦν εἶν
αν· οὐ
εἶδος
ῆς,
ῖος,
ραφί.
αυτὸ
ὁ δὲ
πεν
των
νδρι
ε καὶ
σται·
προ
τὴν
ον ὅτι
λκοῦ
οὖν λί
δεδημ
ἐνέρ
γεῖν
ὶ διε
ρισμ.
ἀφ'
παρὰ
ι, κ
πάν
τον δ

εἶναι
οὕτως
δος. τ
ὅτι
ς, καὶ
φίαν,
τὸν δ
δὲ δι
ν ἦτο
ν αὐτ
ριὰς
καὶ τ
αι.
ροση
ὴν τ
ὅτι

των ἀνθρώπους ἅπαντας, [τῆς δὲ ἵππων ἵππους ἅπαντας,] καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν κατὰ φύσιν. εἶναι δὲ τὴν ἰδέαν ἀΐδιον οὐσίαν, αἰτίαν καὶ ἀρχὴν τοῦ ἕκαστον εἶναι τοιοῦτον οἷα ἐστὶν αὐτή. καθάπερ οὖν τὰ κατὰ μέρος ὥσπερ ἀρχέτυπα τῶν αἰσθητῶν προηγεῖσθαι συμβέβηκε σωμάτων, οὕτως τὴν πάσας ἐν ἑαυτῇ περιέχουσαν καλλίστην καὶ τελειοτάτην οὐσίαν ὑπάρχειν [τοῦδε παράδειγμα τοῦ κόσμου· πρὸς γὰρ ταύτην ἀφομοιωθέντα ὑπὸ τοῦ δημιουργήσαντος αὐτὸν ἀπειργάσθαι θεοῦ κατὰ πρόνοιαν ἐκ τῆς πάσης οὐσίας.] λέγει γοῦν καὶ ἐν τῷ Παρμενίδῃ "ἀλλ', ὦ Παρμενίδη, μάλιστα ἔμοιγε καταφαίνεται ὧδε ἔχειν· τὰ μὲν εἴδη ταῦτα ὥσπερ πα- [332] ραδείγματα ἑστάναι ἐν τῇ φύσει, τὰ δ' ἄλλα τούτοις ἐοικέναι καὶ εἶναι ὁμοιώματα· καὶ ἡ μέθεξις αὕτη τοῖς ἄλλοις γίγνεσθαι τῶν εἰδῶν οὐκ ἄλλη τις ἢ εἰκασθῆναι αὐτοῖς."

Ζήνωνος. τὰ ἐννοήματά φησι μήτε τινὰ εἶναι μήτε ποιά, ὡσανεὶ δὲ τινὰ καὶ ὡσανεὶ ποιὰ φαντάσματα ψυχῆς· ταῦτα δὲ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἰδέας προσαγορεύεσθαι. τῶν γὰρ κατὰ τὰ ἐννοήματα ὑποπιπτόντων εἶναι τὰς ἰδέας, οἷον ἀνθρώπων ἵππων, κοινότερον εἰπεῖν πάντων τῶν ζῴων καὶ τῶν ἄλλων ὁπόσων λέγουσιν ἰδέας εἶναι. ταῦτα δὲ οἱ στωικοὶ φιλόσοφοι φασὶν ἀνυπάρκτους εἶναι, καὶ τῶν μὲν ἐννοημάτων μετέχειν ἡμᾶς, τῶν δὲ πτώσεων, ἃς δη προσηγορίας καλοῦσι, τυγχάνειν . . . .

Κεφ. ιγ'.
ΠΕΡΙ ΑΙΤΙΩΝ.

[illegible] δι' ὃ τὸ ἀποτέλεσμα ἢ δι' ὃ συμβαίνει [illegible] ὑπογραφικῶς. [illegible] τριχῶς τὸ αἴτιον, ὑφ' οὗ ἐξ οὗ πρὸς ὅ· [illegible] ἡγεῖται τὸ ὑφ' οὗ, τοῦτο δὴ τὸ ποιοῦν. [illegible] Τιμαίῳ· "πᾶν δ' αὖ τὸ γιγνόμενον ὑπ' [illegible] ἐξ ἀνάγκης γίγνεται· παντὶ γὰρ ἀδύνα- [illegible] αἰτίου γένεσιν ἔχειν. ὅταν οὖν ὁ δημιουρ- [illegible] κατὰ ταὐτὰ ἔχον βλέπων ἀεί, τοιούτῳ [illegible] παραδείγματι τὴν ἰδέαν καὶ τὴν δύ- [illegible] άζηται, καλὸν ἐξ ἀνάγκης οὕτω ἀποτε- [illegible] ὅποτ' ἂν δ' εἰς τὸ γεγονός, γεννητῷ [illegible] προσχρώμενος, οὐ καλόν." [illegible] ὁρᾷς τὰ μὲν πρῶτα αἴτια ἀσώματα, τὰ [illegible] οχὴν ἢ κατὰ συμβεβηκὸς τῆς σωματικῆς [illegible] εἶναι.

[illegible] οτέλης ἔφησε δηλοῦν ἕκαστον χρώμενον [illegible] ἑρμηνείας τοιούτῳ, τὸ ἐξ οὗ λέγοντα τὴν [illegible] τὸ ὑφ' οὗ τὸ ποιοῦν, τὸ δὲ καθ' ὃ τὸ εἶδος, [illegible] τὸ τέλος.

[illegible] δ' ὁ Ζήνων φησὶν εἶναι δι' ὅ, οὗ δὲ αἴ- [illegible] βεβηκός· καὶ τὸ μὲν αἴτιον σῶμα, οὗ δὲ αἴ- [illegible] όρημα· ἀδύνατον δὲ εἶναι τὸ μὲν αἴτιον [illegible] οὗ δέ ἐστιν αἴτιον μὴ ὑπάρχειν. τὸ δὲ λε- [illegible] ιαύτην ἔχει δύναμιν· αἴτιόν ἐστι δι' ὃ γί- [illegible] οἷον διὰ τὴν φρόνησιν γίνεται τὸ φρονεῖν, [illegible] τὴν ψυχὴν γίνεται τὸ ζῆν, καὶ διὰ τὴν σω- [illegible] γίνεται τὸ σωφρονεῖν. ἀδύνατον γὰρ εἶναι [illegible] ης περί τινα οὔσης μὴ σωφρονεῖν, ἢ ψυχῆς [illegible] φρονήσεως μὴ φρονεῖν.

πος αἴτιον
ὶ σῶμα καὶ
κν δ' εἶναι
ιον ὡς αἰτίου. λόγον ... λέγει δι' ὅ. καὶ τὸ μὲν [338]
ώνιος δὲ ... αἰτίου] ὅτι· οὗ δὲ αἴτιον,
ἢ τὸ πρῶτον ... ον αἰτίου, ἢ λόγον τὸν
ὸ μὲν αἴτιον οὕτως· αἴτιον δ' ἐστί τινος,
οὔτε σῶμα ποιοῦν, ἢ τὸ ἀρχηγὸν ποιή-
σῶμα, ὂν καὶ σῶμα, οὗ δὲ αἴ-
ἀλλὰ συμβεβηκὸς καὶ κατη-

καὶ οἱ ἐφεξῆς τὸ πρῶτον αἴτιον ἀκίνητον
ικοὶ τὸ πρῶτον αἴτιον ὡρίσαντο κινητόν.
ιπατητικοὶ τῶν αἰτίων εἶναι τὰ μὲν
δὲ νοητά.

λου

έφησεν εἶναι αἴτιον δι' ὃ γίγνεταί τι. λέ- (32)
περὶ νόμου οὕτως "συνέχει γὰρ τὰ μὲν 2
ώων ζωά, ταύτας δ' αἴτιον ψυχά· τὸν [340]
ονία, ταύτας δ' αἴτιος ὁ θεός· τὼς δ'
όλιας ὁμόνοια, ταύτας δ' αἴτιος νόμος.
φύσις, τὸν μὲν κόσμον ἁρμόχθαι διὰ
έποτ' ἐς ἀκοσμίαν ἐκβαίνειν, τὰς δὲ
οἴκως ὀλιγοχρονίως ἦμεν; ὅσα μὲν
θνατὰ τὰν φύσιν, ἐξ ἇς συνέστακεν
αἰτίαν ἔχει τᾶς διαλύσιος. συνέστακε
ίσας καὶ ἀειπαθέος. ἁ γὰρ τῶν γεν-
ασις σωτηρία τᾶς γεννάτορος ὕλας.
υβερνῆ, τὸ δ' ἀειπαθὲς κυβερνῆ-
ρᾶτον τᾷ δυνάμι, τὸ δὲ ὕστερον
αὶ λόγον ἔχον καὶ ἔμφρον τὸ δὲ
ν [τὸ μεταβάλλον].

Κεφ. ιδ'.

ΠΕΡΙ ΣΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΩΝ ΤΟΜΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΕΛΑΧΙΣΤΟΥ.

1

Σῶμα εἶναι τὸ τριχῆ διαστατόν, πλάτει βάθει μήκει. ὄγκον ἀντίτυπον, ὅσον ἐπ' αὐτῷ.

[342] Πλάτων μήτε βαρὺ μήτε κοῦφον εἶναί τι φύσει ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ ὑπάρχον, ἐν δὲ τῷ ἀλλοτρίῳ γενόμενον τότε νεῦσιν ἴσχειν, ἐκ δὲ τῆς νεύσεως ῥοπὴν ἤτοι πρὸς βαρύτητα ἢ κουφότητα.

Ἀριστοτέλης βαρύτατον μὲν εἶναι τὴν γῆν, κουφότατον δὲ τὸ πῦρ, ἀέρα δὲ καὶ ὕδωρ ἄλλοτε ἄλλως. καὶ δυνάμει μὲν εἰς ἄπειρον τέμνεσθαι, ἐντελεχείᾳ δὲ μηδαμῶς. τῶν δὲ ἁπλῶν σωμάτων εἶναι τὰς ποιότητας ἁπλᾶς, διαιρεῖσθαι δὲ εἰς ἄπειρον τὰ μεγέθη καὶ τὰ μέγεθος ἔχοντα. ταῦτα δὲ καὶ συνεχῆ καλεῖσθαι· μεγέθη δὲ εἶναι μῆκος πλάτος βάθος, τὰ δ' ἔχοντα μέγεθος ἓξ ὑπάρχειν σῶμα τόπον ἐπιφάνειαν γραμμὴν κίνησιν χρόνον· ἐπιφάνειαν δ' εἶναι [344] σώματος πέρας δυσὶν ὁριζομένην διαστάσεσι· γραμμὴν δὲ τὸ τῆς ἐπιφανείας πέρας κατὰ μίαν διάστασιν· σῶμα δὴ τοίνυν ἐστὶ τὰς τρεῖς ἔχον διαστάσεις. ἐπεὶ δὲ περὶ τὸν τόπον εἰσὶν αὗται, προσθετέον τότε καὶ ἀντερείσεως. καὶ τὸ μὴ δεχόμενον ἕτερον εἰς τὸν [illegible] τόπον σῶμα· πληρωτικὸν γὰρ εἶναι τοῦ τόπου [illegible]μα, καθάπερ καὶ τὸν τόπον τοῦ σώματος δεκτικόν. ποιεῖν δὲ καὶ πάσχειν τὰ σώματα ταῖς ἀσωμάτοις δυνάμεσι· κατὰ γὰρ τὰς ἐν ταύταις διαφορὰς ἀποτελεῖσθαι τάς τε τῶν δραστικῶν καὶ τὰς τῶν παθητικῶν φύσεις. μηδὲν δὲ σῶμα κυκλοτερῶς φύσει κινεῖσθαι, μόνον δὲ τὸ πέμπτον σῶμα.

…πος, ἔφασκε τά τε σώματα
…τὰ τοῖς σώμασι προσεοικότα
…μην τόπον κενὸν χρόνον
…ομένων, οὔτε σῶμα ἐξ
…ν οὔτ' ἐπιφάνεια οὔτε
…ὸν οὔτε χρόνος].
…οὶ δύο μὲν ἐκ τῶν
…κοῦφα, πῦρ καὶ ἀέρα·
…κούφου γὰρ ὑπάρχει
…μέσου, βαρὺ δὲ τὸ εἰς
…φῶς κατ' εὐθεῖαν, τὸ δ'
…αι.
…ρος ἀπερίληπτα εἶναι
…ἁπλᾶ, τὰ δὲ ἐξ ἐκείνων
…κινεῖσθαι δὲ τὰ ἄτομα
…δὲ κατὰ παρέγκλισιν,
…γὴν καὶ ἀποπαλμόν.
…τος τὰ πρῶτά φησι
…ον οὐκ ἔχειν,

Ἡράκλειτος πρὸ τοῦ ἑνὸς δοκεῖ τισι ψήγματα καταλείπειν.

Ξενοκράτης καὶ *Διόδωρος* ἀμερῆ τὰ ἐλάχιστα ὡρίζοντο.

Ἡρακλείδης θραύσματα.

Σῶμά ἐστι τὸ τριχῇ διαστατόν, πλάτει βάθει μήκει· ταῦτα δὲ πλέον [ἄλλως] λέγεσθαι, ὁτὲ μὲν γὰρ μῆκος εἶναι λέγεσθαι τὸ μέγιστον διάστημα τοῦ σώματος, ὁτὲ δὲ μόνον τὸ κάτωθεν ἄνω· καὶ πλάτος ὁτὲ μὲν τὸ δεύτερον διάστημα, ὁτὲ δὲ τὸ ἐκ δεξιᾶς καὶ ἐξ εὐωνύμου. καὶ βάθος ὁτὲ μὲν εἰς ἑαυτὸ διάστημα, ὁτὲ δὲ τὸ πρόσω καὶ ὀπίσω· κατὰ μὲν τὸν πρῶτον
[352] λόγου οὔτε τῶν σφαιρῶν οὔτε τῶν τετραγώνων καὶ τῶν ὁμοίων οὐδὲν τῶν διαστημάτων τούτων ἐχόντων, κατὰ δὲ τὸν δεύτερον παντὸς σώματος τὰς τρεῖς ἔχοντος διαστάσεις, διὰ τὸ κατὰ πᾶσαν θέσιν ὑπὸ τὸν λόγον τοῦτον πίπτειν αὐτό.

2 *Παρμενίδου*

Πάντοθεν εὐκύκλου σφαίρας ἐναλίγκιον ὄγκῳ,
μέσσοθεν ἰσοπαλὲς πάντῃ· τὸ γὰρ οὔτε τι μεῖζον
οὔτε τι βαιότερον πέλεναι χρεών ἐστι τῇ ἢ τῇ.

Κεφ. ιε'.

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΩΝ.

1 *Ὁμήρου* [Il. θ' 16]

Τόσσον ἔνερθ' αἴδεω ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης.

2 *Παρμενίδου*

[354] Ἀλλ' ὅγε πάντοθεν ἶσος ἐὼν καὶ πάμπαν ἀπείρων,
σφαῖρος κυκλοτερής, μονίῃ περιηγέϊ χαίρων.

Πορφυρίου

…α ἔστιν ἐπιφάνεια καὶ περιγραφα…

…ἀτωνος

…ἔφησε [Tim. p. 33] σφαιροειδῆ τὸν κόσ…

…ὕτως ἐν Τιμαίῳ "σχῆμα δ'…

…αὶ τὸ συγγενές· τῷ δὲ πάντ…

…λλοντι ζῴῳ πρέπον ἂν εἴη…

…ῷ πάνθ᾽ ὁπόσα σχήματα…

…ου πάντῃ πρὸς τὰς τελευ…

…αὐτὸ ἐτορνεύσατο, π…

…τε αὐτὸ ἐν αὑτῷ σχημ…

…ὅμοιον ἀνομοίου."

…ῷ [p. 62]

…ὸς οὐρανοῦ

…τοῦ μέσου σφαιροειδ…

…οσπεφυκέναι γέγονεν…

…ἀφεστηκέναι, τὸ…

…εἶναι· ἑστηκὸς ἐν…

…ἔνων τοῦ δὴ κ…

…ὸ μηδὲν ἄνω τις ἤ…

…τῷ προσή…

…ιος, τόπος οὔτ…

…ε ἀλλ' αὐτ…

…ἔχων διάφορ…

…πρὸς τὸ μέσ…

…πάντῃ πε…

…ἐναντία κ…

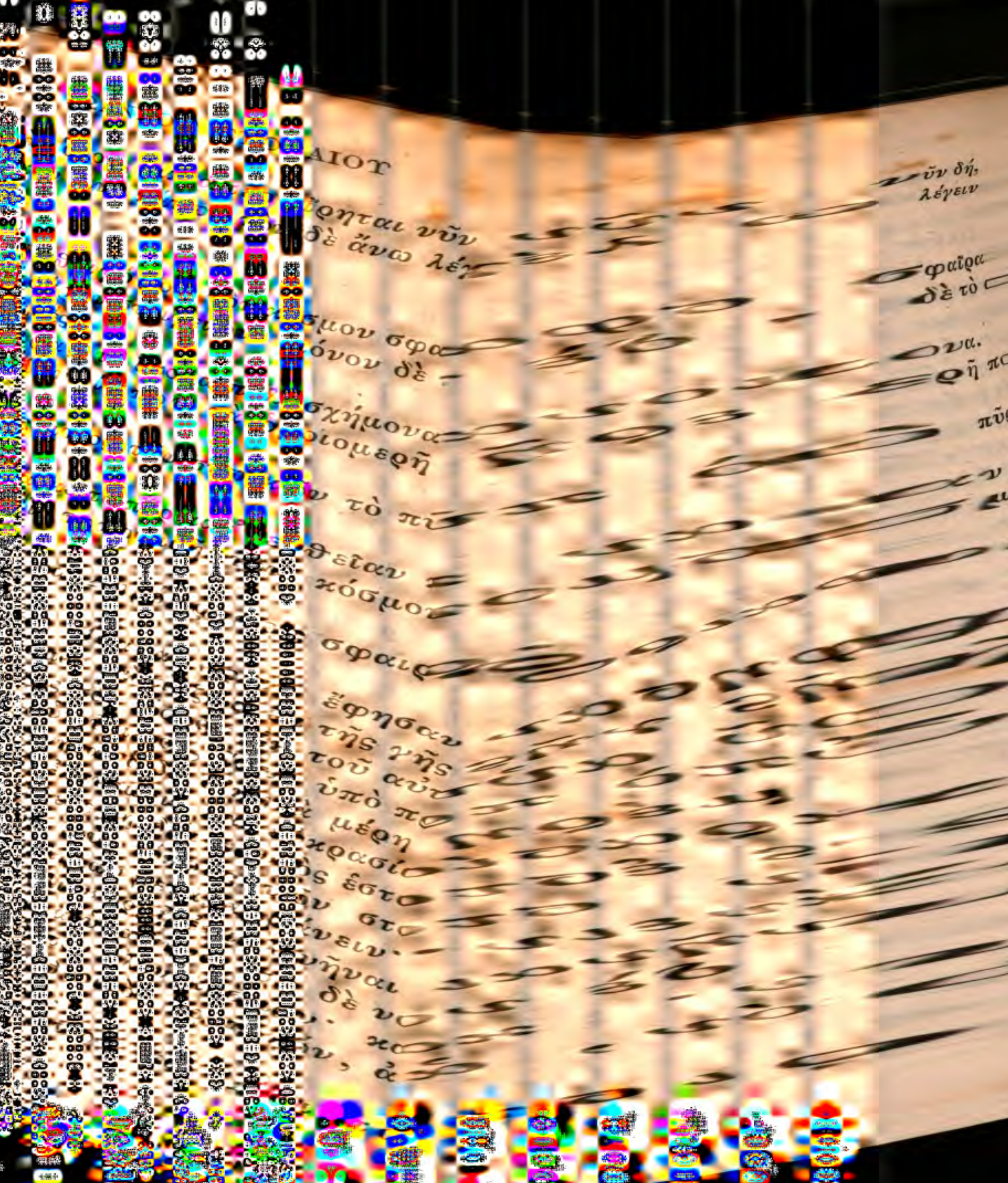
…αὶ στερεὸν…

…ὐδὲν ἂν…

…ὁμοιότ…

…τις ἐν…

…ὐ κάτω…

ΑΙΟΥ

ρηται νῦν ... νῦν δή,
δὲ ἄνω λέ ... λέγειν

σφαῖρα
δὲ τὸ

σμον σφα
όνου δὲ ... να.
ῆ π

σχήμονα ... πῦ
οιομερῆ

ν τὸ πῦ

θεῖαν
κόσμο

σφαι

ἔφησαν
τῆς γῆς
τοῦ αὐτ
ὑπὸ π
μέρη
κρασι
ὸς ἔστ
ν στ
νειν·
ῆναι
δὲ ν
, κ
ν, ἀ

δεξιὰ τοῦ κόσμου τὰ ἀνατολικὰ μέρη, ἀφ' ὧν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως, ἀριστερὰ δὲ τὰ δυτικά. οὐθ' ὕψος δέ [360] φασιν οὔτε βάθος ἔχειν τὸν κόσμον, καθ' ὃν λόγον ὕψος μὲν λέγεται τὸ κάτωθεν ἄνω διάστημα, βάθος δὲ τὸ ἄνωθεν κάτω. μηδὲν γὰρ εἶναι τῶν ὄντως διαστημάτων λεγομένων περὶ τὸν κόσμον, διὰ τὸ περὶ ἑαυτοῦ μέσον αὐτὸν συνεστάναι, ἀφ' οὗ πρὸς ἅπαν ἐστί, καὶ πρὸς τὸ πανταχόθεν, ταυτό.

Φιλολάου Βάκχαι 7

Ὁ κόσμος εἷς ἐστίν. ἤρξατο δὲ γίνεσθαι ἄχρι τοῦ μέσου, καὶ ἀπὸ τοῦ μέσου εἰς τὸ ἄνω διὰ τῶν αὐτῶν τοῖς κάτω ἐστὶ τὰ ἄνω τοῦ μέσου ὑπεναντίως κείμενα τοῖς κάτω. τοῖς γὰρ κάτω τὰ κατωτάτω μέσα ἐστίν, ὥσπερ τὰ ἀνωτάτω, καὶ τὰ ἄλλα ὡσαύτως. πρὸς γὰρ [362] (35) τὸ μέσον κατὰ ταυτά ἐστιν ἑκάτερα, ὅσα μὴ μετενήνεκται.

Κεφ. ιϛ'.

ΠΕΡΙ ΧΡΩΜΑΤΩΝ.

1 Χρῶμά ἐστι ποιότης σώματος ὁρατὴ προηγουμέν[illegible]

2 Πυθαγόρειοι χροιὰν ἐκάλουν τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος, τὰ δὲ γένη τῶν χρωμάτων λευκόν τε καὶ μέλαν ἐρυθρόν τε καὶ χλωρόν· τὰς δὲ διαφορὰς τῶν χρωμάτων παρὰ τὰς μίξεις τῶν στοιχείων, τὰς δὲ τῶν ζῴων παρὰ τὰς ποικιλίας τῶν τροφῶν καὶ τῶν ἀέρων.

Ἐμπεδοκλῆς χρῶμα εἶναι ἀπεφαίνετο τὸ τοῖς [364] πόροις τῆς ὄψεως ἐναρμόττον. [τὰς δὲ διαφορὰς τῶν χρωμάτων παρὰ τὰς ποιὰς μίξεις τῶν στοιχείων, τὰς

ἐ τῶν ζῴων παρὰ τὰς τῶν τροφῶν ποικιλίας·] τέτταρα δὲ τοῖς στοιχείοις ἰσάριθμα, λευκὸν μέλαν ἐρυθρὸν χλωρόν.

Πλάτων φλόγα ἀπὸ τῶν σωμάτων σύμμετρα μόρια ἔχουσαν πρὸς τὴν ὄψιν.

Ἀρίσταρχος Σάμιος μαθηματικὸς ἀκουστὴς Στράτωνος φῶς εἶναι τὸ χρῶμα τοῖς ὑποκειμένοις ἐπιπῖπτον.

Ζήνων ὁ στωικὸς τὰ χρώματα πρώτους εἶναι σχηματισμοὺς τῆς ὕλης.

Δημόκριτος φύσει μὲν μηδὲν εἶναι χρῶμα, τὰ μὲν γὰρ στοιχεῖα ἄποια, τά τε μεστὰ καὶ τὸ κενόν· τὰ δ' ἐξ αὐτῶν συγκρίματα κεχρῶσθαι διαταγῇ τε καὶ ῥυθμῷ καὶ προτροπῇ, ὧν ἣ μέν ἐστι τάξις ὃ δὲ σχῆμα ἣ δὲ θέσις· παρὰ ταῦτα γὰρ αἱ φαντασίαι. τούτων δὲ τῶν πρὸς τὴν φαντασίαν χρωμάτων τέτταρες αἱ διαφοραί, λευκοῦ μέλανος ἐρυθροῦ χλωροῦ.

Ἐπίκουρος καὶ Ἀρίσταρχος τὰ ἐν τῷ σκότῳ χρώματα χρόαν οὐκ ἔχειν.

Ἀριστοτέλης πέρας ἐν ὡρισμένῳ διαφανεῖ, διαφανὲς δὲ τὴν ὕλην εἶναι διηθημένην καθαρὰν καὶ ἀμιγῆ, τούτου δὲ αὐτοῦ τὸ κινητὸν χρῶμα ὑπάρχειν· ἐν δὲ τῷ σκότῳ τὰ χρώματα χρόαν δυνάμει μὲν ἔχειν, ἐνεργείᾳ δὲ μηδαμῶς· πολὺ δὲ τὸ μεταξὺ τοῦ τε μὴ ἔχειν καὶ μὴ ὁρᾶσθαι.

Οἱ μὲν ἄλλοι τὰ στοιχεῖα κεχρῶσθαι φυσικῶς, οἳ δὲ τὰ ὁμοιομερῆ ποιότητος μετέχειν τὰ πρῶτα, οἳ δὲ τὰ ἄτομα πάντα συλλήβδην ἄχροα, ἐξ ἀποίων δὲ τῷ λόγῳ θεωρητῶν τὰς αἰσθητὰς ὑποφαίνουσι γίγνεσθαι ποιότητας.

Πλάτωνος ἐκ τοῦ Τιμαίου [p. 67]

Τέταρτον γὰρ δὴ λοιπὸν ἔτι γένος ἡμῖν αἰσθητι-

...ς εἶδε
...ν μήτε
...εῖν εἴη
...αθὲν ἀλο...
...νοις καυ...
...δὲ ξανθὸ...
...ευκοῦ τε κ...
...μεμιγμένο...
...μέλαν κατακ...
...ται· κυανοῦ...
...οῦ δὲ μέλανι
...δῆλα, αἷς ἂν ἀ...
...ικότα μῦθον.
...βάσανον λαμβάν...
...φύσεως ἠγνοηκ...

Κεφ. ιζ'.

...ΕΩΣ ΚΑΙ ΚΡΑΣΕΩΣ.

...π' αὐτοῦ κράσεις εἶναι τὰς τῶν ... ἀλλοίωσιν. ...αγόραν καὶ Δημοκρίτου] τὰς ...θεσιν γίγνεσθαι τῶν στοιχείων. ...ς καὶ Ξενοκράτης ἐκ μικροτέ- ...οιχεῖα συγκρίνει, ἅπερ ἐστὶν ἐλάχι- ...οιχεῖα στοιχείων. ...τοιχεῖα σώματα τρεπτὰ εἰς ...ὰ μὲν τρία σώματα τρεπτὰ εἰς

έρα ὕδωρ, τὴν δὲ γῆν εἴς τι τούτων ἀ
ν.

ριστοτέλους καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ.
α φασὶ θρυπτόμενα, καὶ τὰ μικρὰ μόρια
θαι ἀλλήλοις, τοὺς δ' ἀσωμάτους λόγους,
σι λόγοι, συγκρίνασθαι.

ήνωνα δὲ οὕτως ἀποφαίνεσθαι διαρ
την δὲ δεήσει εἶναι ἐν περιόδῳ τὴν τοῦ
σμησιν ἐκ τῆς οὐσίας. ὅταν ἐκ πυρὸς τρο
δι' ἀέρος γένηται, τὸ μέν τι ὑφίστασθ
υνίστασθαι, καὶ ἐκ τοῦ λοιποῦ δὲ τὸ μὲν
ὕδωρ, ἐκ δὲ τοῦ ἀτμιζομένου ἀέρα γίγν
ος δὲ τοῦ ἀέρος πῦρ ἐξάπτειν, τὴν δὲ μίξ
γνυσθαι τῇ εἰς ἄλληλα τῶν στοιχείων με
τος ὅλου δι' ὅλου τινὸς ἑτέρου. διερχομέν

λεάνθης δὲ οὕτω πώς φησιν· ἐκφλογ
ῦ παντὸς συνίζειν τὸ μέσον αὐτοῦ πρῶτο
μενα ἀποσβέννυσθαι δι' ὅλου. τοῦ δὲ
ανθέντος, τὸ ἔσχατον τοῦ πυρός, ἀντιτυ
τῷ τοῦ μέσου, τρέπεσθαι πάλιν εἰς τοὔν
ὕτω τρεπόμενον ἄνω φησὶν αὔξεσθαι κα
ιακοσμεῖν τὸ ὅλον, καὶ τοιαύτην περίο
ακόσμησιν ποιουμένου, τοῦ ἐν τῇ τῶν
νου μὴ παύεσθαι. ὥσπερ γὰρ ἑνός τινος
φύεται ἐκ σπερμάτων ἐν τοῖς καθήκουσ
οὕτω καὶ τοῦ ὅλου τὰ μέρη, ὧν καὶ
τὰ ὄντα τυγχάνει, ἐν τοῖς καθήκουσι
. καὶ ὥσπερ τινὲς λόγοι τῶν μερῶν
τες μίγνυνται καὶ αὖθις διακρίνοντ
ῶν μερῶν, οὕτως ἐξ ἑνός τε πάντα
πάντων εἰς ἓν συγκρίνεσθαι, ὁδῷ
ξιούσης τῆς περιόδου.

...ος δὲ τοιοῦτόν τι διεβεβαιοῦτο· εἶνα
...νοῦν ἑαυτὸ πρὸς ἑαυτὸ καὶ ἐξ αὐτοῦ
...τὸ κινοῦν πρόσω καὶ ὀπίσω· πνεῦμα δ
...λέγεσθαι αὐτὸ ἀέρα εἶναι κινούμενον
...γίγνεσθαι ἔπειτα αἰθέρος, ὥστε καὶ εἰ
...σεῖν αὐτά. ἡ τοιαύτη δὲ κίνησις κατ
...αι τοὺς νομίζοντας τὴν οὐσίαν πᾶσαν
...δέχεσθαι καὶ σύγχυσιν καὶ σύστασιν κα
σύμφυσιν καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια
ἀρέσκει τοῖς ἀπὸ τῆς στωικῆς αἱρέσεω
...ξιν κρᾶσιν σύγχυσιν· παράθεσιν μὲν
...μάτων συναφὴν κατὰ τὰς ἐπιφανείας
...ρῶν ὁρῶμεν ἐν οἷς πυροί τε καὶ κριθα
εἴ τινα τούτοις ἄλλα παραπλήσια περι
...ἐπὶ τῶν αἰγιαλῶν ψήφων καὶ ἄμμων
δύο ἢ καὶ πλειόνων σωμάτων ἀντιπαρ-
...ων, ὑπομενουσῶν τῶν συμφυῶν περ
...ν, ὡς ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἔχει καὶ τοῦ πεπυ-
...σιδήρου, ἐπὶ τούτων γὰρ δι᾽ ὅλων γίγνε-
...μάτων τὴν ἀντιπαρέκτασιν. ὁμοίως δὲ
...μῖν ψυχῶν ἔχει· δι᾽ ὅλων γὰρ τῶν σω-
ἀντιπαρεκτείνουσιν· ἀρέσκει γὰρ αὐτοῖς
...ματος ἀντιπαρήκειν. κρᾶσιν δ᾽ εἶναι λέ-
καὶ πλειόνων σωμάτων ὑγρῶν δι᾽ ὅλων
...ιν, τῶν περὶ αὐτὰ ποιοτήτων ὑπομενου-
μὲν μῖξιν κἀπὶ ξηρῶν γίγνεσθαι σωμά-
...πυρὸς καὶ σιδήρου ψυχῆς τε καὶ τοῦ περι-
σώματος, τὴν δὲ κρᾶσιν ἐπὶ μόνων φασὶ
...τῶν ὑγρῶν· συνεκφαίνεσθαι γὰρ ἐκ τῶν
ἑκάστου τῶν συγκραθέντων ὑγρῶν ποιό-
...οἴνου μέλιτος ὕδατος ὄξους τῶν παραπλη-
ἐπὶ τοιούτων κράσεων διαμένουσιν αἱ

...ητες τῶν συγκραθέντων, πρόδηλον ἐκ τοῦ ἐξ ἐπιμηχανήσεως ἀποχωρίζεσθαι ταῦτα ἀ... ν. ἐὰν γοῦν σπόγγον ἐλαιούμενον καθῇ ... ὕδατι κεκραμένον, ἀποχωρίσει τὸ ὕδωρ το... ἀναδραμόντος τοῦ ὕδατος εἰς τὸν σπόγγον... γχυσιν δύο ἢ καὶ πλειόνων ποιοτήτων π... κα μεταβολὴν εἰς ἑτέρας διαφερούσης ... ητος γένεσιν, ὡς ἐπὶ τῆς συνθέσεως ἔχε... ν καὶ τῶν ἰατρικῶν φαρμάκων.

Κεφ. ιη'.

ΠΕΡΙ ΚΕΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΠΟΥ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ.

...αλῆς καὶ ἕτεροι φυσικοὶ πάντες [μέχρι ...] τὸ κενὸν ὡς ὄντως κενὸν ἀπέγνωσαν.

Ἐμπεδοκλῆς
...δέ τι τοῦ παντὸς κενεὸν πέλει οὐδὲ περι...

...ημόκριτος καὶ ἕτεροι, Λεύκιππος ... ωρος Ἐπίκουρος, τὰ μὲν ἄτομα ἄπε... , τὸ δὲ κενὸν ἄπειρον τῷ μεγέθει.

...τράτων ἐξωτέρω μὲν ἔφη τοῦ κόσμου ... νόν, ἐνδοτέρω δὲ δυνατὸν γενέσθαι. ... ὸ μεταξὺ διάστημα τοῦ περιέχοντος καὶ ... ένου.

...ριστοτέλης ἐν τετάρτῳ φυσικῆς ... « εἶναι δέ φασιν οἱ πυθαγόρειοι κενὸν ... εἰ... αὐτὸ τῷ οὐρανῷ ἐκ τοῦ ἀπείρου ... δι... πνέοντι.» ἐν δὲ τῷ περὶ τῆς Πυθαγόρου ... πε... πρώτῳ γράφει τὸν μὲν οὐρανὸν ... σεως ἐπ-... εσθαι δ' ἐκ τοῦ ἀπείρου χρόνου ... ατος ... φιλο- ... ἕνα, ... πνοὴν [382]

ορίζει ἑκάστων τὰς
τον εἶναι τὸ τοῦ περ
μένει τε καὶ κινεῖτ
ανταχόθεν περιέχῃ τ
τὸ παράπαν ἐν ἑαυ
ρχειν καὶ σῶμα, κει
όησιν· ἀναιρετικὴν
αὐτοῦ φύσιν τῆς τε τ
ῶν σωμάτων ἀλληλ
τὰς κατὰ τόπον κατ
ἀλλήλοις τῶν σωμάτ
οὔτε κατὰ τὸ πλῆθο

ἀπ' αὐτοῦ, ἐντὸς μὲν
ἔξω δ' αὐτοῦ ἄπειρον.
ώραν· καὶ τὸ μὲν κενὸ
ν δὲ τόπον τὸ ἐπεχόμεν
ραν τὸ ἐκ μέρους ἐπεχόμ
ηθεὶς τί τὸ μέγιστον ἔφ
κόσμος, τὸν δὲ κόσμον

κ τῶν πρὸς Ἀσκλη

ούμενον ὦ Ἀσκληπιὲ οὐ
ινός;
στα.
ἀνάγκη δὲ μεῖζον εἶναι τ
ενον;
γκη.
υρότερον ἄρα τὸ κινοῦν

υρότερον γάρ.

ΡΜ. Ἐναντίαν δὲ φύσιν ἔχειν ἀνάγκη τὴν …
ι τῇ τοῦ κινουμένου;
ΣΚ. καὶ πάνυ.
ΡΜ. μέγας οὖν οὗτος ὁ κόσμος, οὗ μεῖζον …
ῶμα;
ΣΚ. ὡμολόγηται.
ΡΜ. καὶ στιβαρός; πεπλήρωται γὰρ ἄλλων …
μεγάλων πολλῶν, μᾶλλον δὲ πάντων ὅσα …
α.
ΣΚ. οὕτως ἔχει.
ΡΜ. σῶμα δὲ ὁ κόσμος, σῶμα δὲ κινούμενον …
ΣΚ. μάλιστα.
ΡΜ. πηλίκον οὖν δεῖ τὸν τόπον εἶναι ἐν …
, καὶ ποταπὸν τὴν φύσιν; οὐ πολὺ μεῖζον …
ῃ δέξασθαι τῆς φορᾶς τὴν συνέχειαν, …
μενον τὸ κινούμενον ὑπὸ τῆς στενότητος …
ν κίνησιν;
ΣΚ. παμμεγεθές τι χρῆμα ὦ Τρισμέγιστε …
ΡΜ. ποταπῆς δὲ φύσεως; τῆς ἐναντίας …
πιέ. σώματι δὲ ἐναντία φύσις τὸ ἀσώματον …
ΣΚ. ὡμολόγηται.
ΡΜ. ἀσώματος οὖν ὁ τόπος. τὸ δὲ ἀσώματον …
ἐστιν ἢ ὁ θεός. τὸ δὲ θεῖον λέγω νῦν οὐ …
ἀλλὰ τὸ ἀγέννητον.
Ἐν ταυτῷ [Patrit. p. 19]
ΡΜ. οὐδὲ ἓν τῶν ὄντων ἐστὶ κενὸν τῷ …
λόγῳ. τὸ δὲ ὂν οὐκ ἂν ἠδύνατο εἶναι … ον
τὸν τῆς ὑπάρξεως ἦν. τὸ γὰρ ὑπάρχον … γε
τε γενέσθαι δύναται. … τῆς ὑπ-
ΣΚ. οὐκ ἔστιν οὖν κενά τινα ὦ Τρισμέγιστε, … ὄν, εἰ … κενὸν
δος καὶ κέραμος καὶ ληνὸς καὶ τὰ ἄλλα τὰ πα-
α;

ἙΡΜ. φεῦ τῆς π
μᾶλλον πληρέστατα κα
εἶναι;

ἈΣΚ. πῶς λέγεις

ἙΡΜ. οὐ σῶμά ἐ

ἈΣΚ. σῶμα.

ἙΡΜ. τοῦτο δὲ
τῶν ὄντων, καὶ πάν
ἐκ τῶν τεσσάρων κε
πάντα ἐστίν, ἃ σὺ
ἀέρος, καὶ τῶν τεσ
ἐναντίος λόγος ἐκ
ταῦτα πάντα κενά ἐ
σωμάτων στενοχωρ
[388] δέξασθαι τὸν ἀέρα
ὀνομάζειν, οὐ κεν
καὶ πνεύματος.

ἈΣΚ. ἀναντι

ἙΡΜ. τὸν οἰ
πωμεν;

ἈΣΚ. ἀσώμ

ἙΡΜ. τὸ οἶ

ἈΣΚ. ὁ νο
ἐμπεριέχων, ἐλ
ἀπαθὴς ἀφανής
κὸς πάντων καὶ
νές εἰσι τὸ ἀγα
τος τὸ ἀρχέτυπ

ἙΡΜ. ὁ ο

ἈΣΚ. ὁ
τούτοις αἴτιος
πάντων.

…νόμασι πᾶσιν παραλλάττειν …
…ου ἐκτὸς εἶναι τοῦ κόσμου …
…μος καὶ ἐξ οὗ.
…εἶναι κενόν, εἰς ὃ κατὰ τὴν …
…κόσμος ἄπειρος ὤν.
…ς ἔφησε τὸ ἐκτὸς τοῦ κόσμου …
…αὔταρκες εἰς διάλυσιν.
…ον εἶναι τὸ μεταληπτικὸν τοῦ …
…μεταφορικῶς τὴν ὕλην καὶ …
…εξαμενήν. κενὸν δὲ μὴ εἶναι …
…ήτε ἐν τῷ κόσμῳ. λέγει γὰρ …
… δὲ δὴ τεττάρων ἓν ὅλον …
…λου σύστασις· ἐκ γὰρ πυρὸς …
…έρος καὶ γῆς συνέστησεν …
…ὲν οὐδενὸς οὐδὲ δύναμιν …
…νοηθείς, πρῶτον μὲν ἵνα …
…ειον ἐκ τελείων τῶν μερῶν …
…ὥστε οὐχ ὑπολελειμμένων …
…τ' ἄν. — λεῖον δὲ κύκλῳ …
…ωτο πολλῶν χάριν.
… ὁρατόν τε γὰρ οὐθὲν …
…οῆς, οὐδ' ἀκουστὸν …
…ενον ἀναπνοῆς."
… Χρύσιππος ἀπεφαίνετο …
…πὸ ὄντος, ἢ τὸ οἷον …
… κατεχόμενον εἴτε …
… τοῦ οἷον τε κατέχεσθαι … [39]
…τὶ δὲ μή, τὸ ὅλον … κενὸς
… δέ τι οὐκ ὠνομάσθαι … ὑπὸ
…οις ἀγγείοις λέγεσθαι … κενὸν … τὸ παρα-

πλησίως, τὸν δὲ τόπον τοῖς πλήρεσι· ... ρον τὸ μεῖζον οἷόν τε κατέχεσθαι ὑπὸ ... μεῖζον ἀγγεῖον σώματος, ἢ τὸ χωροῦν ... τὸ μὲν οὖν κενὸν ἄπειρον εἶναι λέγει ... ἐκτὸς τοῦ κόσμου τοιοῦτ' εἶναι· τὸν δ ... ρασμένον διὰ τὸ μηδὲν σῶμα ἄπειρον εἶ ... δὲ τὸ σωματικὸν πεπερασμένον εἶναι, ... ματον ἄπειρον, ὅ τε γὰρ χρόνος ἄπειρος ... ὥσπερ γὰρ τὸ μηδὲν οὐδέν ἐστι πέρας, ... μηδενός, οἷόν ἐστι τὸ κενόν. κατὰ γὰρ ... ὑπόστασιν ἄπειρόν ἐστι· περατοῦται δ' ...
[394] πληρούμενον· τοῦ δὲ πληροῦντος ἀρθέντ... αὐτοῦ νοῆσαι πέρας.

Κεφ. ιθʹ.

ΠΕΡΙ ΚΙΝΗΣΕΩΣ.

1 . . .

Πυθαγόρου. Κίνησίς ἐστι διαφορό... ρότης ἐν ὕλῃ ἢ ἐστιν ὕλη. οὗτος πάσης κινή... νὸς ὅρος.

Δημόκριτος ἓν γένος κινήσεως τὸ κ... μὸν ἀπεφαίνετο.

Ἐπίκουρος δύο εἴδη κινήσεως, τὸ κα... μην καὶ τὸ κατὰ παρέγκλισιν. εἰσὶ δέ τινες ο... ταρτον εἶδος εἰσάγουσι τὸ κατ' οὐσίαν, ὅπερ
[396] κατὰ γένεσιν. ἄλλοι δὲ καὶ τὴν διανοητικὴν ... θέασι, μέχρι γὰρ τῶν πέντε προύβησαν.

Διόδωρος ὁ Κρόνος κεκινῆσθαι μέν τι, ... σθαι δὲ μηδέν.

Ἡράκλειτος ἠρεμίαν μὲν καὶ στάσιν ... ὅλων ἀνῄρει, κίνησιν δὲ τοῖς πᾶσιν ἀπεδίδ...

κινήσεως τὴν μὲν λόγῳ θεωρ

ης πᾶσαν κίνησιν αἰσθητὴν

ς τὴν κίνησιν ἐνέργειαν εἶνα

ἢ κινητοῦ· τῶν δὲ κινήσεω

ποσὸν τὰς δὲ κατὰ τὸ ποιὸν

μὲν τὸ ποσὸν αὔξησιν καὶ μει

θεωρουμένην καὶ ἀφαιρέσει.

σιν καὶ μεταβολήν, ὡς τὴν ἐκ

γλυκέος εἰς πικρόν· κατὰ

ου φορὰν ὠνόμασε, καθ'

κινούμενα. ταύτης δὲ τρεῖ

μὲν ἁπλᾶς, τήν τε κατ'

μίαν δὲ μικτήν· εὐθεῖαν

τε κουφότητα καὶ βαρύτη

δὲ τὴν περιφερῆ, μικτὴ

δὲ κατὰ τόπον κινήσεως

εσθαι τὴν δὲ ἐπὶ τὸ μέσον

ος μὲν οὖν καὶ ἀέρος ἀπὸ

ος ἐπὶ τὸ μέσον, τοῦ δὲ ὅλο

κληροῦσθαι τὸν ὅλον

οῦ πρὸς Ἀσκληπιόν

ούμενοι οὐκ ἐν κινουμ

καὶ τὸ κινοῦν δὲ ἑστηκ

Τρισμέγιστε τὰ ἐνθάδε

ς γὰρ σφαίρας ἔφη

τῆς ἀπλανοῦς σφαίρας

ύτῃ ὦ Ἀσκληπιέ

ως ὁμοίως κινοῦνται

μ

ν

με

περ

atrit.

κι-

ἀδύ- [40

συγκι-

πλα-

ἀλλ'

κίνησις,

ἐναν-

τίως ἀλλήλαις. ἡ δὲ ἐναντίωσις τὴν ἀντι κινήσεως ἑστῶσαν ἔχει· ἡ γὰρ ἀντιτυπία ρᾶς. διὸ καὶ αἱ πλανώμεναι σφαῖραι ἐναντι μεναι τῇ ἀπλανεῖ ὑπ' ἀλλήλων, τῇ ἐναντίᾳ περὶ τὴν ἐναντιότητα ἑστῶσαν αὐτὴν ὑπ' α τὰς γὰρ ἄρκτους ταύτας ἃς ὁρᾷς μήτε δυνοι ἀνατελλούσας, περὶ δὲ τὸ αὐτὸ στρεφομένας νεῖσθαι ἢ ἑστάναι;

ʼΑΣΚ. κινεῖσθαι ὦ Τρισμέγιστε.

ʽΕΡΜ. κίνησιν ποίαν ὦ Ἀσκληπιέ;

ʼΑΣΚ. τὴν περὶ τὰ αὐτὰ ἀναστρεφομένην

[102] ʽΕΡΜ. ἡ δὲ περιφορὰ ἡ περὶ τὸ αὐτὸ κίνη ὑπὸ στάσεως κατεχομένη. τὸ γὰρ περὶ αὐτὸ τὸ ὑπὲρ αὐτό, [εἰ ἕστη εἰς τὸ περὶ αὐτό.] οὕτ ἐναντία φορὰ ἕστηκεν ἑδραία, ὑπὸ τῆς ἐναντ ἀεὶ στηριζομένη. παράδειγμά δέ σοι ἐπίγει ὀφθαλμοῖς ἐμπῖπτον περὶ τούτου φράσω· τὰ ε ζῷα, οἷον τὸν ἄνθρωπον λέγω, θεώρει νηχ φερομένου γὰρ τοῦ ὕδατος, ἡ ἀντιτυπία τῶν καὶ τῶν χειρῶν στάσις γίγνεται τῷ ἀνθρώπῳ το συγκατενεχθῆναι τῷ ὕδατι [μήτε δῦναι ὑπ' αὐτ

ʼΑΣΚ. σαφὲς τὸ παράδειγμα ὦ Τρισμέγιστε

ʽΕΡΜ. πᾶσα οὖν κίνησις ἐν στάσει καὶ ὑπὸ σεως κινεῖται. ἡ οὖν κίνησις τοῦ κόσμου καὶ πι ζῴου ὑλικοῦ οὐχ ὑπὸ τῶν κατ' ἐκτὸς τοῦ κόσμου βαίνει γίνεσθαι, ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἐντὸς εἰς τὸ κατ' ἐ τῶν νοητῶν, ψυχῆς ἢ πνεύματος ἢ ἄλλου τινὸς ἀ ματου. σῶμα γὰρ ἔμψυχον οὐ κινεῖ, ἀλλ' οὐδὲ σύνολον σῶμα κἂν ᾖ ἄψυχον.

ʼΑΣΚ. πῶς τοῦτο λέγεις, ὦ Τρισμέγιστε; τὰ

[104] ξύλα καὶ τοὺς λίθους καὶ τὰ πάντα ἄψυχα οὐ σώμ ἐστι τὰ κινοῦν...

Ἀσκληπιέ. τὸ γὰρ ἔνδον
...ντος τὸ ἔμψυχον οὐ σῶμα ἐ...
κινοῦν, καὶ τὸ τοῦ βαστάζ...
...μένου, διόπερ ἄψυχον οὐκ ἄ...
κινοῦν ἐπεὶ κινεῖ. ὁρᾷς γοῦν
ψυχήν, ὅταν δύο σώματα φ...
...ιν

...σιν εἶναι ὁ Χρύσιππος μετα...
ἢ μέρει, ἢ μεταλλαγὴν ἐκ
...έρος. καὶ ἄλλως κίνησιν
...σχῆμα· φορὰν δ' ἐκ μετεώ...
... δὲ τὸ μὲν οἷον ἀκινησίαν
...κτος σχέσιν κατὰ ταυτὰ καὶ
...τερον. πολλαχῶς δὲ λέγεσθ...
...ήν, διὸ καὶ πολλοὺς καθ...
...σθαι ὅρους. τὰς δὲ
...ν τε εὐθεῖαν καὶ τὴν
...χῶς μιγνυμένων γίνεσθ...
...φερούσας.

...σμῳ πάντων τῶν κατ'
...τὴν φορὰν ἔχειν εἰς
... αὐτοῦ τοῦ κόσμου,
...ὰ μέρη τοῦ κόσμου
...ν ἔχειν, μάλιστα
...ιον εἶναι καὶ τῆς
...αὶ τῆς γῆς παρα...
... κέντρον καθ...
...ῶμα βάρος ἔχειν
...νεσθαι δὲ καὶ
... κόσμου μέσον,
...αν αὐτοῦ ποι...

...ἕξιν
...λου
...ὀρ-
...έσον
...βάρος
...σμου
...τῷ
...ἰσο-
...φορὴ
...ἐπὶ
...στα-
...ζει

[408] γὰρ ἀνώφοιτα ταῦτ' εἶναι διὰ τ
βάρους· παραπλησίως δὲ τούτοις
τὸν κόσμον βάρος ἔχειν, διὰ τὸ τ
στασιν ἔκ τε τῶν βάρος ἐχόντων σ
ἐκ τῶν ἀβαρῶν, τὴν δ' ὅλην γῆν
ἔχειν ἀρέσκει βάρος, παρὰ δὲ τὴν
μέσην ἔχειν χώραν (πρὸς δὲ τὸ μέσο
τοῖς τοιούτοις σώμασιν) ἐπὶ τοῦ τόπ

5 Πλάτωνος ἐκ τῶν Παρμ

Ὅτι κινούμενόν τε ἢ φέροιτο ἢ ἀ
ται γὰρ μόναι κινήσεις; ναί.

6 Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Τιμαί

Ὥστε τὸ μὲν ὅλον κινεῖσθαι ζῶ
ὅπῃ τύχοι προϊέναι, καὶ ἀλόγως τὰς
σεις ἔχον· εἴς τε γὰρ τὸ πρόσθεν κα
πάλιν εἰς δεξιὰ καὶ ἀριστερά, κάτω τ
πάντῃ κατὰ τοὺς ἓξ τόπους πλανώμενα.

7 Ἀπολλοδώρου

Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ φυσικῇ τέχ
ναι μεταβολὴν κατὰ τόπον ἢ σχῆμα ἢ ὅ
[410] ρεσι, σχέσιν δὲ συνοχὴν κατὰ τόπον ἢ
ἴσχεσθαι τοιοῦτον· γένη δὲ κινήσεως
δύο, τήν τε κατ' εὐθεῖαν καὶ τὴν ἐγκύκλ
δὲ εἴδη γίγνεσθαι πλείονα. περὶ τὸ αὐτὸ
γίγνεσθαι πολλὰς καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ
πατεῖν καὶ τρέχειν μὴ ἐκβαίνοντα τὸν ἀ
πον, ἢ ἅμα κινεῖσθαι τήν τε ἐπ' εὐθεῖαν
τὰ πλάγια καὶ τὴν ἔμπροσθεν καὶ τὴν ὄπισ
εἰς δεξιὰν καὶ ἀριστερὰν καὶ ἐγκύκλιον
ἅμα καὶ βραδέως, καθάπερ ἐπὶ τῶν πλε
τῶν ὁμοίως τούτοις διακειμένων συντυγχά

ἐπιφάνειαν καὶ πάσης γρα-
ς τόπου τόπον καὶ παντὸς χ
πάσης κινήσεως κίνησιν εἶν
έσεως σχέσιν κατὰ τὴν αὐτὴν

ς ἐκ τοῦ Θεαιτήτου [p.
χρα κινεῖσθαι καλεῖς, ὅτ' ἂν
βάλλῃ ἢ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ στ
το μὲν τοίνυν ἓν ἔστω εἶδο
τῷ αὐτῷ γηράσκῃ δέ, ἢ με
ἐκ μαλακοῦ γίγνηται, ἤ τινα
αι, ἆρα οὐκ ἄξιον ἕτερον εἰ
μοιγε δοκεῖ.] Ἀναγκαῖον μ
εἴδη κινήσεως, ἀλλοίωσιν,

[p. 152]
άλα οὐ φαῦλον λόγον, ὡς
ὸ οὐδέν ἐστι, οὐδ' ἄν τι
ποιονοῦν τι· ἀλλ' ἐὰν
ὶ μικρὸν φανεῖται, καὶ
ντά τε οὕτως, ὡς μηδενὸς
τε ὁποιονοῦν· ἐκ δὲ δὴ
κράσεως πρὸς ἄλληλα
εἶναι οὐκ ὀρθῶς προσαγ
δέποτε οὐδέν, ἀεὶ δὲ
ες ἑξῆς οἱ σοφοὶ πλὴν
ταγόρας τε καὶ Ἡρακλ
ποιητῶν οἱ ἄκροι τῆς
μὲν Ἐπίχαρμος, τραγ

νεσιν καὶ μητέρα
ροῆς τε καὶ κινήσεως.

κεῖ τοῦτο λέγειν; Ἐμ
τοσοῦτον στρατόπεδοι
ναιτο ἀμφισβητήσας,
Οὐ ῥάδιον, ὦ Σώκρο
ἐπεὶ καὶ τάδε τῷ λόγ
δοκοῦν καὶ τὸ γίγνε
εἶναι καὶ ἀπόλλυσθα
πῦρ, ὃ δὴ καὶ τἄλ
γεννᾶται ἐκ φορᾶς κ
οὐχ αὗται γενέσεις
τό γε τῶν ζώων γέ
Πῶς δ' οὔ; Τί δέ;
χίας μὲν καὶ ἀργία
κινήσεως ἐπὶ τὸ π
ἕξις οὐχ ὑπὸ μαθή
των κτᾶταί τε μ
βελτίων, ὑπὸ δὲ
οὔσης οὔτε τι μα
Καὶ μάλα. Τὸ
χὴν καὶ κατὰ τὸ
Ἔτι οὖν σοι λέγ
τοιαῦτα, ὅτι αἱ
τὰ δ' ἕτερα σι
ἀναγκάζω προ
ἄλλο ἢ τὸν ἥλ
μὲν ἂν ᾖ περι
ἐστὶ καὶ σώζε
σταίη τοῦτο
φθαρείη, καὶ
πάντα.

Κεφ. κ'.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΦΘΟΡΑΣ.

αρμενίδης καὶ Μέλισσος ἀνῄρουν γε[illegible]
θορὰν διὰ τὸ νομίζειν τὸ πᾶν ἀκίνητον.
ράκλειτος φησὶν ὅτι πάντα χωρεῖ καὶ [illegible]
καὶ ποταμοῦ ῥοῇ ἀπεικάζων τὰ ὄντα λέ[illegible]
τὸν αὐτὸν ποταμὸν οὐκ ἂν ἐμβαίης (Plat[illegible]

λάτων φθαρτὸν μὲν τὸν κόσμον ὅσον [illegible]
αἰσθητὸν γὰρ εἶναι, διότι καὶ σωματικό[illegible]
θαρησόμενόν γε προνοίᾳ καὶ συνοχῇ θεοῦ [illegible]
μπεδοκλῆς Ἀναξαγόρας Δημόκ[illegible]
ουρος καὶ πάντες ὅσοι κατὰ συναθ[illegible]
πτομερῶν σωμάτων κοσμοποιοῦσι, συγ[illegible]
διακρίσεις εἰσάγουσι, γενέσεις δὲ καὶ [illegible]
ίως· οὐ γὰρ κατὰ τὸ ποιὸν ἐξ ἀλλοιώσεως [illegible]
οσὸν ἐκ συναθροισμοῦ ταύτας γίγνεσθαι [illegible]
υθαγόρας καὶ πάντες ὅσοι παθητὴν [illegible]
ενται, κυρίως γενέσεις καὶ φθορὰς γίγν[illegible]
λλοιώσεως τῶν στοιχείων καὶ τροπῆς [illegible]
[γενέσεως καὶ φθορᾶς] παράθεσιν [illegible]
ε καὶ σύγχυσιν γίγνεσθαι.

ωνι καὶ Κλεάνθει καὶ Χρυσ[illegible]
οὐσίαν μεταβάλλειν οἷον εἰς σπέρμα [illegible]
ἐκ τούτου τοιαύτην ἀποτελεῖσθαι [illegible]
οἷα πρότερον ἦν.

αίτιος πιθανωτέραν εἶναι νομίζει τὴν [illegible]
ουσαν αὐτῷ τὴν ἀιδιότητα τοῦ κόσμου [illegible]
λων εἰς πῦρ μεταβολήν.

ιστοτέλης τὸ ὑπὸ τὴν σελήνην [illegible] μέρος τοῦ [illegible] ἢ [416]

κόσμον παθητικὸν ἀπεφαίνετο, ἐν ᾧ
κηραίνεται. [Ξενοφάνης Παρμεν
σος ἀγέννητον εἶναι ἀίδιον καὶ ἄφ
σμον. [καὶ] οἱ φάμενοι δὲ τὴν διακ
ὑπάρχειν, περιοδευτικοὺς εἶναί φασι
οὓς κατὰ ταυτὰ καὶ ὡσαύτως γίγνεσ
τὴν αὐτοῦ διασώζεσθαι τοῦ κόσμου
διακόσμησιν.

Ἀναξίμανδρος Ἀναξιμένης
ρας Ἀρχέλαος Διογένης Λεύκι
τὸν τὸν κόσμον· καὶ οἱ στωϊκοὶ φθαρτὸ
κατ' ἐκπύρωσιν δέ.

Ἐμπεδοκλῆς τὸν κόσμον φθείρε
ἀντεπικράτειαν τοῦ νείκους καὶ τῆς φιλ

[18] Δημόκριτος φθείρεσθαι τὸν κόσ
ζονος τὸν μικρότερον νικῶντος.

Ἐπίκουρος πλείστοις τρόποις τὸν
ρεσθαι, καὶ γὰρ ὡς ζῷον καὶ ὡς φυτὸν κ

Φιλόλαος διττὴν εἶναι τὴν φθορὰν
τὸ μὲν ἐξ οὐρανοῦ πυρὸς ῥυέντος, τὸ δ
σεληνιακοῦ περιστροφῇ τοῦ ἀέρος ἀποχυθ

2 Φιλολάου πυθαγορείου ἐκ
ψυχῆς

Φιλόλαος ἄφθαρτον τὸν κόσμον εἶναι.
οὕτως ἐν τῷ περὶ ψυχῆς·

[20] παρὸ καὶ ἄφθαρτος καὶ ἀκαταπόνατο
τὸν ἄπειρον αἰῶνα· οὔτε γὰρ ἔντοσθεν ἄλ
τία δυναμ ... κωτέρα αὐτᾶς εὑρεθήσεται οὔτ'
φθεῖραι α ... ὐτὸν δυναμένα, ἀλλ' ἦς ὅδε ὁ
αἰῶνος κα ... ἐς αἰῶνα διαμένει, εἷς ὑπὸ ἑνὸ
γενέων κα ... κρατίστω καὶ ἀνυπερθέτω κυβερ
ἔχει δὲ κα ... τὰν ἀρχὰν τᾶς κινάσιος ... καὶ

[illegible] τελευτὰν λαμψεῖσθαι
[illegible] ἀνέκβατος καὶ ἀμετ[illegible]
[illegible] χείρονος ἐπὶ τὸ βέλτιον [illegible]
[illegible] χεῖρον πεφυκὲν μεταβάλ[illegible]
[illegible] ἐν τῷ παντὶ τὸ μὲν γένεσι[illegible]
[illegible] γένεσις μὲν ὅπου μεταβ[illegible]
[illegible] ένῳ, αἰτία δὲ γενέσιος ὅπ[illegible]
[illegible] τῷ ὑποκειμένῳ, φανερὸν
[illegible] γενέσιος τό τε ποιεῖν καὶ
[illegible] δεχόμενον τὰν γένεσιν τό τ[illegible]

[illegible] γὰρ ὕλα τὸ πανδεχές [illegible]
[illegible] ὥστε πρᾶτον μὲν τὸ δυνα[illegible]
[illegible] δεύτερον δὲ αἱ ἐναντιώσιε[illegible]
[illegible] ψυχρότας καὶ ὑγρότας καὶ ξ[illegible]
[illegible] ὕδωρ καὶ γᾶ καὶ ἀήρ· ταῦτ[illegible]
[illegible] ἄλλαλα, αἱ δὲ ἐναντιώσιες οὐ

[illegible] δὲ φθορὰ τᾶς περὶ τὰν
[illegible] γέγονεν οὔτε ἐσεῖταί ποκα. [illegible]
[illegible] τᾶς ἑλλανικᾶς ἱστορίας ἀρ[illegible]
[illegible] Ἀργείω ποθεκτέον οὕτως, ὡς
[illegible] ἀλλὰ τᾶς γενομένας [illegible]
[illegible] πολλάκις γὰρ ἤδη καὶ γέγονε[illegible]
[illegible] Ἑλλάς, οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων
[illegible] ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτᾶς τ[illegible]
[illegible] οὔτε μείονος αὐτᾶς γινομέ[illegible]
[illegible] καὶ ποθ' ἁμὲ ἀρχὰς λαμβ[illegible]
[illegible] καὶ παντός, ἔτι δὲ γεν[illegible]
[illegible] γινομένας, [illegible]
[illegible] τᾶς μὲν [illegible]

τεχνίταις, ὅκκα π α... ἀλλάξη...
δὲ γινόμενα φύσι φ... αἱρεῖται...
μενα, ὅκκα παραλλ... ἄξη τὸν ...

Ποσειδων...

Ποσειδώνιος ... δὲ φθορὰς
εἶναι φησὶν ἐκ τῶν ὄν... των εἰς
μὲν γὰρ ἐκ τῶν οὐκ ὄ...
θάπερ εἴπομεν πρόσθ...
σαν. τῶν δὲ εἰς ὄντα ...
εἶναι κατὰ διαίρεσιν ...
κατὰ σύγχυσιν τὴν δὲ ἐ...
λυσιν. τούτων δὲ τὴν κ...
γίγνεσθαι, τὰς δὲ ἄλλα...
μένους τοὺς ἐπὶ τῆς οὐ...
δὲ τούτοις καὶ τὰς γενέ...
σίαν οὔτ' αὔξεσθαι οὔτε ...
ἀφαίρεσιν ἀλλὰ μόνον ...
ἀριθμῶν καὶ μέτρων συ...
ποιῶν, οἷον καὶ Δίωνος κ...
μειώσεις γίνεσθαι. διὸ κ...
ποιότητα ἀπὸ τῆς γενέσεω...
ἐπὶ τῶν ἀναίρεσιν δεχομ...
τῶν τούτοις παραπλησίων...
δύο μὲν εἶναι φησὶ τὰ δεκ...
τὴν τῆς οὐσίας ὑπόστασ...
ποιοῦ. τὸ γάρ, ὡς πολλά...
τὴν μείωσιν ἐπιδέχεσθ...
ποιὸν ἰδίως καὶ τὴν αὐ...
τοι γε μηδ' ἕτερον ἄλλ...
μέρος εἶναι τῆς οὐσίας ...
τὰ δ' ἕτερα τινῶν λεγό...
...θαι καὶ μηδ' ἐν μέ...

μὴ τοῦτο ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον ἑκαστό
ειν πῦρ, μηδὲ ὕδωρ τοῦτο ἀλλὰ τ
μηδὲ ἄλλο ποτὲ μηδὲν ὥς τινα ἔχον β
δεικνύντες τῷ ῥήματι τῷ τόδε καὶ το
ναι δηλοῦν ἡγούμεθά τι· φεύγει γὰ
τὴν τοῦ τόδε καὶ τοῦτο καὶ τὴν τῷδε
μόνιμα ὡς ὄντα αὐτὰ ἐνδείκνυται φάσ

9 *Ἐν ταὐτῷ* [p. 32]

Ὅτι δὲ τὸ πᾶν ἀίδιον δηλοῖ σαφῶς
τῷ Τιμαίῳ οὕτως· Ἔκ τε δὴ τούτω
καὶ τὸν ἀριθμὸν τεττάρων τὸ τοῦ κόσμ
νήθη δι' ἀναλογίας ὁμολογῆσαν, φιλί
τούτων, ὥστε εἰς τὸ αὐτὸ αὑτῷ ξυνελθ
τῶν ἄλλων πλὴν ὑπὸ τοῦ ξυμφύσαντος
χρόνος δ' οὖν μετ' οὐρανοῦ γέγ
γεννηθέντες ἅμα καὶ λυθῶσιν, ἄν ποτ
τῶν γίγνηται, καὶ κατὰ τὸ παράδειγμα
φύσεως, ἵν' ὡς ὁμοιότατος αὐτῷ κατὰ
μὲν γὰρ δὴ παράδειγμα πάντα αἰῶνά ε
αὖ διὰ τέλους τὸν ἅπαντα γεγονώς τε κ
μενος (p. 38).

10 *Ἐν ταὐτῷ* [p. 41]

Θεοὶ θεῶν, ὧν ἐγὼ δημιουργὸς πα
ἃ δι' ἐμοῦ γιγνόμενα ἄλυτα, ἐμοῦ γε
μὲν οὖν δὴ δεθὲν πᾶν λυτόν· τό γε μὴν
σθὲν καὶ ἔχον εὖ λύειν θέλειν κακοῦ.
ἐπεί περ γεγένησθε, ἀθάνατοι μὲν οὐκ ἐσ
τοι τὸ πάμπαν, οὔτι μὲν δὴ λυθήσεσθέ
ξεσθε θανάτου μοίρας, τῆς ἐμῆς βουλήσ
ἔτι δεσμοῦ καὶ κυριωτέρου λαχόντες ἐκε
ἐγίγνεσθε συνεδεῖσθε

ὁ Ἐρυθραῖος
...ον τὸν κόσμον.
καὶ Μέλισσος
...ς καὶ Μέλισσος πεπερασμένον.
κόσμον πεπερασμένον ... τὸ πᾶν
...ικοὶ διαφέρειν τὸ ἄπειρον
εἶναι σὺν τῷ κενῷ τῷ ἀπείρῳ
τὸν κόσμον. μήτε αὔξεσθαι
κόσμον, τοῖς δὲ μέρεσιν ὅτε
πλείονα τόπον, ὅτε δ
ἄρξασθαι τὴν γένεσιν το
κέντρου, ἀρχὴ δὲ σφαίρας τὸ
ἄλλοι πάντες ἔμψυχον
διοικούμενον, Λεύκιππος δὲ ... φύ
...ρος οὐδέτερα τούτων, φύ
συνεστῶτα.

φησι πεπερασμένον εἶναι
διὰ τούτων
δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστ
τιμῆς.

ἑνὶ στίχῳ διαρρήδην ἔθη
ἔστιν εἰς μοίρας διελεῖν.
σημαίνεται
ἔλαχον πολιὴν ἅλα ναιέμ...
Ἀίδης δ᾽ ἔλαχεν ζόφον
ἔλαχ᾽ οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέ...
ξυνὴ πάντων καὶ μακρ...
φύσεων πεποιημένο...
...ερατοῦντα ἀνέμπτα κ...
μὲν κατωτά...

δὲ
καὶ
[448] ἀπλα
δὲ πλ
τὰ μὲν
τὰ δὲ
ἔχεσθαι
ἀπλανῶ
εἶναι μετ
δὲ ταύτην
δὲ τὴν το
της, εἶτα τ
πλησιάζου
σθαι καὶ μ
εἰς τὰ περί
τοῦ φερομ
δὲ τὴν τῆς γῆ
μένης, ὃ δὴ τ
τοῦ εἰς τὸ κύκλ

6

Ἔκφαντος
κόσμον, δι οἰκεῖο
Ἀριστοτέλ
λογικὸν οὔτε νοε
[450] μὲν γὰρ οὐ ἄνια
γὰρ περιέχ εν ἔμψ
μηδενὸς α τῶν, τ
προηγουμέ ως μετέχ
φθαρήσετα ἀλλὰ
τοῦτο καὶ διος.
Πυθαγόρας φ

ἐξ ἀπει

τὰ γιγνωσκ

οὐδὲν οὔτε

ὅ γα μὰν ἀρ

ὂν καὶ ἄρτιον

ἀρτιοπέρισσον α

ἃς ἕκαστον ὧδε

αὶ ἁρμονίας καὶ α

ιος ἔσσα ἐνδέχε

ρωπίναν τῶν ἐό

ἧς οὐθενὶ μη

ν γνωσθῆμεν, συνέστ

ἀτων ἐξ ὧν ἀπείρων.

καὶ τῶν ὁμόφυ

ὅμοιαι οὐδ' κοσμηθῆμεν,

αὐτοῖς ἐγένετο.

ιῶν τρόπῳ ἐπεδέοι

ρμονίας οὐθὲν ἀνά

υλα μηδὲ ἰσολαχῆ

κλεῖσθαι, αἱ μέλλοντι σ

νίας δὲ μέγεθός ἐντι τᾶς

δὲ δι' ὀξειᾶν μεῖζον μέσαν

γὰρ ἀπὸ ὑπάτας ἐπὶ ἀπὸ δὲ

ὶ νεάταν δι' ὀξειᾶν, ὑπάταν

ά, ἀπὸ δὲ τρίτας ἐς ἐπόγδοον·

έσας καὶ τρίτας ἡμιόλιον, τ

πὸ δὲ δι' ὀξειᾶν ἐπόγδο

οὕτως ἁρμονία πέντε καὶ δί

ειᾶν δὲ τρία ἐπόγδοα

δοα καὶ διέσιες.

νεῖσθαι τοῦ παντὸς κύκλου. ὥσπ
τοὺς κινεῖσθαι, καὶ τὸν τοῦ παντ
καὶ αὐτῶν τῶν ἑπτὰ καὶ τοῦ πα
μᾶλλον δὲ τῶν ἐν κόσμῳ ἁπάντων,
αὐτοὺς περιίστασθαι πάντα συνέχ
τας τὴν τῶν πάντων εὐταξίαν.

ἈΣΚ. οὕτω γὰρ νοῶ πάτερ ἐξ

ἙΡΜ. ἔτι δὲ νόησον Τάτ, ὅτι
ὧν οἱ ἄλλοι ἀστέρες πάσχουσιν· οὔ
τὸν δρόμον στηρίζουσιν οὔτε κωλυό
σιν, ἀλλ' οὐδὲ μὴν ὑπὸ τοῦ φωτὸς
[474] ται, ἅπερ πάσχουσιν οἱ ἄλλοι ἀστέ
ὄντες ὑπεράνω πάντων ὥσπερ φύλ
ἐπίσκοποι τοῦ παντὸς περιέχονται
τὸ πᾶν.

ἈΣΚ. ἆρ' οὖν καὶ οὗτοι ὦ πα
ἡμᾶς ἐνέργειαν;

ἙΡΜ. τὴν μεγίστην ὦ τέκνον.
ἐνεργοῦσι, πῶς οὐ καὶ ἡμῖν; καὶ κ
(49) καὶ κοινῇ. . . οὕτως ὦ τέκνον τῶν
των συμβαινόντων τῇ ἐνεργείᾳ ἀπ
οἷον (ὃ λέγω νόησον) βασιλειῶν μετ
ἐπαναστάσεις λοιμοὶ λιμοὶ ἀμπώτεις θ
σμοί· οὐδὲν τούτων ὦ τέκνον χωρὶς τ
γείας γίγνεται. ἔτι τε πρὸς τούτοις
οὗτοι μὲν ἐπιστατοῦσιν ἐκείνων ἡμεῖς
ἑπτὰ ἐσμέν, οὐ νοεῖς καὶ εἰς ἡμᾶς τιν
νειν ἐνέργειαν, ἤτοι υἱεῖς αὐτῶν ἢ δι

ἈΣΚ. τίς ἂν αὐτοῖς εἴη ὦ πάτερ
τύπος;

ἙΡΜ. τούτους οὖν καλοῦσιν οἱ π
οὐδὲ γὰρ ἴδιόν τί ἐστι γένος τὸ τῶν δ

τῶν σκωλήκων καὶ τῶν ἄλλων τῶ
ἐκεῖνα ὦ Τὰτ οὔτε ἡμῖν οὔτε τῷ κ
τοὐναντίον δὲ λυπεῖ ἐνοχλοῦντα,
ὄντα τῆς φύσεως, καὶ κατὰ τὸ πε
ἔχοντα· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ
θυμιώμενοι ἀστέρες τὸν μὲν ἄνω
βάνουσιν, ἀδυνατοῦσι γάρ, ὡς
πολὺ δὲ τὸ ἐμβριθὲς ἔχοντες, ἑλκόμ
ἰδίας ὕλης διαχέονται ταχέως, κα
πτουσι πάλιν εἰς γῆν, μηδὲν ἐνερ
ὀχλήσαντες τῷ ὑπὲρ γῆν ἀέρι. ἔτ
Τὰτ τὸ τῶν καλουμένων κομητῶν,
φαινομένων καὶ πάλιν μετὰ χρόνο
γινομένων, μήτε ἀνατελλόντων μή
διαλυομένων· οἵτινες φανεροὶ ἄγγ
καθολικῶν ἀποτελεσμάτων γίγνοντα
σθαι· οὗτοι δὲ τὸν τόπον ἔχουσιν ὑπ
τοῦ ἡλίου. ἐπὰν οὖν μέλλῃ τι τῷ κ
οὗτοι φαίνονται, φανέντες δὲ ὀλίγ
[480] ὑπὸ τὸν κύκλον ἐλθόντες τοῦ ἡλίου
ἐν τῷ ἀπηλιώτῃ φανέντες, ἄλλοι δὲ
λοι δὲ ἐν τῷ λιβί, ἄλλοι δὲ ἐν τῷ νο
τούτους προσηγορεύσαμεν. καὶ ἀστ
ἀστέρες δὲ ἄστρων διαφορὰν ἔχουσ
γάρ εἰσιν οἱ ἐν τῷ οὐρανῷ αἰωρούμε
ἐγκείμενα ἐν τῷ σώματι τοῦ οὐρανο
δὲ τῷ οὐρανῷ, ἐξ ὧν δώδεκα ζῴδια πρ
ὁ ταῦτα μὴ ἀγνοήσας ἀκριβῶς δύνα
θεόν, εἰ δὲ καὶ τολμήσαντα δεῖ εἰπ
αὐτόπτην γενόμενον θεάσασθαι καὶ
κάριον γενέσθαι.

ρν τοῦ αἰθέρος, ὑπ' αὐτῷ τὸ πυ… οὐρανόν, …
…ῦθ' ὅπερ κεκλήκαμεν οὐρανόν …
…γεια.

Ἀριστοτέλης πρῶτον αἰθέρα … πῦρ ἀέρα … ὑπὸ …
…ι σῶμα, μεθ' ὃν παθητὰ … ταῦτα …
…δὲ γῆν. περιέχεσθαι δὲ … κατὰ σφαῖρα…
…ὰ θεῖα διανενεμημένα … καὶ πλανω…
…ομένων ἀπλανῶν τε καὶ …
…ὲ εἶναι τὰς σφαίρας, …
…ινοῦντας θεοὺς ταύτα…
…μέχοντα, ζῷον ὄντα λο…
…ιὸν καὶ προνοητικὸν τ…
…ὰ ἄστρα καὶ τὸν οὐραν…
…ὔτε βαρὺν οὔτε κοῦφο…
…όν, οὔτε αὐξόμενον ο…
…ειν ἄτρεπτον καὶ ἀν…
…φαιροειδῆ καὶ ἔμψυχ…
…γκυκλίως.

Φιλόλαος πῦρ ἐ…
…στίαν τοῦ παντὸς καλ…
…εῶν; βωμόν τε καὶ συ…
…άλιν πῦρ ἕτερον ἀνωτά…
…ναι φύσει τὸ μέσον, περ…
…ορεύειν, οὐρανόν, πλαν…
…ελήνην, ὑφ' ᾗ τὴν γῆν, …
…σύμπαντα τὸ πῦρ ἑστία…
…ον. τὸ μὲν οὖν ἀνωτάτ…
…τὴν εἰλικρίνειαν εἶναι …
…ι, τὰ δὲ ὑπὸ …
…ντε πλανή…
…σμον· τὸ δ…

ν. καὶ περὶ μὲν τὰ τεταγμένα τῶν
γίνεσθαι τὴν σοφίαν, περὶ δὲ τὰ γενό
ς τὴν ἀρετήν, τελείαν μὲν ἐκείνην
.

εύκιππος καὶ Δημόκριτος χιτῶνα
ένα περιτείνουσι τῷ κόσμῳ, διὰ τῶν
ἄστρων συμπεπλεγμένον.

ίκουρος ἐνίων μὲν κόσμων ἀραιὸν
δὲ πυκνόν, καὶ τούτων τὰ μέν τινα
κίνητα.

λάτων τὸν ὁρατὸν κόσμον γεγονέ
τοῦ νοητοῦ κόσμου. τοῦ δὲ ὁρατοῦ
ψυχήν, μετὰ δὲ ταύτην τὸ σωματο
μὲν καὶ γῆς πρῶτον, ὕδατος δὲ καὶ
λέγει γοῦν ἐν Τιμαίῳ οὕτως "τῶν
ἓν ὅλον ἕκαστον εἴληφεν ἡ τοῦ κόσμ
κ γὰρ πυρὸς παντὸς ὕδατός τε καὶ
νέστησεν αὐτὸν ὁ ξυνιστάς, μέρος
οὐδὲ δύναμιν ἔξωθεν ὑπολείπων
ίς, πρῶτον μὲν ἵνα ὅλον ὅτι μάλιστ
ἐκ τελείων τῶν μερῶν εἴη, πρὸς δὲ
χ ὑπολελειμμένων ἐξ ὧν ἄλλο τοι
ν."

ηρος τὸν αἰθέρα τοῦ ἀέρος ὑψηλότ
ηρος δὲ οὕτως
εἴρηκε ἀναβὰς περιμήκετον, ἢ τότ' ἐ
λάτην πεφυυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκα
οτάτη τοῦ αἰθέρος τὸν οὐρανὸν ὑπά
ι δὲ τοῦ τοιῶσδε
λέγει γὰρ
μὲν μάρναντο, σιδήρειος δ' ὄρυμα
ον οὐρανὸν ἦκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέ

πᾶσι δὲ ... τὸν ὄλυμπον ὑπάρχειν
θειότητ ... φησὶ γὰρ οὕτως
ἠερίη δ' ... ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν οἰ
γὰρ ἀπ ... κάτω τῆς γῆς καὶ μήτε
τὰς ἀν ... θυμιάσεις προσδεχόμεν
ὁλολ ... ὄλυμπον οἱ παλαιοὶ
το δὲ ... δι' αὐτῶν δηλοῦται ἐν
Οὔλυμπ ... ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος
ἔμμεν ... οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται
δεύετα ... οὐδὲ χιὼν ἐπικίδναται,
πταται ... ἀννέφελος, λευκὴ δ' ἐπι

Ἐμπ ... δοκλῆς κόσμον ἕνα. οὐ
ὸν ... μον, ἀλλ' ὀλίγον τι τοῦ
πὸν ... ὕλην.
μ ... οὖν ἀπὸ τῆς στοᾶς
το, ... ὃν δὴ καὶ τὸ πᾶν ἔφασαν

ητ ... όδωρος ὁ καθηγητὴς Ἐ
... ἐν μεγάλῳ πεδίῳ ἕνα σ
ἐν ... κόσμον ἐν τῷ ἀπείρῳ. ὅτι
... δῆλον ἐκ τοῦ ἄπειρα τὰ αἴτ
... περασμένος, τὰ δ' αἴτια π
... κόσμος γέγονεν, ἀνάγκη
... τὰ αἴτια πάντα, ἐκεῖ καὶ τὰ
... οι αἱ ἄτομοι ἢ τὰ στοιχεῖα.
... Πυθαγόρας Ἐμπεδοκλῆς
... έλισσος Ἡράκλειτος Ἀναξα
... Ζήνων ἕνα τὸν κόσμον.
... μανδρος Ἀναξιμένης Ἀ
... ης Λεύκιππος Δημόκρι
... σμους ἐν τῷ ἀπεί...

ῶν δ' ἀπείρους ἀποφηναμένων τοὺς
ίμανδρος τὸ ἴσον αὐτοὺς ἀπέχειν
ουρος ἄνισον εἶναι τὸ μεταξὺ τῶν
μα.
λάτων ἕνα τὸν κόσμον ἀπεφήνατο·
Τιμαίῳ οὕτως "πότερον οὖν ὀρθῶς
οσειρήκαμεν ἢ πολλοὺς καὶ ἀπείρους
ερον; ἕνα· εἴπερ κατὰ τὸ παράδει
ημένος ἔσται. τὸ γὰρ περιέχον πά
ζῷα μεθ' ἑτέρου δεύτερον οὐκ ἂν
γὰρ ἂν ἕτερον εἶναι τὸ περὶ ἐκείνω
ος ἂν εἴτην ἐκείνω· καὶ οὐκ ἂν ἐ
ιείνῳ τῷ περιέχοντι τόδ' ἂν ἀφωμοι
ρθότερον. ἵνα οὖν τόδε κατὰ τὴ
ἢ τῷ παντελεῖ ζῴῳ, διὰ ταῦτα οὔ
υς ἐποίησεν ὁ ποιῶν κόσμους, ἀ
νὴς οὐρανὸς γεγονὼς ἔστι τε καὶ ἔτ

Κεφ. κγ'.

Ι ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΟΥ ΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑ

ναξιμένης καὶ Παρμενίδης τ
ν ἐξωτάτω τῆς γῆς εἶναι τὸν οὐρανό
μπεδοκλῆς στερέμνιον εἶναι τὸν
παγέντος ὑπὸ πυρὸς κρυσταλλοειδῶς
τὸ ἀερῶδες ἐν ἑκατέρῳ τῶν ἡμισφ
α.
ναξίμανδρος ἐκ θερμοῦ καὶ
ρμενίδης Ἡράκλειτος Στράτων
ναι τὸν οὐρανόν.

Ἀριστοτέλης ἐκ πέμπτου σώματος.
[502] ἐν τοῖς περὶ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως καὶ οι γοις οὕτως· συνεστάναι δὲ τὰ ἄστρα καὶ τ ἐκ τοῦ αἰθέρος· τοῦτον δὲ οὔτε βαρὺν οἰ οὔτε γεννητὸν οὔτε φθαρτόν, οὔτε αὐξό μειούμενον εἰς ἀεὶ διαμένειν ἄτρεπτον καὶ τον, πεπερασμένον καὶ σφαιροειδῆ καὶ ἐμ νούμενον περὶ τὸ μέσον ἐγκυκλίως.

Θαλῆς Πυθαγόρας καὶ οἱ ἀπ' αὐτο σθαι τὴν τοῦ παντὸς οὐρανοῦ σφαῖραν πέντε, οὕστινας προσαγορεύουσι ζώνας· αὐτῶν ὃ μὲν ἀρκτικός τε καὶ ἀειφανής, τροπικός, ὃ δὲ ἰσημερινός, ὃ δὲ χειμεριν ὃ δὲ ἀνταρκτικός τε καὶ ἀφανής. λοξὸς δὲ μέσοις ὁ καλούμενος ζῳδιακὸς ὑποβέβλ ψαύων τῶν μέσων τριῶν. πάντας δὲ α σημβρινὸς πρὸς ὀρθὰς ἀπὸ τῶν ἄρκτων κρὸν τέμνει.

Πυθαγόρας πρῶτος ἐπινενοηκένα λόξωσιν τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου· ἥντινα Χῖος ἐπίνοιαν ὡς ἰδίαν σφετερίζεται.

Κεφ. κδ'.

[506] ΠΕΡΙ ΟΥΣΙΑΣ ΑΣΤΡΩΝ ΚΑΙ ΣΧΗΜΑΤΩ ΤΕ ΚΑΙ ΕΠΙΣΗΜΑΣΙΑΣ.

Θαλῆς γεώδη μέν, ἔμπυρα δὲ τὰ ἀ

Ἐμπεδοκλῆς πύρινα ἐκ τοῦ πυ ὁ αἰθὴρ ἐν ἑαυτῷ περιέχων ἐξανέλαμψε κατὰ τὴν πρώτην διάκρισιν· καὶ τοὺς

CAP. 24.

ας συνδεδέσθαι τῷ κρυστάλλῳ, τοὺς δὲ
νεῖσθαι.
Ἀναξαγόρας τὸν περικείμενον αἰθέρα
μὲν εἶναι κατὰ τὴν οὐσίαν, τῇ δὲ εὐτονίᾳ
νήσεως ἀναρπάσαντα πέτρους ἀπὸ τῆς
φλέξαντα τούτους ἠστερωκέναι· ἀπ'
ὶ δυσμὰς φέρεσθαι πάντας τοὺς ἀστέρας
Διογένης κισηροειδῆ τὰ ἄστρα, δια
νομίζει τοῦ κόσμου, εἶναι δὲ διάπυ
φέρεσθαι δὲ τοῖς φανεροῖς ἄστροις
, καὶ παρ' αὐτὸ τοῦτ' ἀνωνύμους·
άκις ἐπὶ τῆς γῆς σβέννυσθαι, καθά
ς ποταμοῖς πυρωδῶς κατενεχθέντα
πέτρους· καὶ προ
ν.
Δημόκριτος
νῇ, μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς πλανήτας.
Ἀρχέλαος μύδρους ἔφησεν εἶναι τ
δρούς δέ.
Ἀναξίμανδρος πιλήματα ἀέρος τ
κατά τι μέρος ἀπὸ στομί
μπλεα, κατωτάτω μὲν πάντων τὸ
ς· καὶ ἀνωτάτω δὲ τὴν σελήνην· ὑπὸ
μετ' αὐτὸν δὲ τὴν καὶ τοὺς πλανήτας
νῇ τῶν ἄστρων καὶ ὁμοίως περὶ σχήματ
Μητρόδωρος ἀπεφήνατο.
αὶ αὐτὸς καὶ Ἡράκλειτος
Παρμενίδης τρέφεσθαι δὲ τοὺς ἀστέρ
ἄστρα·
ἀναθυμιάσεως. πυρίνην μὲν τὴν φύσ
Ἀναξιμένης δέ τινα καὶ γεώδη σώμ
περιέχειν ἀόρατα· ἥλων δὲ δίκη
ενα τούτοις τῷ κρυσταλλοειδεῖ· τὰς
τὰ ἄστρα

σίας γίγνεσθαι διὰ τὸν ἥλιον μόνον· οὐχ ὑπ
δέ, ἀλλὰ περὶ αὐτὴν στρέφεσθαι τοὺς ἀστέρ

(54) **Πλάτων** ἐκ μὲν τοῦ πλείστου μέρους
[512] μετέχοντας δὲ καὶ τῶν ἄλλων στοιχείων·
τὸν κόσμον ὅλον καὶ τὰ ἄστρα ἐξ αὐτοῦ τ
καὶ πρῶτον μετά γε τὴν τῶν ἀπλανῶν θέσιν
λεγόμενον τὸν τοῦ Κρόνου, δεύτερον φαέ
τοῦ Διός, τρίτον πυρόεντα τὸν τοῦ Ἄρεος,
ἑωσφόρον τὸν τῆς Ἀφροδίτης, πέμπτον στί
τοῦ Ἑρμοῦ, ἕκτον ἥλιον, ἕβδομον σελήνη
ἐπισημασίας τάς τε χειμερινὰς καὶ τὰς θε
τὰς τῶν ἄστρων ἐπιτολάς τε καὶ δυσμὰς γι

Ἀριστοτέλης ἐκ τοῦ πέμπτου σώμ
νῆσθαι τὰ ἄστρα· μὴ δεῖσθαι δὲ τὰ οὐρά
οὐ γὰρ φθαρτὰ ἀλλ' ἀίδια εἶναι· πάντα δὲ
τὰ μὲν πρὸς ἡμῶν καλούμενα πλανήτας ἱ
διακὸν κύκλον λοξὸν ὄντα καὶ τῶν τροπικ
μενον, τὰ δὲ ἀπλανῆ ἀπὸ τοῦ ἀεὶ φανεροῦ
μέχρι τοῦ ἀφανοῦς· οὐκ ὀλίγα δὲ αὐτῶν
ναι μείζονα.

Ξενοφάνης ἐκ νεφῶν μὲν πεπυρωμέ
[514] νυμένους δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀναζα
κτωρ καθάπερ τοὺς ἄνθρακας. τὰς γὰρ ἀ
τὰς δύσεις ἐξάψεις εἶναι καὶ σβέσεις· τοὶ
πλοίων φαινομένους οἷον ἀστέρας, οὓς κ
ρους καλοῦσί τινες, νεφέλια εἶναι, κατ
κίνησιν παραλάμποντα.

Ἡρακλείδης καὶ οἱ **πυθαγόρε**
τῶν ἀστέρων κόσμον ὑπάρχειν, γῆν περ
τε ἐν τῷ ἀπείρῳ αἰθέρι. ταῦτα δὲ τὰ δόγ
Ὀρφικοῖς φέρεσθαι, κοσμοποιοῦσι γὰρ
ἀστέρων.

Ἐπίκουρος οὐδὲν ἀπογινώσκει τούτων [illegible]
οῦ ἐνδεχομένου.

Ξενοκράτης κατὰ μιᾶς ἐπιφανείας [illegible]
τοὺς ἀστέρας, οἱ δ' ἄλλοι στωϊκοὶ πρὸ [illegible]
τοὺς ἑτέρους ἐν ὕψει καὶ βάθει.

Τῶν μαθηματικῶν τινὲς μὲν ὡς Πλ[illegible]
εἶναι τὴν τάξιν τῶν ἀστέρων, τινὲς δὲ [illegible]
τὸν ἥλιον, ταυτὸ δὲ πεπονθέναι τῷ ἑω[illegible]
οντα, ἰσοδρομεῖν δὲ αὐτοὺς τῷ ἡλί[illegible]
φέρεσθαι αὐτῷ· καὶ τότε μὲν προ[illegible]
όρον φαίνεσθαι, τότε δ' ἐπικαταδύ[illegible]
καλεῖσθαι· τοὺς δὲ πλανήτας τοῖς ἀπ[illegible]
ῶν ἐπ' ἀνατολὰς ἀντιφέρεσθαι. τοῦ[illegible]
γεῖ καὶ Ἀλκμαίων.

Ἀριστοτέλης δὲ ὑπὸ τῶν σφαιρῶν [illegible]
συμβέβηκε, καὶ Ἀναξίμανδρος [illegible]
καὶ τῶν σφαιρῶν, ἐφ' ὧν ἕκαστος [illegible]
αι.

Οἱ μὲν ἄλλοι [στωϊκοὶ] σφαιρικ[illegible]
ένθης δὲ κωνοειδεῖς.

Παρμενίδης πρῶτον μὲν τάττει τὸ[illegible]
ν δὲ νομιζόμενον ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἕσπ[illegible]
ι· μεθ' ὃν τὸν ἥλιον, ὑφ' ᾧ τοὺς ἐν[illegible]
ας, ὅπερ οὐρανὸν καλεῖ.

Μητρόδωρος ἅπαντας τοὺς ἀπλαν[illegible]
τοῦ ἡλίου προσλάμπεσθαι.

Στράτων καὶ αὐτὸς τὰ ἄστρα ὑπὸ το[illegible]
θαι.

Διότιμος Τύριος, ὁ διακρίτιος, τὴν [illegible]
εἰσηνέγκατο γνώμην.

Εὔδοξος καὶ Ἄρατος τὰς ἐπισημ[illegible]

τὰς τῶν ἄστρων ἐπιτολὰς γίγνεσθαι. λέγει γ
τος ἐν τοῖς Φαινομένοις οὕτως

αὐτὸς γὰρ τά γε σήματ' ἐν οὐρανῷ ἐστήρ
ἄστρα διακρίνας· ἐσκέψατο δ' εἰς ἐνιαυτ
ἀστέρας, οἵ κε μάλιστα τετυγμένα σημαί

Ἄστρον δὲ εἶναί φησιν ὁ Ποσειδών
(55) θεῖον ἐξ αἰθέρος συνεστηκός, λαμπρὸν καὶ
οὐδέποτε στάσιν ἔχον ἀλλ' ἀεὶ φερόμενον ἐ
ἰδίως δὲ τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην ἄστρα
[520] διαφέρειν δὲ ἀστέρα ἄστρου· εἰ μὲν γάρ
ἀστήρ, καὶ ἄστρον ὀνομασθήσεται δεόντω
ἀνάπαλιν.

Ἀνατολὴν δ' εἶναί φησιν ὁ Χρύσιππ
φυσικαῖς τέχναις ὑπεροχὴν ἄστρου ὑπὲρ
δὲ κρύψιν ἄστρου ὑπὸ γῆν. γίγνεσθαι
αὐτῶν ἀνατολὴν καὶ δύσιν πρὸς ἄλλους τε
ἐπιτολὴν δ' ἄστρου ἅμα ἡλίῳ ἀνατολήν, δ
ἅμα ἡλίῳ δύσιν. διχῶς γὰρ λέγεσθαι δύσι
κατὰ τὴν ἀνατολὴν τὴν δὲ κατὰ τὴν ἐπιτο
δ' ἐπιτολὴν ἅμα ἡλίῳ κυνὸς ἀνατολήν, δ
ἡλίῳ κυνὸς ἀπόκρυψιν ὑπὸ γῆν. τὸν δ' ὅ
εἶναι καὶ ἐπὶ τῆς πλειάδος.

Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ περ
θαγορείαν εἶναι τὴν περὶ τοῦ τὸν αὐτὸν εἰ
ρον τε καὶ ἕσπερον δόξαν.

Κεφ. κε'.

[522] ΠΕΡΙ ΟΥΣΙΑΣ ἩΛΙΟΥ ΚΑΙ ΜΕΓΕΘΟΥΣ
ΤΕ ΚΑΙ ΤΡΟΠΩΝ ΚΑΙ ἘΚΛΕΙΨΕΩΣ
ΣΗΜΕΙΩΝ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΕΩΣ.

1 . . .

Ξενοφάνης ἐκ νεφῶν πεπυρω

λιου, ἔκλειψιν δὲ γίγνεσθαι κατὰ σβέσ
ὲ πάλιν ταῖς ἀνατολαῖς γίγνεσθαι. πα
ὶ ἔκλειψιν ἡλίου ἐφ' ὅλον μῆνα, καὶ
ὥστε τὴν ἡμέραν νύκτα φανῆναι.
Θεόφραστος ἐν τοῖς φυσικοῖς γέγραφ
ων μὲν τῶν συναθροιζομένων ἐκ τῆς ὑ
άσεως, συναθροιζόντων δὲ τὸν ἥλιον.
Ἀναξίμανδρος κύκλον εἶναι ὀκτω
ίονα τῆς γῆς, ἁρματείῳ τροχῷ πα
α κοίλην περιφέρειαν, πλήρη πυρός,
ίνουσαν διὰ στομίου τὸ πῦρ ὥσπερ
καὶ τὸν μὲν ἥλιον ἴσον εἶναι τῇ γῇ
ἀφ' οὗ τὴν ἐκπνοὴν ἔχει, καὶ ὑφ' ο
εἶναι τοῦ προειρημένου μεγέθους.
κλειψιν τοῦ στομίου τῆς τοῦ πυρὸς ἐ
μένου.
Ἀναξιμένης πύρινον ὑπάρχειν τὸν
το, ὑπὸ πεπυκνωμένου δὲ ἀέρος κα
ούμενα τὰ ἄστρα τὰς τροπὰς ποιεῖσ
ναι τῷ σχήματι.
Παρμενίδης καὶ Μητρόδωρο
χειν τὸν ἥλιον.
Ἀντιφῶν πῦρ ἐπινεμόμενον μὲν τὸ
ὑγρὸν ἀέρα, ἀνατολὰς δὲ καὶ δύσεις
ν μὲν ἐπικαιόμενον ἀεὶ προλείπειν,
ομένου πάλιν ἀντέχεσθαι.
Ἡράκλειτος καὶ Ἑκαταῖος ἀνα
εἶναι τὸν ἥλιον, σκαφοε
θαλάττης γίγνεσθαι δὲ τὴν ἔκλειψιν κα
ρτον. γίγνεσθαι δὲ τὴν ἔκλειψιν κα
ειδοῦς στροφήν, ὥστε τὸ μὲν κοῖλον
τὸ δὲ κυρτὸν κάτω, πρὸς τὴν ἡμε
μέγεθος ἔχειν εὖρος ποδὸς ἀνθρωπε

Ἀλκμαίων πλατ ... ατὺν ε ... ναι τὸν ἥλιον.
Οἱ πυθαγόρει ... ιοι σ ... αιροειδῆ τὸν
λειψιν δὲ γίγνεσθαι σε ... σελήν ... ς αὐτὸν ὑπερχο

2 Πορφυρίου ... ἐκ ... οῦ περὶ ἀγα
Καθάπερ καὶ ὁ ἥλ ... λιος τ ... ν ἐναντίον τῷ
ται δρόμον (ὥσπερ ... δοκε ... τὸν οὐρανὸν
τἀναντία περιφέρειν) ... αὐτὸ ... ἀπὸ δυσμῶν
τολὰς φερόμενος.

3 . . .

(56) Ἀναξαγόρας μι ... μύδρ ... ν ἢ πέτρον δ
[528] τὸν ἥλιον· τροπὴν δὲ ... ὲ γίγ ... εσθαι ἀνταπ
ταῖς ἄρκτοις ἀέρος, ὃν ... ὸν αὐ ... ὸς συνωθῶν ε
σεως ἰσχυροποιεῖ.

Θαλῆς γεοειδῆ τ ... τὸ ... ἥλιον· ἐκλείπ
τῆς σελήνης ὑπερχομέ ... μέν ... κατὰ κάθετο
σεως γεώδους· βλέπεσ ... εσθ ... ι δὲ τοῦτο κατ
τιθέμενον τῷ δίσκῳ.

Διογένης κισηρ ... ηρο ... δῆ τὸν ἥλιον,
αἰθέρος ἀκτῖνες ἐναπο ... ποσ ... ηρίζονται· ὑπ
πίπτοντος τῇ θερμότη ... ητ ... ψυχροῦ σβέννυ

[530] Φιλόλαος ὁ Πυ ... υθ ... γόρειος ὑαλοει
δεχόμενον μὲν τοῦ ἐν ... ἐν ... τῷ κόσμῳ πυρὸ
γειαν, διηθοῦντα δὲ ... δὲ ... ρὸς ἡμᾶς τό τε
ἀλέαν, ὥστε τρόπον τ ... τι ... ὰ διττοὺς ἡλίου
τό τε ἐν τῷ οὐρανῷ πυ ... υ ... ῶδες καὶ τὸ ἀπ' α
δὲς κατὰ τὸ ἐσοπτροει ... ει ... ές· εἰ μή τις κα
τὴν ἀπὸ τοῦ ἐνόπτρου ... ο ... κατ' ἀνάκλασιν
νην πρὸς ἡμᾶς αὐγήν.

Ἐμπεδοκλῆς δι ... ν ... ο ἡλίους, τὸ
πῦρ, ὃν ἐν τῷ ἑτέρῳ ἡ ... μισφαιρίῳ του
ρωκὸς τὸ ἡμισφαίριον, ... ἀεὶ καὶ ἀν
ἑαυτοῦ τεταγμένον· τ ... ν δὲ φαινόμεν

ἑτέρῳ ἡμισφαιρίῳ, τῷ τοῦ ἀέρος τοῦ πεπληρωμένῳ, ἀπὸ κυκλοτεροῦς τῆς ασιν γιγνομένην εἰς τὸν ἥλιον κρυστα ριελκομένην τῇ κινήσει τοῦ πυρίνου ως εἰρῆσθαι συντεμόντι, ἀνταύγειαν ὴν γῆν πυρὸς τὸν ἥλιον, τροπὴν δὲ ῆς περιεχούσης αὐτὸν σφαίρας κωλυο ς εὐθυπορεῖν, καὶ ὑπὸ τῶν τροπικῶν ὲ τῇ γῇ τὸν κατὰ τὴν ἀνταύγειαν· σθαι σελήνης αὐτὸν ὑπερχομένης.

πίκουρος γήινον πύκνωμα τὸν ἥλ κισηροειδῶς καὶ σπογγοειδῶς ταῖς ὸ πυρὸς ἀνημμένον· τηλικοῦτον δὲ , ἢ μικρῷ τινι μείζων ἢ ἐλάττων.

αρμενίδης τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελ ίου κύκλου ἀποκριθῆναι, τὸν μὲν ἀπὸ μίγματος, ὃ δὴ θερμόν, τὴν δὲ ἀπὸ , ὅπερ ψυχρόν.

ημόκριτος μύδρον ἢ πέτρον διάπ ὲ γίνεσθαι ἐκ τῆς περιφερούσης αὐτὸ

λεάνθης ἄναμμα νοερὸν τὸ ἐκ θαλ περὶ δὲ τῶν στροφῶν φασι κατὰ τὸ κοκειμένης τροφῆς· ὠκεανὸς δ᾽ ἐστὶ ἀναθυμίασιν ἐπινέμεται. συγκαταφ ιον κινούμενον ἕλικα ἐν τῇ σφαίρᾳ ινοῦ ἐπί τε ἄρκτον καὶ νότον, ἅπε ῆς ἕλικος· ἄλλοι δὲ ἐπ᾽ εὐθείας α ὴν ἕλικα οὐ περὶ σφαῖραν ποιοῦντα ρου.

ίσταρχος τὸν ἥλιον ἵστησι μετὰ ὴν δὲ γῆν κινεῖσθαι περὶ τὸν ἡλια ὰ τὰς ταύτης ἐγκλίσεις σκιάζεσθαι.

Ξενοφάνης πολλοὺς εἶναι ἡλι κατὰ τὰ κλίματα τῆς γῆς καὶ ἀποτ κατὰ δέ τινα καιρὸν ἐκπίπτειν τὸν ἀποτομὴν τῆς γῆς οὐκ οἰκουμένην ὑφ τως ὥσπερεὶ κενεμβατοῦντα ἔκλειψιν δ' αὐτὸς τὸν ἥλιον εἰς ἄπειρον μὲν δὲ κυκλεῖσθαι διὰ τὴν ἀπόστασιν.

(57) Ἀριστοτέλης ἐκ πέμπτης οὐ πυροῦσθαι δὲ τὸν ἀέρα καὶ σφόδρα ἀνίσχοντός τε τοῦ ἡλίου καὶ πλησιά διὰ τὸ πύρινον εἶναι τὴν οὐσίαν ἀλλὰ τῆς κινήσεως αὐτοῦ καὶ τὴν πρὸς τὸ
[536] ψιν, ὑποβεβλημένον αὐτοῦ τῇ φορᾷ τον· οὔτε δὲ τὸν ἥλιον οὔτε τῶν ἄλ οὖν πῦρ εἶναι· σφαιροειδῆ μὲν γὰρ ματα, πυρὸς δὲ ἐκτός· οὔτε γὰρ τὴ οἰκείαν εἶναι κίνησιν πυρὸς ἀλλὰ τὴν οὔτε τὴν τῆς αὐξήσεως τῶν ζῴων κα μιν, ἀλλὰ τὴν τῆς φθορᾶς· οὐδὲ τὴν μονήν, τὸ γὰρ πῦρ ἀχώριστον εἶναι τ πτης ἄρα τινὸς καὶ διαφερούσης τοῦ π τε οὐρανὸν ὑπάρχειν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ μὲν ἥλιον ἡμέρας ἀπεργάζεσθαι ὑπὲρ κτα δὲ χωρήσαντα ὑπὸ γῆν. καὶ τοῦ τροπικῶν ἐφαψάμενον βραχυτάτην ραν, μακροτάτην δὲ τὴν νύκτα· θα λιν· τοῦ δ' ἰσημερινοῦ ἰόντα τε καὶ ἀ δὲ τὸν ἴδιον ἐν ἐνιαυτῷ κύκλον. ἐκλει φαίνεσθαι σελήνης ὑποδραμούσης ὑπ κλον. καὶ ταῖς ἡμετέραις ὄψεσιν προσγειοτάτην γὰρ εἶναι τῶν ἄλλων οὖν κατὰ διάμετρον ὑπ' αὐτὸν γέν

ιας ἀπ' αὐτοῦ πρὸς τὴν γῆν ἀκτῖσιν
ὥστε τοσοῦτον τόπον ἀφώτιστον ἀπερ
ς ὁπόσον ἂν αὐτῆς ἐπίσχῃ τὸ σκίασμα
τε κατὰ πᾶν κλίμα τῆς γῆς, μήτε κατὰ
ραν μήτε ἐπὶ πολὺν ἄγαν τόπον διατ
ιακῆς ἐκλείψεως πάθος.
ήνων τὸν ἥλιόν φησι καὶ τὴν σελήνην
ἄστρων ἕκαστον εἶναι νοερὸν καὶ
ριυον πυρὸς τεχνικοῦ. δύο γὰρ γε
ἄτεχνον καὶ μεταβάλλον εἰς ἑαυτὸ
εχνικόν, αὐξητικόν τε καὶ τηρητικὸ
υτοῖς ἐστι καὶ ζῴοις, ὃ δὴ φύσις ἐστὶ
ου δὴ πυρὸς εἶναι τὴν τῶν ἄστρων ο
ον καὶ τὴν σελήνην δύο φορὰς φέρ
ὸ τοῦ κόσμου ἀπ' ἀνατολῆς ἐπ' ἀνα
ντίαν τῷ κόσμῳ, ζῴδιον ἐκ ζῳδίο
. τὰς δ' ἐκλείψεις τούτων γίγνεσ
ἡλίου μὲν περὶ τὰς συνόδους, σελή
νσελήνους. γίνεσθαι δ' ἐπ' ἀμφοτέρ
ς καὶ μείζους καὶ ἐλάττους.
ρύσιππος τὸν ἥλιον εἶναι τὸ
νοερὸν ἐκ τοῦ τῆς θαλάσσης ἀναθ
ειδῆ δὲ εἶναι τῷ σχήματι.
ὐριπίδης πῦρ εἶναι τὸν ἥλιον.
ιλίσσαις [3]
λιε θοαῖς ἵπποισιν εἱλίσσων φλόγα.
αέθοντι
ερμὴ δ' ἄνακτος φλὸξ ὑπερτέλλουσα
ιηρος μὴ εἶναι πῦρ τὸν ἥλιον
ιτατον. δείκνυσι δὲ τοῦτο σαφῶς
λέγει γὰρ οὕτως

σείων πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον
δεινήν, ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἴκελος αὐγῇ
ἢ πυρὸς αἰθομένου ἢ ἠελίου ἀνιόντος.

τί οὖν φαίνεται ποιῶν ἄλλο ἢ τῇ διαζεύξει ... τὸν ἥλιον ... οὐ, ἀλλ' ...μενος ὅτι πῦρ οὐ νομίζει ... ἐν ταῖς ἀνατολαῖς ... πυρός, φαινόμενον δὲ ... τὴν ὑγρότητα καὶ τὴν ἀναθυμίασιν ... ἐρυθραίνεται πᾶν τὸ λαμπρὸν ...

Φιλολάου ἐκ Βακχῶν.

[Ἀράτου Διοσημείων.]

Μή οἱ ποικίλλοιτο ...
κύκλος, ὅτ' εὐδίου ...
...δέ τι σῆμα φέροι, ...
αὔτως καθαρόν ...
... δ' ἀνέφελος μαλ...
...ν ἐπερχομένης ἠ...
...ὐχ ὁππότε κοῖλος ...
...ότ' ἀκτίνων αἱ ...
...αι βάλλωσι, ...
ἢ ὑετοῖο διέρ...
..., εἴ κέ τοι ...
...έλιον, τοῦ γὰρ ...
καὶ ἔρευθος ...
...φέων ἐρυθ...
...εῖ· καί τοι ...
...ος, τὰ δ' ...
...οις ἄμυ...
...έοι καὶ ...

ι παρατρέχοι ἤματα κεῖνα.
νεφέλη πάρος ἀντέλλῃσιν
ων κεχρημένος αὐτὸς ἀερθῇ
πολὺς δ' ὅτε οἱ περὶ κύκλ
αλίγκιος εὐρύνηται,
νοιο καὶ ἄψ ἐπὶ μεῖον ἴῃσιν
καὶ εἴ ποτε χείματος ὥρῃ
ετὰρ ὕδατος ἡμερινοῖο
θε περὶ νέφεα σκοπέεσθαι
εγραμμένος ἠελίοιο,
μελαινομένῃ εἰκυῖα
δ' ἀμφί μιν ἔνθα καὶ ἔν
ελισσόμεναι διχόωνται,
κέπαος κεχρημένος εἴης
ος βάπτοι ῥόον ἑσπερίοι
υ νεφέλαι καὶ ἀποιχομε
ἐρευθέες, οὔ σε μάλα
κτὶ περιτρομέειν ὑετοῖο
μαραινομένῃσιν ὁμοῖαι
π' οὐράνοθεν τανύωνται
, ὅτε σκιάῃσι κατ' ἰθὺ
αὶ ἠελίοιο σελήνη.
ι φανήμεναι ἠῶθι πρὸ
ὑπερευθέες ἄλλοθεν ἄλ
ἐπ' ἤματι κείνῳ ἀρουρα
τι πέρην ὁπότε προτα
ἐπίσκιοι ἠῶθι πρό,
τοισομένου λελαθέσθαι
λλον κνέφαος φορέοιεν
ἐφ' ὕδατι σημαίνοιεν
περὶ δνόφος ἀκτίνεσσι
έλαι φορέουσι μάλισ

ἤτ᾽ ἂν ἐπερχομένοιο περιδνοφέοιντ᾽ ἀνέμοιο.
οὐδὲ μὲν ἠελίου σχεδόθεν μελανεῦσαι ἅλωαὶ
εὔδιοι· ἀσσότεραι δὲ καὶ ἀστεμφὲς μελανεῦσαι
μᾶλλον χειμέριαι· δύο δ᾽ ἂν χαλεπώτεραι εἶεν·
σκέπτεο δ᾽ ἢ ἀνιόντος ἢ αὐτίκα δυομένοιο
48] 9) εἴ πού οἱ νεφέων, τὰ παρήλια κικλήσκονται,
ἢ νότου ἠὲ βορῆος ἐρεύθεται ἢ ἑκάτερθεν·
μηδ᾽ οὕτω σκοπιὴν ταύτην ἀμενηνὰ φυλάσσειν.
οὐ γάρ, ὅτ᾽ ἀμφοτέρωθεν ὁμοῦ περὶ μέσσον ἔχωσιν
ἠέλιον κεῖναι νεφέλαι σχεδὸν ὠκεανοῖο,
γίγνεται ἀμβολίη διόθεν χειμῶνος ἰόντος.
εἴ γε μὲν ἐκ βορέαο μί᾽ οἴη φοινίσσοιτο,
ἐκ βορέω πνοιάς κε φέροι, νοτίη δὲ νότοιο,
ἢ καί που ῥαθάμιγγες ἐπιτροχόωσ᾽ ὑετοῖο.
ἑσπερίοις καὶ μᾶλλον ἐπίτρεπε σήμασι τούτοις·
ἑσπερόθεν γὰρ ὁμῶς σημαίνεται ἐμμενὲς αἰεί.

Κεφ. κϛ΄.

ΠΕΡΙ ΣΕΛΗΝΗΣ ΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΕΘΟΥΣ ΚΑΙ ΣΧΗΜΑΤΟΣ [ΦΩΤΙΣΜΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΕΚΛΕΙΨΕΩΣ ΚΑΙ ἈΠΟΣΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΝ.]

1 *Ἀναξίμανδρος* κύκλον εἶναι ἐννεακαιδεκα-
50] πλάσιον τῆς γῆς, ὅμοιον ἁρματείῳ [τροχῷ] κοίλην ἔχοντι τὴν ἀψῖδα, καὶ πυρὸς πλήρη, καθάπερ τὸν τοῦ ἡλίου, κείμενον λοξόν· ὡς κἀκεῖνον ἔχοντα μίαν ἐκπνοήν, οἷον πρηστῆρος αὐλόν, ἐκλείπειν δὲ κατὰ τὰς στροφὰς τοῦ τροχοῦ.

Ἀναξιμένης πυρίνην τὴν σελήνην.

Παρμενίδης πυρίνην, ἴσην δὲ τῷ ἡλίῳ, καὶ γὰρ ἀπ᾽ αὐτοῦ φωτίζεται.

...ρ άκλειτος σκαφοειδῆ τῷ σχήματι.
...ενοφάνης νέφος εἶναι τὴν σελήνην

...αλῆς γεώδη τὴν σελήνην ἀπεφήνατο.
...ναξαγόρας καὶ Δημόκριτος στερ...
ἔχον ἐν ἑαυτῷ πεδία καὶ ὄρη καὶ φά...
...ιογένης κισηροειδὲς ἄναμμα τὴν σ...
...ον σῶμα τῇ μὲν ὑελοειδὲς διαυγὲς

...ηρωσσὸς ἡμιπύρωτον σφαῖραν τὴν
...ρακλείδης καὶ Ὄκελλος γῆν δ...
...ην.
...υθαγόρας κατοπτροειδὲς σῶμα.
...μπεδοκλῆς ἀέρα συνεστραμμένον
...ότα ὑπὸ πυρός, ὥστε σύμμικτον,
...ματι· τινὲς δὲ κυλινδροειδῆ.
...λάτων ἐκ πλείονος τοῦ πυρὸς εἶ...

...ριστοτέλης σελήνην ἐν μεθορίοις
...ην καὶ τῆς πέμπτης οὐσίας μετέχου...
...χεσθαι τὸν ἴδιον κύκλον, ἐλάττονα
...ῷ μεγέθει.
...ήνων τὴν σελήνην ἔφησεν ἄστρον
...ον, πύρινον δὲ πυρὸς τεχνικοῦ.
...λεάνθης πυροειδῆ τὴν σελήνην,
...ματι.
...οσειδώνιος δὲ καὶ οἱ πλεῖστοι τῶ...
...ἐκ πυρὸς καὶ ἀέρος, μείζονα δὲ τῆς
...ον, σφαιροειδῆ δὲ τῷ σχήματι· σχη...
...ον πολλαχῶς, καὶ γὰρ πανσέληνον γ...
...τόμον, καὶ ἀμφίκυρτον, καὶ μηνοε...
...ύσιππος τὸ ἀθροισθὲν ἔξαμμα

ἠλ ... , νοερόν, ἐκ τοῦ ἀπὸ τῶν ποτίμων ὑδ...
θυ ... ἅματος, διὸ καὶ τούτοις τρέφεσθαι· σ...
δὲ ... ναι. μῆνα δὲ καλεῖσθαι τὴν τοῦ δρόμ...
πε ... δον. μεὶς δ' ἐστί, φησί, τὸ φαινόμενο...
λή ... πρὸς ἡμᾶς, ἢ σελήνη, μέρος ἔχουσα ...
νο ... ρὸς ἡμᾶς.

Περὶ φωτισμῶν αὐτῆς.

... Ἀναξίμανδρος Ξενοφάνης Βηρωσσὸ...
... ν ἔχειν φῶς.

αὐ ... Ἀριστοτέλης ἴδιον μὲν ἀραιότερον δέ ...
... Οἱ στωικοὶ ἀμαυροφανές, ἀεροειδὲς γά...
... Ἀντιφῶν ἰδιοφεγγῆ μὲν τὴν σελήνην,
... ρυπτόμενον περὶ αὐτὴν ὑπὸ τῆς προσβολ...
ἀπ ... ἀμαυροῦσθαι, πεφυκότος τοῦ ἰσχυροτέ...
ἡλ ... ρέστερον ἀμαυροῦν, ὃ δὴ συμβαίνειν κα...
ἀσ ... λα ἄστρα.

τὰ ... αλῆς πρῶτος ἔφησε ὑπὸ τοῦ ἡλίου φωτίζ...
... αγόρας Παρμενίδης Ἐμπεδοκλῆς Ἀναξα...
(60) ... όδωρος ὁμοίως.

[558] Π ... ράκλειτος ταυτὸ πεπονθέναι τήν τε σελ...
Μη ... ν ἥλιον. σκαφοειδεῖς δὲ ὄντας τοῖς σχήμασι...
... ς, δεχομένους τὰς ἀπὸ τῆς ὑγρᾶς ἀναθυ...
καὶ ... υγάς, φωτίζεσθαι πρὸς τὴν φαντασίαν, ...
ἀστ ... ως μὲν τὸν ἥλιον, ἐν καθαρωτέρῳ γὰρ ...
σεω ... αι, τὴν δὲ σελήνην ἐν θολωτέρῳ, καὶ ...
προ ... μαυροτέραν φαίνεσθαι.

φέρ ... Περὶ ἐκλείψεως σελήνης.

τοῦτ ... ... ξίμανδρος τοῦ στομίου τοῦ περὶ τὸν τ...
... ραττομένου.

Ἀ ... ωσσὸς κατὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐπιστροφὴν ...
χὸν ἐπ ... μέρους.

Β ...
ἀπυρώ ...

ιν εἶναι τῆς πέραν τοῦ διακεκαυμέν
οἰκουμένης ὑφ' ἡμῶν θαλάττης.
Ἀναξαγόρας ἀνωμαλότητα συγκρίμ
υχρομιγὲς ἅμα καὶ γεῶδες, τὰ μὲν ἐχούσ
ταπεινὰ τὰ δὲ κοῖλα. καὶ παραμεμῖχθαι
δεῖ τὸ ζοφῶδες, ὧν τὸ πάθος ὑποφαίνει
ὅθεν ψευδοφανῆ λέγεσθαι τὸν ἀστέρα.
Δημόκριτος ἀποσκίασμά τι τῶν ὑψ
μερῶν· ἄγκη γὰρ αὐτὴν ἔχειν καὶ νάπα
Παρμενίδης διὰ τὸ παραμεμῖχθαι τῷ
πυρώδει τὸ ζοφῶδες, ὅθεν ψευδοφανῆ τὸν
ξ.

Οἱ στωικοὶ διὰ τὸ ἀερομιγὲς τῆς οὐσίας
ὐτῆς ἀκήρατον τὸ σύγκριμα.
Ἀριστοτέλης μὴ εἶναι αὐτῆς ἀκήρατον τ
α διὰ τὰ πρόσγεια ἀερώματα τοῦ αἰθέρ
χορεύει σῶμα πέμπτον.
Οἱ ἀπὸ τῶν μαθηματικῶν τὸ ἀνώμαλον
τὸν αἰτιῶνται. καθάπερ οὖν τῶν προσαυ
ὑπὸ τοῦ ἡλίου νεφῶν τὰ μὲν ἀραιότερα
ότερα φαίνεται, τὰ δὲ πυκνότερα ἀμαυρό
καὶ τῆς σελήνης, ἐοικυίας μὲν νεφελοειδε
προσαυγαζομένης δ' ὑπὸ τοῦ ἡλίου.
νοφάνης τὸν μὲν ἥλιον χρήσιμον εἶναι
κόσμου καὶ τὴν τῶν ἐν αὐτῷ ζῴων γένεσι
κησιν, τὴν δὲ σελήνην παρέλκειν.

Περὶ ἀποστημάτων αὐτῆς.

πεδοκλῆς διπλάσιον ἀπέχειν τὴν σελή
γῆς ἤπερ ἀπὸ τοῦ ἡλίου, οἱ δὲ ἀπὸ τῶν
ῶν ὀκτωκαιδεκαπλάσιον.
τοσθένης τὸν ἥλιον ἀπέχειν ἀπὸ τῆς
μυριάδων μυριάδας τετρακοσίας καὶ στά

ἐς πληθύν τε καὶ ἀμφότερον διχόω
ένην ἢ δ' ἐς κέρας αὖθις ἰοῦσαν·
Χροιῇ τεκμαίρεο μηνὸς ἑκάστου.
καθαρῇ κε μάλ' εὔδια τεκμήραιο·
ρευθομένη δοκέειν ἀνέμοιο κελεύθο
ἄλλο μελαινομένη δοκέειν ὑετοῖο.
οὐ μάλα πᾶσιν ἐπ' ἤμασι πάντα τέτ
μὲν τριτάτῃ τε τεταρταίῃ τε πέλοντα
αξομένης, διχάδος γε μὲν ἄχρις ἐπ'
διχόμηνον, ἀτὰρ πάλιν ἐκ διχομήνου
φθιμένην· δέχεται μὲν αὐτίκα τετρ
οιχομένου, ἡ δὲ τριτάτη ἀπιόντος.
ιν περὶ πᾶσαν ἅλωαὶ κυκλώσωνται
δύω περικείμεναι ἠὲ μί' οἴη,
ἀνέμοιο γαληναίης τε δοκεύειν,
ῃ ἀνέμοιο· μαραινομένη δὲ γαλήνης
δ' ἂν χειμῶνι περιτροχάοιντο σελήνη
δ' ἂν χειμῶνα φέροι τριέλικτος ἁλωή,
λον μελανεῦσα, καὶ εἰ ῥηγνύατο μᾶλλο

Κεφ. κζ'.

ΠΕΡΙ ΓΑΛΑΞΙΟΥ.

ύκλος ἐστὶ νεφελοειδής, ἐν μὲν τῷ ἀ
ος φαινόμενος, διὰ δὲ τὴν λευκόχροιαν
ος γαλαξίας.

Τῶν πυθαγορείων οἱ μὲν ἔφασαν
διάκαυσιν, ἐκπεσόντος μὲν ἀπὸ τῆς ἰδία
ῦ δὲ περιέδραμε χωρίου κυκλοτερῶς αὐ
αντος ἐπὶ τοῦ κατὰ Φαέθοντα ἐμπρησμο
λιακὸν ταύτῃ φασὶ κατ' ἀρχὰς γεγονέναι

[illegible] δὲ ἀνάκλα[illegible] τῆς ἡμετέρας ὄψεως πρὸς τὸν [illegible] παραπλησί[illegible] ταῖς κατοπτρικαῖς ἐμφάσεσιν.

[illegible] Ἀναξαγόρ[illegible] καὶ Δημόκριτος σύνοδον ἀστέρων [illegible] καὶ πλειό[illegible]ων κατὰ συναυγασμόν.

[illegible] στοτέλ[illegible] τῆς ξηρᾶς ἐκ γῆς ἀναθυμιάσεως [illegible] σύστα[illegible] κομήτας δέ, ὅταν ἐπὶ πλέον καὶ πρὸς [illegible]λείονα διαμένῃ χρόνον, τοῦ μὲν [illegible] φαινομέ[illegible] κάτωθεν, τῆς δὲ κόμης ἄνωθεν [illegible]ύσης· [illegible]ωνίας δέ, ὅταν ἔμπαλιν ὁ μὲν [illegible]ωθεν [illegible]ῆται, ἡ δὲ κόμη κάτωθεν παρ[illegible] τῷ σχήμ[illegible] πώγωνος ἔμφασιν.

[illegible]των [illegible]ου φῶς περιληφθὲν νέφει πυ[illegible] [illegible]άπερ ἐπ[illegible] [illegible]ων λαμπτήρων γίγνεται.

[illegible]λείδ[illegible] ὁ Ποντικὸς νέφος μετάρσιον ὑπὸ [illegible] φωτὸς [illegible]ταυγαζόμενον. ὁμοίως δ' αἰτιο[illegible] [illegible]ωνίαν [illegible]ίδας κίονα καὶ τὰ τούτοις συγ[illegible] [illegible]άπερ [illegible]ει πάντες οἱ περιπατητικοὶ παρὰ [illegible] [illegible]φους [illegible]νεσθαι ταῦτα σχηματισμούς.

[illegible]νης [illegible]εύματος ἀναφορᾷ γεωμιγοῦς πε[illegible]

[illegible]ς ἀέ[illegible] ἀνημμένου φαντασίαν.

[illegible]νης [illegible]τέρας εἶναι τοὺς κομήτας.

[illegible] τοὺς καλουμένους διάττοντας ἀπὸ [illegible]ρων δίκην καταφέρεσθαι, διὸ καὶ [illegible]θαι.

[illegible]ς τὴν εἰς τὰ νέφη τοῦ ἡλίου βίαιον [illegible] σπινθηρίζειν.

[illegible] πάντα τὰ τοιαῦτα νεφῶν πεπυρω[illegible] ἢ κινήματα.

[illegible] μὲν δὴ λόγος περὶ κομητῶν ὧδε γι[illegible] [illegible]ινες καὶ ἄλλοι ἔξω τῶν φαινομένων [illegible], οἳ τέως μὲν ἀφανεῖς εἰσίν, ὅτε

ἀτάκτως οἱ πολλοὶ τῶν κομητῶν ἐπιν
δοκεῖν, τὴν ἄνω ἀναφερομένην τροφὴ
μαρτοῦντες· ἡ δὲ μορφὴ αὐτῶν ἀστε
καθότι ἐς σφαῖραν ξυνάγεσθαι πέφυκ
οειδές· ἡ δὲ κόμη αὐγοειδής, τῶν μὲ
ἀνειμένη τῶν δὲ ἐπ' εὐθὺ ἰοῦσα καὶ ε
τι ἀπὸ τοῦ ἀστέρος τεινομένη. οἱ δ
ς πεφήνασι, καθότι πλείονος δέοντα
ρός. ἤδη δὲ καὶ τῶν ἀπλανῶν ἔστιν ο
ησαν, ἐπειδὰν ἡ περὶ αὐτοὺς ἀέρο
ωθεῖσα ξυναφὲς ἐργάσηται τῆς κόμη
καθάπερ καὶ ἄλως ξυναφεῖς αὐτοῖς το
ται. ἤδη δὲ καὶ πλησίον ἡλίου ξυστάν
μὲν ἔφθησαν ἀφανισθῆναι πρὶν τῆ
καταστῆναι ἐμφανῆ, οἱ δὲ ἐκλείποντ
σαν, οἱ δὲ καὶ ἐπικαταδύνοντες τῷ ἡλίῳ
ἢ εἰκὸς ὑπὸ τῶν αὐγῶν καταλαμπόμ
φανεῖς καθίστασθαι. ὥστ' ἐκεῖνος ἀ
ἀποφαίνειν ἀέρος πιλήματα ἀποθλ
ίπτοντα ἐς τὰ κατωτέρω καὶ τῷ ἀέ
θέρος ἐξαφθέντα, ἐς τ' ἂν ὑπάρχ
οφὴ ξυμμένειν τε καὶ ξυμπερινοστε
ταῦτα ὅπως ἂν τύχῃ ἀπὸ τῆς ἰδέας ἐπ
ον, κομήτας μὲν ἀφ' ὧν ὥσπερ κόμ
λάμπει αὐγὴ ἢ πυρός. πωγωνίας
ωνος σχῆμα ἀπήρτηται αὐγὴ ἐς τὸ ἐ
δὲ ὅσα μεγάλα κυκλοτερῆ καί τι κ
ἐξέφηνε. δόκους δ' αὖ καὶ λαμπα
α τοῦ εἴδους ὅτῳ ἐπιφημίζεται. φα
ἕκαστον καὶ ἑσπέριον καὶ ἑῷον. τ
φαίνεται. ἀμφιφανῆ δὲ κλήξουσι
ῆς νυκτὸς φανέντα πρὸς δύσει ἔπειτ

Ξενοφάνης ἀστραπὰς γίγνεσθαι λα
τῶν νεφῶν κατὰ τὴν κίνησιν.

Ἐμπεδοκλῆς ἔμπτωσιν φωτὸς εἰς νε
ος τὸν ἀνθεστῶτα ἀέρα, οὗ τὴν μὲν
θραῦσιν κτύπον ἀπεργάζεσθαι, τὴν
απήν, κεραυνὸν δὲ τὸν τῆς ἀστραπῆς

Διογένης ἔμπτωσιν πυρὸς εἰς νέφ
τὴν μὲν τῇ σβέσει ποιοῦν τῇ δὲ λαμπ
απήν. συναιτιᾶται δὲ καὶ τὸ πνεῦμα.

Ἡράκλειτος βροντὴν μὲν κατὰ συστρο
καὶ νεφῶν καὶ ἐμπτώσεις πνευμάτων εἰς
απὰς δὲ κατὰ τὰς τῶν θυμιωμένων εἰς
ας δὲ κατὰ νεφῶν ἐμπρήσεις καὶ ἐξάψ

Λεύκιππος πυρὸς ἐναποληφθέντος νέφ
τοις ἔκπτωσιν ἰσχυρὰν βροντὴν ἀποτελε
εται.

Δημόκριτος βροντὴν μὲν ἐκ συγκρίματ
ν τὸ περιειληφὸς αὐτὸ νέφος πρὸς τὴν κά
ἐκβιαζομένου· ἀστραπὴν δὲ σύγκρασιν
ης τὰ γεννητικὰ τοῦ πυρὸς διὰ τῶν πολυ
μάτων ταῖς παρατρίψεσιν εἰς τὸ αὐτὸ συ
δ ιηθεῖται· κεραυνὸν δέ, ὅταν ἐκ καθαρω
πτοτέρων ὁμαλωτέρων τε καὶ πυκναρμ
ερ αὐτὸς γράφει, γεννητικῶν τοῦ πυρὸς ἡ
αι· πρηστῆρα δέ, ὅταν πολυκενώτερα συ
υρὸς ἐν πολυκένοις κατασχεθέντα χώραι
ις ὑμένων ἰδίων σωματοποιούμενα τῷ π
ην ἐπὶ τὸ βάρος ὁρμὴν λάβῃ.

ύσιππος ἀστραπὴν ἔξαψιν νεφῶν ἐκτρ
ρηγνυμένων ὑπὸ πνεύματος, βροντὴν δ
ούτων ψόφον. ἅμα δὲ γίγνεσθαι ἐν τῷ
τε καὶ ἀστραπήν, πρότερον δὲ τῆς ἀστρα

ὁμοίως καὶ τούτους, ὥσπερ πυρώδεις
πε ας. κεραυνὸν δέ, ὅταν πολὺ καὶ λεπτ
φ ἐν τοῖς νέφεσι πνεῦμα πυρωθὲν ἐκθλ
φ ἰσχυρᾶς ἐπὶ γῆν κατασκήψῃ φορᾶς,
με λεπτὸν καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐπικαῖον, ἀ
π αι κατὰ τοὺς ποιητάς, ἐὰν δὲ ἧττον
γε εντα. τὸ μὲν γὰρ διὰ τὴν λεπτότητα
ψ ρῶσαι φερόμενον οἴχεσθαι διὰ τάχους,
ἐκ ελᾶναί τι τῶν ὑποκειμένων· τὸν δὲ οἷα
ἐπ ρον ἐπιχρῶσαι μὲν ὥστ' ἀπ' αἰθάλου,
δι αι δὲ μηδὲν ἀφανίσαντα. διὸ καὶ τὰ μ
[602] χ σαντα φλέγεσθαι, τὰ δ' εἰς τὰς ἑαυτῶ
τι ς ὑποδεξάμενα μηδὲν πάσχειν. ἤδη γοῦν
τη είσης τακῆναι μὲν τὸ χάλκωμα, τὸ δὲ ξύ
πλ παθεῖν, φθάσαντος τοῦ πνεύματος διὰ
δε μανότητα πρὸ τῆς καύσεως διεκδραμεῖν·
ὕλ ων ὁμοίως διελθὸν οὐ κατέκαυσεν ἀλλ' οἷ
ἱμ ποίησε. περὶ μὲν οὖν τούτων διετάττετο
χος

Ἀρριανοῦ

σοι δὲ ξηροὶ ἀτμοὶ ῥυέντες μὲν εὐθὺς ἀ
2 σαντο, ἐν νέφει δὲ ἀποληφθέντες ἔπειτ
εἰρ ες βίᾳ τὸ νέφος βροντάς τε καὶ ἀστραπὰ
(66) γνι ἐκπίπτοντες δ' ἐπὶ μέγα διάπυροι μέν
φη ἄθροοι δὲ καὶ ἡμίπυροι, πρηστῆρες·
ραι οι πυρός, τυφῶνες· οἱ δὲ ἔτι ἀνειμένοι
δὲ κατασκήψαντες δὲ ἐς γῆν ξύμπαντα
νεφ κλήζονται. οὐδὲν ἶσον δὲ αἱ κοιλότητες
σκηπ καὶ ῥήξεις καὶ αἱ ἐπ' αὐταῖς βρονταὶ ἔχο
νεφα δὲ ὑπὸ τῇ ῥήξει ἐκτρίβεται καὶ ἐξάπτε
[604] ἀστρ ὡς ἐκλάμψαι ἐπὶ μέγα. καὶ γίνεται
πνευμ μετὰ βροντήν, ὀξυτέρα δὲ τοσόνδε ὅσον
ἀστρα τερον, καθότι ἀκοὴ μὲν πελαζούσης τῆς
ἀκοῆς

αὐτῶν ψολόεντες οἱ δὲ ἀργῆτες
[508] τε ὅσοι κατασκήπτουσιν, καὶ αἰγίδ
πυρὸς καταφέροntαι, ἕλικες δὲ ὅσο
μὴν διάττουσι. δὴ ὅσοι μὲν κ
πεσόντες ὕλῃ ἐνέτυχον καυσίμῳ,
ὑπὸ τῇ διατριβῇ καὶ αὐτῷ κατεσ
ὅσοι δὲ ξὺν πολλῷ τῷ τάχει κατέσ
ἐκκαῦσαι διῇξαν· ὥστε ἡμίπυρα ἔστ
ἀπ' αὐτῶν, οἱ δὲ καὶ αἰθαλώσαντ
οἱ δὲ ἔτι καὶ τῶνδε ὀξύτεροι οὐδὲ
ἔφθησαν, ἀλλ' ᾶ μὲν ὕλῃ εἰ κ
ἐντυχόντες διεχώρησαν μόνον, ἀντι
σειαν ἐνσχεθέντες κατειργάσαντό τ
φθειραν, ὥστε ίδος μὲν ξύλου μ
νοι διῇξαν ἀπα πολιπόντες, τὸ δ
τὸ ἐνόν, ὅτι ἐσχέθησαν ἐν τῷ χρυσ
ἤδη οὐκ ἔκαυσαν, ἀλλὰ ἐτρύχωσαν
μὲν κεράμου διῆλθον, τὸ δὲ ἐνὸν ἐ
σαν. τούτων ξυμπάντων οἱ μὲν λαμ
ὅσοι δὲ καταιθαλώσαντες τὰ πελάσαν
αντο, οὗτοι δὲ ψολόεντες ἐπὶ τῷ ἔρ
αὶ οἱ μὲν εὐθεῖα κατασκήψαντες εἰς
ὐτῇ εὐθείᾳ ξαν, οἱ δ' ἐκ πλαγ
ρὸς ἴσον γων ἄνω ἀναφέρονται· κ
δὲ διπλοῖ ἔσκηψαν. . . . πλεῖστ
τοπώρου βιαιότεροι περί τ
κτούρου ἐπ λήν, ὅτι ἐν κινήσει
λυειδέσιν ῆρ τῇδε τῇ ὥρᾳ ἐστίν
κρύει πε ὡς οὔτε ὑπὸ τῷ θερι
αρμένος. γάρτοι καὶ ἐν χώραις
καὶ ψυχρ καὶ ὅσαι αὖ κεκαυμένα
σκήπτουσ οἱ κατασκήψαντες δ

α. καμπύλας δὲ γραμμὰς κ
ται γὰρ ἡ ὄψις βίᾳ διὰ
ὸς ὕλην· διὸ καὶ τὴν κώπη
εν καμπτομένην βλέπομεν
ειν τὰ ἀνακλώμενα ὡς τὰ κα
ς ἴριδος πάθος τοιοῦτον· δ
ν ἀναθυμίασιν εἰς νέφος μ
ύτου κατὰ βραχὺ εἰς μικρὰς
οὖν ὁ ἥλιος γένηται ἐν δυσ
ἀντικρὺς ἡλίου φαίνεσθαι· τ
ῦσα ταῖς ῥανίσιν ἀνακλᾶται,
εἰσὶ δὲ αἱ ῥανίδες οὐ σχή
ατος. καὶ ἔχει τὸ μὲν πρῶτο
ερον ἁλουργὲς καὶ πορφυροῦν
καὶ πράσινον. μήποτ' οὖν τὸ
πρότης τοῦ ἡλίου προσπεσοῦσ
φυῆς ἀνακλωμένη ἐρυθρὸν π
α· τὸ δὲ δεύτερον μέρος ἐπιθο
ενον μᾶλλον τῆς λαμπηδόνος
γές, [ἄνεσις γὰρ τοῦ ἐρυθροῦ
θολούμενον] τὸ διορίζον εἰς τ
ἔστι δὲ τοῦτο διορίσαι δι' ἐρ
ὐ στὰς τοῦ ἡλίου λάβῃ ὕδωρ κ
ἀνάκλασιν πρὸς τὸν ἥλιον λ
ομένην τὴν ἶριν. καὶ οἱ ὀφθαλμ
σιν, ὅταν εἰς τὸν λύχνον ἀποβ

Ἀριστοτέλους

ω δὲ καὶ ἴριδας καὶ παρήλιον κ
ὰ κατὰ τὰς ἐμφάσεις ὑπὸ μὲν
εσθαι, πάντα γὰρ εἶναι ταῦτα τ
διαφέρειν δὲ τοῖς τρόποις, κ
μβαίνειν τὴν ἀνάκλασιν. ἄλ

χρωμάτων ἀντεστραμμένην.
δους γίνεσθαι μὲν ἀπὸ τῆς α
ὁμοίως ἔχοντος τοῦ νέφους. ὅτ
ὁμαλές, πρὸς δὲ τούτοις ὕδα
ὑπὸ χαλκοῦ κατόπτρου λείου κλ
τὴν ὄψιν, λευκοῦ ποιεῖν φα
γὰρ ἡλίῳ κατά τε τὴν χρόαν κα
τὸν παρήλιον. τὴν μὲν γὰρ ὁμα
τίαν εἶναι τοῦ χρώματος, τὴν δ
τῆς τοῦ ἡλίου, διὰ τῆς ἀχλυώδ
πίπτουσαν ἀθρόως πρὸς πεπυκν
πτρον, οὐδέπω μὲν ὂν ὕδωρ ε
πρὸς ὕδωρ μεταβολῆς, διὸ καὶ
τὸν παρήλιον. καὶ μᾶλλόν γε τὸ
παρὰ τὸ μᾶλλον μεταβάλλειν
ἀέρα τοῦ πρὸς ἄρκτον. γίνεσθα
λὰς τοῦ ἡλίου καὶ περὶ δύσεις,
τῶν πλαγίων, καθάπερ καὶ τὰς
καλουμένας ῥάβδους ἰριοειδεῖς ε
τὸν ἀέρα συνισταμένας δι' ἀνωμ
ζόντων νεφῶν.

Κεφ. λα'.

ΠΕΡΙ ΝΕΦΩΝ ὉΜΙΧΛΗΣ ὙΕ ΠΑΧΝΗΣ ΧΑΛΑΖΗ

Πλάτωνος ἐκ τοῦ Τιμ
Τὸ πυρὶ μεμιγμένον ὕδωρ ὅσ
διὰ τὴν κίνησιν καὶ τὴν ὁδὸν ἣν
γῆς ὑγρὸν λέγεται, μαλακόν τε α
τοῦ ἑδραίας οὔσας ἢ τῆς γῆς, ὑπει

Κεφ. λγ

ΠΕΡΙ ΣΕΙΣΜΩ

[628] Ἀριστοτέλης φησὶ σεισμ
κήματα καὶ χάσματα τῆς ξηρα
τὰς ἀραιότητας καὶ τῆς γῆς ῥ
ἀθρόας ἐμπτώσεις τρόμους καὶ
ἀπεργαζομένης. ὡς γὰρ ὁρμήσα
μίασιν ἄνεμον ποιεῖν σφοδρόν,
χθεῖσαν τῇ ῥύμῃ τῆς φορᾶς δια
πους ἐν οἷς ἂν ἀπολειφθῇ. συνέχ
μιν ταύτην ἐν τῇ γῇ διά τε πύκνα
(69) καὶ διὰ κατάψυξιν καὶ διὰ ξηρασί
μίας οὔσης ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γίνεσ
τῆς τῶν ἀνέμων τροπῆς εἴσω τραπ
μᾶλλον διὰ τὴν ψῦξιν καὶ περὶ τὸν
ἀνέμους τότε τῆς πνοῆς ἄρχεσθαι,
ἀποστρέφειν κατὰ τὴν ἀναθυμίασι
[630] καὶ τῆς ἡμέρας ἐστὶν ὅτε περὶ μεση
ἥλιον τῆς ἀναθυμιάσεως ἐπικρατοι
αὐτὴν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἔαρος καὶ με
ἀνωμάλους γὰρ ταύτας εἶναι τὰς ὥ
θέρος καὶ τὸν χειμῶνα, τὸ μὲν διὰ
διὰ τὴν ἀλέαν ἀκίνητον ποιεῖν τὸν ἀέ
ἄγαν εἶναι ξηρὸν τὸν δὲ ἄγαν ψυχρ
αὐχμοῖς ὅτε μάλιστα πνευματώδης ὁ
εἶναι τὸν αὐχμόν, ξηρᾶς πλῆθος ἀναθυ
λαυνομένης οὖν τῆς ἀτμίδος εἰς τὴν γ
γνυμένης σφυγμὸν γίγνεσθαι περὶ α
μον, καὶ ἐν ταῖς ἐπομβρίαις ἐπιφραττο
ὑγρῶν καὶ τοῦ ψυχροῦ τῆς γῆς, καὶ τῆς
μιάσεως αὐξομένης ὑπὸ τῶν ὑετῶν καὶ

κατὰ τὴν πρόπτωσιν ἰσχυρῶς κινεῖν καὶ σεί
τοῖς ὑπάντρους καὶ σομφοὺς ἔχουσιν τοὺς κα
ς, ἢ καὶ παρακειμένην ῥοώδη θάλατταν, διὰ
θεν πλεῖον ὑποδέχεσθαι πνεῦμα, καὶ διὰ
τταν προσπίπτουσαν ἀπωθεῖν εἰς τὴν γῆν τὸ
ς ἀπ' αὐτῆς ἀποπνεῖν πνεῦμα καὶ σκεδάν
περὶ γοῦν τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν Ἀχαι
ῆς Εὐβοίας τὰς κοιλάδας πολλοὺς καὶ μεγάλ
σθαι σεισμούς. ὡς γὰρ ὑφ' ἡμῶν πολλάκις
νεόμενον ἔξω πνεῦμα, παλινδρομῆσαν εἴσω
ιὸν παρέχει καὶ σφυγμὸν ἐν τοῖς σώμασιν, οὕτ
εριλειφθὲν ἐν τῇ γῇ κατὰ τὴν κίνησιν κλονο
περὶ τοὺς πόρους καὶ διεγκοπτόμενον σπασμ
σεισμοὺς ἀποτελεῖν. συμβαίνει δὲ καὶ τὰ μυ
ποτὲ μὲν μετὰ σεισμῶν ποτὲ δὲ καὶ χωρὶς
ματος ἠχοῦντος, ὥστ' ἐξακούεσθαι ψόφον
βόμβον ἐπιμήκιστον, ὁπότε διὰ τῶν συρίγγ
λοδρομεῖ παρατριβόμενον μηδ' ἐξιόν. τὰ δὲ
α μετὰ σεισμῶν. ἤδη γοῦν τινας σεισμοὺς
ερον λῆξαι πρὶν ἢ διαρραγῆναι τοὺς τόπους ἐν
ντο, βιασαμένου τοῦ περιλειφθέντος πνεύματ
τὴν ἔξοδον, ὥσπερ ἐκνεφίου τινὸς ἀνέμου,
καὶ τὸν περὶ τὴν Ποντικὴν Ἡράκλειαν,
ι πρότερον γενόμενον περὶ τὴν ἱερὰν καλουμ
ιόλου νῆσον. ἐν ταύταις γὰρ ὑπὸ σεισμῶν οἰδ
ῆς γῆς γίνεσθαι μεγάλα· καὶ ταῦτα διαρρ
πολὺν ἄνεμον ἐκπεφυσηκέναι καὶ φέψαλο
κατατεφρῶσαι πλησίον οὖσαν τὴν τῶν Λιπ
όλιν. τὰς δὲ ποντίους λεγομένας νήσους ἢ
σθαι τῶν προσγείων, διὰ τὸ καταψύχεσθ
ει τῆς θαλάττης τὴν ἀπὸ τῆς γῆς ἀναθυμι
μήριον δὲ εἶναι τοῦ ῥεῖν ὑπὸ τὴν γῆν

...ξεν ἀπὸ τοῦ ἐν...
...τα τὸ περὶ τὸ...
...ἀχλυώδη φαι...
...ένου τοῦ πνεύ...
...ἀέρα καὶ διακρι...
...ιθρίων σεισμῶ...
...ξεν γὰρ ξυμβαίν...
...αν, τὸ δὲ διὰ τ...
...σίαν. καὶ περὶ μ...
...τὴν γῆν παθημάτ...
...ης καὶ Ἡρακλε...
...ευμάτων κινοῦν...
...βαλλόντων μὲν πε...
...τὴν θάλατταν καὶ...
...αληγόντων δ' ...
...εἶναι τὴν ἄμπωτι...
...τὴν αἰώραν φέρ...
...σικὴν αἰώραν διά τ...
...σαν τὴν παλίρροια...
...πελάγη.

Κεφ. λδ'.

ΠΕΡΙ ὙΔΑΤΩΝ.

...τέλους
...ῶν ὑδάτων δυνάμεις καὶ τ...
...πάσας ποιότητας, ὡς εἰπεῖν...
...παρὰ τρεῖς αἰτίας. ἢ γὰρ...
...άν (ἐν οἵᾳ γὰρ ἂν ἕκαστον ᾖ...
...ἴσχειν τὸν χυλόν, οἷον ἀλυ...
...τον ἢ τῶν ἄλλων ὁποιονοῦν),
...ρὸν...

καὶ πυρώδους ἀναθυμιάσ
καὶ πῆξιν ἁλῶν καὶ νίτ
υφότητας καὶ παχύτητας
λλας δυνάμεις ἀπεργάζεσθ
υώδους μῖξιν), ἢ παρὰ
καὶ ψυχρότητας καὶ παρ
δι' οἵας ἂν ῥέῃ καὶ ἐν ο
τὴν κατακεκαυμένην καὶ
όδη ποιεῖν· ψυχρὰ δέ, ὡς
ματιαίους, ὡς δὲ καθ' ἕκ
ἐπίπαν, ὥσπερ καὶ τὰ ἐν
τοῦ ἡλίου, πλὴν ἐὰν πυρ
ἀφεστάναι τῶν θερμῶν
τῇ γῇ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὑψηλ
μάλιστα διὰ τὴν τοῦ ἀέ
ς συσκίοις καὶ πνευματώδ
ροτέρων· διὸ καὶ κοπέντα
σθαι. καὶ τὰ διαπνοὰς ἔχο
υτρους· τὸ γὰρ πνεῦμα δ
άπερ ἐν τοῖς λάκκοις. καὶ
ἐνίκμου, ψυχρὸν γὰρ ὁ
ς ἡδύς, ὥσπερ γλυκὺ πᾶν
ῖα γὰρ ἄμφω τῆς φύσεως
ῶν ποιότης, γένοιτ' ἂν
καὶ ἐκ τοῦ λόγου τούτ
ἑαυτὸ διαφοράν, ἀλλὰ
ν, εἴπερ τὰ μὲν τὴν γ
α ποιεῖν συμβέβηκεν.
παντός. ἐκ τῆς 'Α
ρὸς 'Αλέξανδρον ἐ
σμου c. 2.]
ἐστι σύστημα ἐξ οὐρα

περιεχομένων φύσει
ος, ἡ τῶν ὅλων τάξ
οῦ τε καὶ διὰ θεῶν
μέσον καὶ ἀκίνητον
ῆ, παντοδαπῶν ζώ
ὕπερθεν αὐτῆς πᾶν
ὶς τὸ ἄνω τὸ τῶν θει
ι· πλήρης δ' ὢν σω
ειώθαμεν, κινούμεν
ῇ καὶ ἐν κύκλῳ, συ
δι' αἰῶνος. τοῦ δὲ
ου σφαιροειδοῦς ὄντ
ἶπον, ἐνδελεχῶς, δι
α κατ' ἀντικρὺ ἀλλήλ
ομένης σφαίρας, παρ
αῖραν, περὶ ἃ ὁ πᾶς
νται δὲ οὗτοι πόλοι,
νην εὐθεῖαν, ἥν τιν
σται τοῦ κόσμου, μέσ
δύο πόλους πέρατα.
ὁ μὲν ἀεὶ φανερός ἐ
ρειον κλῖμα, ἀρκτικὸ
εὶ κατακέκρυπται και
όμενος.] οὐρανοῦ δὲ κ
αλοῦμεν, οὐχ ὥς τιν
θαι, πλημμελοῦντες π
αγμένην δύναμιν, ἀ
ένην, στοιχεῖον οὖσα
ν τε καὶ θεῖον. τῶν γ
τὰ μὲν ἀπλανῶς τῷ
εται, τοσαύτας ἕδρας
ς καλούμενος κύκλος

ῶν διέξωσται, κατὰ μέρη
ζων χώρας· τὰ δὲ πλανη
ὁμοταχῶς κινεῖσθαι πέφ
ἐν ἑτέροις καὶ ἑτέροις κ
ιότερον εἶναι τὸν δὲ ἀνώ
νῶν πλῆθος ἀνεξερεύνητ
ρ ἐπὶ μιᾶς κινουμένων ἐ
ρανοῦ· τὸ δὲ τῶν πλανη
μενον, ἐν τοσούτοις ἐστ
ὥστε ἀεὶ τὸν ἀνώτερον μ
ς δὲ ἑπτὰ ἀλλήλοις περιέ
τῆς τῶν ἀπλανῶν σφαίρ
δὲ ἀεὶ τὴν θέσιν ταύτην
ται, τὰ θεῖα ἐμπεριέχων
ως τάξιν. μετὰ δὲ τὴν
ντινα τεταγμένην ἀποφαί
ναλλοίωτον καὶ ἀπαθῆ,
ητή τε καὶ τρεπτὴ καὶ τ
καὶ ἐπίκηρος. ταύτης δὲ
ερὴς καὶ φλογώδης οὐσία
ένη, διὰ τὸ μέγεθος α
ήσεως· ἐν δὲ τῇ πυρώδε
σέλα διάττει καὶ φλόγ
ὲ καὶ βόθυνοι καὶ κομῆ
ὶ σβέννυνται πολλάκις.
υται ζοφερὸς ὢν καὶ π
είνης λαμπόμενος ἅμα
νεται καὶ ἀλεεινός. ἐν
αὐτῷ δυνάμεως καὶ
συνίστανται, καὶ ὄμβ
ὶ πάχναι καὶ χάλαζαι π
, ἔτι δὲ καὶ βρονταὶ

...νῶν μυρίων τε γυ...

...ρίου φύσεως γῆ τε κα...
...τε βρύουσα καὶ ζῴοις...
...ὲν ἀνὰ γῆν ἀνελιττ...
...ς θάλατταν. πεποίκι...
...ε ὑψηλοῖς βαθυξύλοις...
...οφὸν ζῷον ἄνθρωπος...
τὴν μὲν οὖν οἰκουμέν...
...υς καὶ ἠπείρους διεῖλ...
...μία νῆσός ἐστιν ὑπὸ...
...λάττης περιρρεομένη·
...πόρθμους ἄπωθεν κ...
...ὰς δὲ ἐλάττους, ἡμῖν...
ὅπερ γὰρ αἱ παρ' ἡ...
...η πεπόνθασι, τοῦτο ἡ...
...ει πρὸς σύμπασαν τὴν...
...λαι τινές εἰσι νῆσοι με...
...σιν. ἡ δὲ σύμπασα τ...
κατὰ τὰς τοῦ ὑγροῦ π...
...ς καλουμένας ἀναπεφυκ...
τῆς ἀερίου μάλιστα φ...
βυθοῖς κατὰ τὸ μεσαίτα...
γῆ συνέστηκεν ἀκίνητος...
...ι τοῦ κόσμου τὸ πᾶν, ὃ...
...οιχεῖα ταῦτα ἐν πέντε χ...
...ς μὲν ἐν ὕδατι, ὕδατος δ...
..., πυρὸς δὲ ἐν αἰθέρι) τ...
...το· καὶ τὸ μὲν ἄνω πᾶν...
..., τὸ κάτω δὲ ἐφημέρων...
...ου τὸ μὲν ὑγρόν ἐστιν, ὃ...

θαλάσσας εἰθίσμεθα, τὸ
ρους καὶ νήσους ὀνομάζομε
σων αἳ μὲν εἰσι μεγάλαι, κ
ένη λέλεκται πολλοῖς τε ἐ
ένη πελάγεσιν, αἳ δὲ ἐλάτ
ἐντὸς οὖσαι. καὶ τούτων
τε καὶ Εὔβοια καὶ Κύπρ
τε [καὶ Πελοπόννησος] καὶ
ι, ὧν αἳ μὲν Σποράδες Κ
άζονται.

τὸ μὲν ἔξω τῆς οἰκουμέ
ανὸς καλεῖται περιρρέων
στενοπόρῳ διανεωγὼς σ
ομέναις στήλαις, τὸν εἴσ
ὡς ἂν εἰς λιμένα ποιεῖτα
τυνόμενος ἀναχεῖται μεγ
τους ἀλλήλοις συναφεῖς.
κεκολπῶσθαι ἐν δεξιᾷ εἰσ
λας διχῶς εἰς τὰς καλουμε
γάλην τὴν δὲ μικρὰν κα
θ᾽ ὁμοίως ἀποκολπούμεν
σαρδικὸν καὶ τὸ γαλατικ
ξῆς δὲ τούτων ἐγκάρσιον
οὗτο τὸ κρητικόν, συνε
τιον καὶ παμφύλιον κα
καὶ τὸ μυρτῷον. ἀντιπ
ερέστατος ὢν Πόντος, ο
καλεῖται, τὸ δὲ ἔξω
τόμωται τῇ καλουμένῃ
ἀνασχέσεσι τοῦ ἡλίου π
ικόν τε καὶ περσικὸν δ
ἐρυθρὰν θάλασσαν δι

κατασ̄τενοῦται καὶ ἐ
ἀνευρύνεται τὴν ὑρ
τὸ δὲ ὑπὲρ ταύτην β
λίμνην τόπον. εἶτα
ς τε καὶ Κελτικὴν σ
τὸν γαλατικὸν καλοῦ
ἐνας στήλας ἡρακλείου
ὠκεανός. ἐν τούτῳ γε
ν αἵ τε δύο βρεταννι
η, τῶν προιστορημένω
τούτων δὲ ἐλάττου
ῶν λοξὴ πρὸς τὴν οἰκ
ρα] καλουμένη, κατ
οὐκ ὀλίγαι τε ἄλλαι
τὴν Ἰβηρίαν κύκλῳ π
νην ταύτην, ἣν δὴ νῆ
κατὰ τὸ βαθύτατον τῆς
ις μυρίων σταδίων φα
μῆκος δὲ περὶ ἑπτάκις
δὲ εἴς τε Εὐρώπην

ὲν οὖν ἐστιν ἧς ὅρος κ
μυχοὶ πόντου θάλατ
ώτατος ἰσθμὸς εἰς τὸν
τοῦ ἰσθμοῦ Τάναϊν ποτ
τὸ ἀπὸ τοῦ εἰρημένου
τῆς ὑρκανίας θαλάττης
μεταξὺ κεῖται τοῦ τε ἀραβ
λάττης, περιεχόμενος ὑπ
κεανοῦ· τινὲς δὲ ἀπὸ Ταν
ται ὅρον. Λιβύη δὲ τὸ ἀπ
ς ἡρακλείων στηλῶν· οἱ δ

ἐκείνων. τὴν δὲ Αἴγυπ
ρωμάτων περιχεομένην οἳ
προσάπτουσιν· καὶ τὰς
οῦσιν οἳ δὲ ἀεὶ προσνέμοι
γῆς μὲν δὴ καὶ θαλάττη
ρεῖν εἰώθαμεν οἰκουμένη

ν ἀξιολογωτάτων ἐν αὐτῇ
λέγομεν, αὐτὰ τὰ ἀναγκ
ύο γὰρ δή τινες ἀναθυμια
αι συνεχῶς εἰς τὸν ὑπὲρ
ἀόρατοι παντάπασιν ἐκ
ων ἔκ τε ποταμῶν τε καὶ
ρροῦνται. τούτων δ' ἡ
ἀπὸ τῆς γῆς ἀπορρέουσα
ἀπὸ τῆς ὑγρᾶς ἀναθυμιω
ἀπὸ μὲν ταύτης ὀμίχλαι κ
νέφη τε καὶ ὄμβροι καὶ χιό
ῆς ξηρᾶς ἄνεμοί τε καὶ π
τε καὶ ἀστραπαὶ καὶ πρη
ἄλλα, ἃ δὴ τούτοις ἐστὶ σ
χλη μὲν ἀτμώδης ἀναθυ
μὲν παχυτέρα νέφους
ἐξ ἀρχῆς νέφους ἢ ἐξ
ὐτῇ λέγεταί τε καὶ ἔστιν
ἀὴρ ἀνέφελός τε καὶ ἀν
ρὸν ἐξ αἰθρίας κατὰ σύ
σταλλος δὲ ἄθροον ὕδ
δέ ἐστιν ἡμιπαγὴς δρό
ῶδες συνεστραμμένον
γίνεται μὲν κατ' ἐκπ
μένου· διαφορὰς δ'

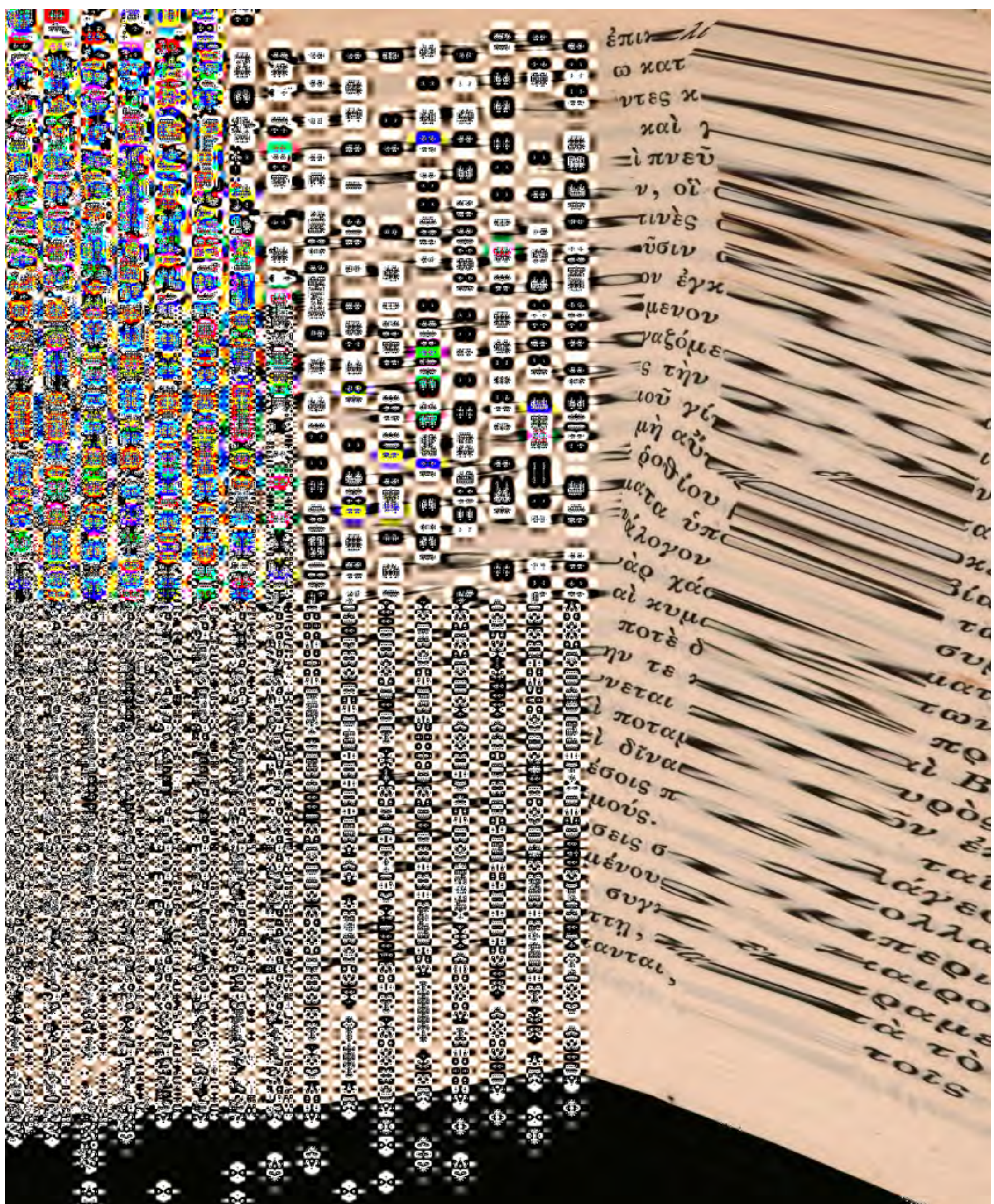
ψις· ἠπία μὲν γὰρ ὁ
σφόδρα δὲ ἁδροτέρα
τὸν μείζονα καὶ συνε
ενα. χιὼν δὲ γίνεται
θραυσιν πρὸ τῆς εἰς
ν. ἐργάζεται δὲ ἡ μ
λευκόν· ἡ δὲ σύμπηξις
ητα οὔπω χυθέντος οὐ
τη καὶ ἀθρόα καταφερ
χάλαζα δὲ γίνεται νιφε
ἐκ πιλήματος εἰς κατα
αρὰ δὲ τὰ μεγέθη τῶν
ν οἵ τε ὄγκοι μείζους
ει. ταῦτα μὲν οὖν ἐκ τῆ
συμπίπτειν.

ῶς ὑπὸ ψύχους μὲν ὠσ
νετο. οὐδὲν γάρ ἐστιν
καὶ ἄθροος, ὅστις ἅμα
δὲ πνεῦμα καὶ ἑτέρως
διὰ πάντων διήκουσα
α, περὶ ἧς νῦν λέγειν οὐκ
νέοντα πνεύματα καλοῦμ
ὑγροῦ φερομένας ἐκπνο
ἐκ νεοτισμένης γῆς ῥέοντ
ἐκ κόλπων διεξάττοντες
λογόν τι ἔχουσιν οἱ ἐκ ποτ
κατὰ ῥῆξιν γιγνόμενοι κ
ς ἑαυτοὺς ποιούμενοι ἐκνε
ρόου ῥαγέντος ἐξυδρίαι λέγο
τολῆς συνεχεῖς εὖροι κέκλην
κτου, ζέφυροι δὲ οἱ ἀπὸ δυσ
εσημβρίας. τῶν γε μὴν εὔρω

τοῦ περὶ τὰς θερινὰς ἀνατ
πηλιώτης δὲ . . . ἀπὸ τοῦ π
ῶν ἐναντίων ζεφύρων ἀργ
ῆς δύσεως, ὅντινα καλο
ἰάπυγα, ζέφυρος δὲ ἀπὸ
ν ἰδίως ὁ μὲν [τῶν] ἑξῆς τ
[δὲ καὶ] ἀπαρκτίας δὲ ὁ ἐφ
οῦ πόλου κατὰ τὸ μεσημβ
τῷ ἀργέστῃ, ὃν ἔνιοι καικ
των ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦ
αλος τῷ ἀπαρκτίᾳ, καλ
μεταξὺ τούτου καὶ εὔρου
λιβός τε καὶ νότου οἳ μ
κα καλοῦσι. τῶν δὲ ἀνέμω
ὁπόσοι διεκθέουσι πρό
σιν ἀνακαμψίπνοοι, καθάπ
ὶ οἳ μὲν χειμῶνος, καθάπ
, οἳ δὲ θέρους, ὡς οἱ ἐτη
τες τῶν τε ἀπὸ τῆς ἄρκτου
ὶ δὲ ὀρνιθίαι καλούμενοι
ρειοί εἰσι τῷ γένει. τῶν γ
αιγὶς μέν ἐστι πνεῦμα
λαῖλαψ δὲ καὶ στρόβιλ
αὶ κάτω· ἀναφύσημα δ
κατὰ τὴν ἐκ βυθοῦ τινὸ
δὲ πολὺ φέρηται εἰλού
ιν. εἰληθὲν δὲ πνεῦμα
καὶ ἐξωσθὲν δι' αὐτοῦ
βρόμον καὶ παταγὸν
λεγόμενον, ὥσπερ ἐν
ενον. κατὰ δὲ τὴν τοῦ
νεῦμα καὶ λάμψαν ἀστ

βροντῆς προσέπεσεν
ἀκουστὸν ὑπὸ τοῦ δ
ὲν καὶ πόρρωθεν δηλ
όσῃ τῇ ἀκοῇ, καὶ ὅτα
, λέγω δὲ τὸ πυρῶδες
ἐν τῇ πλήξει πρὸς ἀν
άψαν, ἀναπυρωθὲν β
κεραυνὸς καλεῖται·
λως καὶ ἄθροον, πρ
, τυφών. ἕκαστον δὲ
κηπτὸς ὀνομάζεται. τ
ώδεις ψολόεντες λέγου
αργῆτες, ἑλικίαι δὲ οἱ
τοι δὲ ὅσοι κατασκήπτ
ν ἐν ἀέρι φαντασμάτω
δὲ καθ' ὑπόστασιν.
ῥάβδοι καὶ ἁπλῶς τὰ τ
λα τε διάττοντα καὶ κο
σια. ἶρις μὲν οὖν ἐστιν ἔ
ήνης ἐν νέφει νοτέρῳ κ
αντασίαν, ὡς ἐν κατόπτ
ου περιφάνειαν. ῥάβδος
ἅλως δ' ἐστὶν ἔμφασις
ὗτος διαφέρουσα τῇ ἰδιό
αντίας φαίνεται ἡλίου τε
λῳ παντὸς ἄστρου. σέλας δ
ς ἐν ἀέρι. τῶν δὲ σελῶν τὰ
στηρίζεται. ὁ μὲν οὖν ἐξακο
ς ἐκ παρατρίψεως ἐν ἀέρι φ
αντασίαν μήκους καταφαίνο
στηριγμὸς χωρὶς φορᾶς προ
ει ἄστρου φύσις. πλατυνομ

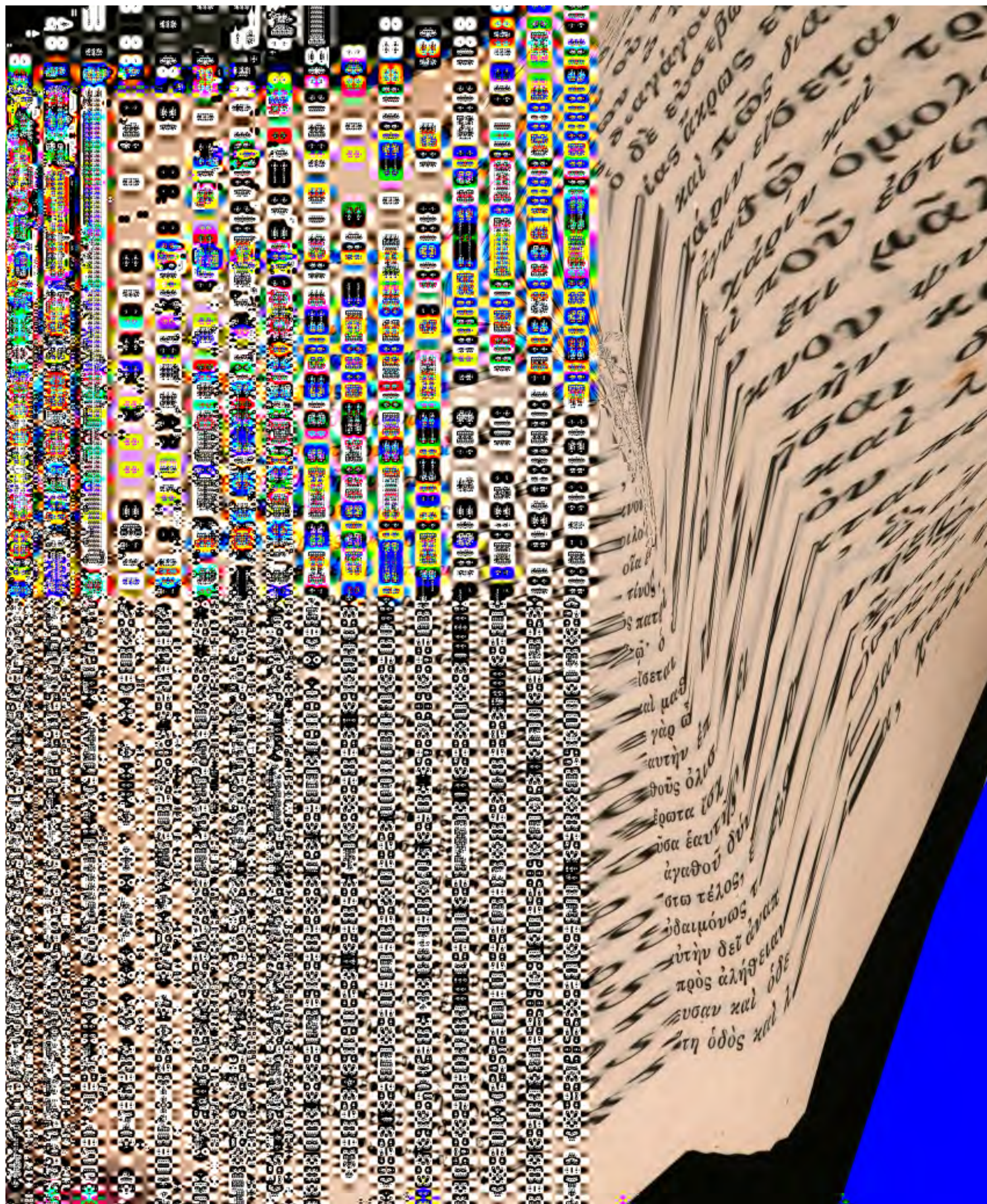
...ης καλεῖται. πολλάκις δ
...ι πλείονα χρόνον, τὰ δ
...λλαι δὲ καὶ ἄλλαι φασμάτ
...άδες τε καλούμεναι κα
...πίθοι] καὶ βόθυνοι, κα
...τα ὧδε προσαγορευθεῖσα
...α τὰ δὲ ἑῷα τὰ δὲ ἀμφι
...δὲ καὶ βόρεια καὶ νότια.
...ο ποτέ τι τούτων ἀεὶ φα
...μένον.
...ίνυν ἀέρια τοιαῦτα· ἐμπ
...ν ἑαυτῇ καθάπερ ὕδατος,
... πυρὸς πηγάς· τούτων
...κτοι, πολλαὶ δὲ ἀνάπνο
... ὥσπερ Λιπάρα τε καὶ Α
... δ' ἐκρέουσι πολλάκις π
...ἀναρριπτοῦσι διαπύρους.
...ρίον πηγαὶ ὑδάτων θερμα
...αρὰ τῶν ναμάτων ἀνιᾶσι
...ῦ ἔχοντα κράσεως. ὁμοί
...ολλὰ πολλαχοῦ γῆς στόμ
...ουσιᾶν ποιεῖ τοὺς ἐμπελά
...σπερ τὰ ἐν Δέλφοις κα
... παντάπασιν ἀναιρεῖ
...ις δὲ καὶ συγγενές τι π
...ξωσθὲν εἰς μυχίους σ
...ον ἐκ τῶν οἰκείων τόπ
...ολλάκις δὲ πολὺ γενόμ
...οιλώμασι, καὶ ἀποκλ
...συνετίναξε, ζητοῦν ἔξο
...πάθος τοῦτο δ' καλεῖν
...ισμῶν οἱ μὲν εἰς τὰ π...

ἐπι
ω κατ
ντες κ
καὶ
ὶ πνεῦ
ν, οἱ
τινὲς
ῦσιν
ον ἐγκ
μενον
ναζόμε
ς τὴν
ιοῦ γί
μὴ αὐ
ροθίου
ματα ὑπ
ἄλογον
ἀρ χά
αἱ κυμ
ποτὲ δ
ην τε
νεται
ὶ ποταμ
ὶ δῖνα
έσοις π
μούς.
σεις σ
μένου
συγ
ττη,
ανται,

εις φέρουσαι, τὸ δὲ σύμπαν
θρουν φυλάττουσαι.
ἐθαύμαζε, πῶς ποτε ἐκ τ
εστηκὼς ὁ κόσμος, λέγω δὲ
ρῶν τε καὶ θερμῶν, οὐ π
όλωλεν· ὡς κἂν εἰ πόλιν τ
αμένοι συνεστηκυῖα ἐκ τῶν
πενήτων λέγω καὶ πλουσί
ενῶν ἰσχυρῶν, πονηρῶν
ι τοῦτ' ἔστι πολιτικῆς ὁμ
λέγω δὲ τὸ μίαν ἐκ πο
ων ἀποτελεῖν διάθεσιν ὑπο
ν καὶ τύχην. ἴσως δὲ τῶν ἐ
καὶ ἐκ τούτων ἀποτελεῖ τ
ὁμοίων, ὥσπερ ἀμέλει τὸ ἄ
ῆλυ, καὶ οὐχ ἑκάτερον πρ
πρώτην ὁμόνοιαν διὰ τῶν
ὰ τῶν ὁμοίων. ἔοικε δὲ κ
μένη τὸ αὐτὸ ποιεῖν· ζωγ
αὶ μελάνων, ὠχρῶν τε κα
ασαμένη φύσεις, τὰς εἰ
ἀπετέλεσε συμφώνως· μ
εῖς, μακρούς τε καὶ βρα
ιαφόροις φωναῖς, μίαν
τικὴ δὲ φωνηέντων τε κ
ποιησαμένη τὴν ὅλην
ο. αὐτὸ δὲ τοῦτ' ἦν πα
λεγόμενον "συνάψειας
φερόμενον διαφερόμενον
ἓν καὶ ἐξ ἑνὸς πάντα."
τὴν τῶν ὅλων σύστασιν
σύμπαντος κόσμου, ὁ

σεως ἀρχῶν μία δ
γρῷ ψυχρόν τε θε
ὸν περιφερεῖ, γ
καὶ σελήνην καὶ τ
πάντων διήκουσα
ίων, ἀέρος τε καὶ
ἅπαντα κόσμον δημ
φαίρας ἐπιφανείᾳ,
σεις ἀλλήλαις ἀναγ
μηχανησαμένη τῷ
ν ἡ τῶν στοιχείων
α, καὶ τὸ μηδὲν α
αι, τὴν γὰρ ἴσην ἀ
κοῦφα, καὶ τὰ θερμ
ἐπὶ τῶν μειζόνων δι
πώς ἐστιν ὁμονοίας
ήτορός τε καὶ περικ
εἴη φύσις τοῦδε κρ
ἐστὶν αὐτοῦ, τό τε κ
, καὶ τὸ τεταγμένον
ῆσθαι. τί δὲ τῶν ἐπὶ
κατ᾽ οὐρανὸν τάξει
ε καὶ σελήνης κινουμ
ἐξ αἰῶνος εἰς ἕτερον
εια τοιάδε, ἥν τινα φ
τῶν ὅλων ὧραι, θέ
τεταγμένως, ἡμέρας
σμα καὶ ἐνιαυτοῦ; κα
τατος, κινήσει δὲ ὀξ
γέστατος, δυνάμει δ
ἐναλίων ζῴων καὶ πεζ
καὶ βίους ἐμέτρησε ταῖ

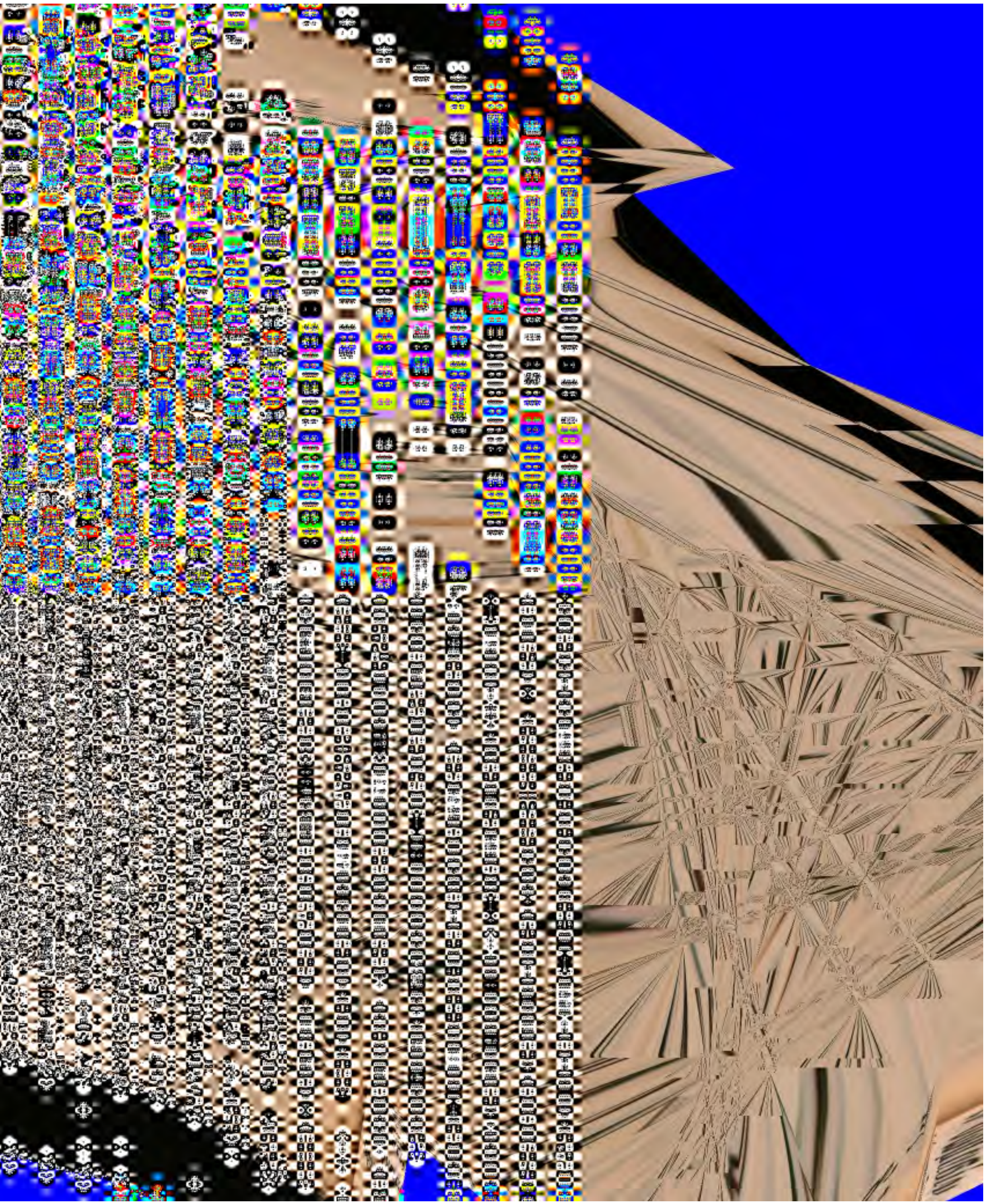
πᾶν τὸ λυπούμενον καὶ ἥδεται, ζῷον θ
τὸ ἡδό ... ενον λυπεῖται, ζῷον αἴδιον. οὐ
σεῖ· π ... σῶμα νοσοῦν διαλυτόν. ὁ νο
ὁ λογισ ... ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. ὁ λογισμὸς
νοῦς ἀ ... ής. οὐδὲν ἐν σώματι ἀληθές.
τὸ πᾶν ... ψευδές. πᾶν τὸ γενόμενον με
πᾶν τὸ ... γενόμενον φθαρτόν. οὐδὲν ἀγ
γῆς, ο ... οὐδὲν κακὸν ἐν τῷ οὐρανῷ. ὁ θε
ἄνθρω ... κακός. τὸ ἀγαθὸν ἑκούσιον, τ
σιον. ο ... θεοὶ τὰ ἀγαθὰ αἱροῦνται ὡς ἀγ
[706] μία με ... λου, εὐνομία· ἡ εὐνομία ὁ νόμο
νος, νό ... ος ἀνθρώπινος. κακία κόσμου τ
ἀνθρώ ... φθορά. πᾶν τὸ ἐν οὐρανῷ
πᾶν τὸ ... γῆς μετάθετον. οὐδὲν ἐν οὐρανῷ
οὐδὲν ... γῆς ἐλεύθερον. οὐδὲν ἐν οὐ
οὐδὲν γ ... ιμον ἐπὶ τῆς γῆς. οὐδὲν ἄγνωστ
τοῖς ἐν ... οὐρανῷ· πάντα τὰ ἐν οὐρανῷ ... οὐ κοινων
τὰ ἐπὶ ... ἐπίμωμα. τὸ ἀθάνατον οὐ θν
(80) τὸν οὐ ... θάνατον. τὸ σπαρὲν οὐ πάντ
τὸ δὲ γ ... γενητὸν πάντως καὶ σπαρέν. δια
τος δύο ... χρόνοι, ὁ ἀπὸ τῆς σπορᾶς μέχ
σεως κ ... ἀπὸ τῆς γενέσεως μέχρι τοῦ
ἀιδίου ... σώματος χρόνος ἐκ τῆς γενέσε
διαλυτὰ ... σώματα αὔξεται καὶ μειοῦται. ἡ
εἰς τὰ ... ἐναντία ἐναλλοιοῦται, φθορὰν κα
δὲ ἀίδι ... ἢ εἰς αὐτὴν ἢ εἰς τὰ ὅμοια. γέν
που φ ... φθορᾶς, φθορὰ ἀνθρώπου γενέσε
ἀπογιγ ... γενομένου [καὶ ἐπιγίγνεται, τὸ ἐ
καὶ] ἀπ ... ἀπογίγνεται. τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐν
τὰ δὲ ... ἐν ἰδέαις τὰ δ' ἐν ἐνεργείαις.
ἰδέαις, ... ἰδέα δὲ καὶ ἐνέργεια ἐν σώματι ἐ
νατον ο ... οὐ μετέχει τοῦ θνητοῦ, τὸ δὲ θνη

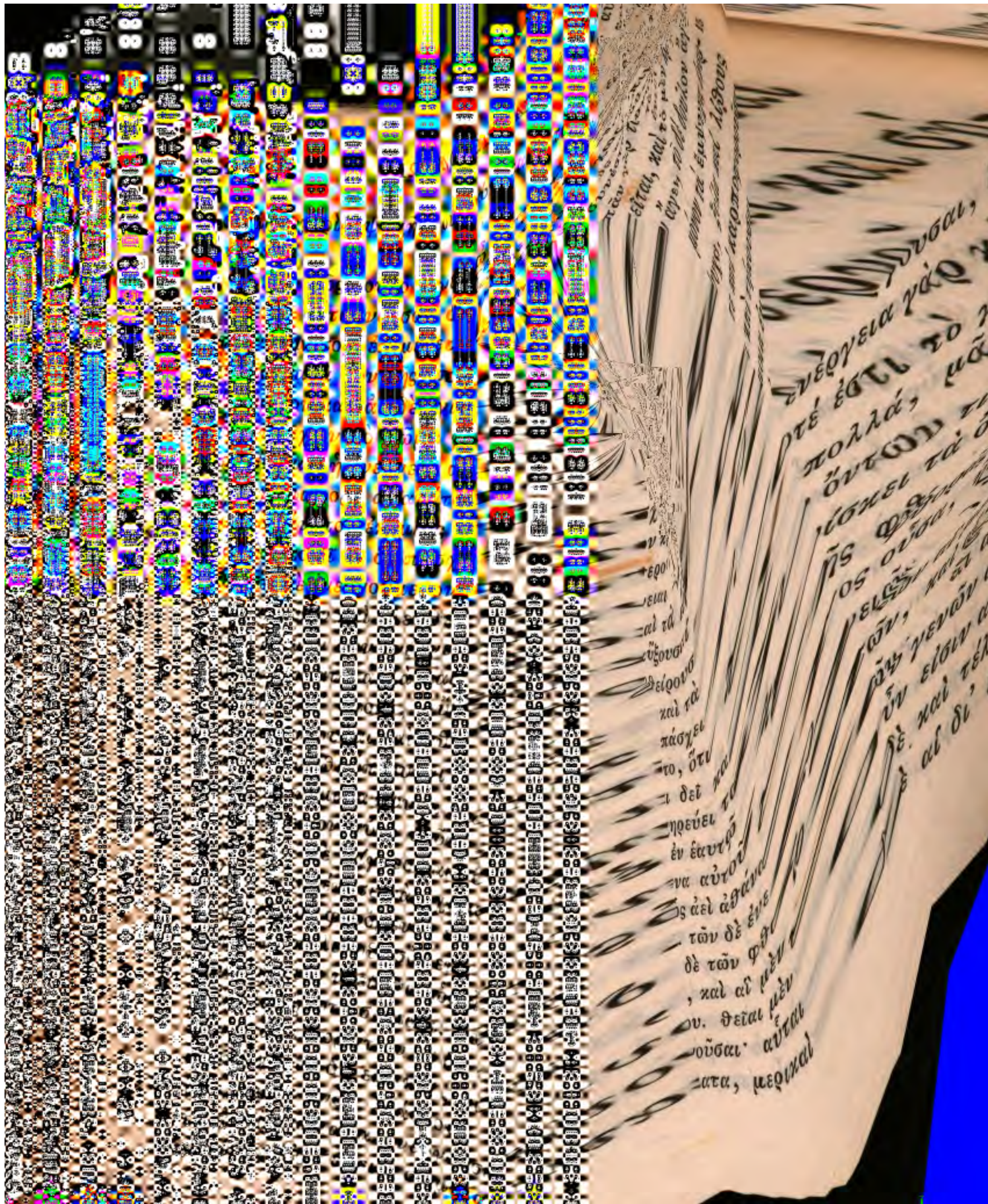
εἱμαρμένη ἀναφέρ
ου κακοῦ. διὸ
ὄντες ἔλαττον ὧ

Ἀρχύτου περὶ
δύο ἀρχὰς εἶμεν
αν ἔχοισαν τῶν τετ
τὰν συστοιχίαν ἔχοι
καὶ τὰν μὲν ῥητὰν κ
οίως συνέχεν καὶ τὰ
πλατιάζοισαν γὰρ ἀ
ύθμως ἀνάγεν ταῦτ
ας μεταδιδόμεν· τὸ
συντεταγμένα λυμαί
ὡσίαν παραγινόμενα
αὶ τοῖς πράγμασιν ἐξο
χαὶ δύο κατὰ γένος ἀ
γχάνοντι, τῷ τὰν μὲ
μεν κακοποιόν, ἀνάγκα
ένα τᾶς ἀγαθοποιῶ φι
διὰ τοῦτο καὶ τὰ τέχνα
των πρᾶτον μετειληφέ
ας. καὶ ἁ μὲν μορφώ
δὲ ὡσία τὸ ὑποκείμενο
οὔτε δὲ τᾷ ὡσίᾳ οἷόν
ἐξ αὐτᾶς, οὔτε μὰν τὰν
σίαν, ἀλλ' ἀνάγκα ἀτέ
σοισαν τὰν ἐστὼ τῶν π
αύταν δὲ τὰν πράταν τ
εἶμεν τᾶν ἀλλᾶν· ὀνομά
όν· ὥστε τρεῖς ἀρχὰς εἶ
ἐστὼ τῶν πραγμάτων κα

ἐν ταυτότητι οὐ
οὐσίαν, τὸ ἀσώ
εἶναι μήτε εἰς
ιγνόμενον μήτε
, ὧν ἐχομένους
διαφόρου αὐτῶν
λεγόντων ὑπακο
ἐκ τῶν πρὸς

ν οὐσία ἐστὶν ἀσω
ἐκβαίνει τῆς ἰδίας
εικίνητος κατ' οὐ
α ἔν τινι κινουμένη
στερεῖ γὰρ τῇ δυνα
ν ὑστέρων. τὸ ἔν τ
καὶ φύσις, τὸ δὲ π
αὶ σχῆμα, τὸ δὲ οὐ
τος καὶ χρόνος καὶ
συγγενικὴν οἰκειότητ
ν τὸ σῶμα ἐδεῖτο τ
σῶμα ἄνευ τόπου),
ατον δὲ μεταβολὴν
φύσιν κινήσεως, οἱ
αι ἄνευ ἁρμονίας. ἔ
τόπος· παραδεχόμε
ιὰς οὐκ ἐᾷ ἀπόλλυσθ
λλόμενον δὲ ἀφ' ἑτ
τῆς μὲν ἕξεως στερίσκ
μεταβληθὲν δὲ εἰς
τὸ γὰρ σῶμα, ᾗ σῶμ
ις οὐ μένει· τὸ σῶμ
λεται. ἀσώματος τοίν

Τ. καὶ τοῖς ἀψύχοις ὦ πάτερ; .

Α. καὶ τοῖς ἀψύχοις ὦ τέκνον. διαφοραὶ δέ εἰσι τῶν αἰσθήσεων· αἳ μὲν τῶν λογικῶν μετὰ λόγου γίγνονται, αἳ δὲ τῶν ἀλόγων σωματικαί εἰσι μόνον, αἳ δὲ τῶν ἀψύχων αἰσθήσεις μέν εἰσι, παθητικαὶ δὲ κατ αὔξησιν μόνον καὶ κατὰ μείωσιν γιγνόμεναι. τὸ (πάθος καὶ αἴσθησις ἀπὸ μιᾶς κορυφῆς ἤρτηνται, ‹ δὲ τὸ αὐτὸ συνάγονται, ὑπὸ δὲ τῶν ἐνεργειῶν. τ δὲ ἐμψύχων ζῴων εἰσὶ δύο ἄλλαι ἐνέργειαι αἳ πα πονται ταῖς αἰσθήσεσι καὶ τοῖς πάθεσι, λύπη καὶ χ καὶ χωρὶς τούτων ζῷον ἔμψυχον καὶ μάλιστα λογ αἴσθεσθαι ἀδύνατον· διὸ καὶ ἰδέας ταύτας εἶναι τῶν παθῶν, ἰδέας τῶν λογικῶν μᾶλλον ζῴων ἐπ τούσας. αἱ μὲν οὖν ἐνέργειαι ἐνεργοῦσιν, αἱ σθήσεις τὰς ἐνεργείας ἀναφαίνουσιν. αὗται δὲ σωματικαὶ ἀνακινοῦνται ὑπὸ τῶν τῆς ψυχῆς μερῶν, διὸ καὶ ἀμφοτέρας φημὶ κακωτικὰς εἶ τε γὰρ χαίρειν μεθ' ἡδονῆς τὴν αἴσθησιν πολλῶν κακῶν εὐθέως αἴτιον συμβαίνει τῷ
[740] ἥ τε λύπη ἀλγηδόνας καὶ ὀδύνας ἰσχυροτέρας ται, διόπερ εἰκότως ἀμφότεραι κακωτικαὶ ἂ

Τ. ἡ αὐτὴ δ' ἂν εἴη αἴσθησις ψυχῆς κα ὦ πάτερ;

Α. πῶς νοεῖς ὦ παῖ ψυχῆς αἴσθησιν;

Τ. οὐχ ἡ μὲν ψυχὴ ἀσώματος, ἡ δὲ αἰσ ἂν εἴη ὦ πάτερ, ἡ αἴσθησις ἢ ἐν σώματ χάνει;

Α. ἐὰν ἐν σώματι αὐτὴν θῶμεν ὦ τέ τῇ ψυχῇ αὐτὴν ἀποφανοῦμεν ἢ ταῖς ἐνερ
(85) γὰρ ἀσώματα ὄντα φαμὲν ἐν σώμασιν. οὐδὲ ἐνέργειά ἐστιν οὔτε ψυχὴ οὔτε σω παρὰ τὰ προειρημένα, οὐκ ἂν οὖν εἴη

...έξω ἀέρα ἄγει, καὶ ἐγγυτάτω
...υ κατὰ τὴν συγγενικὴν οἰκειό-
...ρμένην· οὐ γὰρ ἔρως ἐστὶν
.... διὰ τοῦτο καθ' εἱμαρμένην
...διανοητικὴν κίνησιν καὶ νοε-
... παρεισέρπει γὰρ τῷ πνεύ...

... πρὸς Ἄμμωνα πρὸς Τ...

...ι πάντων δημιουργὸς τῶν...
... ἅπαξ ποιήσας οὐκ ἔτι ἐπο...
...ὰρ ἑαυτοῖς παραδοὺς καὶ ἑ...
...ρεσθαι, μηδὲν ἐνδέοντα
...ῶν, ἀλλήλων δεήσονται,
...ἐπιφορᾶς, ὡς ἀθάνατα.
...ατα γιγνόμενα τοιαύτην
...μέτερος δημιουργὸς ἐν σ...
...ποιεῖ ἀεὶ καὶ ποιήσει, σ...
...ὐ γὰρ θέμις ἦν αὐτῷ μιμ...
...ν, ἄλλως τε καὶ ἀδύνα...
...της οὐσίας ἐποίησεν οὔστ...
...ναμένης σωματώσεως ἐ...
...ατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον ἐκ...
...ράτου οὐσίας γεγεννημέ...
...ερα διάλυτα καὶ θνητά
...ων συνεστώσης, διὰ τ...
...ουργίας δεόμενα. πῶς γ...
...σύνδεσμος ἡμῶν τῶν...
...ερχομένην τροφὴν ἐκ τ...
...ωμάτου ἡμᾶς καθ' ἑκά...
... καὶ ὕδατος καὶ πυρὸς...
...αι, ἢ τις τὰ σώματα

δὲ καὶ Ὅμηρος ἐδήλωσε· τὸ μὲν γὰρ
ει δέμας προσαγορεύει, ὡς ἐν τούτοις
ἐπεὶ οὐχ ἕθεν ἐστὶ χερείων
δὲ ψυχήν.
ὸς τὴν ψυχὴν σῶμα καλεῖ
δ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός μ
ρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
ψυχῆς δεσμὸς μὲν ἦν καὶ δέμας, χρο
δὲ ἀπολείπεται, τουτέστι σῆμα κ

rit. p. 51 b]
πρὸ ὂν
πρὸ ὂν ἐπὶ πάντων τῶν ὄντων
κοινὴ γάρ ἐστι δι' οὗ ἡ οὐσιό
καθ' νοητῶν τῶν ὄντως ὄντ
τὸ ἕτερον ἑαυτὰ νοουμένων. τ
αἰσθητή πάλιν αὐτὰ καθ' ἑ
δὲ τούτων ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ
[νοηματικὰ τὰ] νοηματικοὶ κα
τὰ κοινωνοῦντα μετέχοντα
όνες εἰσὶ νοημάτων τῶν α
ίου δημιουργοῦ θεοῦ. οἷαν
ἐδημιούργησε, καὶ ὁ ἥλι
φυτὰ [καὶ τῶν πνευ

λς'.

ΖΩΙΩΝ ΓΕΝΕΣΕΩΣ.

οῦ Τιμαίου [p. 7
ὰ τοῦ θνητοῦ ζῴο

φυκότα μέρη καὶ μέλη, τὴν δὲ ζωὴν ἐν πυρὶ καὶ πνεύματι συνέβαινεν ἐξ ἀνάγκης ἔχειν αὐτῷ, καὶ διὰ ταῦτα ὑπὸ τούτων τηκόμενον κενούμενον ἔφθινε, βοήθειαν αὐτῷ θεοὶ μηχανῶνται· τῆς γὰρ ἀνθρωπίνης συγγενῆ φύσεως φύσιν ἄλλαις ἰδέαις καὶ αἰσθήσεσι κεραννύντες, ὥσθ' ἕτερον ζῷον εἶναι, φυτεύουσιν· ἃ δὴ νῦν ἥμερα δένδρα καὶ φυτὰ καὶ σπέρματα παιδευθέντα ὑπὸ γεωργίας τιθασῶς πρὸς ἡμᾶς ἔσχε· πρὶν δὲ ἦν μόνα τὰ τῶν ἀγρίων γένη, πρεσβύτερα τῶν ἡμέρων ὄντα. πᾶν γὰρ οὖν ὅτι περ ἂν μετάσχῃ τοῦ ζῆν, ζῷον μὲν ἂν ἐν δίκῃ λέγοιτο ὀρθότατον· μετέχει γε μὴν τοῦτο, ὃ νῦν λέγομεν, τοῦ τρίτου ψυχῆς εἴδους, ὃ μεταξὺ φρενῶν ὀμφαλοῦ τε ἱδρῦσθαι λόγος, ᾧ δόξης μὲν λογισμοῦ τε καὶ νοῦ μέτεστι τὸ μηδέν, αἰσθήσεως δὲ ἡδείας καὶ ἀλγεῖν μετὰ ἐπιθυμιῶν· πάσχον γὰρ διατελεῖ πάντα· στραφέντι δὲ αὐτῷ ἐν ἑαυτῷ περὶ ἑαυτό, τὴν μὲν ἔξωθεν ἀπωσαμένῳ κίνησιν, τῇ δὲ οἰκείᾳ χρησαμένῳ, τῶν αὐτοῦ τι λογίσασθαι κατιδόντι φύσει οὐ παρέδωκεν ἡ γένεσις· διὸ δὴ ζῇ μὲν ἔστι τε οὐχ ἕτερον ζῴου, μόνιμον δὲ καὶ κατερριζωμένον πέπηγε διὰ τὸ τῆς ὑφ' ἑαυτοῦ κινήσεως ἐστερῆσθαι.

Ἑρμοῦ ἐκ τῆς Ἀφροδίτης [Patrit. p. 46] 2

Παρὰ τί τὰ βρέφη ὅμοια τοῖς γονεῦσι γίνεται; ἢ [754] συγγενείαις ἀποδίδοται; ἐκθήσω λόγον. ὅταν νοστίμου αἵματος ἐξαφιδρουμένου ἡ γένεσις ἀποθησαυρίζῃ γόνον, συμβαίνει πως ἐκπνεῖν ἐκ τοῦ σώματος ὅλου μελῶν οὐσίαν τινὰ κατὰ θείαν ἐνέργειαν, ὡς τοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου γινομένου, τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῆς γυναικὸς εἰκὸς γίγνεσθαι. ὅταν οὖν καθυπερτερήσῃ τὸ ῥυὲν ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἄθικτον γένηται, τῷ πατρὶ ὁμοιούμενον τὸ βρέφος ἀποδειχθήσεται, ὡς τὸ ἀνά-

πάλιν τὸν αὐτὸν τρόπον τῇ μητέρι. ἔτι δὲ ἐάν τινος μέρους καθυπέρθεσις γένηται, πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος ἀφομοιοῦται. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ εἰς μακρὰς γενεὰς παραβάλλει τὸ βρέφος τῇ μορφῇ τοῦ γεννήσαντος, ἐκείνου δεκανοῦ λόγον ἔχοντος πρὸς τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ἡ γυνὴ ἐπαιδοποίει.

Ἀριστοτελικῶν.

3

[756] Οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀριστοτέλην καὶ Ἱπποκράτην φασίν, ἐὰν μὲν ἐκπληρωθῇ ἡ μήτρα ἐν τοῖς ἑπτὰ μησί, τότε προκύπτειν καὶ γεννᾶσθαι γόνιμα· ἐὰν δὲ προκύψῃ μὲν μὴ στρέφηται δέ, ἀσθενήσαντος τοῦ ὀμφαλοῦ διὰ τὸ ἐπίπονον αὐτῷ γενέσθαι τὸ κῦμα, τὸ ἔμβρυον ἄτροφον εἶναι· ἐὰν δὲ μείνῃ τοὺς ἐννέα μῆνας ἐν τῇ μήτρᾳ, προκῦψαν τότε ὁλόκληρόν ἐστι.

Κεφ. λζ'.

ΠΟΣΑ ΓΕΝΗ ΖΩΙΩΝ ΚΑΙ ΕΙ ΠΑΝΤΑ ΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΑΙΣΘΗΤΑ.

Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης τέτταρα γένη
[758] ζῴων, χερσαῖα ἔνυδρα πτηνὰ οὐράνια. καὶ γὰρ τὰ ἄστρα ζῷα λέγεσθαι, καὶ αὐτὸν τὸν κόσμον ἔνθεον ζῷον λογικὸν ἀθάνατον.

Κεφ. λη'.

ΠΩΣ ΗΥΞΗΘΗ ΤΑ ΦΥΤΑ ΚΑΙ ΕΙ ΖΩΙΑ.

Πλάτων καὶ Θαλῆς [καὶ Ἐμπεδοκλῆς] τὰ φυτὰ ἔμψυχα ζῷα· φανερὸν δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ σαλεύεσθαι καὶ ἐκτεταμένους ἔχειν τοὺς κλάδους καὶ ταῖς ἐπαγωγαῖς

εἴκειν καὶ πάλιν ...δρῶς ἀναχαλᾶσθαι, ὥστε καὶ συνανέλκειν βάθη. ... Ἀριστοτέλης ἔμψυχα μὲν οὐ μὴν ζῷα. τὰ γὰρ ἔμφ... ...ητικὰ εἶναι καὶ αἰσθητικά, ἔνια δὲ καὶ λογικά.

Κεφ. λθ'.

ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ.

Πλάτωνος ἐκ τοῦ Τιμαίου [p. 90] 1

Καὶ δὴ καὶ τὰ νῦν ἡμῖν ἐξ ἀρχῆς παραγγελθέντα (88)
διεξελθεῖν περὶ τοῦ παντὸς μέχρι γενέσεως ἀνθρωπίνης σχεδὸν ἔοικε τέλος ἔχειν. τὰ γὰρ ἄλλα ζῷα ᾗ γέγονεν αὖ διὰ βραχέων ἐπιμνηστέον, ὃ μή τις ἀνάγκη μηκύνειν. οὕτω γὰρ εὐμετρότερός τις αὐτῷ ἂν δόξειε περὶ τοὺς τοιούτων λόγους εἶναι. τῇ δ' οὖν τὸ τοιοῦτον ἔστω λεγόμενον. τῶν γενομένων ἀνδρῶν ὅσοι δειλοὶ καὶ τὸν βίον ἀδίκως διῆλθον, κατὰ λόγον τὸν εἰκότα γυναῖκες μετεφύοντο ἐν τῇ δευτέρᾳ γενέσει. καὶ κατ' ἐκεῖνον δὴ τὸν χρόνον διὰ ταῦτα θεοὶ τὸν τῆς ξυνουσίας ἔρωτα ἐτεκτήναντο, ζῷον τὸ μὲν ἐν ἡμῖν τὸ δ' ἐν ταῖς γυναιξὶ συστήσαντες ἔμψυχον τοιῷδε τρόπῳ ποιήσαντες ἑκάτερον· τὴν τοῦ ποτοῦ διέξοδον, ᾗ διὰ τοῦ πνεύμονος τὸ πῶμα ὑπὸ τοὺς νεφροὺς εἰς τὴν κύστιν ἐλθὸν καὶ τῷ πνεύματι θλιφθὲν συνεκπέμπει δεχομένη συνετρίβησαν εἰς τὸν ἐκ τῆς κεφαλῆς κατὰ τὸν αὐχένα καὶ διὰ τῆς ῥάχεως μυελὸν ξυμπεπηγότα, ὃν δὴ σπέρμα ἐν τοῖς πρόσθεν λόγοις εἴπομεν. ὁ δὲ ἅτε ἔμψυχος ὢν καὶ λαβὼν ἀναπνοὴν τοῦθ' ᾗπερ ἀνέπνευσε, τῆς ἐκροῆς ζωτικὴν ἐπιθυμίαν ἐμποιήσας αὐτῷ τοῦ γεννᾶν ἔρωτα ἀπετέλεσε. διὸ δὴ τῶν μὲν ἀνδρῶν τὸ περὶ τὴν τῶν αἰδοίων φύσιν, ἀπει-

...κρατὲς γεγονός, οἷον
...των δι᾽ ἐπιθυμίας οι...
...δ᾽ ἐν ταῖς γυναιξὶ μή...
...ὰ τὰ αὐτὰ ταῦτα, ζῷ...
...μίας, ὅταν ἄκαρπον
...γνηται, χαλεπῶς ἀγ...
...πάντη κατὰ τὸ σῶμα...
...ἀποφράττον, ἀναπν...
...ας ἐμβάλλει καὶ νόσ...
...οι περ ἂν ἑκατέρωι...
...ες, οἷον ἀπὸ δένδρ...
...ἄρουραν τὴν μήτ...
...άπλαστα ζῷα κατ...
...μεγάλα ἐντὸς ἐκ...
...γαγόντες ζῴων...
...καὶ τὸ θήλ...
...φῦλον μετε...
...τῶν ἀνέκαθεν...
...μέν, ἡγουμέν...
...ς βεβαιοτάτο...
...θηριώδεις...
...οφία, μηδ...
...πέρι μηδ...
...περιόδοις...
...σιν...
...μάτων τά...
...ἣν ἐλιμε...
...καὶ παντ...
...ὑπὸ ἀργ...
...γένος αὐ...
...φάσεως...
...ν ἄφρο...

ἐπὶ γῆν ἑλκοιντο. τοῖς δ' ἀφρονεστάτοις αὐτῶν τούτων καὶ παντάπασι πρὸς γῆν πᾶν τὸ σῶμα κατατεινομένοις, ὡς οὐδὲν ἔτι ποδῶν χρείας οὔσης, ἄποδα αὐτὰ καὶ ἰλυσπώμενα ἐπὶ γῆς ἐγέννησαν. τὸ δὲ τέταρτον γένος ἔνυδρον γέγονεν ἐκ τῶν μάλιστα ἀνοητοτάτων καὶ ἀμαθεστάτων, οὓς οὐδ' ἀναπνοῆς καθαρᾶς ἔτι ἠξίωσαν οἱ μεταπλάττοντες, ὡς τὴν ψυχὴν ὑπὸ πλημμελείας πάσης ἀκαθάρτως ἐχόντων, ἀλλ' ἀντὶ λεπτῆς καὶ καθαρᾶς ἀναπνοῆς ἀέρος εἰς ὕδατος θολερὰν καὶ βαθεῖαν ἔωσαν ἀνάπνευσιν. ὅθεν ἰχθύων γένος καὶ τὸ τῶν ὀστρέων ξυναπάντων τε ὅσα ἔνυδρα γέγονε, δίκην ἀμαθίας ἐσχάτης ἐσχάτας οἰκήσεις εἰληχότων. καὶ κατὰ ταῦτα δὴ πάντα τότε καὶ νῦν διαμείβεται τὰ ζῷα εἰς ἄλληλα, νοῦ καὶ ἀνοίας ἀποβολῇ καὶ κτήσει μεταβαλλόμενα. καὶ δὴ καὶ τέλος περὶ τοῦ παντὸς νῦν ἤδη τὸν λόγον φῶμεν ἔχειν· θνητὰ γὰρ καὶ ἀθάνατα ζῷα λαβὼν καὶ συμπληρωθεὶς ὅδε ὁ κόσμος, οὕτω ζῷον ὁρατὸν, τὰ ὁρατὰ περιέχον, εἰκὼν τοῦ ποιητοῦ θεὸς αἰσθητὸς μέγιστος καὶ ἄριστος κάλλιστός τε καὶ τελεώτατος γέγονεν, εἷς οὐρανὸς ὅδε μονογενὴς ὤν.

Πλάτωνος ἐκ τοῦ Τιμαίου [p. 42] 2

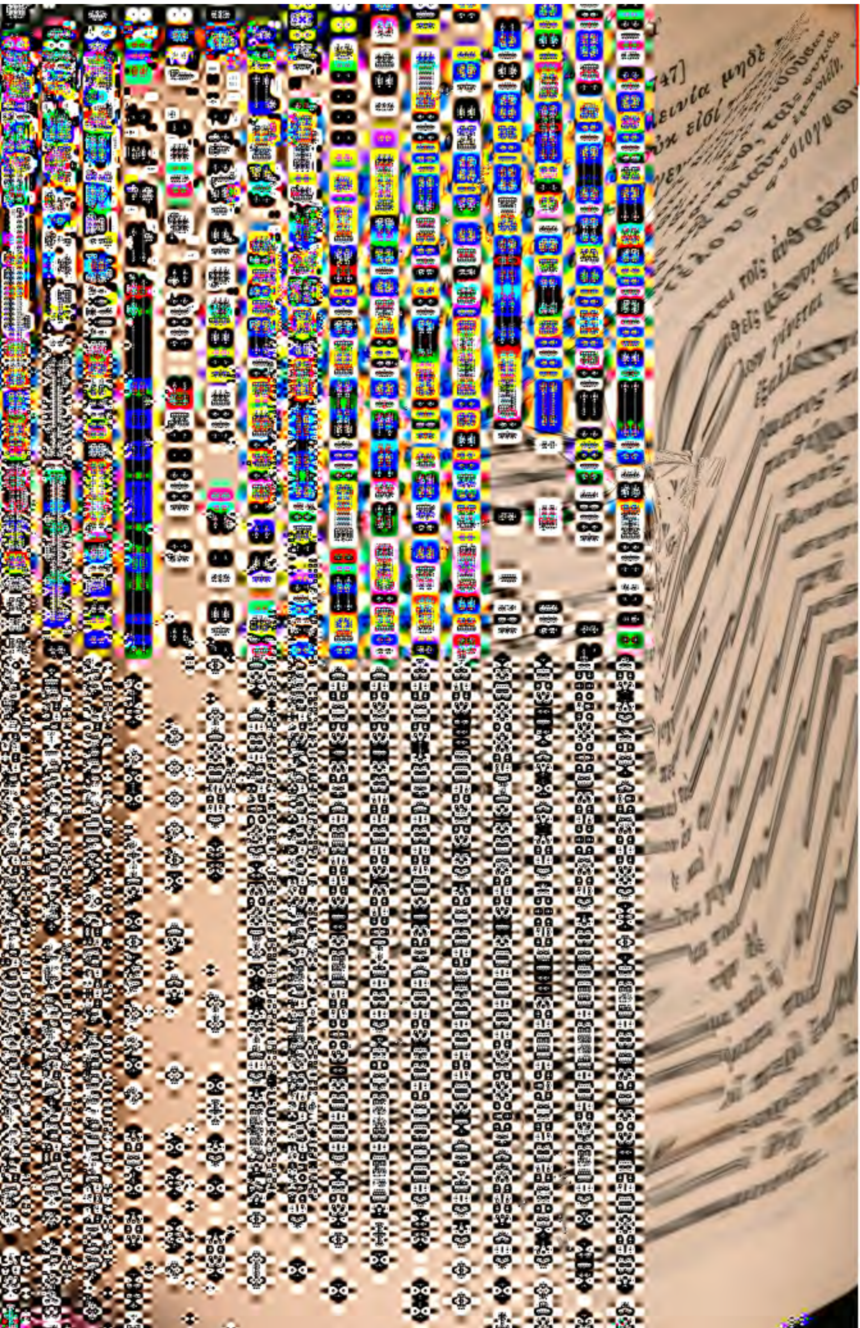
Πρῶτον μὲν οὖν αἴσθησιν ἀναγκαῖον εἴη πᾶσιν ἐκ βιαίων παθημάτων σύμφυτον γίνεσθαι, δεύτερον δὲ ἡδονῇ καὶ λύπῃ μεμιγμένον ἔρωτα, πρὸς δὲ τούτοις φόβον τε καὶ θυμὸν ὅσα τε ἑπόμενα αὐτοῖς καὶ ὁπόσα ἐναντίως πέφυκε διεστηκότα.

Πλάτωνος ἐκ τοῦ Κρατύλου [p. 399] 3

Ὀρθῶς ὁ ἄνθρωπος ὠνομάσθη, ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε. [762]

Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδωνος [p. 90] 4

Τοὺς μὲν χρηστοὺς καὶ πονηροὺς σφόδρα ὀλίγους εἶναι ἑκατέρους, τοὺς δὲ μεταξὺ πλείστους.

Cap. 39. §. 5—8.

Πλάτωνος Νόμων ζ' [p. 797] 7

Μεταβολὴν γὰρ δὴ πάντων πλὴν κακῶν πολὺ σφαλερώτατον εὑρήσομεν, ἐν ὥραις πάσαις, ἐν πνεύμασι καὶ διαίταις σωμάτων, ἐν τρόποις ψυχῶν, ἐν ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐ τοῖς μὲν τοῖς δ' οὔ, πλὴν ὅπερ εἶπον νῦν δὴ κακοῖς· ὥσπερ εἴ τις ἀποβλέψειε πρὸς σώματα, ὡς πᾶσι μὲν σιτίοις, πᾶσι δὲ ποτοῖς καὶ πόνοις ξυνήθη γιγνόμενα, καὶ τὸ πρῶτον ταραχθέντα ὑπ' αὐτῶν, ἔπειτα ἐξ αὐτῶν τούτων ὑπὸ χρόνου σάρκας φύσαντα οἰκείας τούτοις φίλα τε καὶ ξυνήθη καὶ γνώριμα γενόμενα, πάσῃ ταύτῃ τῇ διαίτῃ πρὸς ἡδονὴν καὶ ὑγίειαν ἄριστα διάγει· καὶ ἐάν ποτ' ἄρα ἀναγκασθῇ μεταβάλλειν αὖθις ἡντινοῦν τῶν εὐδοκίμων διαιτῶν, τότε κατ' ἀρχὰς συνταραχθεὶς ὑπὸ νόσων μόγις ποτὲ κατέστη τὴν συνήθειαν τῇ τροφῇ πάλιν ἀπολαβών· ταυτὸν δὴ δεῖ νομίζειν τοῦτο γίγνεσθαι καὶ περὶ τὰς τῶν ἀνθρώπων διανοίας τε ἅμα καὶ τὰς τῶν ψυχῶν φύσεις. οἷς γὰρ ἂν ἐντραφῶσι νόμοις καὶ κατά τινα θείαν εὐτυχίαν ἀκίνητοι γένωνται μακρῶν καὶ πολλῶν χρόνων, ὡς μηδένα ἔχειν μνείαν μηδὲ ἀκοὴν τοῦ (89) ποτὲ ἄλλως αὐτὰ σχεῖν ἢ καθάπερ νῦν ἔχει, σέβεται καὶ φοβεῖται πᾶσα ἡ ψυχὴ τό τι κινεῖν τῶν τότε καθεστώτων.

Ἑρμοῦ ἐκ τῶν πρὸς Τάτ [Patrit. p. 11 b] 8

Κοινωνία δέ ἐστι ψυχῶν. καὶ κοινωνοῦσι μὲν αἱ τῶν θεῶν ταῖς τῶν ἀνθρώπων, αἱ δὲ τῶν ἀνθρώπων [766] ταῖς τῶν ἀλόγων. ἐπιμελοῦνται δὲ οἱ κρείττονες τῶν ἐλαττόνων, θεοὶ μὲν ἀνθρώπων, ἄνθρωποι δὲ τῶν ἀλόγων ζῴων, ὁ δὲ θεὸς πάντων. ὁ μὲν οὖν κόσμος ὑπόκειται τῷ θεῷ, ὁ δὲ ἄνθρωπος τῷ κόσμῳ, τὰ δὲ ἄλογα τῷ ἀνθρώπῳ, ὁ δὲ θεὸς ὑπὲρ πάντα καὶ περὶ πάντα. καὶ τοῦ μὲν θεοῦ καθάπερ αἱ ἀκτῖνες αἱ ἐνέρ-

όσμου αἱ ἀκτῖνες α
έχναι καὶ αἱ ἐπιστή
οῦ κόσμου ἐνεργοῦσι
ν τοῦ κόσμου φυσικ
ῶν στοιχείων, οἱ δὲ ἄ
τημῶν. καὶ αὕτη ἡ
ἐκ τῆς τοῦ ἑνὸς φύσε
, οὗ οὐδέν ἐστι θει
νωτικώτερον ἀνθρω
πρὸς ἀνθρώπους. οὗ
ὰν μακαρία ψυχὴ ἡ
ων δὲ ψυχὴ ἡ τούτου
το πάλιν λέγεις ὦ πά
. ὦ τέκνον ὅτι πᾶσα
ρὶ γὰρ τούτου ὁ νῦν
οῦ ἔμπροσθεν εἰρήκο
τῆς δίκης. ψυχὴ γὰρ
ξαι δύναται." πολλάκ
ψυχῆς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἀκούει ἀλλ' ἀλόγῳ ζα
ἐστι τοῦ νοῦ· ἀλλ' οὐ
λλὰ καταλείπει τὴν τῷ
' αὐτοῦ ἀγχομένην κα
ν νοῦν οὐκ ἔχει. ὅθεν
τὸν τοιοῦτον· ὁ γὰρ ἄν
ὐδὲ τοῖς ἄλλοις ζῴοις
σίν, ἀλλὰ τοῖς ἄνω ἐν
λλον δὲ ἐχρῆν τολμῆσα
κείνους ἐστὶν ὁ ὄντως
οῦσιν ἀλλήλοις. οὐδεὶς
κατελεύσεται οὐρανοῦ
θρωπος καὶ εἰς τὸν οὐρ

...ὸ πάντων μεῖζον οὐδὲ τὴν ...αι· τοσοῦτον τὸ μέγεθός ... διὸ τολμητέον εἰπεῖν τὸν ...ναι θνητὸν θεόν, τὸν δ' ...ν ἄνθρωπον. διόπερ διὰ ..., κόσμου καὶ ἀνθρώπου,

...ρὸς Τάτ [Patrit. p. 10b] 9

...ύτερον ζῷον μετὰ τὸν κό- [770] ...ητῶν. ψυχὴ δὲ ἀνθρώπου ... ὁ νοῦς ἐν τῷ λόγῳ, ὁ λό- ...ἐν τῷ πνεύματι, τὸ πνεῦμα ...νεῦμα] διῆκον διὰ φλεβῶν ... κινεῖ τὸ ζῷον καὶ ὥσπερ ...ὸ καί τινες τὴν ψυχὴν αἷμα ...νοι, τὴν φύσιν οὐκ εἰδότες ...ατος ἀναχωρήσαντος εἰς τὴν ...καὶ τὰς φλέβας καὶ τὰς ἀρ- (90) ...ότε τὸ ζῷον ἐκλιπεῖν· καὶ ... σώματος.

...τείας δ' [p. 435] 10

...πολλὴ ἀνάγκη ὁμολογεῖν ὅτι ...στιν ἡμῶν εἴδη τε καὶ ἤθη ...ο που ἄλλοθεν ἐκεῖσε ἀφῖ- ...εἴ τις οἰηθείη τὸ θυμοειδὲς ... πόλεσιν ἐκγεγονέναι, οἳ δὴ ...ίαν, οἷον οἱ κατὰ τὴν Θρᾴ- ...σχεδόν τι κατὰ τὸν ἄνω τό- ...ὴ (περὶ) τὸν παρ' ἡμῶν μά- ...πον· καὶ τὸ φιλοχρήματον, ... εἶναι καὶ τοὺς κατ' Αἴγυ- ...α.

τείας δ' [ἐ. p. 455]
αὐτόν, ἀποκρίνου. ἆρα οὐ-
ἢ πρός τι εἶναι τὸν δ' ἀφυῆ
θάνοι ὃ δὲ χαλεπῶς
ως ἐπὶ πολὺ εὑρετικὸς καὶ
αθήσεως τυχὼν καὶ μελέτη
καὶ τῷ μὲν τὰ τοῦ σώματι
νοίᾳ τῷ δ' ἐναντιοῖτο; ἀ
οἷς τὸν εὐφυῆ πρὸς ἕκασ
, ἦ δ' ὅς, ἄλλα φήσει.
οῦ Τιμαίου [p. 64]
ὸν τῶν κοινῶν περὶ ὅλον
ἡδέων καὶ τὸ τῶν ἀλγειν
εν, καὶ ὅσα διὰ τῶν τοῦ
κεκτημένα καὶ λύπας ἐν
ἔχει. ὧδ' οὖν κατὰ π
παθήματος τὰς αἰτίας
νοι τὸ τῆς εὐκινήτου
ιειλόμεθα ἐν τοῖς πρό
πάντα ὅσα ἐπινοοῦμεν
εὐκίνητον, ὅταν καὶ
ιαδίδωσι κύκλῳ μόρια
όμενα, μέχρι περ ἂν
είλῃ τοῦ ποιήσαντος τ
αῖον ὂν κατ' οὐδένα
ἄλλο δὲ οὐ κινεῖ τά
μορίων μορίοις ἄλ
αὐτοῖς ἀκίνητον εἰ
τον παρέσχε τὸ
οίχας ἐστί, καὶ
ἡμῖν μόρια.
καὶ ἀκοῆς μάλι

cap. 39. 8. 11—13

τὸ πυρὸς ἀέρος τε ἐν αὐτοῖς δύναμιν ἐνεῖναι μεγίστην. τὸ δὴ τῆς ἡδονῆς καὶ λύπης ὧδε δεῖ διανοεῖσθαι. τὸ μὲν παρὰ φύσιν καὶ βίαιον γιγνόμενον ἀθρόον παρ' ἡμῖν πάθος, ἀλγεινόν, τὸ δ' εἰς φύσιν ἀπιὸν πάλιν ἀθρόον, ἡδύ· τὸ δ' ἠρέμα καὶ κατὰ σμικρόν, ἀναίσθητον, τὸ δ' ἐναντίον τούτοις, ἐναντίως. τὸ δὲ μετ' εὐπετείας γιγνόμενον ἅπαν, αἰσθητὸν μὲν ὅτι μάλιστα, λύπης δὲ καὶ ἡδονῆς οὐ μετέχον· οἷον τὰ περὶ τὴν ὄψιν αὐτὴν παθήματα· ἣ δὴ σῶμα ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐρρήθη καθ' ἡμέραν ξυμφυὲς ἡμῶν γίγνεσθαι.

Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φιλήβου [p. 31] 13

Λέγω τοίνυν τῆς ἁρμονίας μὲν λυομένης ἡμῖν ἐν τοῖς ζῴοις ἅμα λύσιν τῆς φύσεως καὶ γένεσιν ἀλγηδόνων ἐν τῷ τότε γίγνεσθαι χρόνῳ. Πάνυ λέγεις εἰκός. Πάλιν δὲ ἁρμοττομένης τε καὶ εἰς τὴν αὐτὴν φύσιν ἀπιούσης ἡδονὴν γίγνεσθαι λεκτέον, εἰ δεῖ δι' ὀλίγων ὅτι τάχιστα περὶ μεγίστων ῥηθῆναι. Οἶμαι μέν σε ὀρθῶς λέγειν ὦ Σώκρατες, ἐμφανέστερον δ' ἔτι τὰ αὐτὰ ταῦτα πειρώμεθα λέγειν. Οὐκοῦν τὰ δημόσιά που καὶ περιφανῆ ῥᾷστον συννοεῖν; Ποῖα; Πείνη μέν που καὶ λύσις εἶναι. Ἐδωδὴ δέ, πλήρωσις γιγνομένη πάλιν, ἡδονή. Ναί. Δίψους δ' αὖ φθορὰ καὶ λύπη καὶ λύσις, ἡ δὲ τοῦ ὑγροῦ πάλιν τὸ ξηρανθὲν πληροῦσα δύναμις, ἡδονή· διάκρισις δέ τ' αὖ καὶ διάλυσις, ἡ παρὰ φύσιν τοῦ πνίγους πάθη, λύπη· κατὰ φύσιν δὲ πάλιν ἀπόδοσίς τε καὶ ψῦξις, ἡδονή. Πάνυ μὲν οὖν. Καὶ ῥίγους ἡ μὲν παρὰ φύσιν τοῦ ζῴου τῆς ὑγρότητος πῆξις λύπη, πάλιν δ' εἰς ταὐτὸν ἀπιόντων καὶ διακρινομένων, ἡ κατὰ φύσιν ὁδός, ἡδονή. Καὶ ἑνὶ λόγῳ σκόπει εἴ σοι μέτριος ὁ λόγος, ὃς ἂν φῇ τὸ ἐκ τῆς ἀπείρου καὶ πέρατος κατὰ φύσιν

… ὅπερ ἐν τῷ πρόσθεν ἔλεγον,
… αι, τὴν φθορὰν λύπην εἶναι,
… ύσίαν ὁδόν, ταύτην δ' αὖ πά-
… των, ἡδονήν. Ἔστω· δοκεῖ
… ἔχειν. Τοῦτο μὲν τοίνυν ἓν
… τε καὶ ἡδονῆς ἐν τούτοις τοῖς
… σθω. Τίθει τοίνυν αὐτῆς τῆ
… ῶν παθημάτων προσδόκημα
… ἐλπιζόμενον ἡδὺ καὶ θαρρα
… πηρῶν φοβερὸν καὶ ἀλγεινό
… ονῆς καὶ λύπης ἕτερον εἶδο
… αὐτῆς τῆς ψυχῆς διὰ προσδ

… 33]

… ρον εἶδος τῶν ἡδονῶν, ὃ
… μεν, διὰ μνήμης πᾶν ἐστι
… , ὡς ἔοικεν, ὅ τι ποτέ ἐ
… καὶ κινδυνεύει πάλιν ἔτι
… , εἰ μέλλει ταῦθ' ἡμῖν
… ήσεσθαι. Πῶς φής; Θὲς
… κάστοτε παθημάτων τὰ μ
… ύμενα, πρὶν ἐπὶ τὴν ψ
… ίνην ἐάσαντα, τὰ δὲ δι
… σπερ σεισμὸν ἐντιθέντα
… Κείσθω. Τὰ μὲν δὴ
… υχὴν ἡμῶν φῶμεν λανθ
… νθάνειν, ἆρ' ὀρθότατα
… Τὸ τοίνυν λεληθέναι μη
… ης ἐνταῦθά που γένεσιν
… ος, ἡ δ' ἐν τῷ λεγομέν
… ήτε ὄντος μήτε γεγονότ
… ποβολὴν ἄτοπον. Ἡ γ

μήν; Τὰ τοίνυν ὀνόματα μετάβαλε μόνον. Πῶς; Ἀντὶ τοῦ λεληθέναι τὴν ψυχήν, ὅταν ἀπαθὴς αὕτη γίγνηται τῶν σεισμῶν τῶν τοῦ σώματος, ἣν νῦν λήθην καλεῖς, ἀναισθησίαν ἐπονόμασον. Ἔμαθον. Τὸ δ' ἐν ἑνὶ πάθει τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα κοινῇ γιγνόμενον κοινῇ καὶ κινεῖσθαι, ταύτην δ' αὖ τὴν κίνησιν ὀνομάζων αἴσθησιν, οὐκ ἀπὸ τρόπου φθέγγοι' ἄν. Ἀληθέστατα λέγεις. Οὐκοῦν ἤδη μανθάνομεν ὃ βουλόμεθα καλεῖν τὴν αἴσθησιν;

Ἐν ταὐτῷ [p. 50] 15

Ὅτι καὶ σῶμα ἄνευ ψυχῆς καὶ ψυχὴ ἄνευ σώματος καὶ κοινῇ μετ' ἀλλήλων ἐν τοῖς παθήμασι μεστά ἐστι, συγκεκραμένης ἡδονῆς λύπαις.

Κεφ. μ'.

ΠΕΡΙ ΝΟΥ.

Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φιλήβου [p. 58] 1

Ἔγωγε ἡγεῖσθαι οἶμαι ξύμπαντας, ὅσοις νοῦ [774] καὶ σμικρὸν προσήρτηται, μακρῷ ἀληθεστάτην εἶναι γνῶσιν.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Φαίδωνος [p. 93] 2

Φέρε δὴ πρὸς Διός, λέγεται ψυχὴ ἣ μὲν νοῦν τε ἔχειν καὶ ἀρετὴν καὶ εἶναι ἀγαθήν, ἣ δὲ ἄνοιαν τε καὶ μοχθηρίαν καὶ εἶναι κακήν; Καὶ ταῦτα ἀληθῶς λέγεται;

Ἑρμοῦ [Patrit. p. 11] 3

Τ. Πῶς τοῦτο λέγεις ὦ πάτερ, ὁ νοῦς τῆς ψυχῆς χωρίζεται καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ πνεύματος; σοῦ εἰπόντος ἔνδυμα εἶναι τοῦ μὲν νοῦ τὴν ψυχὴν τῆς δὲ ψυχῆς τὸ πνεῦμα;

ἀκούοντες τ
ειν τὴν ἀκοή
ν ἐνδυμάτω
ἀδύνατον γ
αὐτὸν καθ'
α δυνατόν ἐ
οὔτε τὴν το
ενον αὐτῇ π
ιβόλαιον· τὴν
ῦσα καθάπερ ὑ
νεῦμα τὸ ζῷον
ῦ γηΐνου σώμα
να τὸν πύρινον,
σῶμα κατοικῆσαι.
γῆ φλέγεται καὶ
ο καὶ τὸ ὕδωρ περ
τεῖχος ἀντέχον πρὸς
ὀξύτατος πάντων τῶν
ύτατον πάντων ὢν ὁ ν
μιουργὸς γὰρ δημιουργίαν
υρὶ πρὸς τὴν δημιουργίαν, ὃ δὲ το
ντὸς τῶν πάντων, γὰρ ὢν το
μόνον. γυμνὸς γὰρ τὰ θεῖα δημ
νοῦς ἀδυνατεῖ τὰ ν
τῇ οἰκήσει. πρὸς τὰ
ου ἐκ τῶν
ιῶν; ἄλλου τὴν αἰτίαν τῆς γεν
ν ἀπ' ἀναιτίως γίγνεται. ἀλλὰ τῶν γ
διὰ συνθέσεως κέκτηται τὸ εἶναι,
τοῦτο φθαρτά· ὅσα δὲ ἁπλᾶ καὶ α
τῷ ἁπλῷ τῆς ὑποστάσεως κέκτητ

CAP. 40. §. 3—5.

εἶναι, ἄλυτα ὄντα, ὅτι μὲν ἄφθαρτα, γεννητὰ δὲ λέγεται, οὐ τῷ σύνθετα εἶναι ἀλλὰ τῷ ἀπ' αἰτίου τινὸς ἀνηρτῆσθαι. τὰ μὲν οὖν σώματα διχῶς γεννητά, καὶ ὡς ἀπ' αἰτίας ἠρτημένα τῆς παραγούσης καὶ ὡς σύνθετα. ψυχὴ δὲ καὶ νοῦς [ἁπλῶς] γεννητά, ὡς ἀπ' αἰτίας ἠρτημένα μόνον, οὐ μὴν καὶ ὡς σύνθετα. τὰ μὲν ἄρα σώματα γεννητὰ καὶ λυτὰ καὶ φθαρτά, τὰ δὲ [νοητὰ] ἀγέννητα μὲν ὡς ἀσύνθετα καὶ ταύτῃ καὶ ἄλυτα καὶ ἄφθαρτα, γεννητὰ δὲ ὡς ἀπ' αἰτίου ἠρτημένα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ νοῦς οὐκ ἔστιν ἀρχὴ πάντων· πολλὰ γάρ ἐστιν ὁ νοῦς, πρὸ δὲ τῶν πολλῶν ἀνάγκη εἶναι τὸ ἕν. ὅτι δὲ πολλὰ ὁ νοῦς δῆλον· νοεῖ γὰρ ἀεὶ τὰ νοητά, οὐχ ἓν ὄντα ἀλλὰ πολλὰ καὶ οὐκ ἄλλα ὄντα παρ' ἐκεῖνο. εἰ οὖν ὁ αὐτός ἐστιν αὐτοῖς, ἐκεῖνα δὲ πολλά, πολλὰ ἂν [780] εἴη καὶ ὁ νοῦς. ὅτι δὲ ὁ αὐτός ἐστι τοῖς νοητοῖς, οὕτως δείκνυται· εἰ γάρ τί ἐστιν ὃ θεωρεῖ, ἤτοι ἐν ἑαυτῷ ἔχων τοῦτο θεωρήσει ἢ ἐν ἄλλῳ κείμενον. καὶ ὅτι μὲν θεωρεῖ δῆλον· σὺν γὰρ τῷ νοεῖν εἴη ἂν νοῦς, ἀφαιρεθεὶς δὲ τοῦ νοεῖν ἀφῄρηται τῆς οὐσίας. δεῖ τοίνυν ἐπιστήσαντας τοῖς πάθεσιν ἃ συμβαίνει περὶ τὰς γνώσεις ἀνιχνεῦσαι τὴν ἐκείνου θεωρίαν. γνωστικαὶ δὲ δυνάμεις ἐν ἡμῖν ἀθρόον αἴσθησις φαντασία νοῦς. πάντῃ δὲ τὸ αἰσθήσει προσχρώμενον τοῖς ἔξω ἐπιβάλλον θεωρεῖ, οὐχ ἑνούμενον ἐκείνοις ἃ θεωρεῖ, ἀλλὰ μόνον τύπον αὐτῶν ἐκ τῆς πρὸς αὐτὰ προσβολῆς λαμβάνον. ὅταν οὖν ἴδῃ ὀφθαλμὸς τὸ ὁρώμενον, ἀμήχανον ἐν ταυτότητι γενέσθαι τοῦ ὁρωμένου· οὐ γὰρ ἂν ἴδοι, εἰ μὴ ἐν διαστάσει γένοιτο. ὡσαύτως δὲ κἂν τὸ ἁπτόμενον ἐν ταυτότητι γενόμενον φθαρείη. ἐξ ὧν δῆλον ὅτι ἀεὶ ἥ τε αἴσθησις καὶ τὸ αἰσθη-

μενου εἰς τὸ ἔξω φέρεται, ε
αλήψεσθαι. ὡσαύτως δὲ καὶ
ω φέρεται, καὶ τῇ τάσει αὐτ
ίσταται, ἤτοι καὶ παρασκευα
ς τὸ ἔξω τάσει τὴν ὡς ἔξω ὅ
κνυμένου [αἴσθησιν]. καὶ τ
ιαύτη, ὧν οὐδεμία εἰς ἑαυτ
αγομένη ἐντύχοι ἂν ἢ τῷ αἰσ
δει. ἐπὶ δὲ τοῦ νοῦ οὐ τοῦτο
ψις, ἀλλὰ συννεύοντος εἰς
οντος. παρεξελθὼν γὰρ τοῦ
γείας καὶ ὄμμα εἶναι τῶν α
ὸ ὅραμα, οὐδὲν ἂν νοήσειε
ίς τε καὶ τὸ αἰσθητόν, οὔτ
οητόν. θεωρεῖ δὲ ἡ μὲν ἐκ
κουσα τὸ αἰσθητὸν ἐν τῇ
ς αὐτὸν συναγόμενος, οὐ
ερ καὶ ἐδόκει τισίν, ὀνόμ
ίσης τῇ τοῦ νοῦ ὑποστάσε
ο ἐν λογικῷ ζῴῳ φαντασία
λλ' ἐκείνοις μὲν πάντα ἀπα
τῆς σωματικῆς φύσεως ἀ
ούτων ἀπαρτᾶν. ὁ δ' ἡμέτερ
ων θεωρὸς οὐσιῶν ποὺ το
αι αὐτάς, ἔξω δὲ ὄντων ὕλ
δῆλον οὖν ὡς νοερὰ κα
τοίνυν εἰ νοερὰ εἰς τὸν ν
τὸν θεωρήσει νοῶν τὰ νοη
νοεῖ διὰ τὸ εἰς ἐκεῖνα χωρε
ά (πολλὰ γὰρ ὁ νοῦς νοεῖ
ἐξ ἀνάγκης καὶ αὐτός. κ

CAP. 40. §. 5. 6.

πρὸ τῶν πολλῶν τὸ [illegible]ν, ὥστε ἀνάγκη πρὸ τοῦ νοῦ εἶναι τὸ ἕν. Ἀρχύτου [illegible]κ τοῦ περὶ νόω καὶ αἰ- 6 σθάσιος. [illegible] σώματι γίνεται, νόος δ' ἐν ψυχᾷ. Αἴσθασις μὲν ἀρχὰ [illegible]ῶν αἰσθατῶν ὑπάρχει, ἃ δὲ τῶν νοατῶν. τὸ μὲν γὰρ [illegible] ἐν γὰρ μέτρον ἀριθμός, μάκεος δὲ πλάτεος δὲ καὶ [illegible] σταθμᾶς ζυγόν, ὀρθότατος δὲ καὶ εὐθύτατος κανὼν καὶ στάθμα, ὀρθὰ γωνία. οὕτως δὲ καὶ τῶν μὲν αἰσθατῶν αἴσθασις [ἀρχὰ καὶ] μέτρον, τῶν δὲ νοατῶν νόος ἀρχὰ καὶ μέτρον ἐντί. καὶ ὁ μὲν [786] νόος ἀρχὰ νοατῶν τε καὶ φύσι πράτων, ἁ δὲ αἴσθασις [αἰσθατῶν τε καὶ φύσι δευτέρων]. ὃ μὲν γὰρ ἁμῖν ἐντὶ ἀρχὰ τᾶς ψυχᾶς, ἃ δὲ τῶ σώματος. καὶ ὁ μὲν νόος τῶν τιμιαιτάτων ἐντὶ κριτάς, ἁ δ' αἴσθασις τῶν χρησιμωτάτων. ἃ μὲν γὰρ αἴσθασις τῶ σώματος ἕνεκεν συνέστακε καὶ τᾶς ἐς τοῦτο λειτουργίας, ὁ δὲ νόος [τᾶς ψυχᾶς ἕνεκεν] καὶ τᾶς ἐς ταύτας πολυφραδμοσύνας. καὶ ὁ μὲν νόος ἐντὶ ἀρχὰ τᾶς ἐπιστάμας, ἁ δ' αἴσθασις τᾶς δόξας· ἃ μὲν γὰρ ἔχει τὰν ἐκ τῶν αἰσθατῶν ἐνέργειαν, ὃ δὲ τὰν ἐκ τῶν νοατῶν. τυγχάνοντι δὲ τὰ μὲν αἰσθατὰ τῶν πραγμάτων κινάσιος μεταβλάσιός τε κοινανέοντα, τὰ δὲ νοατὰ στάσιος καὶ ἀιδιότατος. παραπλασίως δὲ καὶ ἁ αἴσθασις καὶ ὁ νόος ἔχοντι· ἁ μὲν γὰρ αἴσθασις τῶ αἰσθατῶ, τὸ δ' αἰσθατὸν καὶ κινέεται καὶ μεταβάλλει καὶ οὐδέποκα ἐν ταυτῷ ἀτρεμέει· διὸ καὶ μᾶλλον καὶ ἧττον καὶ βέλτιον καὶ χεῖρον γίνεται ὁρῆν [τὸ αἰσθατόν]· ὁ δὲ νόος τῶ νοατῶ, τὸ δὲ νοατὸν ἀκίνατον ἐξ ὠσίας· διὸ οὔτε μᾶλ- [788] λον οὔτε ἧττον οὔτε βέλτιον οὔτε χεῖρόν ἐντι νοὲν τὸ νοατόν. καὶ καθάπερ ὁ νόος τὸ πρᾶτον βλέπει καὶ τὸ παράδειγμα, οὕτως ἁ αἴσθασις τὰν εἰκόνα καὶ τὸ δεύ-

νόος οὐκ ἄνθρωπον
τῶ ἁλίω σφαῖραν ἢ
νόος ἀμερὴς καὶ ἀδι
τιγμά· παραπλασίως
οὔτε πέρας σώματός
σις τῶ ἐόντος, ἃ ἐόν
καὶ διαιρετά· [παραπ
γὰρ ἐόντων ἐντὶ τι
δὲ ἐπιστατὰ τὰ δὲ
ντί τις ἀντιτυπία, αἱ
α τῶν εἰδέων ὡς αἱ ει
ἀνθρώπω καὶ τὸ τί τρί
δὲ τὰ τοῖς εἴδεσι συ
αμετρίᾳ τὰ τοῖς σχήμα
, αἱ ἀρχαὶ τῶν ἐπιστατι
ρίγωνον καὶ σφαῖρα. τ
κατὰ ψυχὰν νώσιες τέ
σθασις, ὧν αἱ μὲν δύο
ος καὶ αἴσθασις, τὰ δ
δόξα. τὸ δ' ὅμοιον ἀ
φανερὸν ὅτι ὁ μὲν νόος
, ἁ δὲ ἐπιστάμα τῶν ἐπ
τῶν, ἁ δὲ αἴσθασις τῶν

Ἀναξαγόρας Πλάτων
ν εἰσκρίνεσθαι τὸν νοῦν
ς καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ
υχή, καθ' οὓς οὐδὲν ἄ

υ ἐκ τοῦ περὶ ψυχῆ
περὶ τοῦ νοῦ καὶ πασῶν
τῆς ψυχῆς οἱ μὲν στωικ

...ἁρμονίαν τῶν τεττάρων σ...

...ὁ ἰατρὸς συγγυμνασίαν τῶ...

...ἐντελέχειαν πρώτην σώμ...
...δυνάμει ζωὴν ἔχοντος· τ...
...ν ἀντὶ τοῦ εἴδους καὶ τῆς ἐ...

...ἀναξαγόρας Ἀρχέλαος Διο...

...νεῦμα νοερὸν θερμόν.
...δὲ καὶ Ἵππασος πυρώδη.
...πυρῶδες σύγκριμα ἐκ τῶν
...ὰς μὲν ἐχόντων τὰς ἰδέας, ...
...ὅπερ σῶμα εἶναι.
...φωτοειδῆ τὴν ψυχὴν ὡρίσα...
...πυρὸς εἶναι τὴν ψυχήν.
...Ἀπολλωνιάτης ἐξ ἀέρος εἶνα...

...τος τὴν ψυχήν.
...περιπατητικὸς καί τινες ἕτερ...
...κατὰ τὸ εἶδος τελειότητα κ...
...αὐτὴν οὖσαν ἅμα καὶ μετὰ τ...
...ν.

...κρᾶμα ἐκ τεττάρων, ἐκ ποι...
...ἀερώδους, ἐκ ποιοῦ πνευμ...
...ἀκατονομάστου· τοῦτο δ᾽ ἦ...
...τὸ μὲν πνεῦμα κίνησιν,
...δὲ θερμὸν τὴν φαινομένην
...τὸ δ᾽ ἀκατονόμαστον τὴν
...ἐν οὐδενὶ γὰρ τῶν ὀνομα...
...αἴσθησιν.

... ταῦτα, στερήσει τοῦ λόγου
... ύει τὴν τῶν ἀψύχων, ἥτις
... ν ἐνεργεῖ κινοῦσα. αὕτη ...
... ατι κινουμένη· καὶ ὥσπερ
... σα.

... Patrit. p. 41 b]

... ιν ἀΐδιος νοητικὴ οὐσία ν...
... ον, συννοοῦσα δὲ διάνοια...
... ἀπαλλαγεῖσα δὲ τοῦ φυ...
... τὴν μένει, αὐτὴ ἑαυτῆς οὐ...
... α δὲ τοῦ ἑαυτῆς λόγου, φέ...
... ἑαυτῆς νοήματι, ὀνόματι
... τοῦτο γὰρ ἴδιον ψυχῆς τὸ
... τῇ ἰδιότητι αὐτῆς. δύο τ...
... ήσεις, μία μὲν ἡ κατ' ο...
... σώματος. καὶ ἡ μὲν γενικ...
... ἡ μὲν κατ' οὐσίαν ἐστὶν α...
... κή· πᾶν γὰρ τὸ κινούμε...
... ὑποτέτακται. ἡ δὲ κινοῦ...
... οὐσίας ἔρωτι ᾠκείωται. εἰ
... μέτοχος οὐσία τοῦ φυσικο...
... ῶμα, οὔτε λόγον ἔχει οὔτ...
... νόητον· μεταλαβὸν δὲ οὐσ...
... σχε. καὶ τὸ μὲν πνεῦμα το...
... ς οὐσίας τοῦ καλοῦ θεωρ...
... ν πνεῦμα τῶν φαινομένω...
... δὲ εἰς τὰς ὀργανικὰς αἰσθ...
... ῦ πνευματικὴ ὅρασις καὶ π...
... ητικὸν καὶ γευστικὸν καὶ
... ἀναγόμενον ὑπὸ διανοία...
... δὲ μή, φαντάζεται μόνο...
... δεκτικὸν πάντων. ὁ δὲ

δε ἀφικόμεναι ἐκεῖ καὶ π
καὶ γίγνονται ἐκ τῶν τεθ
ς ἔχει, πάλιν γίγνεσθαι ἐκ
τας, ἄλλο τι ἢ εἶεν ἡμῶν αἱ
ου πάλιν ἐγίγνοντο μὴ οὖ
ήριον τοῦ ταῦτ' εἶναι, ε
ὅτι οὐδαμόθεν ἄλλοθεν γίγ
ῶν τεθνεώτων. εἰ δὲ μὴ
ἐοι λόγου. Πάνυ μὲν οὖν,
ατ' ἀνθρώπων, ἦ δ' ὅς, σ
ει ῥᾷον μαθεῖν, ἀλλὰ καὶ
ῶν, καὶ ξυλλήβδην ὅσαπε
ν ἴδωμεν, ἆρα οὑτωσὶ γίγ
ἢ ἐκ τῶν ἐναντίων τὰ ἐνα
ὑτόν τι, οἷον τὸ καλὸν τ
αὶ δίκαιον ἀδίκῳ, καὶ ἄλ
οῦτο οὖν σκεψώμεθα, ἆρα
ἐναντίον, μηδαμόθεν ἄλ
τοῦ αὐτῷ ἐναντίου; οἷον
ἀνάγκη που ἐξ ἐλάττονος
όν τι γίγνεσθαι; Ναί. Ο
ἐκ μείζονος ὄντος πρότερον
α. Ἔστιν, ἔφη, οὕτως. Κ
ἀσθενέστερον καὶ ἐκ βρα
γε. Τί δ', ἄν τι χεῖρον γ
καὶ ἐὰν δικαιότερον οὐκ ἐ
οῦ; Ἱκανῶς οὖν, ἔφη, ἐ
ω γίγνεται ἐξ ἐναντίων τὰ
ε... Τί οὖν, ἔφη, τῷ ζῆν ἐ
ρηγορέναι τὸ καθεύδειν;
εθνάναι, ἔφη. Οὐκοῦν ἐξ
εἴπερ ἐναντία ἐστί, καὶ

τυγχάνει ὂν ἀσύνθετον, τ
άσχειν ταῦτα εἴπερ τῷ ἄ
ως ἔχειν, ὁ Κέβης. Οὐ
καὶ ὡσαύτως ἔχει, ταῦτα
ύνθετα, τὰ δ' ἄλλοτ' ἄλλω
σύνθετα; Ἔμοιγε δοκεῖ οὕ
, ἔφη, δύο εἴδη τῶν ὄντω
δές. Θῶμεν, ἔφη. Καὶ τ
ον, τὸ δὲ ὁρατὸν μηδέποτε
ἔφη, θῶμεν. Φέρε δή,
τῶν ἢ τὸ μὲν σῶμά ἐστιν,
ἔφη. Ποτέρῳ οὖν ὁμοιό
ναι καὶ ξυγγενέστερον τὸ σ
δῆλον ὅτι τῷ ὁρατῷ. Τ
; Οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων γε
ὴν ἡμεῖς γε τὰ ὁρατὰ καὶ
ύσει ἐλέγομεν, ἢ ἄλλῃ τιν
Τί οὖν περὶ ψυχῆς λέγ
ναι; Οὐχ ὁρατόν. Ἀειδὲς
α ψυχὴ σώματός ἐστι τῷ ἀ
σα ἀνάγκη, ὦ Σώκρατες.
λέγομεν, ὅτι ἡ ψυχή, ὅτ
αι εἰς τὸ σκοπεῖν τι ἢ δι
ύειν ἢ δι' ἄλλης τινὸς α
τὸ διὰ τοῦ σώματος τὸ δι' α
μὲν ἕλκεται ὑπὸ τοῦ σώμα
υτὰ ἔχοντα, καὶ αὕτη πλ
λιγγιᾷ ὥσπερ μεθύουσα
; Πάνυ γε. Ὅταν δέ γ
ἐκεῖσε οἴχεται εἰς τὸ καθα
τον καὶ ὡσαύτως ἔχον, κα
μετ' ἐκείνου τε γίγνετα

...ατὸν αὐτοῦ σῶμα καὶ ἐν ὁρ...
... καλοῦμεν, ὃ προσήκει διαλ...
...αὶ διαπνεῖσθαι, οὐκ εὐθὺς...
...ἀλλ' ἐπιεικῶς συχνὸν ἐπιμ...
...αὶ χαριέντως ἔχων τὸ σῶμα...
...τῃ ὥρᾳ, καὶ πάνυ μάλα. ...
...αὶ ταριχευθέν, ὥσπερ οἱ ἐν...
..., ὀλίγου ὅλον μένει ἀμήχ...
...μέρη τοῦ σώματος καὶ ἐὰν σ...
... τὰ τοιαῦτα πάντα, ὁμοίω...
... ἐστιν. ἢ οὔ; Ναί. Ἡ δὲ ...
...ὸν τοιοῦτον τόπον ἕτερον ...
...αθαρὸν καὶ ἀειδῆ, εἰς Ἅ...
... ἀγαθὸν καὶ φρόνιμον θεό...
...α καὶ τῇ ἐμῇ ψυχῇ ἰτέον.
... οὕτως πεφυκυῖα ἀπαλλ...
...θὺς διαπεφύσηται καὶ ἀπ...
...λοὶ ἄνθρωποι; Πολλοῦ γ...
...μία.

...κ τοῦ Κρατύλου [p. 39...
... νοεῖν τοὺς τὴν ψυχὴν ὀ...
... ὅταν παρῇ τῷ σώματι, ...
...ὴν τοῦ ἀναπνεῖν δύναμιν...
...άμα δὲ ἐκλείποντος τοῦ ἀ...
...λυται καὶ τελευτᾷ· ὅθεν ...
... καλέσαι.

...κ τοῦ Φαίδρου [p. 245...
...ατος. τὸ γὰρ ἀεικίνητον ...
...οῦν καὶ ὑπ' ἄλλου κινού...
...λαν ἔχει κινήσεως. μόνον...
... ἀπολεῖπον ἑαυτό, οὔποτε...
... τοῖς ἄλλοις ὅσα κινεῖται.

ρήσαντο οἱ μὲν πρότερον οἱ

α τοῦ Φαίδωνος [p. 91]

η, πάντας τοὺς ἔμπροσθεν

ἢ τοὺς μὲν τοὺς δ' οὔ;

οὔ. Τί οὖν, ἦ δ' ὅς, περὶ ἐ

ἐν ᾧ ἔφαμεν τὴν μάθησιν

τούτου οὕτως ἔχοντος, ἀναγκ

ὸν ἡμῶν εἶναι τὴν ψυχήν,

αι. Ἐγὼ μέν, ἔφη ὁ Κέβης

θην ὑπ' αὐτοῦ, καὶ νῦν ἐμ

μήν, ἔφη ὁ Σιμμίας, καὶ

γε ἂν θαυμάσαιμι εἴ μοι

ἔτι δόξειεν. Καὶ ὁ Σωκρ

ὦ ξένε Θηβαῖε, ἄλλο δόξ

τὸ ἁρμονίαν μὲν εἶναι σ

ἁρμονίαν τινὰ ἐκ τῶν κα

γκεῖσθαι. οὐ γάρ που ἀπ

ς πρότερον ἦν ἁρμονία ξυ

αι ἐξ ὧν ἔδει αὐτὴν συντε

, ἔφη, ὦ Σώκρατες. Αἰ

σοι ξυμβαίνει λέγειν, ὅτα

πρὶν καὶ εἰς ἀνθρώπου εἶδ

αι δ' αὐτὴν ξυγκειμένην ἐ

γὰρ δὴ ἁρμονία γέ σοι τοι

ἀλλὰ πρότερον καὶ ἡ λύρα

ι ἔτι ἀνάρμοστοι ὄντες γ

άντων ξυνίσταται ἡ ἁρμον

ῦτος οὖν σοι ὁ λόγος ἐκεί

Οὐδαμῶς, ἔφη ὁ Σιμμίας

ε, εἴπερ τῳ ἄλλῳ λόγῳ, ξ

ονίας. Πρέπει γάρ, ἔφη

... ψυχὴν ὥστε κατὰ τὸ σμι...
... ἑτέρας ψυχὴν ἐπὶ πλέον καὶ ...
... ἧττον αὐτὸ τοῦτ' εἶναι ψυ...
... Φέρε δή, ἔφη, πρὸς Διός ...
... ν τε καὶ ἀρετὴν ἔχειν καὶ ...
... ς καὶ μοχθηρίαν καὶ εἶναι κ...
... γεται; Ἀληθῶς μέντοι.
... ν ἁρμονίαν εἶναι τί τις ...
... ταῖς ψυχαῖς, τήν τε ἀρετὴ...
... ἁρμονίαν αὖ τιν' ἄλλη...
... μὲν ἡρμόσθαι, τὴν ἀγαθὴ...
... ονίᾳ οὔσῃ ἄλλην ἁρμονίαν ...
... τε εἶναι καὶ οὐκ ἔχειν ἐν ...
... ογε, φησὶν ὁ Σιμμίας, εἰ...
... άττ' ἂν λέγοι ὁ ἐκεῖνο ὑπο...
... γηται, ἔφη, μηδὲν μᾶλλο...
... ψυχὴν ψυχῆς εἶναι. τοῦ...
... δὲν μᾶλλον μηδ' ἐπὶ πλέο...
... τον ἑτέραν ἑτέρας ἁρμονία...
...; Πάνυ γε. Τὴν δέ γε ...
... μονίαν οὖσαν, μηδὲ μᾶλλο...
... τιν οὕτως; Ἔστιν. Ἡ δὲ ...
... μοσμένη ἐστὶν ὅ τι πλέον ἢ ...
... ἢ τὸ ἴσον; [Τὸ ἴσον.] Ο...
... δὲ ἧττον ἄλλη ἄλλης αὐτὸ ...
... ἡ μᾶλλον οὐδὲ ἧττον ἡρμ...
... πεπονθυῖα οὐδὲν πλέον ἀ...
... (μετέχοι) ἄν. Οὐ γὰ...
... θυῖα, ἆρ' ἂν τι πλέον κα...
... ἑτέρας, εἴπερ ἡ μὲν κακία ...
... ρμονία εἴη. Οὐδὲν πλέον.
... μία, κατὰ τὸν ὀρθὸν λό...

...πράγματι διαλεγομένη; οἷόν
...σείᾳ πεποίηκεν, οὗ λέγει
...
...ραδίην ἠνίπαπε μύθῳ,
...καὶ κύντερον ἄλλο ποτ᾽ ἔτλ
...ποιῆσαι διανοούμενον ὡς ἀ
...οἵας ἄγεσθαι ὑπὸ τῶν του
...λλ᾽ οὐχ οἵας ἄγειν τε ταύτα
...αὐτῆς πολὺ θειοτέρου τι
...μα, ὦ Σώκρατες, ἔμοιγε δ
...ἡμῖν οὐδαμῇ καλῶς ἔχει ψ
...εἶναι· οὔτε γὰρ ἄν, ὡς ἔο
...ὁμολογοῦμεν, οὔτε αὐτοὶ
...ἔφη. Εἶεν δή, ἦ δ᾽ ὅς, ὦ
...ονίας ἡμῖν τῆς Θηβαϊκῆς
...ς γέγονε· τί δὲ δὴ τὰ Κά
...σόμεθα καὶ τίνι λόγῳ; Σ
...ἐξευρήσειν.
... 95]
...συχνὸν χρόνον ἐπισχὼν καὶ
... Οὐ φαῦλον πρᾶγμα, ἔφ
...γὰρ δὴ περὶ γενέσεως καὶ
...πραγματεύσασθαι. ἐγὼ οὖ
... βούλῃ τά γ᾽ ἐμὰ πάθη· ἔ
...αίνηται ὧν ἂν λέγω, πρὸ
...χρήσῃ. Ἀλλὰ μήν, ἔφη
...ἄκουε τοίνυν ὡς ἐροῦντος
...νέος ὢν θαυμαστῶς ὡς ἐ
...ας, ἣν δὴ καλοῦσι περὶ φ
...ον γάρ μοι ἐδόκει εἰδέναι
...διὰ τί γίγνεται ἕκαστον κ
...ί ἐστι· καὶ πολλάκις ἄνα

Ὑπερφυῶς μὲν
ν μοι, ἦ δ' ὅς,
σκοπῶν, δεῖν
ἥλιον ἐκλεί-
σχουσι· δια-
ν μὴ ἐν ὕδατι
ὐτοῦ. τοιοῦ-
ὴ παντάπασι
τὰ πράγματα
ν ἐπιχειρῶν
εἰς τοὺς λό-
τῶν ὄντων
τρόπον τινὰ
λόγοις σκο-
εῖν ἢ τὸν ἐν
α, καὶ ὑπο-
μενέστατον
ν τίθημι ὡς
ἄλλων πάν-
μαι δέ σοι
ῦν οὐ μαν-
σφόδρα.

ται σώματι
τοῦτο οὖ-
ἄρα ὅτι ἂν
ρήν; Ἥκει
ν ἢ οὐδέν;
ὴ τὸ ἐναν-
ηται ὡς ἐκ
ρα, ἔφη ὁ
οῦ ἀρτίου

ἂν διεμαχό-
ῦν περὶ τοῦ
ἀνώλεθρον
αι καὶ ἀνθώ-
Ἀλλ' οὐδὲν
ἄλλο φθο-
ὃν φθορὰν
ράτης, καὶ
νατόν ἐστι,
πόλλυσθαι.
όπων τέ γε
πότε δὴ τὸ
ψυχὴ (ἡ) εἰ
εἴη. Πολλὴ
ἄνθρωπον,
σκει, τὸ δ'
ιόν, ὑπεκ-
ᾶλλον ἄρα,
Ἅιδου.
ὰ νοητὰ

τὰ σώματα
στος οὐσία
ποιότητες

στροφῇ τῇ
λιν διὰ τῆς

ἐνεργεῖ δὲ
ησιν ἐκκα-

μουσικῶς, εἰ καὶ ὁ μουσικὸς ἐβούλετο, μὴ τῆς ἁρμονίας τοῦτο λεγούσης.

22 Ἐν ταυτῷ

Τῆς οὐσίας ἧς ἐν ζωῇ τὸ εἶναι, καὶ ἧς τὰ πάθη ζῶα, ταύτης καὶ ὁ θάνατος ἐν ποιᾷ ζωῇ κεῖται, οὐκ ἐν ζωῆς καθάπαξ στερήσει, ὅτι μηδὲ τὸ πάθος ἦν ὁδὸς εἰς τὴν παντελῆ ἀζωίαν ἐπ' αὐτῆς.

23 Ἐν ταυτῷ

Οὐ διὰ τὸ πλῆθος τῶν σωμάτων δεῖ νομίζειν
[822] πλῆθος τῶν ψυχῶν γενέσθαι, πρὸ δὲ τῶν σωμάτων εἶναι καὶ πολλὰς καὶ μίαν, οὔτε τῆς μιᾶς ὅλης κωλυούσης τὰς πολλὰς ἐν ἑαυτῇ εἶναι οὔτε τῶν πολλῶν μεριζουσῶν τὴν μίαν εἰς αὐτάς. διέστησαν γὰρ οὐκ ἀποκερματίσασαι εἰς ἑαυτὰς τὴν ὅλην, οὐδὲ ἀποκοπεῖσαι ἀλλήλαις, οὐ συγκεχυμέναι, οὐδὲ διειλημμέναι πάρεισιν ὅλην. οὔτε γὰρ πέρασιν εἰσὶ διειλημμέναι οὔτε πάλιν ἀλλήλαις συγκεχυμέναι, ὥσπερ οὐδὲ ἐπιστῆμαι συνεχύθησαν αἱ πολλαὶ ἐν ψυχῇ μιᾷ, καὶ πάλιν οὐκ ἔγκεινται ὡς τὰ σώματα τῇ ψυχῇ ἑτερουσίως, ἀλλὰ τῆς ψυχῆς ποιαὶ ἦσαν ἐνέργειαι. ἀπειροδύναμος γὰρ ἡ τῆς ψυχῆς φύσις καὶ καθ' ἕκαστον τὸ τυχὸν αὐτῆς ψυχὴ καὶ πᾶσαι μία καὶ πάλιν ἡ ὅλη ἄλλη παρὰ πάσας. ὡς γὰρ τὰ σώματα ἐπ' ἄπειρον τεμνόμενα οὐ καταλήγει εἰς ἀσώματα, κατ' ὄγκον λαμβανόντων τῶν τμημάτων τὴν διαφοράν, οὕτως ψυχὴ οὖσα ζωτικὸν εἶδος ἄπειρον κατὰ τὰ εἴδη συνείληπται, παραλλαγὰς ἔχουσα εἰδικάς, καὶ ἡ ὅλη σὺν ταύταις
[824] οὖσα καὶ ἄνευ τούτων. εἰ γὰρ ἐπ' αὐτῆς οἷον τομή, ἑτερότης ἦν μενούσης τῆς ταυτότητος· εἰ δ' ἐπὶ τῶν σωμάτων, ἐφ' ὧν ἡ ἑτερότης ἐκράτει μᾶλλον τῆς ταυτότητος, οὐδὲν ἐπεισελθὸν ἀσώματον διέκοψε τὴν ἕνωσιν, μένει δὲ πάντα ἡνωμένα μὲν κατὰ τὴν οὐσίαν,

δύο, τὸ μέν τι μέρος φα
τηρίων ὡς τὰ πολλὰ κινεῖ
ἀρχὴν καὶ πηγὴν ὑπάρχο
, τὸ δὲ ἀεὶ καθ᾽ ἑαυτὸ κα
τῶν ἀλόγων οὐκ ὠνομά
ἐν αὐτοῖς ἢ τελέως ἀσθε-
δὲ τοῖς λογικοῖς, ἐν οἷς δ
, νοῦν προσαγορεύεσθο
νοῦν ἐνεργεῖν, τὴν δ᾽ α
πῶς οὖν ἡ ἄνευ ὀργάν
γε ὑφ᾽ ἓν γένος τὸ τῆς ἀ
ὸ μετ᾽ ὀργάνου ἐνεργοῦ
; ἢ ὅτι ἣ μὲν τῆς μορφῆ
ἣ δὲ τῆς οὐσίας; αἴσθη
ηπτική, ἀλλὰ μορφῆς κα
πος ἢ ἵππος, ἄλλου ἡ ἀντί
ἀντιλήψεως τὸ κίνημα·
ἡ τῆς αἰσθητικῆς καὶ ἐ
δὲ ἀφισταμένη τυπώσε
ὸ μὲν ἄνευ φαντασίας δι
μένον διάνοιάν τε καὶ νο
φαντασίας ἢ αἰσθήσεως τ
. οἳ δὲ μίαν μὲν τὴν οὐσ
ρους δὲ τὰς ἐνεργείας. τ
φορᾶς, ὑφ᾽ ἓν τίθεσθαι
ἦν· οὐ γὰρ ἐκ μιᾶς ἥ τε ν
αἴσθησις, καὶ ἀντίληψιν
νέργειαν ὁμωνύμως ἐρεῖ.
ὴν τοῦ νοῦ δύναμιν καὶ ἐτ
ιανοίας, πάντας τοὺς ἐφ᾽
ἀθρόαν ἐνέργειαν τὴν δ
υτῃ τὴν αἰσθητικήν, ἧς τὸ

…ιπὸν τὸ ἡγεμονικὸν ὡς ἄ…
…ίθεντο, τὰ δὲ ἄλλα μέρ…
…σαν, ὥστε τὸ αὐτὸ ἐξ ἄρ…
…τάναι.

…Ἀριστοτέλει ἐν τοῖς ἠθι…
…ται εἶναι, καὶ κεκράτηκε…
…γνοοῦσιν ὡς ἡ διαίρεσι…
…ἀρετῶν παρείληπται· …
…ντων τῶν μερῶν· τὸ γ…
…ν καὶ τὸ νοερὸν καὶ φυσ…
…ει ταύτῃ περιληφθήσετα…
…ος, οὐ τρία μέρη ψυχῆ…
…καὶ ἄλογον, ἀλλὰ δύο ψυ…
…περ καὶ ἄλλοι, τὴν μὲν λο…
…πάλιν οἱ μὲν ἄμφω ἀθανά…
…θάνατον, τὴν δὲ ἄλογον ο…
…φίστασθαι τῆς ποιᾶς κιν…
…ν διαλύεσθαι. τοῖς δὲ ἐδ…
…ὸ συμπλακεισῶν ἀλλήλ…
…εις, ὁμοιουμένων ἀλλήλ…
…ν τῶν τῆς ἑτέρας παθημ…
…ητέον δὲ ὡς δύναμις μέρ…
…ρος ἐκβέβηκε κατὰ γένος …
…ους, αἱ δὲ δυνάμεις περὶ…
… δι' ὃ τὰ μὲν μέρη παρῃτε…
…χῆς, τὰς δὲ δυνάμεις οὐκ…
…ὺς ὑποκειμένου παραλλα…
…ναμον καὶ περὶ ἓν ὑποκεί…
…νος δὲ οὐδὲ τὸ ζῷον πολυ…
… πολυδύναμον δὲ τὸ τοῦ Π…
…ολυμερῆ φάσκοντος τὴν ψυ…
… οὖσαν ἀμερῆ. εἰ δὲ οὐ π…

ακται ταῦτα
ν κράτιστον
μέσον μέσαν
τα δ' οὕτως
ι καὶ ἐξερ-
ἄνθρωπον
έσθαι, καὶ
ξ ἑνὸς σύ-
πλειόνων,
πράγματα
ᾶς ψυχᾶς
άσιος καὶ
, οὐ γὰρ
άν· οὔτε
υχόντων
ατος ἐκ-
των. οὐ
ῶν ἐς τὸ
τούτων
λλὰ μετά
γὰρ τὰν
ἀνόμοια
δὲ μέσα,
οινωνία
ρονα δὲ
πολλά
χεν· αἱ
α δὲ τὰ
κα ἐδύ-
ερὶ τὰν
έτακται
ιότατα

...ταυτὰ ἐχούσης οὐσίας
...νομένης μεριστῆς τρί-
...ράσατο οὐσίας εἶδος,
...αὶ τῆς τοῦ ἑτέρου, καὶ
... τοῦ τε ἀμεροῦς αὐ-
...ριστοῦ. καὶ τρία λα-
...ς μίαν πάντα ἰδέαν,
...σαν εἰς ταυτὸν ξυν-
... τῆς οὐσίας καὶ ἐκ
... τοῦτο μοίρας ὅσας
...κ τε ταυτοῦ καὶ θα-
.... — [p. 37] καὶ τὸ
...ονεν, αὐτὴ δὲ ἀό-
... καὶ ἁρμονίας ψυχὴ
...οῦ ἀρίστου ἀρίστη
...οὖν ἐκ τῆς ταυτοῦ
...σίας τριῶν τούτων
...ον μερισθεῖσα καὶ
...ένη πρὸς ἑαυτήν,
...ος ἐφάπτηται, καὶ
...αυτῆς κινουμένη,
...ἕτερον, πρὸς ὅ τι
... ὁπότε ξυμβαίνει
...ν ἕκαστά τε εἶναι
...ὰ ἔχοντα ἀεί. λό-
...ιενος περί τε θά-
...ῦ κινουμένῳ ὑφ'
... ἠχῆς, ὅταν μὲν
...ῦ θατέρου κύκλος
...ψυχὴν διαγγείλῃ,
...καὶ ἀληθεῖς· ὅταν
...αυτοῦ κύκλος εὔ-

ἡ ψυχή, καθ᾽ ὅσον διψ
, καὶ τούτου ὀρέγεται κ
Οὐκοῦν εἴποτέ τι αὐτὴ
τι ἂν ἐν αὐτῇ εἴη αὐτο
ος ὥσπερ θηρίον ἐπὶ
, τό γε αὐτὸ τῷ αὐτῷ ἑαυ
ντία πράττοι. Οὐ γὰρ οὖ
ότου οὐ καλῶς ἔχει λέγε
ὸ τόξον ἀπωθοῦνταί τε
λλη μὲν ἡ ἀπωθοῦσα χε
Παντάπασι μὲν οὖν, ἔφ
στιν ὅτε διψῶντας οὐκ ἐθ
ἔφη, πολλοὺς καὶ πολλάκ
τις ἂν τούτων πέρι; ο
τῶν τὸ κελεῦον, ἐνεῖναι
ν καὶ κρατοῦν τοῦ κελεύο
Ἆρ᾽ οὖν οὐ τὸ μὲν κωλ
ταν ἐγγένηται, ἐκ λογισ
τα διὰ παθημάτων τε καὶ
Φαίνεται. Οὐ δὴ ἀλό
αὐτὰ διττά τε καὶ ἕτερα ἀ
ογίζεται λογιστικὸν προσ
δὲ ᾧ ἐρᾷ τε καὶ πεινῇ καὶ
πιθυμίας ἐπτόηται ἀλόγι
πληρώσεών τινων καὶ ἡδ
ἰκότως, ἔφη, ἡγοίμεθ᾽ ἂν
ν, ἦν δ᾽ ἐγώ, δύο ἡμῖν ὡ
τὸ δὲ δὴ τοῦ θυμοῦ καὶ
ον ἢ τούτων ποτέρῳ ἂν εἴ
ἑτέρῳ, τῷ ἐπιθυμητικῷ.
ύσας τι πιστεύω τούτῳ,
νος ἀνιὼν ἐκ Πειραιέως

ιίστως θυμουμένῳ.

ς

άλιστα δοκοῦντα τῇ

τα γένη ἀναγαγών,

τα οὐσίας, ἣν ἐνίοτε

ει, ἐς ταῦτα τὰ τρία

αφέρει δόξας, πέ-

αὶ σαφῆ καὶ σύντο-

ις τοῖς ὅροις πολὺ

(οὐ γὰρ ὡσαύτως

ἢν θεωροῦνται κι-

φοι γνώσεις, ἢ αἱ

ομάτων καθαρότη-

ελὲς αὐτῶν καὶ ἐν-

αβεῖν τὰ γένη τῆς

τοιχείων ἀρχὰς τὴν

εἶναι μὲν γὰρ τὰ

εσσάρων στοιχείων

καὶ πεπληρωμένα

έχεσθαι μηδ᾽ ὁπω-

οίνυν ἄπειρα ἔχειν

αιροειδές, ἀπὸ δὴ

ψυχήν.

ύφηγοῦνται, εἶδός

ἁπλῆ ἀσώματος ἢ

ιται δόξα, οὐ πα-

ῶς λέγεσθαι αἶρε-

οτήτων, καὶ τὸ ἓν

μενον ἢ τὸ προϋπ-

...υτὴν ἀσώματον οὐσίαν
...π' αὐτῆς ἐν τάξει τὰς
...ή τινες οἳ πᾶσαν τὴν
...τὴν αὐτὴν καὶ μίαν
...ῶν αὐτῆς μέρει εἶναι
...τῇ ψυχῇ τὸν νοητὸν
...αὶ τἀγαθὸν καὶ πάντα
...α καὶ ἐν πᾶσιν ὡσαύ-
...ρίκείως μέντοι κατὰ
...αὶ ταύτης τῆς δόξης
...ήνιος, οὐ πάντῃ δὲ
...ως δὲ ἐν αὐτῇ φέρε-
...άξει περὶ αὐτήν, πῇ
...ενος, πῇ δὲ συνακο-
...θεν. κατὰ δὴ ταύ-
...ων γενῶν οὐδὲν ἡ
...οὐσίαν.

...ισταμένη δόξα χω-
...γενομένην δευτέραν
...ὰ νοῦ αὐτῆς ἐξηγεῖ-
...μετὰ τοῦ κατ' ἰδίαν
... δὲ αὐτὴν καὶ ἀπὸ
...ον δὲ αὐτῇ τῆς οὐ-
...ν τῶν μεριστῶν καὶ
... πλήρωμα τῶν κα-
...έας ὑπηρεσίαν τῆς
...χουσαν τὸ ζῆν, τὴν
...τῶν αὐτῶν γενῶν,
... εἰς ὑποδεεστέραν

...Πλάτων αὐτὸς καὶ
...αὶ ἀρχαῖοι πάντες,

ς ψυχῆς. Ἀριστοτέλης δὲ ὡ
ἀσώματον εἴδους τελεσιου
έμενος οὐ ποιεῖ τὰς δυνάμει
υχῇ παρούσας. ἀλλὰ μὴν
Ζήνωνος φιλόσοφοι καὶ πά
νοοῦσι, τὰς μὲν δυνάμεις ὡ
ας συμβιβάζουσι, τὴν δὲ ψυ
ένην ταῖς δυνάμεσι προτιθ
ούτων σύνθετον φύσιν ἐξ
ται τοίνυν αἱ δυνάμεις αὐ
ἢ τοῦ ἔχοντος τοῦ κοινοῦ μ
ου ζῴου, καθ᾽ οὓς μὲν ἡ ψυ
ὑτήν τε καὶ μετὰ τοῦ σώματ
υχῇ ἄλλως δὲ τῷ κοινῷ ζῴ
Πυθαγόραν· καθ᾽ οὓς δὲ μ
τοῦ συνθέτου, συγκεκραμέν
ὡς οἱ στωικοὶ λέγουσιν, ἢ δο
ρὴν εἰς τὸ κοινὸν ζῷον, ὡς
ίζονται, κατὰ τούτους εἷς ἐστ
ας αὐτῶν ὁ ἐν τῷ μετέχεσθαι
λῳ ζῴῳ.

ονται; κατὰ μὲν τοὺς στωικο
ητι τῶν ὑποκειμένων σωμάτω
οῦ ἡγεμονικοῦ φασιν οὗτοι δι
, τὰ μὲν εἰς ὀφθαλμοὺς τὰ δὲ
αἰσθητήρια· ἔνιαι δὲ ἰδιότη
τὸ ὑποκείμενον. ὥσπερ γὰρ
ματι τὴν γλυκύτητα ἔχει καὶ τ
τὸ ἡγεμονικὸν ἐν ἑαυτῷ φαντ
ρμὴν λόγον συνείληφε. κατὰ
καὶ πάντας ὅσοι ἀμέριστον τ
κατὰ μὲν τὴν οὐσίαν αἱ δυνάμει

... εἰς τὴν οὐσίαν αὐτῆς

... ἑαυτῶν ποιεῖ καὶ τῶν ... όμενος ἑκάτερον.

... Πλωτῖνον ἑκάστῳ ... νάμεις προβάλλεσθαι ... αὶ ἀφίεσθαι μὲν καὶ ... ῦν προβληθείσας [οἱ ... πλατωνικοὶ] ἀφορί- ... ῦ σπέρματος φυομέ- ... πὸ σπέρμα. εἶναι δὲ ... πόλλυσθαι, τάχ' ἂν ... θάνως.

... ἐνεργειῶν τῆς

... πατητικῆς δόξης, ἢ ... ν, αἰτίαν δὲ κινή- ... τὸ ἀκίνητον, ἔσται ... ῆς ψυχῆς ἀνενέργη- ... λος καὶ συνοχὴ καὶ ... σεών ἐστιν ἡ ἐνέρ- ... ληφεν ἡ κατ' Ἀρι- ... ψυχῆς, ἔσται ἀπὸ ... σα [ἀπὸ τῆς ψυχῆς] ... ἔργοις ἀπεργασία. ... λλοῦ δεῖ ἡ αὐτὴ εἶ- ... αὶ ζωῇ. δῆλον γὰρ ... ἐπεὶ μεταβολὴ καὶ ... σῶμα καὶ κατὰ χρό- ... πτει, ὧν οὐδέν ἐστιν ... ῇ, φανερὸν δὴ καὶ ... κατὰ Πλάτωνα τῶν

...ως διανόησις, καὶ τὰ
...ἀρεταὶ τῶν τε μερι-
...Πλωτῖνος καὶ Ἀμέλιος
...ε γὰρ ὡς ἄλλην τὴν
...μίαν δὲ αὐτὴν πρὸς
...δ' ἂν εἴποι Πορφύ-
...λης ψυχῆς παρὰ τὴν
...κἂν ἄλλη δόξα οὐκ
...ῶν ψυχῶν ἄλλα μὲν
...ὰ τῶν θείων ψυχῶν
...ῶν δαιμονίων δρα-
...α, τὰ δὲ τῶν ἐν τοῖς
...ειδῆ, καὶ τὰ ἄλλα
...ν δὴ διωρισμένων,
...λήψεται διάκρισιν.
...ν πανταχοῦ ψυχὴν
...ς δοκεῖ Πλωτίνῳ,
...ὀλιγάκις Ἀμέλιος,
...οἱ δ' ἀσφαλέστε-
...ρόδους πρώτας καὶ
...υχῆς διισχυριζόμε-
...ς ἄν τις θείη τοὺς
...ανομένους τῶν λό-
...θείων καὶ ἀΰλων
...δήπου καὶ εἰς οὐ-
...στῶν καὶ κρατου-
...ν περὶ τοῖς σώμα-
...εἶναι ταῦθ' ἅπερ
...οδον προΐτω καὶ ἡ
...γω δὴ προσπεφυ-
...είνων τῶν ψυχῶν
...ωριστῶν ἀπὸ τῆς

καὶ Πυθαγόρας ὑπερφυῆ
τικὴν τῆς φύσεως προτάτ-
τιμιώτερα πρὸ τῆς φύ-
σθαί τε αὐτὴν οὐ ποιοῦ-
δὲ ἀφ' αὐτῆς καὶ περὶ
ἐνεργειῶν ὑπολαμβά-
καλὰ καὶ σπουδαῖα κι-
μα, καθ' αὐτὰ ἐξαι-
οῖς πλατωνικοῖς πολ-
μίαν σύνταξιν καὶ
ῆς ζωῆς καὶ τὰ ἐνερ-
ινός τε καὶ Πορφύ-
ατείνοντες, ὥσπερ
τὰ συναρμόζοντες,
χον. καὶ οὗτοι μὲν
πλημμελῶν κινη-
ὰ κατακοσμοῦντα
ωνίαν ἀπ' ἀμφο-
ὲν Πλωτῖνον τῆς
έα δὲ τῆς πρώτης
ον δὲ τῆς ἐν τῷ
οὺς γνωστικοὺς
ῖνον δὲ τῆς τοῦ
ιτίας γιγνομέ-
δ' αὖ διιστα-
θεν προσφυο-
τὸ κακόν, ἀπὸ
ολλάκις, ἀπὸ
τε καὶ Ἁρπο-
ἀλόγου ζωῆς
κατὰ δὲ Ἀρι-

ν τῷ μεταβάλλειν συνεχῶς
ν ἐκ τῆς μεταβολῆς δια-
ύτη τὸ ἀπέραντον πλῆθος
ῦ ἀεὶ πλεῖον γίγνεσθαι].
μὴ διακρίνοντες πάλιν
ὸ ἄπειρον τῶν ψυχῶν
πειδὴ καὶ ἕκαστον τῶν
ν ταυτόν ἐστι τῷ ὅλῳ,
υνητικὸν εἶναι. οἱ δ'
ἀφθάρτους αὐτὰς
ὰ τὴν αὐτὴν συμμε-
οστίθεσθαί τι αὐταῖς
αι ἀπ' αὐτῶν μεθι-
ῦτο δὴ τὸ μέτρον οἱ
ἀριθμὸν ὡς οἰκεῖον

καὶ Ἀμέλιος ἀπὸ
άσας ἐπίσης εἰσοι-
αφερόντως ἔοικεν
ῶν ψυχῶν ποιεῖν
πάντα μὲν τὰ
ρανὸν εἰς ὅλα τε
ν καὶ ἡ σπορὰ ἡ
περὶ τὰς θείας
ν πρόοδος συν-
όμενα τὰς ψυ-
τῶν ἐμφανῶν
τῶν στοιχείων
συνεκληρώθη-
ῦν δὴ αἱ κάθ-
λλων διακλη-

τὴν βούλησιν τῶν θεῶν, θεοὺς ἐκφαίνεσθαι διὰ ψυχῶν· προέρχονται γὰρ εἰς ἐμφανὲς οἱ θεοὶ καὶ ἐπιδείκνυνται διὰ τῶν ψυχῶν καθαρᾶς καὶ ἀχράντου ζωῆς. κατ' ἄλλην τοίνυν διαίρεσιν οἱ μὲν ἑκούσιοι τρόποι νοοῦνται τῆς καθόδου, ἢ ἑλομένης αὐτῆς τῆς ψυχῆς τὴν διοίκησιν τῶν περὶ γῆν ἢ πειθαρχούσης τοῖς κρείττοσιν· οἱ δὲ ἀκούσιοι, βιαζομένης ἐπὶ τὸ χεῖρον ἕλκεσθαι.

Περὶ διαφορᾶς καθόδου τῶν ψυχῶν.

Ἐν ταὐτῷ.

Οὐχ ἡ αὐτὴ δ' ἐστι πασῶν τῶν ψυχῶν κοινωνία πρὸς τὰ σώματα, ἀλλ' ἡ μὲν ὅλη, ὥσπερ καὶ Πλωτίνῳ δοκεῖ, προσιὸν αὐτῇ τὸ σῶμα ἔχει ἐν ἑαυτῇ, ἀλλ' οὐκ αὐτὴ πρόσεισι τῷ σώματι οὐδὲ περιέχεται ὑπ' αὐτοῦ· αἱ δὲ μερισταὶ προσέρχονται τοῖς σώμασι καὶ τῶν σωμάτων γίγνονται, καὶ ἤδη κρατουμένων τῶν σωμάτων ὑπὸ τῆς τοῦ παντὸς φύσεως εἰσοικίζονται εἰς αὐτά. καὶ αἱ μὲν τῶν θεῶν θεῖα σώματα νοῦν μιμούμενα ἐπιστρέφουσι πρὸς τὴν ἑαυτῶν νοερὰν οὐσίαν· αἱ δὲ τῶν ἄλλων θείων γενεῶν, ὡς ἕκασται ἐτάχθησαν οὕτω κατευθύνουσιν ἑαυτῶν τὰ ὀχήματα. ἔτι γε μὴν αἱ καθαραὶ ψυχαὶ καὶ τέλειαι καθαρῶς εἰσοικίζονται εἰς σώματα ἄνευ παθημάτων καὶ τῆς στερήσεως τοῦ φρονεῖν, αἱ δ' ἐναντίαι ἐναντίως. Ἀττικῷ [δὲ καὶ ἄλλοις τισὶ] Πλατωνικοῖς οὐ συνδοκεῖ, καθ' ἕνα δὲ τρόπον συντεύξεως τὰς ὅλας ψυχὰς τοῖς σώμασι συνάγουσιν, ὡσαύτως ἀεὶ μὲν καὶ ἐπὶ πάσης ἐνσωματώσεως τῶν ψυχῶν προϋποτιθέντες τὴν ἄλογον καὶ πλημμελῆ καὶ ἔνυλον ψυχήν, ἐν αὐτῇ δὲ κατακοσμουμένην τὴν κοινωνίαν τῆς λογικῆς ἐπεισάγοντες. οἶμαι τοίνυν καὶ τὰ τέλη διάφορα ὄντα καὶ τοὺς τρόπους τῆς καθόδου τῶν ψυχῶν ποιεῖν διαφέροντας. ἡ μὲν

φύσεως μεταλαμβάνειν, ἔπειτα τῆς ὁρμητικῆς ζωῆς, καὶ τότε δὴ τῆς ... ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῆς νοερᾶς. τοσαῦτα ... χρόνους συμφυομένη κοινωνία τῶν ... σώματα δέχεται δοξάσματα. ἀλλὰ μὴν ... εἰσόδου τῶν ψυχῶν, καθ' ὃν ἐπικρίνεται, μία μέν ἐστι τριπλῆ δόξα ... ἐκτὸς τὴν ψυχὴν ἐν τῇ καλουμένῃ ... προθυμίαν τοῦ γεννῶντος διὰ τὴν προθυμίαν τῆς ὑποδεχομένης μή- ... ἐπιτηδείως ἔχῃ πρὸς τὴν κράτησιν, ... ἀμφοῖν, ὅταν κοινῇ συμπνέοντα ... ἔχῃ τὴν ἰδιότητα, συγκινουμένης ... ἣ δὲ κατ' ἀνάγκην εἰσδύνειν ποιεῖ τὸ ὀργανικὸν σῶμα, ἤτοι ἀπὸ τοῦ ... ψυχῆς ἢ τῆς δημιουργίας πάσης. ... τεροι τῶν πλατωνικῶν, ὥσπερ δὴ οἱ ... ἄρχεσθαι μὲν τῆς κινήσεως τὸ ὀργα- ... ἀπὸ τούτων τῶν μερῶν δουλεῦον ... χρωμέναις αὐτῷ δυνάμεσιν, αὐ- ... ἀπολύτους εἶναι τῶν μεριστῶν ... ζονται. ἤδη τοίνυν καὶ ἡ χρῆσις ... πολλῆς δεῖται διακρίσεως. οἱ μὲν γὰρ ... αὐτὴν λέγουσι νεὼς κυβερνήσει, ἧς καὶ ... χωρὶς δύναται ὁ κυβερνήτης, οἱ δὲ ὀχή- ... κοινὴν πορείαν καὶ διακομιδὴν ἡνιο- ... οῦσιν αὐτὴν ὡς μᾶλλον ἁρμόζουσαν, ... ἀπ' ἀμφοτέρων ἰσομοιρούσῃ ἢ συν- ... πρὸς τὸ σῶμα, ἐπικρατείᾳ τοῦ σώμα- ... αὐτῆς τὴν ὁμοιότητα.

['Εν ταυτῷ]

περὶ τῆς κοινωνίας τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς τῶν ψυ-

ον, μέρη δ' αὐτοῦ καὶ ἡ κατ... αι πολλὰς τοιαύτας ἀμφισ... τῶν ἀρτηριῶν ἀποκλειομένων τοῦ δὲ πνεῦμα, ἢ ἐκλυομένου τοῦ τόνου καὶ τοῦ θερμοῦ ἐναποσβεννυμένου [τοῦ νομένου] πως εἰς τὰ εἴσω, τὰ ζῶντα θις ἀποθνήσκει; ἀλλ' εἰ οὕτως γίγνε- προαναιρεῖται ἢ συναναιρεῖται ἡ ψυχὴ θάπερ Κουρνοῦτος οἴεται. εἰ δέ, ὡς μένου, ὥσπερ δὴ ἁρμονία λύρας, ἢ αφίσταται τοῦ σώματος ἐν τῷ ἀποθνή- προφθείρεται μὲν οὐδαμῶς (οὐδὲν γὰρ ρόεισιν εἰς τὸ μὴ εἶναι), ἀλλ' ἐξαίφνης μεθίσταται ἀχρόνως καὶ ἄνευ φθορᾶς, ἔστιν ὅτε ἐστίν, ἀθρόως οἷον ἀστρα- ης. ἔσται δὴ οὖν τὸ μὲν ζῆν τὰ ζῷα τὸ τῆς ζωῆς εἶδος, τὸ δὲ καλούμενον πὸ τοῦ μὴ παρεῖναι αὐτὸ ἢ μὴ ἔχεσθαι επατητικοὶ δόξης προεστήκασιν. εἰ δὲ μὲν καὶ ἔνεστιν ἡ ψυχὴ τῷ σώματι κα- ῷ πνεῦμα περιεχομένη, ἢ συμμιγνυμένη ι ἐγκινουμένη ὥσπερ τὰ ἐν τῷ ἀέρι ξύ- θυρίδων φαινόμενα, δῆλόν που τοῦτο ἀπὸ τοῦ σώματος, ἐν δὲ τῷ ἐκβαίνειν αὶ διασκεδάννυται, ὥσπερ Δημόκριτος ς ἀποφαίνονται.

περὶ Πλωτῖνον τῆς στάσεως προϊσταμέ- τῆς χωριζούσης αὐτὰς ἀπὸ τοῦ λόγου, ἢ εἰς τὴν γένεσιν, ἢ καὶ ἀφαιρούσης ἀπὸ ἀφ' ἧς πάλιν διττῆς δόξης γίγνεται διά- ὰρ λύεται ἑκάστη δύναμις ἄλογος εἰς τὴν ῦ παντὸς

…αμονὴν τῶν ἐπικειμένων. ἦν …οῦ καὶ ἀγωνίας ὁρᾶν οὐρανοῦ …όμενον τῷ ἔτι ἀγνώστῳ, πλου- …α ἐλάττονι μὲν ἡλίου ὀξεῖ δὲ …ῶν τε ἄλλων κατὰ μέρος κι- …τηρίων τακταῖς χρόνων κι- …ινων κρυπτῶν ἀπορροιῶν …ὶ συναυξανόντων. καὶ οὔ- …τήσεις τε ἄληκτοι, καὶ ἕως …όλετο τεχνίτης, ἀγνωσία …ἔκρινεν αὐτὸν ὅστις ἐστὶ …θεοῖς καὶ αὐγὴν ἣν εἶ- …τούτων ἐχαρίσατο δια- …θελήσωσιν, εἶτα ἐπι- …ατορθῶσαι δυνηθῶσι. …αστον Ὧρε οὐκ ἂν ἐπὶ …γὰρ ἦν οὐδέπω), ψυ- …τοῖς οὐρανοῦ μυστη- …ς Ἑρμῆς, ὃς καὶ εἶδε …ησε καὶ κατανοήσας …γὰρ ἃ ἐνόησεν ἐχά- …τα, σιγήσας ἀσφα- …ς αἰὼν ὁ μεταγενέ- …γγενεῖς θεοὺς δο- …ρα. ἀλλ' ἦν αὐτῷ …αλήπτωρ τῶν μα- …δὲ καὶ Ἀσκληπιὸς …ης, ἄλλοι τε ὅσοι …αν ἔμελλον βου- …ρῆσαι προνοίας. …χοντι, ὡς οὐδὲ …, διὰ τὸ ἔτι τῆς

πληρωμένος ὁ οὐρανὸς ἅπασιν ἀήρ τε καὶ αἰθήρ." ἐν ὁ θεὸς καὶ ἦν. ἡ δὲ φύσις ἑαυτῇ λαλήσασα ἔγνω μὴ δέον αὐτῇ ἐστι παρακοῦσαι τῆς τοῦ πατρὸς ἐντολῆς, καὶ καλὴν πόνῳ συνελθοῦσα θυγατέρα ἐποίησεν, ἣν εὕρεσιν ἐκάλεσε. τῇ δὲ ὁ θεὸς ἐχαρίσατο εἶναι, καὶ χαρισάμενος διέκρινε τὰ ἤδη γεγονότα καὶ ἐπλήρωσεν αὐτὰ μυστηρίων, καὶ τῇ εὑρέσει τὸ κατὰ τούτων ἐχαρίσατο ἡγεμονικόν. αὐτὸς δὲ οὐκέτι βουλόμενος ἀργὸν τὸν ὑπεράνω κόσμον εἶναι, ἀλλὰ πνευμάτων πληρῶσαι δοκιμάσας τοῦτον, ὡς μὴ τὰ κατὰ μέρος ἀκίνητα καὶ ἀργὰ μένη, οὕτως εἰς ταῦτα ἤρξατο, τεχνιτείαις ὡς πρὸς τὴν τοῦ ἰδίου ἔργου γένεσιν χρησάμενος ἱεραῖς. πνεῦμα γὰρ ὅσον ἀρκετὸν ἀπὸ τοῦ ἰδίου λαβὼν καὶ νοερῶς τοῦτο πυρὶ μίξας ἀγνώστως τισὶν ἑτέραις ὕλαις ἐκέρασε· καὶ ταῦτα

119 ἑκάτερον ἑκατέρῳ μετά τινων ἐπφωνήσεων κρυπτῶν εὖ μάλα διεκίνησε ... σας τὸ πᾶν οὕτως ἐγέλασέ τις ὕλη τῷ μίγματι λεπτοτέρα τε καὶ καθαρωτέρα μᾶλλον καὶ διαφανεστέρα ἢ ἐξ ὧν ἐγένετο ... ειδὴς δὲ ἦν αὕτη), ἣν δὴ καὶ μόνος ὁ τεχνίτης ἑώρα. ... δὴ δὲ οὔτε ὡς ἐκ πυρὸς καιομένη διετήκετο οὔτε ὡς ἐκ πνεύματος τελεσιουργηθεῖσα ἔψυχεν, ἀλλὰ ... ἰδιογενῆ καὶ οἰκείαν εἶχε τὴν τοῦ κράματος σύστασιν ἰδιότυπόν τε καὶ ἰδιοσύγκριτον (ἣν δὴ καὶ ἀπὸ ... εὐφημοτέρου ὀνόματος καὶ τῆς καθ' ὁμοιότητα ... ργείας ψύχωσιν ὁ θεὸς ἐκάλεσε τὴν σύστασιν) ... δὴ ἐπιπάγου μυριάδας ψυχῶν ἱκανὰς ἐδημιούργει, τὸ παρ' αὐτοῦ τοῦ κράματος ἐπανθοῦν πρὸς ὃ ... ει πλάσσων εὐτάκτως τε καὶ συμμέτρως, μετ' ἐμπειρίας καὶ λόγου τοῦ καθήκοντος, ὡς μηδέ τι διαφέρειν αὐτὰς ἑαυτῶν ἦν ἀναγκαῖον, ἐπειδήπερ τὸ ἐκ τῆς κινήσεως τοῦ θεοῦ ἐξατμιζόμενον ἄνθος οὐκ ἦν ἑαυτῷ

πους ἐγγὺς ἄστρων τόπους καὶ ἱεροὺς δαίμονας κεκλημένας, “πλάσσετε” λέγων “ὦ τῆς ἐμῆς φύσεως γεννήματα, δέχεσθε τῆς ἐμῆς τέχνης τὰ λείψανα, καὶ ἑκάστη τι πλασσέτω τῇ ἑαυτῆς φύσει παραπλήσιον. παραθήσομαι δ' ἔτι καὶ ταῦθ' ὑμῖν παραδείγματα.” καὶ λαβὼν εὖ καὶ καλῶς τὸν ζωδιακὸν κόσμον συμφώνως ταῖς ψυχικαῖς κινήσεσι διέταξε τοῖς ἀνθρωποειδέσι τῶν ζωδιακῶν τὰ ἑξῆς οἷον ζῳδίοις “καὶ τὰς πανούργους ἐχαρισάμην δυνάμεις καὶ πάντεχνον πνεῦμα γεννητικὸν τῶν εἰς ἀεὶ μελλόντων ἔσεσθαι καθολικῶς πάντων.” καὶ ἀπέστη, ὑποσχόμενος τοῖς ὁρατοῖς ἔργοις αὐτῶν τὸ ὁρατὸν πνεῦμα ἐπιζεῦξαι καὶ οὐσίαν τε ὁμοιογονίας ἑκάστῳ, ὅπως αὐτῷ ἕτερα γεννᾷ ὅμοια, αὐτά τε οὐκ ἔτι ἀνάγκην ἔχουσιν ἄλλο τι ποιεῖν παρ' ἃ ἔφθησαν ἐργάσασθαι.

Τί οὖν ὦ τεκοῦσα ἐποίησαν αἱ ψυχαί;

Καὶ εἶπεν Ἶσις “τὸ κεκερασμένον ὦ τέκνον Ὧρε τῆς ὕλης λαβόμεναι κατενόουν πρῶτον καὶ τὸ τοῦ πατρὸς προσεκύνουν κρᾶμα, καὶ ὁπόθεν ἦν συμπεπλεγμένον ἐπεζήτουν. τὸ δὲ ἦν αὐταῖς οὐκ εὔπορον ἐπιγνῶναι. ἔνθεν δὴ καὶ ὅτι ἐπεζήτησαν ἐφοβοῦντο, μὴ τοῦ πατρὸς ὑποπέσωσι χόλῳ, καὶ ἐπὶ τὸ πράττειν τὰ προσταχθέντα ἐτράπησαν. ἔνθεν ἐκ μὲν τῆς ἄνω ὕλης τῆς ὑπερβολῇ κοῦφον ἐχούσης τὸν ἐπίπαγον τὸ τῶν ὀρνέων γένος ἐμόρφουν· ἐν τούτῳ δ' ἡμιπαγοῦς ἤδη τοῦ κράματος γενομένου καὶ ἤδη τὴν στερεὰν πῆξιν λαβόντος, τὸ τῶν τετραπόδων γένος ἔπλασσον, τὸ δὲ ἧττον κοῦφον καὶ ἑτέρας ὑγρᾶς οὐσίας δεόμενον εἰς διάνηξιν, τὸ τῶν ἰχθύων· ψυχροῦ δὲ τοῦ λοιποῦ καὶ ἤδη κατωφεροῦς ὑπάρχοντος, τὴν τῶν ἑρπετῶν αἱ ψυχαὶ φύσιν ἐκαινούργουν. αὐταί τε, ὦ τέ-

πόθον αὐτοῖς ὦ δέσποτα καὶ ... ἔλωτα, ὡς μὴ χαλεπωτάτην καταδίκην ὑπομένουσαι ἐπιπλέον κο- ... πετο, ὦ τέκνον, ἐπιπλέον Ἀφροδίτης ... "ἐγὼ δὲ" εἶπεν Ἑρμῆς "καὶ ποιήσω ... πων φύσιν εὐφυῆ, καὶ σοφίαν αὐτοῖς ... ην καὶ πειθὼ καὶ ἀλήθειαν ἀναθήσω, ... αι τῇ εὑρέσει συνών, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπὸ ... ιῶν γινομένων ἀνθρώπων εἰσαεὶ τὸν ... φελήσω. ζῳδία γάρ τινα ἐμοὶ ἀνέθηκεν ... ημιουργὸς ἔμφρονά τε καὶ νοερά, καὶ ... αν καὶ ἐπικειμένη αὐτοῖς τῶν ἀστέρων ... νου ἔχῃ τὴν ἑνὸς ἑκάστου φυσικὴν ἐνέρ- ... ν ὁ θεὸς ὁ δεσπότης κόσμου ταῦτα προσέταξε γίγνεσθαι φῦλον τὸ ἀνθρώ- ... ησὶν Ἑρμῆς "ἐπεζήτουν ὕλην, τίνι δέον ... αι, καὶ παρεκάλουν τὸν μόναρχον." ὃ ... ς προσέταξε τοῦ κράματος τὸ λείψανον λαβὼν εὗρον αὐτὸ παντελῶς ξηρόν. ἔν- ... λείονι τοῦ δέοντος ἐχρησάμην κατὰ μίξιν ... ν τῆς ὕλης σύστασιν νεαροποιήσασθαι, ... αντάπασιν καὶ ἀσθενὲς καὶ ἀδύνατον τὸ εἶναι, ὡς μὴ πρὸς τῷ συνετὸν εἶναι ἔτι ... ς ἢ πεπληρωμένον. ἔπλασα, καὶ καλὸν ἐτερπόμην βλέπων μου τὸ ἔργον, καὶ ... καλεσάμην τὸν μόναρχον θεωρῆσαι. ὃ δὲ ... χάρη καὶ τὰς ψυχὰς ἐκέλευσεν ἐνσωματι- ... ε τότε πρῶτον στυγνάσασαι, κατακρίτους ... ῦσαι . . . . ἐθαύμασα οὖν καὶ τοὺς τῶν ... ς. πρόσεχε, τέκνον Ὧρε, κρυπτῆς γὰρ ... ωρίας, ἧς ὁ μὲν προπάτωρ Καμῆφις ἔτυ- ... κε παρὰ Ἑρμοῦ τοῦ πάντων ἐ... ὑπο...

φεύς "τῷ λαμπρῷ βλέπομεν ὁρῶμεν]. ἄθλιαι γὰρ καὶ ἡμῖν οὐκ ἀντικρὺς ἐχαρίσθη, ὅτι το- ἡμῖν τὸ ὁρᾶν οὐκ ἐδόθη. ὀπαὶ τοίνυν ἐνόφθαλμοι. ὡς δὲ καὶ τῶν συγγενῶν ἀέρι πνευμάτων ἀκοῦσαι τλημόνως οἰ- συμπνέομεν αὐτοῖς. οἶκος ἡμᾶς ἀντὶ τοῦ μου τούτου ὁ βραχὺς περιμένει καρδίας ἀπολύσας ἡμᾶς ἀφ' ὧν εἰς οἷα κατέβη- τὸ λυπεῖσθαι, δέσποτα καὶ πάτερ καὶ χέως οὕτως σῶν ἔργων ἠμέλησας, διά- ὰς ὅρους, ἔτι κἂν βραχέων ἡμᾶς ἀξίω- ως ἔτι δι' ὅλου τοῦ περιφανοῦς ἔχομεν ον."

ἐπέτυχον, τέκνον Ὧρε, αἱ ψυχαὶ, παρῆν γὰρ καὶ μόναρχος καὶ τάδε ἐπὶ θείας καθίσας θρόνου ταῖς δεηθείσαις ως ὑμῶν, ψυχαί, δεσπόσει καὶ ἀνάγκη, ἐμὲ πάντων δεσπόται τε καὶ ταξίαρχοι. τὴν ἀγήρατόν μου σκηπτουχίαν θερα- ὡς ἕως μὲν ἀναμάρτητοί ἐστε, τὰ τοῦ ήσετε χωρία· εἰ δ' ἄρα τις ὑμῶν τινος ις, θνητοῖς καὶ αὐταὶ προσμεμοιρασμέ- σπλάγχνοις καταδικασθεῖσαι ἐνοικήσετε. μῶν μέτρια τὰ αἰτιάματα, τὸν ἐπίκηρον σύνδεσμον καταλιποῦσαι πάλιν ἀστένα- τῶν οὐρανὸν ἀσπάσεσθε· εἰ δ' ἄρα τι- ν ἁμαρτημάτων ἔσεσθε ποιητικαί, οὐ μετὰ κοντος τῶν πλασμάτων προελθοῦσαι, οὐ- ὐκ ἔτι οἰκήσετε, οὐδ' αὖ σώματα ἀνθρώ- ' ἄλογα μεταπλανώμεναι λοιπὸν διατελέ- εἰπών, ὦ τέκνον Ὧρε, πάσαις αὐταῖς νεύματα, καὶ πάλιν ἐφώνησεν ... ἀλλ' οὐδὲ

ἔμπνοα διακομιοῦσιν εἰς οὐδ' ὅλως ποτὲ ἅψονται, των ἐσομένου τοῦ τῶν θεὸς εἰπὼν ἄφθαρτος νομένων, τέκνον Ὧρε, αι πνεῦμα, ἀκατάλη- νάμει δὲ φρονήσεως ῶν ἐπυνθάνετο, τὸ είμενον, καὶ καλὸν ἄγριον καὶ πλῆρες ς εἰσιούσας εἰς τὰ οὗτοι καλοῦνται, εἰπόντος δὲ "ἄν- νον ποιῆσαι τὸν άλου γλώσσης, ὐτῷ μὴ προση- άντων τῷ τῆς τοῦτον ἀμέρι- γέ, τὸν ὁρᾶν λὰ μυστήρια; ῶν πέραν γῆς ς; ῥίζας φυ- ότητα ἐξετά- σι, καὶ διὰ μόνον ἀλλὰ τες, τολμη- καὶ τὰς αὐ- πέραν δια- ὶ τίς ἐνδο- τὰ μέχρις ς οὐρανοῦ εἴπει γὰρ

τῷ ὀργάνῳ τούτῳ καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἄλλα πάντα." εἶπεν (123) Ἑρμῆς [ἐγὼ δὲ] ταῦτα τῷ Μώμῳ, καὶ ἤδη τὸ ὄργανον ἐκινεῖτο. ταῦτα δὲ ὡς ἐγένετο καὶ ἐνεσωματίσθησαν αἱ ψυχαί, καὶ ἔπαινον ὑπὲρ τῶν γενομένων αὐτὸς ἔτυχεν, πάλιν ὁ μόναρχος σύγκλητον τῶν θεῶν ἐποίησε [968] συνέδριον, καὶ οἱ θεοὶ παρῆσαν, καὶ πάλιν αὐτὸς ταῦτα οὕτως ἐφώνησε "θεοὶ" λέγων "ὅσοι τῆς κορυφαίας, ὅσοι καὶ ἀφθάρτου φύσεως τετεύχατε, οἳ τὸν μέγαν αἰῶνα διέπειν εἰς ἀεὶ κεκληρῶσθε, οἷς αὐτὰ ἑαυτοῖς ἀντιπαραδιδόντα οὐδέποτε κοπιάσει τὰ σύμπαντα, μέχρι πότε τῆς ἀνεπιγνώστου ταύτης δεσπόσομεν ἡγεμονίας; μέχρι πότε ἀθεώρητα γενήσεται ταῦτα ἡλίῳ καὶ σελήνῃ; ἕκαστος ἡμῶν ἐφ' ἑαυτῷ γεννάτω· ἀπαλείψωμεν τῷ δύνασθαι τὴν ἔτι ἀργὴν σύστασιν ταύτην, ἄπιστος τοῖς μεταγενεστέροις μῦθος δὲ δοξάτω χάος εἶναι· ἔργων ἅπτεσθε μεγάλων, ἐγὼ δ' αὐτὸς ἄρξομαι πρῶτος." εἶπε· καὶ εὐθέως κοσμικῶς τῆς ἔτι μελαίνης ἑνώσεως διάστασις ἐγένετο. καὶ ἐφάνη μὲν οὐρανὸς ἄνω συγκεκοσμημένος τοῖς ἑαυτοῦ μυστηρίοις πᾶσι· κραδαινομένη ἔτι γῆ ἡλίου λάμψαντος ἐπάγη καὶ ἐφάνη πᾶσι τοῖς περὶ αὐτὴν συγκεκοσμημένοις καλοῖς. καλὰ γὰρ τῷ θεῷ καὶ τὰ θνητοῖς εἶναι νομιζόμενα φαῦλα, ὅτι δὴ τοῖς τοῦ θεοῦ νόμοις δουλεύειν ἐποιήθη. ἔχαιρε δὲ ὁ θεὸς ὁρῶν ἤδη ἑαυτοῦ τὰ ἔργα κινούμενα, πληρώσας δὲ τὰς ἰσοστασίας χεῖρας τῷ περιέχοντι τῶν ἐκ τῆς φύσεως ὑπαρχόντων, καὶ τὰς δράκας καρτερῶς σφίγξας "λάβε" εἶπεν "ὦ ἱερὰ γῆ, λάβε, πάντιμε καὶ εἶναι γεννήτειρα μέλλουσα πάντων, καὶ μηδενὶ ἐντεῦθεν λείπεσθαι δόκει." εἶ-
[970] πεν ὁ θεός, καὶ τὰς χεῖρας οἵας δεῖ θεὸν ἔχειν ἁπλώσας πάντα ἀφῆκεν ἐν τῇ τῶν ὄντων συστάσει. καὶ ἄγνωστα μὲν ἦν κατ' ἀρχὰς παντάπασι. νεωστὶ γὰρ

ν τόλμης σάρκας ἀναγκάζομαι
ειν εἰς ὃ πέφυκα, παραχ
ς τὸ ἄφθαρτον." ὁ δὲ ἀὴρ καὶ αὐτὸς
δέσποτα" ἔλεγε "καὶ ἀπὸ τῶν νεκρῶν
υμιάσεως νοσώδης τέ εἰμι καὶ ὑγιεινὸς
τε ἄνωθεν ὅσα μὴ θέμις ὁρᾶν." ὕδωρ
γαλόψυχε, τὴν τοῦ λέγειν εἶχεν ἐξου-
ν οὕτως "πάτερ καὶ θαυμαστὲ ποιητὰ
γονε δαῖμον καὶ τῆς διὰ σὲ πάντα γεν-
φύσεως, ἤδη ποτὲ ὦ δαῖμον ἀεὶ ῥεῖθρα
ρὰ πρόσταξον εἶναι· ἢ γὰρ ἀπολούουσι
άλασσαι τοὺς φονεύσαντας ἢ δέχονται
ντας." γῆ παρῆν περίλυπος ἐξῆς, καὶ
ολόγου, ὦ παῖ μεγαλόδοξε, οὕτως λέ-
βασιλεῦ καὶ τῶν οὐρανίων πρύτανι, καὶ
ων, στοιχείων ἡμῶν ἡγεμών, πάτερ τῶν
ων, ἐξ ὧν αὐξήσεως καὶ μειώσεως ἀρχὴν
εἰς ἃ καὶ πάλιν καταλήγοντα ἀναγκαίως
έλος ἔχει, ἀλόγιστος, ὦ πολυτίμητε, καὶ
θρώπων ἐπ' ἐμὲ χορὸς ἐπέστη. χωρῶ δ'
ν πάντων. αὕτη γὰρ ὡς σὺ προσέταξας
τα καὶ τὰ φονευθέντα δέχομαι. ἀτιμοῦ-
δ ἐπὶ πάντων, ὁ ἐπιχθόνιός σου κόσμος
ς, θεὸν οὐκ ἔχει. πάντα γὰρ ὃ φοβηθῶ-
ες παρανομοῦσι, καὶ κατ' ἐμῶν, ὦ κύ-
ν πάσῃ πονηρᾷ τέχνῃ καταπίπτουσι. κα-
ὲ πᾶσα διαφθειρομένη σωμάτων χυλοῖς.
ύριε, καὶ τοὺς οὐκ ἀξίους ἀναγκάζομαι
ῆσαι θέλω μεθ' ὧν φέρω πάντων καὶ
αι τῇ γῇ κἂν οὐ σεαυτόν, οὐ γάρ σε χω-
ω, σεαυτοῦ τινὰ ἱερὰν ἀπόρροιαν. στοι-
έραν τῶν ἄλλων τὴν γῆν μεταποίησον

...ις ... ὀβελίσκοις χαράξουσιν· οὗτοι δικαστήρια εὐνομίας τὰ σύμπαντα ἐπλήρωσαν· οὗτοι δεξιᾶς καὶ πίστεως ...νοι καὶ τὸν μέγιστον θεὸν Ὅρκου ...τὸν βίον· οὗτοι τοὺς παυσαμένους ...ἐδίδαξαν περιστέλλειν· οὗτοι ...ζητήσαντες ἄγριον ἔγνωσαν, ὡς τοῦ ...τος φιλυποστρόφου τυγχάνοντος εἰς τὰ ...πλάσματα, ἐὰν ὑστερήσῃ ποτὲ ἀνά-... ἐργάζεται λειποθυμίας· οὗτοι τὸ ...μόνων ἐπληρώθη παρ' Ἑρμοῦ μαθόν-... λαις ἐχάραξαν· οὗτοι μόνοι τὰς κρυ-...ς τοῦ θεοῦ παρ' Ἑρμοῦ μαθόντες τε-...ῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων ἁπάντων ...ἀνθρώποις ἐγένοντο καὶ νομοθέται· ...μαθόντες ὡς τὰ κάτω συμπαθεῖν ...δημιουργοῦ διετάγη, τὰς προκαθέ-...μυστηρίοις ἱεροποιίας ἀνέστησαν ...φθόριμον τῶν σωμάτων ἐπιγνόντες ...τῶν προφητῶν ἐτεχνάσαντο, ὡς ...θεοῖς προσάγειν χεῖρας προφήτης ... ἵνα φιλοσοφία μὲν καὶ μαγεία ...δ' ὅταν τι πάσχῃ ἰατρικὴ σῶμα. ...σαντες, ὦ τέκνον, Ὄσιρίς τε κἀγὼ ...τον ἰδόντες, ἀπητούμεθα λοιπὸν ...κατοικούντων, ἀλλ' οὐκ ἦν ἀν-...σασθαι τὸν μόναρχον, ἵνα δὴ καὶ ...πλῆρες τὸ περιέχον γένηται, αὐ-... εὐτυχήσωμεν τὴν ἀνάβασιν." ...θεὸς ὦ τεκοῦσα" εἶπεν Ὧρος ...ὕμνου ἐπίγνωσιν, ὡς μὴ ἀμα-... εἶπεν Ἶσις "πρόσεχε παῖ."

[illegible] καὶ δὲ θεῖαί τινες ἤδη οὖσαι καὶ ἐπὶ μι- [illegible] θεμιστεύσασαι τὸν ἔνθεον γνώμονα, [illegible] μὲν ἔτι τῷ σεσωματίσθαι ὑπομένωσι [illegible] φύσιν, μηθὲν δὲ ὅμοιον τοῖς ἄλλοις [illegible] ματισθεῖσαι, ἀλλ' ὅπερ εἶχον λελυμέ- [illegible] θεῖσαι ἔχωσιν. αἱ μέντοι περὶ τὰ ἤθη [illegible] ων γιγνόμεναι διαφοραὶ οὐκ ἐν τῇ τῆς [illegible] ρίνονται, πᾶσαι γὰρ θεῖαι, ἀλλ' ἐν τῇ [illegible] πάντων αὐτὴν καταστάσει ἀγγέλων καὶ [illegible] γὰρ τοιαῦται καὶ ἐπὶ τὰ τοιαῦτα κατερ- [illegible] προπομπῆς καὶ δορυφορίας οὐ κατέρ- [illegible] ὃ ἡ ἄνω δίκη τὴν ἀξίαν ἑκάστη νέ- [illegible] τῆς εὐημερούσης χώρας ἀπωθῶνται. [illegible] άγοντες αὐτὴν ἄγγελοι καὶ δαίμονες, [illegible] λεμικοὶ ὦσι, τούτων περικρατεῖν τῆς [illegible] ἔχει, ἢ ἐπιλαθομένη τῶν ἑαυτῆς ἔρ- [illegible] δὲ μεμνημένη τούτων μέχρι τῶν τῆς [illegible] προσγεγονότων· ὅταν δὲ εἰρηνικοί, [illegible] τὸν ἴδιον δρόμον εἰρηνοποιεῖται· ὅταν [illegible] τότε καὶ αὐτὴ δικάζει· ὅταν δὲ μουσι- [illegible] τὴ ᾄδει· ὅταν δὲ φιλαλήθεις, τότε καὶ [illegible] ῶς γὰρ ἐξ ἀνάγκης αἱ ψυχαὶ αὗται [illegible] των περικρατοῦσι γνώμης· πίπτουσι [illegible] ρωπότητα, τῆς μὲν ἰδίας φύσεως ἐπι- [illegible] ρόσον μακρὰν αὐτῆς ἀπέστησαν, ἐπι- [illegible] ν κατακλεισάντων αὐτὰς διαθέσεως, μέ- [illegible] ρος "ἅπαντα μοι, ὦ τεκοῦσα, [illegible] διαθέσεως." [illegible] ψυχαὶ οὐδέπω μοι διηγήσω, πῶς δὲ [illegible] ἐπὶ γῆς, ὦ τέκνον Ὧρε, εἰσί τινες [illegible] δαι ἀλλήλων, οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν [illegible] αὗται γὰρ τόπους ἔχουσιν ὅθεν ὁρ- [illegible] τοῦ ἐνδοξοτέρου τόπου ὁρμηκυῖα εὐ-

[990] ὅταν δὲ τοὐναντίον πυκνοὶ καὶ παχεῖς καὶ τεθολωμένοι, τότε ὡς ἐν χειμῶνι ἐπὶ μακρὸν οὐ βλέπει, ἀλλὰ ταῦτα ὅσα παρὰ ποσὶν κεῖται." καὶ εἶπεν Ὧρος "διὰ τίνα οὖν αἰτίαν, ὦ τεκοῦσα, οἱ ἔξω τῆς ἱερωτάτης ἡμῶν χώρας ἄνθρωποι ταῖς διανοίαις οὐχ ὄντως εἰσὶ συνετοὶ ὡς οἱ ἡμέτεροι"; καὶ εἶπεν Ἶσις "ἡ γῆ μέσον τοῦ παντὸς ὑπτία κεῖται, καὶ κεῖται ὥσπερ ἄνθρωπος, (127) οὐρανὸν βλέπουσα, μεμερισμένη δὲ καὶ ὅσα ὅσα μέλη ὁ ἄνθρωπος μελίζεται· ἐμβλέπει δ' οὐρανῷ καθάπερ πατρὶ ἰδίῳ, ὅπως ταῖς ἐκείνου μεταβολαῖς καὶ αὐτὴ τὰ ἴδια συμμεταβάλλῃ. καὶ πρὸς μὲν τῷ νότῳ τοῦ παντὸς κειμένην ἔχει τὴν κεφαλήν, πρὸς δὲ τῷ ἀπηλιώτῃ τὸν δεξιὸν ὦμον, [πρὸς δὲ τῷ λιβὶ τὸν εὐώνυμον], ὑπὸ τῆς ἄρκτου τοὺς πόδας, [τὸν μὲν δεξιὸν ὑπὸ τὴν οὐρὰν] τὸν δὲ εὐώνυμον ὑπὸ τὴν κεφαλὴν τῆς ἄρκτου, τοὺς δὲ μηροὺς ἐν τοῖς μετὰ τὴν ἄρκτον, τὰ δὲ μέσα ἐν τοῖς μέσοις. καὶ τούτου σημεῖόν ἐστι τὸ [992] τοὺς μὲν νοτιαίους τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐπὶ τῇ κορυφῇ οἰκοῦντας εὐκορύφους τε καὶ καλλίτριχας, τοὺς δὲ ἀπηλιωτικοὺς πρὸς μάχην προχείρους εἶναι καὶ τοξικούς· αἰτία γὰρ τούτων ἡ δεξιὰ χείρ ἐστι· τοὺς δὲ ἐν τῷ λιβὶ ἀσφαλεῖς εἶναι καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀριστερομάχους, καὶ ὅσον ἄλλοι τῷ δεξιῷ μέρει ἐνεργοῦσιν αὐτοὺς τῷ εὐωνύμῳ προστιθεμένους, τοὺς δὲ ὑπὸ τὴν ἄρκτον πρωτεύοντας τοὺς πόδας καὶ ἄλλως εὐκνήμους· τοὺς δὲ μετὰ τούτους καὶ μικρῷ πόρρω τὸ νῦν ἰταλικὸν κλίμα καὶ τὸ ἑλλαδικὸν ... πάντες δὲ οὗτοι καλλίμηροί εἰσι καὶ εὐκοχωνέστεροι, ὥστε τῇ τοῦ κάλλους τῶν μερῶν τούτων ὑπερβολῇ καὶ τοὺς ἐνταῦθα ἀνθρώπους καταβαίνειν πρὸς τὴν τῶν ἀρρένων ὁμιλίαν. πάντα δὲ ταῦτα τὰ μέρη πρὸς τὰ ἄλλα ἀργὰ ὄντα ἀργοτέρους ἤνεγκε καὶ τοὺς ἀπ' αὐτῶν ἀν-

…ᾠκείωνται πρὸς τὸ πῦρ, τὰ δὲ πρὸς τὸν …ς ἀέρα, τὰ δὲ πρὸς γῆν, τὰ δὲ πρὸς … ὕδωρ … ρια, τὰ δὲ καὶ πρὸς τὰ ὅλα. πάλιν αὖ … ᾠκείωται τοῦ πυρός, τὰ δὲ τοῦ ὕδατος, … τὰ δὲ τοῦ ἀέρος, τὰ δὲ δύο τούτων, τὰ … τῶν ὅλων. οἷον ἀκρὶς μὲν ὦ τέκνον … φεύγει τὸ πῦρ· ἀετὸς καὶ κίρκος καὶ … ἐστι τῶν ὀρνέων φεύγει τὸ ὕδωρ· … ρά … καὶ γῆν· ὄφις τὸν ἀέρα τὸν εἰλικρινῆ· … φιλοῦσι δὲ τὴν μὲν γῆν οἱ ὄφεις καὶ … ὕδωρ τὰ νηκτὰ πάντα· τὸν δὲ ἀέρα … δὲ … καὶ πολιτεύεται], τὸ δὲ πῦρ ὅσα ὑπερ- … ἐγγὺς τὴν δίαιταν [ἔχει]. οὐ μὴν ἀλλὰ … ζῷον φιλεῖ τὸ πῦρ, οἷον αἱ σαλαμάν- … τῷ πυρὶ καὶ φωλεύουσιν. ἕκαστον γὰρ … περιβολή ἐστι τῶν σωμάτων. πᾶσα … σώματι οὖσα βαρεῖται καὶ θλίβεται … τούτοις. καὶ γὰρ εἰκός ἐστι καὶ ταύτην … τέρπεσθαι τισὶ δὲ ἄχθεσθαι. διὰ … αὐτῆς τὴν ἀκροτάτην εὐδαιμονίαν, … ἔχει … θεία οὖσα κἂν τούτοις οὖσα μάχε- … φύσει οὐχ ὅσ' ἂν ἐνόησεν ἀσύνδετος οὖσα … ἀλλ' … μέντοι καὶ ταῦτα σάλον λάβῃ καὶ τα- … νόσου ἢ φόβου, τότε καὶ αὕτη ὥσπερεὶ … ἐπικυμαίνεται καὶ οὐδὲν ἑστάμενον …

Περὶ τῆς τῶν ψυχῶν διαγωγῆς μετὰ … ἀπὸ τοῦ σώματος ἔξοδον. Χρη-
…ς.

… ψυχήν τε λιπὸν καὶ γαῖα γενηθὲν
… τοῖο παλίνδρομον οἶδε κέλευθον,
… βιό… ἐστι κενὴ κόνις, ἡ δὲ πρὸς αἴθραν
… θέν …

...μα προσδρὸν οὔτε θάλπος ἐγγίνεται, ἀλλ' ...ρ χεῖται ...παλαῖσιν ἀκτῖσιν ἡλίου ἀνακι- ...καὶ τοῖς ἐνταῦθα μεμυημένοις ἐστί τις προ- ...τὰς ὁσίους ἀγιστείας κἀκεῖ συντελοῦσι. ...ὺ σοὶ προσώτῳ μέτεστι τῆς τιμῆς ὄντι γεν- ...ῶν; καὶ γὰρ τοὺς περὶ Ἡρακλέα καὶ Διό- ...οντας εἰς ᾅδην, πρότερον ἐνθάδε λόγος ...καὶ τὸ θάρσος τῆς ἐκεῖσε πορείας παρὰ ...ίας ἐναύσασθαι. ὅσοις δὲ τὸ ζῆν διὰ κα- ...ν ἠλάθη, ἄγονται πρὸς Ἐρινύων εἰς ἔρε- ...διὰ Ταρτάρου· ἔνθα χῶρος ἀσεβῶν, καὶ ...ρίσει ἀτελεῖς, καὶ Ταντάλου δίψος, καὶ ...γχνα αἰωνίως ἐσθιόμενα καὶ γεννώμενα, ...πέτρος ἀνήνυτος, οὗ τὰ τέρματα αὖθις ...πόνων. ἔνθα θηρσὶ περιλιχμώμενοι καὶ ...ς πυρούμενοι ποινῶν καὶ πᾶσαν αἰκίαν ...ιδίοις τιμωρίαις τρύχονται.

...ροῦ ἐκ τῶν πρὸς Τάτ. [Patrit. p. 10]

...ουσας ἐν τοῖς γενικοῖς, ὅτι ἀπὸ μιᾶς ψυ- ...παντός, πᾶσαι αἱ ψυχαί εἰσιν αὗται αἱ ...όσμῳ κυλινδούμεναι ὥσπερ ἀπονενεμη- ...τοίνυν τῶν ψυχῶν πολλαὶ αἱ μεταβο- ...εἰς τὸ εὐτυχέστερον τῶν δὲ εἰς τὸ ἐναν- ...ρπετώδεις οὖσαι εἰς ἔνυδρα μετα- ...δὲ ἔνυδροι εἰς χερσαῖα, αἱ δὲ χερσαῖαι ...δὲ ἀέριαι εἰς ἀνθρώπους, αἱ δὲ ἀνθρώ- ...νασίας ἴσχουσαι εἰς δαίμονας μετα- ...οὕτως εἰς τὸν τῶν θεῶν χορόν. χοροὶ ...μὲν τῶν πλανωμένων ὁ δὲ τῶν ἀπλα- ...ψυχῆς ἡ τελειοτάτη δόξα. ψυχὴ δὲ εἰς ...οῦσα ἐὰν κακὴ μείνῃ, οὔποτε γεύξεται ...ίσυρτος δὲ τὴν ὁδὸν ὑποστρέψει τὴν

[illegible] ιός φησι
[illegible] αῖς δ[illegible]ρύων Ἀχέρων ἀχέων τε βρύει.
[illegible] ποθ[illegible]εύει βροτοῖσι.
[illegible] Ἀχερουσία λίμνη ταυτόν, ὡς ὁ Σοφο-
[illegible] νη τοῦ Ἀχιλλέως ψυχὴν εἰσάγει λέ-

[illegible] ὰς τε καὶ μελαμβαθεῖς
[illegible] νης ἦλθον ἄρσενας χοὰς
[illegible] ὀξυπλῆγας ἠχούσης γόους.

[illegible] ὰς] τὰς τῶν νεκρῶν λέγων παιῶν' οὐκ [illegible] ενας δὲ [χοὰς] τὰς οὐδὲν ἐκτρεφούσας. [illegible] τὰ καρποφόρα, ἄρσενα δὲ τὰ ἄκαρπα [illegible] μὲν τὸ σπέρμα παρέχειν μόνον, τὴν δὲ [illegible] ὅθεν καὶ θῆλυς ἔρση ἡ πολύγονος καὶ [illegible] ροφεῖν. [illegible] αιοῦσθαι δὲ ὑπὸ τῶν ἀπογινομένων [illegible] φασιν εἰκότως· ὁ γὰρ μετηλλαχὼς [illegible] ζῆν ἄχη σχεδὸν ὑπερῆρται καὶ ἔστιν ἐν [illegible] πάσῃ. Γοργύραν δὲ τοῦ Ἀχέρου[illegible]σαν ἔπλασαν ἀπὸ τοῦ γοργὰ φαίνε[illegible] τὰ ἐν ᾅδου· καθὸ δὴ καὶ αὐτοῦ [illegible] ὁ Σώφρων Μορμολύκαν ὠνόμασε. [illegible] περὶ τοῦ Ἀχέροντος Ἀπολλόδωρος [illegible] Στυγὸς αὐταῖς λέξεσι τάδε· Στύγα [illegible] καὶ φοβερὰν ὑποστησάμενοι δαίμονα, [illegible] ᾅδου τε ταύτην κατῴκισαν καὶ τῆς [illegible] ἠξίωσαν ἀπὸ τοῦ στυγνάζειν τοῖς [illegible] σθαι τὰ ἐν ᾅδου, ὅρκου δὲ τῶν θεῶν [illegible] ἡ μὲν γὰρ τῶν ὄντων τε καὶ ζώντων [illegible] δύναμιν ὅσον ἐφ' ἑαυτῇ, οἳ δὲ τῇ τε [illegible] τρόπῳ διεστήκασι.

[illegible] τῆς Στυγὸς εἰπὼν ἐπάγει· Κωκυ[illegible] περὶ

λῶσαί σοι βούλομαι καὶ ἑτέραν ἱστορίαν περὶ τοῦ αὐτοῦ. Φίλων γὰρ ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ πρὸς Νύμφιν περὶ θαυμασίων ἐν Σκύθαις φησὶν ὄνους γίγνεσθαι κέρατα ἔχοντας, ταῦτα δὲ τὰ κέρατα δύνασθαι τοῦτο [1018] τὸ ὕδωρ διαφέρειν· καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι ἐνεχθῆναι ὑπὸ Σωπάτρου κέρας τοιοῦτον, ὃ καὶ ἀνατεθῆναι ἐν Δελφοῖς, ἐφ' οὗ καὶ ἐπιγεγράφθαι

Σοὶ τόδ' Ἀλέξανδρος Μακεδὼν κέρας ἄνθετο, Παιάν,
κάνθωνος σκυθικοῦ, χρῆμά τι δαιμόνιον·
ὃ Στυγὸς ἀχράντῳ Λουσηΐδος οὐκ ἐδαμάσθη
ῥεύματι, βάσταξεν δ' ὕδατος ἠνορέην.

53 Ἐν ταὐτῷ

Περὶ μὲν δὴ τῶν θεῶν εἰρήσθω τοσαῦτα. λοιπὸν δὲ τὰ περὶ τῶν ψυχῶν, ὅπως Ὅμηρος διέταξε, τῶν ἐν ᾅδου διαλαβόντες, καὶ περὶ μὲν τῶν τιμωρουμένων συνάπτοιμεν ἂν τὸν λόγον ἀφηγησάμενοι τιμωρίᾳ καθ' Ὅμηρον τῶν ἐπὶ τὴν Στύγα, ἣν ἐπὶ δαιμόνων ὑπειλήφαμεν. ἁμαρτανόντων τετάχθαι θεῶν καὶ τοῖς τόποις ἀφορίσας κληρώσας γὰρ δὴ πάντα θεῶν ψυχῶν ἃς ἀθανάτους τὰς βα- [1020] σιλείας, πάλιν τῶν εἶναι ὑπείληφεν· εἶναι νενόμικε, τόπους τρεῖς ἕνα μὲν τὸν ἐπίγειον κατὰ τὴν οἰκουμένην ταύτην, καθ' ἣν τὰ ζῷα καὶ οἱ ἄνθρωποι διατρίβουσιν· ἕτερον δὲ τοῖς δικαίοις ἀφωρισμένον παρὰ τὸν ὠκεανόν, ὃν ἠλύσιον καλεῖ πεδίον, καὶ ζῶντας ἔτι εἰς αὐτόν φησιν ἐκπέμπεσθαι. δηλοῖ δὲ ἐπὶ τοῦ Μενελάου τὸ τοιοῦτον λέγων

σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
ἀλλά σ' ἐς ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς·
τῇπερ ῥηίστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν,

ἠμύνετο, ἀμυνομένου καὶ ἐν ᾅδου
[illegible] σεως. οὐ γὰρ δὴ καὶ οὗτος τῶν κολα-
[illegible] ς Ἀριστάρχῳ ἐδόκει, ἀλλὰ τῶν κο-
[illegible] ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ καὶ ἀφῃρημένων
[illegible] ἀνθρώπινον μόνος ὁ Τειρεσίας καὶ
[illegible] ροντα, οἱ δὲ ἄλλοι ἀλλήλους μὲν γιγνώ-
[illegible] ιότητα φρονήσεως ἦν ἐν ᾅδου κέκτην-
[illegible] θρώπους οὐκέτι· οὐδ' ἂν φθέγξαιντο
[illegible] ωπίνων τοῖς ζῶσιν ἔτι ἀνθρώποις, εἰ
[illegible] λάβοιεν αἵματος καὶ τούτῳ φρενωθεῖεν
[illegible] ἃ δὴ οἱ ἔξω καὶ μὴ πιόντες τοῦ αἵμα-
[illegible] κατάστασιν ἔχοντες τῆς ἐξ αἱμοποσίας
[illegible] ς ψυχαῖς γιγνομένης γνωρίσεως. Τει-
[illegible] μὲν λογισμὸν τῶν ἀνθρωπίνων, μαν-
[illegible] αὐτὸς περὶ τῶν εἱμαρμένων τοῖς ζῶσι
[illegible] αἵματος. οἴεται γὰρ καὶ Ὅμηρος, καθὰ
[illegible] μετ' αὐτὸν ὑπέλαβον, ἐν τῷ αἵματι
[illegible] ρώποις τὴν περὶ τὰ θνητὰ φρόνησιν,
[illegible] μετ' αὐτὸν πολλοὶ τοῦτο πιστοῦνται,
[illegible] καὶ ὑποθερμανθὲν ὑπὸ πυρετοῦ καὶ
[illegible] ποιεῖ καὶ ἀνοηταίνειν. Ἐμπεδοκλῆς
[illegible] ὡς ὀργάνου πρὸς σύνεσιν τοῦ αἵ-
[illegible] εται
[illegible] γον
[illegible] πελάγεσσι τεθραμμένη ἀντιθρῶντος,
[illegible] μάλιστα κυκλίσκεται ἀνθρώποισιν·
[illegible] θρώποις περικάρδιόν ἐστι νόημα.
[illegible] ποταμὸν διατριβουσῶν ψυχῶν πρῶ-
[illegible] τετάχθαι· λέγω δὲ πρώτας τὰς
[illegible] ἔξω· ἐνδοτάτω δὲ αἱ τῶν ἀνδρῶν·
[illegible] τὸν ᾅδην θεοί. διὸ καὶ πρῶται αἱ
[illegible] εἶθ' οἱ ἄνδρες, καὶ τούτων οἱ
[illegible] μὲν οὖν κατὰ τοὺς ἀνθρώπους οὐ-
[illegible] τα

θάπτε με ὅττι τάχιστα πύλας αΐδαο περήσω.

εἴρηται δὲ ὅτι τὰ ἔνδον τοῦ ποταμοῦ ἀίδα προσαγορεύει. καλεῖται δὲ καὶ τὰ ἔξω ποταμοῦ, ὡς ἐδείκνυμεν, ἐν ἅδου δόμοι

ἀλλ' αὔτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς ἀίδος δῶ.

[1032] τί οὖν πάσχουσι φησίν

τῆλέ με εἴργουσι ψυχαὶ εἴδωλα καμόντων,
οὐδέ μέ πως μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἐῶσιν.

ὅτι δὲ ὑπερβᾶσαι τὸν ποταμὸν οὔτε γνωρίζουσι τοὺς ζῶντας οὔτε ἐξουσίαν ἔχουσι τούτοις ἐπιφαίνεσθαι, ἐὰν μὴ πεμφθῶσιν, ἐπάγει

καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι, οὐ γὰρ ἔτ' αὖτις
νίσομαι ἐξ αΐδαο, ἐπήν με πυρὸς λελάχητε.

φαίνεται οὖν ἡ ἄταφος μεμνημένη τῶν κατὰ τὸν βίον καὶ γλιχομένη αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦτο ὀδυρομένη· οὕτω δεινὴ ἡ κόλασις τοῖς οὕτω δι' αἰῶνος κολαζομένοις· οὕτω καὶ Ἐλπήνωρ ὀδύρεται

ἆσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ καὶ ἀθέσφατος ὕπνος.

καὶ εἰπὼν ἃ πέπονθεν ἀξιοῖ ταφῆναι, ἱκετεύων καὶ δεόμενος

νῦν δέ σε τῶν ὄπιθεν γουνάζομαι οὐ παρεόντων,
μή μ' ἄκλαυτον ἄθαπτον ἰὼν ὄπιθεν καταλείπειν,
νοσφισθείς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι.

54 Ἐν ταυτῷ

Τὰ μὲν οὖν ἀνθρώπινα καὶ ὅλως τοὺς ζῶντας ἀγνοοῦσιν, ἀλλήλους δὲ ἴσασιν. εἰ γὰρ μὴ τοῦτ' εἶχον, πῶς ἂν ἦλθον σὺν Ἀγαμέμνονι πάντες οἱ ἅμα [1034] ἀνῃρημένοι; πῶς δὲ συνελάλει Πάτροκλος καὶ Αἴας καὶ Ἀντίλοχος; πῶς δ' εἴργουσι τοὺς ἀτάφους μὴ πέραν τοῦ ποταμοῦ διελθεῖν; λέγει δὲ

τῆλέ με εἴργουσι ψυχαὶ εἴδωλα καμόντων.

συναποτέθειται δ' αὐτοῖς ἅμα τῇ μνήμῃ καὶ τὰ γνω-

ὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.
ας τὰς γυναῖκας ὡς ἂν πλησίον
ος καὶ ἡττωμένας τῆς ἀνδρικῆς
ἀνδρῶν ἐν τῷ ἀκραιφνεῖ σκότῳ
ποταμοῦ καὶ τῶν κολαζομένων
ολλῆς θεοσοφίας γεμόντων ἡμεῖς
μὴ νῦν περὶ τούτων εἶναι τὴν
καὶ τῆς κατὰ τὴν Στύγα ἐξηγή-
ειλῆφθαι.
ἐκ τῶν πρὸς τὰ νοητὰ
ν.
ῆς εἶναι ψυχῇ ἔστιν, οὐ τὸ γῆς
ματα, τὸ δὲ προεστάναι σώματος
τω καὶ ἐν ᾅδου εἶναι ἔστι ψυχῇ,
όλου φύσιν μὲν ἔχοντος εἶναι ἐν
τὴν ὑπόστασιν κεκτημένου· ὥστε
ἔστι τόπος σκοτεινός, ἡ ψυχὴ καί-
η τοῦ ὄντος ἐν ᾅδου γίγνεται ἐφελ-
ἐξελθούσῃ γὰρ αὐτῇ τοῦ στερεοῦ
α συνομαρτεῖ ὃ ἐκ τῶν σφαιρῶν
τῆς πρὸς τὸ σῶμα προσπαθείας τὸν
μερικὸν προβεβλημένον, καθ' ὃν
τὸ πηλὸν σῶμα ἐν τῷ βιοῦν, ἐκ τῆς
ομόργνυται τύπος τῆς φαντασίας
καὶ οὕτως ἐφέλκεται τὸ εἴδωλον. ἐν
ὅτι τῆς ἀειδοῦς φύσεως ἐτύγχανε τὸ
εινῆς. ἐπεὶ δὲ διήκει τὸ βαρὺ πνεῦμα
οι τῶν ὑπογείων τόπων, οὕτω καὶ
ρεῖν ὑπὸ γῆν, οὐχ ὅτι ἡ αὐτὴ οὐσία
ους καὶ ἐν τόποις γίγνεται, ἀλλ' ὅτι
ν σωμάτων τόπους μεταβαίνειν καὶ εἰ-
σχέσεις ἀναδέχεται, δεχομένων αὐτὴν

ν καὶ τοῦτο. ὥστε διὰ ταῦτα οὐχ
ἀλλὰ καὶ εὔελπίς εἰμι εἶναί τι τοῖς
ὥσπερ γε καὶ πάλαι λέγεται, πολὺ
οῖς ἢ τοῖς κακοῖς.

[p. 80]
τὸ ἀειδές, τὸ εἰς τοιοῦτον τόπον
γενναῖον καὶ καθαρὸν καὶ ἀειδῆ
παρὰ τὸν ἀγαθὸν καὶ φρόνι
θέλῃ, αὐτίκα τῇ ἐμῇ ψυχῇ ἰτ
διαύτη καὶ οὕτως πεφυκυῖα, ἀπ
τος, εὐθὺς διαπεφύσηται καὶ ἀ
πολλοὶ ἄνθρωποι; Πολλοῦ γε
καὶ Σιμμία· ἀλλὰ πολλῷ μᾶλ
καθαρὰ ἀπαλλάττηται, μηδὲν
ουσα, ἅτε οὐδὲν κοινωνοῦσα
εἶναι, ἀλλὰ φεύγουσα αὐτό
τὴ εἰς αὑτήν, ἅτε μελετῶσα
οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ὀρθῶς φι
τεθνάναι μελετῶσα ῥᾳδίως
η θανάτου; Παντάπασί γε
ουσα, εἰς τὸ ὅμοιον αὐτῇ τὸ
τόν τε καὶ ἀθάνατον καὶ φρό
χει αὐτῇ εὐδαίμονι εἶναι,
φόβων καὶ ἀγρίων ἐρώτων κ
ἀνθρωπείων ἀπηλλαγμένη·
τῶν μεμυημένων, ὡς ἀληθῶς
άγουσα; οὕτω φῶμεν, ὦ Κε
Δία, ἔφη ὁ Κέβης. Ἐὰν δέ
καὶ ἀκάθαρτος τοῦ σώματος
σώματι ἀεὶ ξυνοῦσα, καὶ το
ῶσα, καὶ γεγοητευμένη ὑπ'
μιῶν καὶ ἡδονῶν, ὥστε μηδ

δικίας τε καὶ τυραννίδας καὶ ἔρεις πάσας
κότας, εἰς τὰ τῶν λύκων τε καὶ ἱεράκων
ων γένη· ἢ ποῖ ἂν ἄλλ' ὅσα φαμὲν τὰς τοια
αι; Ἀμέλει, ἔφη ὁ Κέβης, εἰς τὰ τοιαῦτα.
δ' ὅς, δηλαδὴ καὶ τὰ ἄλλα, ᾗ ἂν ἕκαστα ἐοι
ων αὐτῶν ὁμοιότητας τῆς μελέτης. Δῆλον
ῶς δ' οὔ; Οὐκοῦν εὐδαιμονέστατοι, ἔφη,
ν εἰσί, καὶ εἰς βέλτιστον τόπον ἰόντες, οἱ
ικήν τε καὶ πολιτικὴν ἀρετὴν ἐπιτετηδευκ
καλοῦσι σωφροσύνην καὶ δικαιοσύνην, ἐξ
μελέτης γεγονυῖαν, ἄνευ φιλοσοφίας τε
δὴ εὐδαιμονέστατοι; Ὅτι τούτοις εἰκός
τοιοῦτον πάλιν ἀφικνεῖσθαι πολιτικὸν καὶ
ος, ἤ που μελιττῶν ἢ σφηκῶν ἢ μυρμήκω
ταὐτόν τε πάλιν τὸ ἀνθρώπινον γένος, κα
ἐξ αὐτῶν ἄνδρας μετρίους. Εἰκός. Ει
ων γένος μὴ φιλοσοφήσαντι καὶ παντελῶς
ιόντι οὐ θέμις ἀφικνεῖσθαι ἄλλῳ ἢ τῷ
θεῖ.

Ἐν ταυτῷ [p. 107]

Ἀλλὰ τό γ' ἔφη, ὦ ἄνδρες, δίκαιον διανο
εἴπερ ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, ἐπιμελείας δὴ
ὑπὲρ τοῦ χρόνου τούτου μόνον, ἐν ᾧ καλο
ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ παντός· καὶ ὁ κίνδυνος
δόξειεν ἂν δεινὸς εἶναι, εἴ τις αὐτῆς ἀμελ
γὰρ ἦν ὁ θάνατος τοῦ παντὸς ἀπαλλαγή,
κακοῖς ἀποθανοῦσι τοῦ τε σώματος ἅμα
καὶ τῆς αὐτῶν κακίας μετὰ τῆς ψυχῆ
ἐπειδὴ ἀθάνατος φαίνεται οὖσα, οὐδεμία
ἄλλη ἀποφυγὴ κακῶν οὐδὲ σωτηρία πλ
βελτίστην τε καὶ φρονιμωτάτην γενέσθαι.
ἄλλο ἔχουσα εἰς ᾅδου ἡ ψυχὴ ἔρχεται πλ

μετρίως τὸν βίον διεξελθοῦσα, καὶ μόνων θεῶν τυχοῦσα, ᾤκησε τὸν προσήκοντα. εἰσὶ δὲ πολλοὶ καὶ τόποι· καὶ αὐτή, οὔτε οἵα οὔτε τῶν περὶ γῆς εἰωθότων λέγειν, πέπεισμαι. Καὶ ὁ Σιμμίας, Πῶς ὦ Σώκρατες; περὶ γάρ τοι γῆς ἀκήκοα· οὐ μέντοι ταῦτα ἀκούσαιμι. Ἀλλὰ μέντοι, ὦ τέχνη γέ μοι δοκεῖ εἶναι δι ὡς μέντοι ἀληθῆ, χαλεπώτ τὰ τὴν Γλαύκου τέχνην. καὶ ἂν οἷός τε εἴην, ἅμα δέ, εἰ καὶ δοκεῖ ὁ ἐμός, ὦ Σιμμία, τῷ μέντοι ἰδέαν τῆς γῆς, οἵαν π τοὺς τόπους αὐτῆς οὐδέν με η Σιμμίας, καὶ ταῦτα ἀρκεῖ. δ' ὅς, ἐγὼ ὡς πρῶτον μὲν γῆ νοῦ περιφερὴς οὖσα, μηδὲ πρὸς τὸ μὴ πεσεῖν μήτε ἄλλη τοιαύτης· ἀλλὰ ἱκανὴν εἶναι τα τοῦ οὐρανοῦ αὐτοῦ αὐτῷ ς τὴν [ἰσορροπίαν]· ἰσόρρο τινὸς ἐν μέσῳ τεθὲν οὐχ ἕξ όσε κλιθῆναι, ὁμοίως δ' ἔχ τον μέν, ἦ δ' ὅς, τοῦτο πέ ἔφη ὁ Σιμμίας. Ἔτι τοίνυν, ἔ αὐτό, καὶ ἡμᾶς οἰκεῖν τοὺς μέ ἀπὸ Φάσιδος ἐν μικρῷ τινὶ μο μύρμηκας ἢ βατράχους περὶ ας, καὶ ἄλλους ἄλλοθι πολλοὺς τόποις οἰκεῖν. εἶναι γὰρ παντ

λλα κοῖλα καὶ παντοδαπὰ καὶ τὰς ἰδέας
εἰς ἃ ξυνερρυηκέναι τό τε ὕδωρ καὶ
τὸν ἀέρα· αὐτὴν δὲ τὴν γῆν καθαρ
θαι τῷ οὐρανῷ ἐν ᾧπέρ ἐστι τὰ ἄ
ὀνομάζειν τοὺς πολλοὺς τοὺς περὶ
γειν· οὗ δὴ ὑποστάθμην ταῦτα
εὶ εἰς τὰ κοῖλα τῆς γῆς. ἡμᾶς οὖ
ς κοίλοις αὐτῆς λεληθέναι καὶ οἰ
κεῖν· ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐν μέσῳ τ
γους οἰκῶν οἴοιτο ἐπὶ τῆς θαλάττ
ῦ ὕδατος ὁρῶν τὸν ἥλιον καὶ τὰ
ατταν ἡγοῖτο οὐρανὸν εἶναι,
ὶ ἀσθένειαν μηδεπώποτε ἐπὶ τὰ
γμένος μηδὲ ἑωρακὼς εἴη, ἐκδ
θαλάττης εἰς τὸν ἐνθάδε τόπον
ὶ καλλίων τυγχάνει ὢν τοῦ
υ ἀκηκοὼς εἴη τοῦ ἑωρακότος.
ἡμᾶς πεπονθέναι. οἰκοῦντας
ῆς οἴεσθαι ἐπάνω αὐτῆς οἰκεῖν
καλεῖν, ὡς διὰ τούτου, ὄντ
τὸ δὲ εἶναι ταὐτόν, ὑπ' ἀσθ
ὐχ οἵους τε εἶναι ἡμᾶς διεξ
ἐπεί, εἴ τις αὐτοῦ ἐπ' ἄκρα
ος ἀνάπτοιτο, κατιδεῖν ἀνακύ
οἱ ἐκ τῆς θαλάττης ἰχθύες
ἐνθάδε, οὕτως ἄν τινα καὶ
ἡ φύσις ἱκανὴ ἦν ἀνασχέσθαι
ν ὅτι ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀληθῶς
ὸν φῶς καὶ ἡ ὡς ἀληθῶς γῆ
ὶ λίθοι καὶ ἅπας ὁ τόπος ὁ
καὶ καταβεβρωμένα, ὥσπερ
ῆς ἅλμης, καὶ οὔτε φύεται

λάττη, οὔτε τέλειον, ὡς ἔπος εἰ-
...ραγγες δὲ καὶ ἄμμος καὶ πηλὸς
...οί εἰσιν, ὅπου ἂν ἡ γῆ ᾖ, καὶ
...ολὺ ἂν ἔτι πλέον φανείη διαφέ-
...ῦθον λέγειν καλόν, ἄξιον ἀκοῦ-
τυγχάνει τὰ ἐπὶ γῆς ὑπὸ τῶν οὐ-
...μήν, ἔφη ὁ Σιμμίας, ὦ Σώκρα-
...ου τοῦ μύθου ἡδέως ἂν ἀκούσαι-
...ν, ἔφη, ὦ ἑταῖρε, πρῶτον μὲν εἶ-
...ὐτὴ ἰδεῖν, εἴ τις ἄνωθεν θεῷτο,
...υτοι σφαῖραι, ποικίλη, χρώμασι
...ὰ τὰ ἐνθάδε εἶναι χρώματα οἷς δὴ
...ῶνται. ἐκεῖ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ἐκ
...πολὺ ἔτι ἐκ λαμπροτέρων καὶ κα-
...ων· τὴν μὲν γὰρ ἁλουργῆ εἶναι καὶ
...λος, τὴν δὲ χρυσοειδῆ, τὴν δὲ ὅση
...όνος λευκοτέραν, καὶ ἐκ τῶν ἄλ-
...γκειμένην ὡσαύτως, καὶ ἔτι πλειό-
ὅσα ἡμεῖς ἑωράκαμεν. καὶ γὰρ αὐ-
...λα αὐτῆς, ὕδατός τε καὶ ἀέρος ἔκπλεα
...τι εἶδος παρὰ τὸ εἶδος παρέχεται
...τῶν ἄλλων χρωμάτων ποικιλίᾳ, ὥστε
...ς ξυνεχὲς ποικίλον φαντάζεσθαι. ἐν
...η τοιαύτῃ ἀνὰ λόγον τὰ φυόμενα φύε-
...τε καὶ ἄνθη καὶ τοὺς καρπούς· καὶ αὖ
...ος καὶ τοὺς λίθους ἔχειν ἀνὰ τὸν αὐτοῦ
...ειότητα καὶ τὴν διαφανείαν καὶ τὰ χρώ-
...ὧν καὶ τὰ ἐνθάδε λιθίδια εἶναι ταῦτα
...όρια, σάρδιά τε καὶ ἰάσπιδας καὶ σμαρ-
πάντα τὰ τοιαῦτα· ἐκεῖ δὲ οὐδὲν ὅ τι οὐ
...ι καὶ ἔτι τούτων καλλίω. τὸ δ' αἴτιον
...ὅτι ἐκεῖνοι οἱ λίθοι καθαροί εἰσι καὶ

ένοι οὔτε διεφθαρμένοι ὥσπερ
εδόνος καὶ ἅλμης ὑπὸ τῶν δεῦρο
καὶ λίθοις καὶ γῇ καὶ τοῖς ἄλλοις
αἴσχη τε καὶ νόσους παρέχει. τὴν
σθαι τούτοις τε ἅπασι καὶ ἔτι
καὶ τοῖς ἄλλοις αὖ τοῖς τοιούτοι
ς πεφυκέναι, ὄντα πολλὰ πλῆ
λαχοῦ τῆς γῆς, ὥστε αὐτὴν ἰδ
ιμόνων. ζῷα δ' ἐπ' αὐτῇ εἶν
νθρώπους, τοὺς μὲν ἐν μεσο
περὶ τὸν ἀέρα, ὥσπερ ἡμεῖς πε
δὲ ἐν νήσοις ἃς περιρρεῖν τ
είρῳ οὔσας· καὶ ἑνὶ λόγῳ, ὅπ
λαττά ἐστι πρὸς τὴν ἡμετέραν
ρα, ὃ δὲ ἡμῖν ἀήρ, ἐκείνοις
ρας αὐτῆς κρᾶσιν ἔχει τοιαύτη
ους εἶναι, καὶ χρόνον τε ζῆ
σους καὶ ὄψει καὶ ἀκοῇ καὶ φρ
δε, ἡμῶν ἀφεστάναι ᾗ αὐ
τούτοις ὕδατος ἀφέστηκε καὶ αἰθ
ο τε καὶ δὴ καὶ θεῶν ἄλση
ότητα. ἐν οἷς τῷ ὄντι οἰκητὰς θ
ι, μαντείας καὶ αἰσθήσεις τ
καὶ μαντ γίγνεσθαι αὐτοῖς πρ
νουσίας καὶ σελήνην καὶ ἄστρ
ε ἡλίου τυγχάνει ὄντα, καὶ τὴν
οἷα ἀκόλουθον εἶναι. καὶ ὅ
των πεφυκέναι καὶ τὰ περὶ τ
ω εἶναι καὶ τὰ ἔγκοιλα αὐτῆς
τῇ τοὺς μὲν βαθυτέρους κ
ούς, ἢ ἐν ᾧ ἡμεῖς οἰκοῦμεν,
λλον τὸ χάσμα αὐτοὺς ἔλαττο
ας

ἔστι δ' οὓς καὶ βραχυτέρους
εἶναι καὶ πλατυτέρους. τού-
ῆν εἰς ἄλληλα συντετρῆσθαί τε
ώτερα καὶ εὐρύτερα, καὶ διεξ-
μὲν ὕδωρ ῥεῖν ἐξ ἀλλήλων εἰς
κρατῆρας, καὶ ἀεννάων ποτα-
ὑπὸ τὴν γῆν καὶ θερμῶν ὑδά-
ολὺ δὲ πυρός, καὶ πυρὸς μεγά-
λὰ δὲ ὑγροῦ πηλοῦ καὶ καθαρω-
εστέρου, ὥσπερ ἐν Σικελίᾳ οἱ πρὸ
έοντες ποταμοὶ καὶ αὐτὸς ὁ ῥύαξ·
τόπους πληροῦσθαι, ὡς ἂν ἑκά-
περιρροὴ γιγνομένη. ταῦτα δὲ
αὶ κάτω ὥσπερ αἰώραν τινὰ ἐνοῦ-
δὲ αὕτη ἡ αἰώρα διὰ φύσιν τοιάνδε
ματων τῆς γῆς ἄλλως τε μέγιστον
αμπερὲς τετρημένον δι' ὅλης τῆς
μηρος εἶπε, λέγων αὐτό,
βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον.
ἐκεῖνος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ποιη-
κλήκασιν. εἰς γὰρ τοῦτο τὸ χάσμα
ντες οἱ ποταμοὶ καὶ ἐκ τούτου πάλιν
γίγνονται δὲ ἕκαστοι τοιοῦτοι δι'
γῆς ῥέωσιν. ἡ δ' αἰτία ἐστὶ τοῦ ἐκρεῖν
εἰσρεῖν πάντα τὰ ῥεύματα, ὅτι πυ-
ι οὐδὲ βάσιν τὸ ὑγρὸν τοῦτο. αἰωρεῖ-
αίνει ἄνω καὶ κάτω, καὶ ὁ ἀὴρ καὶ τὸ
ρὶ αὐτὸν ταὐτὸν ποιεῖ· ξυνέπεται γὰρ
εἰς τὸ ἐπέκεινα τῆς γῆς ὁρμήσῃ καὶ
πειτα δέ. καὶ ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀναπνεόν—
εῖ τε καὶ ἀναπνεῖ τὸ πνεῦμα ῥέον, δε—
ἀνέμους καὶ ἀμηχάνους παρέχεται, καὶ

ξιόν. ὅταν δὲ οὖν ὑποχωρήσῃ τὸ ὕδω
ὃ δὴ κάτω καλούμενον, τοῖς κατ' ἐ
τῆς γῆς εἰσρεῖ καὶ πληροῖ αὐτά,
ς· ὅταν τε αὖ ἐκεῖθεν ἀπολίπῃ, δεῦ
νθάδε πληροῖ αὖθις· τὰ δὲ πληρω
χετῶν καὶ διὰ τῆς γῆς, καὶ εἰς το
ἀφικνούμενα, εἰς οὓς ἑκάστοις ὁδο
τε καὶ λίμνας καὶ ποταμοὺς καὶ
εν δὲ πάλιν κατὰ τῆς γῆς, τὰ μ
ους περιελθόντα καὶ πλείους
ραχυτέρους, πάλιν εἰς τὸν Τα
ὲν πολὺ κατωτέρω ἐπηντλεῖτο
δὲ ὑποκάτω εἰσρεῖ τῆς ἐκρο
ντικρὺ ᾗ ἐξέπεσεν, ἔνια δὲ
ι δὲ ἃ παντάπασι κύκλῳ περιε
εονάκις περιελιχθέντα περὶ τ
εἰς τὸ δυνατὸν κάτω καθέντα
τὸν δ' ἐστὶν ἑκατέρωσε μέχρι
έρα δ' οὔ· ἄπαντες γὰρ ἀμφ
ἑκατέρωθεν γίγνεται μέρος.
καὶ μεγάλα καὶ παντοδαπὰ
' ἄρα ὄντα ἐν τούτοις τοῖς
, ὧν τὸ μὲν μέγιστον καὶ ἐ
ύκλῳ ὁ καλούμενος ὠκεανός
ντικρὺ καὶ ἐναντίως ῥέων
τόπων ῥεῖ ἄλλων καὶ δὴ
ν λίμνην ἀφικνεῖται τὴν
τετελευτηκότων ψυχαὶ τῶν
τινας εἱμαρμένους χρόνους
τέρους, πάλιν ἐκπέμπονται
ς. τρίτος δὲ ποταμὸς τούτ
αὶ ἐγγὺς τῆς ἐκβολῆς ἐκπί

πολλῷ καιόμενον, καὶ λίμνην ποιεῖ
θαλάσσης, ζέουσαν ὕδατος καὶ
χωρεῖ κύκλῳ θολερὸς καὶ πηλώ-
δὲ τῇ γῇ ἄλλοσέ τε ἀφικνεῖται
ἀχερουσίας λίμνης, οὐ συμμι-
περιελιχθεὶς δὲ πολλάκις ὑπὸ
ἐς τοῦ ταρτάρου. οὗτος δ' ἐστὶν
φλεγέθοντα· οὗ καὶ οἱ ῥύακες ἀπο-
σιν, ὅπῃ ἂν τύχωσι τῆς γῆς.
οὗ ὁ τάρταρος ἐκπίπτει εἰς το
καὶ ἄγριον, ὡς λέγεται, χρ
κύανος· ὃν δὴ ἐπονομάζουσι
λίμνην ποιεῖ ὁ ποταμὸς ἐμβά
ὢν ἐνταῦθα καὶ δεινὰς δυν
, δὺς κατὰ τῆς γῆς, περιελιτ
τῷ πυριφλεγέθοντι, καὶ ἀ
λίμνῃ ἐξ ἐναντίας· καὶ οὐδὲ τ
μίγνυται, ἀλλὰ καὶ οὗτος
λει εἰς τὸν τάρταρον, ἐναντ
ὄνομα δὲ τούτῳ ἐστίν, ὡς ο
κυτός. τούτων δὲ οὕτω πεφ
οἱ τετελευτηκότες εἰς τὸν τ
κομίζει, πρῶτον μὲν διεδι
ὁσίως βιώσαντες καὶ οἱ μή
μέσως βεβιωκέναι, πορευθέ
ἀναβάντες ἃ δὴ αὐτοῖς ὀχήματ
κνοῦνται εἰς τὴν λίμνην· καὶ
καθαιρόμενοι τῶν τε ἀδικημα
λύονται, εἴ τίς τι ἠδίκησε
φέρονται κατὰ τὴν ἀξίαν
ἀνιάτως ἔχειν διὰ τὰ μεγ
ἱεροσυλίας πολλὰς καὶ με

κους καὶ παρανόμους πολλοὺς ἐξεργασ
α ὅσα τοιαῦτα τυγχάνει ὄντα, τούτο
μοῖρα ῥίπτει εἰς τὸν τάρταρον, ὅθε
ουσιν. οἳ δ' ἂν ἰάσιμα μὲν μεγ
στηκέναι ἁμαρτήματα, οἷον πρὸς π
ιόν τι ὑπὸ σιγῆς πράξαντες, καὶ μ
ν ἄλλον βίον βιῶσιν ἢ ἀνδροφόνο
λῳ τρόπῳ γένωνται, τούτους δὲ
τὸν τάρταρον ἀνάγκη, ἐμπεσόντ
ιαυτὸν ἐκεῖ γενομένους ἐκβάλ
μὲν ἀνδροφόνους κατὰ τὸν κω
λοίας κατὰ τὸν πυριφλεγέθοντα
οι γένωνται κατὰ τὴν λίμνην τ
ενθα βοῶσί τε καὶ καλοῦσιν
, οἳ δὲ οὓς ὕβρισαν· καλέσα
δέονται ἐᾶσαι σφᾶς ἐκβῆναι
σθαι. καὶ ἐὰν μὲν πείσωσιν,
ουσι τῶν κακῶν· εἰ δὲ μή, φ
τάρταρον καὶ ἐκεῖθεν πάλιν
ταῦτα πάσχοντες οὐ πρότερον
σωσιν οὓς ἠδίκησαν. αὕτη γὰρ
ῶν αὐτοῖς ἐτάχθη. οἳ δὲ δὴ ἂν
ὸς τὸ ὁσίως βιῶναι, οὗτοι
όπων ἐν τῇ γῇ ἐλευθερούμενοι
, ὥσπερ δὲ σωτηρίαν, ἄνω δ
ν ἀφικνούμενοι καὶ ἐπὶ τῆς
ν δὲ αὐτῶν οἱ φιλοσοφίᾳ ἱκα
τε σωμάτων ζῶσι τοπαράπα
αὶ εἰς οἰκήσεις ἔτι τούτων
ς οὔτε ῥᾴδιον δηλῶσαι οὔτε
ρόντι. ἀλλὰ τούτων μὲν
, ὦ Σιμμία, πᾶν ποιεῖν, ὥ

...ν τῷ βίῳ μετασχεῖν. καλὸν γὰρ ...πὶς μεγάλη. τὸ μὲν οὖν ταῦτα ...ως ἔχειν, ὡς ἐγὼ διελήλυθα, οὐ ...ανδρί. ὅτι μέντοι ἤ ταῦτ' ἔστιν ...ὰ τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ τὰς οἰκή... τος ἡ ψυχὴ φαίνεται οὖσα, τοῦτο ...κεῖ καὶ ἄξιον κινδυνεῦσαι, οἰο... καλὸς γὰρ ὁ κίνδυνος, καὶ χρὴ τὰ ...δειν ἑαυτῷ.

...ν

...διαμονὴ καὶ ἀιδιότης ἐν τοῖς μά... ...ικῶν δογμάτων γνώριμόν ἐστι ...ον, ὅνγε πρὸς τὸν εἰπόντα "ἔδοξα ...δεῖν τεθνεῶτα τὸν πατέρα" φασὶν ... ἀλλ' εἶδες·" τῶν δὲ παραγγελ... ...υνδεῖν ὁσημέραι τὸ στρωματόδε... ...έαν οὖσαν τὴν τελευτήν, καὶ δεῖν ...ους ἡμᾶς τὸν καιρὸν περιμένειν ... τὸν δὲ ἀναιροῦντα δικαίως πρὸς ...οῦτον τὸν λόγον ἔχειν, ὃν ὁ γεννῶν ...όμενον. ἑκατέραν γὰρ εἶναι τῆς ψυ... ...ὴν μὲν εἰς σῶμα γένεσιν, τὴν δὲ ἀπὸ ... προσαγορευομένην.

...του

Ὁμήρῳ περὶ τῆς Κίρκης λεγόμενα τῶν περὶ ψυχὴν θεωρίαν. λέγεται

...μὲν ἔχον κεφαλὰς φωνήν τε τρίχας τε
...αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος ὡς τὸ πάρος περ.

...ῦθος αἴνιγμα τῶν περὶ ψυχῆς ὑπό τε ...γομένων καὶ Πλάτωνος, ὡς ἄφθαρτος ...ιν καὶ ἀίδιος οὔ τι μὴν ἀπαθὴς οὐδὲ

, ἐν ταῖς λεγομέναις φθοραῖς καὶ τε
ὴν ἴσχει καὶ μετακόσμησιν εἰς ἕτερα
καθ' ἡδονὴν διώκουσα τὸ πρόσφορον
τητι καὶ συνηθείᾳ βίου διαίτης· ἐν
είας ἑκάστῳ καὶ φιλοσοφίας ὄφελος
α τῶν καλῶν ἡ ψυχὴ καὶ δυσχερα
αὶ παρανόμους ἡδονὰς δύναται κ
αὐτῇ καὶ φυλάττειν, μὴ λάθῃ
στέρξασα σώματος οὐκ εὐφυοῦς
ἀρετὴν φύσιν ἄμουσον καὶ ἄλογ
ἢ θυμούμενον μᾶλλον ἢ τὸ φρ
ρέφοντος. αὐτῆς γὰρ τῆς μετα
καὶ φύσις ὑπὸ Ἐμπεδοκλέους
λογνῶτι περιστέλλουσα χιτῶνι
σα τὰς ψυχάς. Ὅμηρος δὲ τὴν
αὶ περιφορὰν παλιγγενεσίας
ἡλίου παῖδα τοῦ πᾶσαν φθ
αὖ πάλιν φθορᾷ συνάπτοντ
αίη δὲ νῆσος ἡ δεχομένη τὸν
ὶ χώρα τοῦ περιέχοντος, εἰς
αὶ ψυχαὶ πλανῶνται καὶ ξενα
καὶ οὐκ ἴσασιν ὅπῃ ζόφος
ος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖ
' ἡδονὰς τὴν συνήθη καὶ συ
ὰ σαρκὸς δίαιταν ἐμπίπτου
τῆς γενέσεως, μιγνύσης εἰς
ἀληθῶς ἀΐδια καὶ θνητὰ καὶ
ολύμπια καὶ γηγενῆ, θελγό
αῖς ἀγούσαις αὖθις ἐπὶ τὴ
μάλιστα πολλῆς μὲν εὐτυχ
ῆς δὲ σωφροσύνης, ὅπως μ

… καὶ συνενδοῦσαι μέρεσιν ἢ πά- …μονα καὶ θηριώδη βίον ἀμείψω- … καὶ νομιζομένη τῶν ἐν ᾅδου τρί- …ακται περὶ τὰ τῆς ψυχῆς σχιζο- …ικὸν καὶ θυμοειδὲς καὶ ἐπιθυμη- …ρχὴν ἐξ αὐτοῦ καὶ ῥοπὴν ἐπὶ τὸν …σι. καὶ οὐκ ἔτι ταῦτα μῦθος οὐδὲ …α καὶ φυσικὸς λόγος. ὧν μὲν γὰρ …γενέσει τὸ ἐπιθυμητικὸν ἐξανθοῦν …τεύει, τούτοις εἰς ὀνώδη σώματα καὶ ἀκαθάρτους ὑπὸ φιληδονίας φησὶ γενέσθαι τὴν μεταβολήν. …αις σκληραῖς καὶ φονικαῖς ὠμότη- …ορᾶς ἢ δυσμενείας ἐξηγριωμένον ἡ ψυχὴ τὸ θυμοειδὲς εἰς δευτέραν …πλήρης οὖσα προσφάτου πικρίας …ρριψεν ἑαυτὴν εἰς λύκου φύσιν ἢ …γανον ἀμυντικὸν τὸ σῶμα τῷ κρα- …πάθει καὶ περιαρμόσασα. διὸ δεῖ …θάνατον ὥσπερ ἐν τελετῇ καθαρεύ- …ειν πάθους φαύλου τὴν ψυχήν, καὶ …χαλεπὴν κοιμήσαντα, καὶ φθόνους …καὶ ὀργὰς ἀπωτάτω τιθέμενον τοῦ …κίνειν τοῦ σώματος. οὗτος ὁ χρυσόρ- …θῶς ὁ λόγος ἐντυγχάνων καὶ δεικνύων …ν ἢ παντάπασιν εἴργει καὶ ἀπέχει τοῦ …οῦσαν ἐν ἀνθρωπίνῳ βίῳ καὶ ἤθει δια- …τον χρόνον, ὡς ἀνυστόν ἐστι.

…ὐτοῦ

…ττόμενος ὅτι ταῖς τῶν εὐσεβῶς βεβιω- …μετὰ τὴν τελευτὴν οἰκεῖός ἐστι τόπος ὁ …ην, ὑπεδήλωσεν εἰπών

Π…

πᾶσιν … δεύτερ… δὲ τούτ… καὶ ὅπ… κρατήσ… καὶ ὁ μ… τὴν τοῦ… δαίμον… σιν ἐν… μενός … κατὰ τ… τοιαύτ… οὐ προ… περιόδ… καὶ ὕσ… ρος κ… σας … ἔξεω…

ἡγή…

...ες ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυ...
πεδίου εἰκότως προσειπὼν τὴν τῆς
...αν ὑφ' ἡλίου καταλαμπομένην "ὅτ...
...γαῖς" ὥς φησι Τιμόθεος, πέρατα
...νυκτός, ἣν σκιὰν τῆς γῆς εἶναι λέ...
...οί, πολλάκις ἐπιψαύουσαν τῆς σε...
...γῆς πέρας ἐχούσης, οὐ τῇ σκιᾷ
...νεῖται.

...ωνος ἐκ τοῦ Τιμαίου [p. 42]
...ὲν οὖν αἴσθησιν ἀναγκαῖον εἶ...
...ων παθημάτων σύμφυτον γίγ...
...ονῇ καὶ λύπῃ μεμιγμένον ἔρωτ...
...ον τε καὶ θυμὸν ὅσα τε ἑπόμεν...
...τίως πέφυκε διεστηκότα. ὧ...
...κῃ βιώσοιντο, κρατηθέντες δ...
...ν προσήκοντα χρόνον βιοὺς π...
...ου πορευθεὶς οἴκησιν ἄστρου
...σφαλεὶς δὲ τούτων εἰς γυναι...
...τέρα γενέσει μεταβαλοῖ·
...ούτοις ἔτι κακίας τρόπον ὃν μ...
...ητα τῆς τοῦ τρόπου γενέσεως
...ταβαλοῖ θήρειον φύσιν, ἀλλ...
...ων λήξοι, πρὶν τῇ ταὐτοῦ κ...
...ὑτῷ ξυνεπισπώμενος τὸν πολ...
...σφύεντα ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος
...ορυβώδη καὶ ἄλογον ὄντα, λόγ...
...πρώτης καὶ ἀρίστης ἀφίκο...

...νος ἐκ τοῦ Γοργίου [p. ...
...φησί, μάλα καλοῦ λόγου,
...ὸς ἐγῷμαι, ἐγὼ δὲ λόγον.

LIB. I

γὰρ ὄντα σοι λέξω ἃ μέλλω λέγειν. ὥσπερ γὰρ Ὅμηρος λέγει, διενείμαντο τὴν ἀρχὴν ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ὁ Πλούτων, (1143) ἐπειδὴ παρὰ τοῦ πατρὸς παρέλαβον. ἦν οὖν νόμος ὅδε περὶ ἀνθρώπων ἐπὶ Κρόνου, καὶ ἀεὶ καὶ νῦν ἔτι ἔστιν ἐν θεοῖς, τῶν ἀνθρώπων τὸν μὲν δικαίως τὸν βίον διελθόντα καὶ ὁσίως, ἐπειδὰν τελευτήσῃ, ὡς μακάρων νήσους ἀπιόντα οἰκεῖν ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ ἐκτὸς κακῶν, τὸν δὲ ἀδίκως καὶ ἀθέως εἰς τὸ τίσεώς τε καὶ δίκης δεσμωτήριον ὃ δὴ τάρταρον καλοῦσιν ἰέναι. τούτων δὲ δικασταὶ ἐπὶ Κρόνου καὶ ἔτι νεωστὶ τοῦ Διὸς τὴν ἀρχὴν ἔχοντος, ζῶντες ἦσαν ζώντων, ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ δικάζοντες ᾗ μέλλοιεν τελευτᾶν. κακῶς οὖν αἱ δίκαι ἐκρίνοντο. ὅ τε οὖν Πλούτων καὶ οἱ ἐπιμεληταὶ οἱ ἐκ μακάρων νήσων ἰόντες ἔλεγον πρὸς τὸν Δία, ὅτι φοιτῷέν σφισιν ἄνθρωποι ἑκατέρωσε ἀνάξιοι. εἶπεν οὖν ὁ Ζεύς, ἀλλ' ἐγώ, ἔφη, παύσω τοῦτο γιγνόμενον. νῦν μὲν γὰρ κακῶς αἱ δίκαι δικάζονται· ἀμπεχόμενοι γάρ, ἔφη, οἱ κρινόμενοι κρίνονται. πολλοὶ οὖν, ἦ δ' ὅς, ψυχὰς πονηρὰς ἔχοντες ἠμφιεσμένοι εἰσὶ σώματά τε καλὰ καὶ γένη καὶ πλούτους, καὶ ἐπειδὰν ἡ κρίσις ᾖ, ἔρχονται αὐτοῖς πολλοὶ μάρτυρες, μαρτυρήσοντες ὡς δικαίως βεβιώκασιν. οἱ οὖν δικασταὶ ὑπό τε τούτων ἐκπλήττονται καὶ ἅμα καὶ αὐτοὶ ἀμπεχόμενοι δικάζουσι, πρὸς τῆς ψυχῆς τῆς αὑτῶν ὀφθαλμοὺς καὶ ὦτα καὶ ὅλον τὸ σῶμα προκεκαλυμμένοι. ταῦτα δὲ αὐτοῖς πάντα ἐπίπροσθεν γίγνεται, καὶ τὰ αὐτῶν ἀμφιέσματα καὶ τὰ τῶν κρινομένων. πρῶτον μὲν οὖν, ἔφη, παυστέον ἐστὶ προειδότας αὐτοὺς τὸν θάνατον· νῦν γὰρ προΐσασι. τοῦτο μὲν δὴ καὶ εἴρηται τῷ Προμηθεῖ, ὅπως ἂν παύσῃ αὐτῶν. ἔπειτα γυμνοὺς κριτέον ἁπάντων τούτων· τεθνεῶτας γὰρ δεῖ κρίνεσθαι. καὶ τὸν κριτὴν δεῖ

τος εἰπεῖν ὅτι δέοι αὐτὸν ἄγγε-
θαι τῶν ἐκεῖ, καὶ διακελεύοιντό
σθαι πάντα τὰ ἐν τῷ τόπῳ. ὁρᾶν
ἑκάτερον τὸ χάσμα τοῦ οὐρανοῦ τε
ς τὰς ψυχάς, ἐπειδὴ αὐταῖς δικα-
ἑτέρῳ ἐκ μὲν τοῦ ἀνιέναι ἐκ τῆς
τε καὶ κόνεως, ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καθαράς· καὶ τὰς
ὥσπερ ἐκ πολλῆς πορείας φαίνεσθαι
εἰς τὸν λειμῶνα ἀπιούσας οἷον ἐ
κηνοῦσαι, καὶ ἀσπάζεσθαί τε ἀλλ
οι καὶ πυνθάνεσθαι τάς τε ἐκ τοῦ
ρὰ τῶν ἑτέρων τὰ ἐκεῖ, τὰς ἐκ τοῦ
κείναις. διηγεῖσθαι δὲ ἀλλήλαις
τε καὶ κλαούσας, ἀναμιμνησκ
πάθοιεν καὶ ἴδοιεν ἐν τῇ ὑπὸ γ
ἡν πορείαν χιλιέτιν), τὰς δ' αὖ
είας διηγεῖσθαι καὶ θέας ἀμ
μὲν οὖν πολλά, ὦ Γλαύκων
ασθαι· τὸ δ' οὖν κεφάλαιον
ποτέ τινα ἠδίκησαν καὶ ὅσου
δίκην δεδωκέναι ἐν μέρει,
τοῦτο δ' εἶναι κατὰ ἑκατ
βίου ὄντος τοσούτου ἀνθρ
ὸ ἔκτισμα τοῦ ἀδικήματος ἐ
πολλοῖς θανάτων ἦσαν αἴτ
στρατόπεδα καὶ εἰς δουλε
ἄλλης κακουχίας μεταί
λασίας ἀλγηδόνας κομίσαιντο
γεσίας εὐεργετηκότες καὶ
ς εἶεν, κατὰ ταὐτὰ τὴν ἀξίαν
γενομένων καὶ ὀλίγον χρόνο

ἑκάστοις ἑπτὰ ἡμέραι γένοιντο, ἀναστάντας ἐντεῦθεν δεῖν τῇ ὀγδόῃ πορεύεσθαι καὶ ἀφικνεῖσθαι τεταρταίους. ὅθεν καθορᾶν ἄνωθεν διὰ παντὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς τεταμένον φῶς εὐθὺ οἷον κίονα μάλιστα τῇ ἴριδι προσφερές, λαμπρότερον δὲ καὶ καθαρώτερον. εἰς ὃ ἀφικέσθαι προελθόντας ἡμερησίαν ὁδόν, καὶ ἰδεῖν αὐτόθι κατὰ μέσον τὸ φῶς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὰ ἄκρα αὐτοῦ τῶν δεσμῶν τεταμένα.

65 (143) [Ἰαμβλίχου περὶ ψυχῆς]

Πλωτῖνος δὲ καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν πλατωνικῶν ἀπόθεσιν τῶν παθῶν καὶ τῶν μορφωτικῶν διαγνώσεων δόξης τε πάσης ὑπεροψίαν τε καὶ τῶν ἐνύλων διανοήσεων ἀπόστασιν πλήρωσίν τε ἀπὸ νοῦ καὶ τοῦ ὄντος ἀφομοίωσίν τε τοῦ κατανοουμένου πρὸς τὸ κα-
[1058] τανοοῦν τὴν τελεωτάτην κάθαρσιν ὑπολαμβάνουσιν. ἔνιοι δὲ καὶ τούτων πολλάκις ἀποφαίνονται περὶ τὴν ἄλογον ψυχὴν καὶ τὸν δοξαστικὸν λόγον ἐφίεσθαι τὴν κάθαρσιν, τὸν δὲ λόγον αὐτὸν τὸν οὐσιώδη καὶ τὸν νοῦν τῆς ψυχῆς ἀεὶ ὑπερέχειν τοῦ κόσμου καὶ συνῆφθαι τοῖς νοητοῖς αὐτὸν καὶ οὐδέποτε δεῖσθαι τελειώσεως καὶ ἀπολύσεως τῶν περιττῶν. ἀλλὰ δὴ τὸ μετὰ τοῦτο διελώμεθα, ὑπὸ τίνων ἕκαστα τούτων ἐπιτελεῖται, τὸ τῆς κρίσεως λέγω, τὸ τῆς δίκης ἔργον, τὸ τῆς καθάρσεως. ὡς μὲν δὴ οἱ πλεῖστοι πυθαγόρειοι καὶ πλατωνικοὶ λέγουσιν, ὑπ' αὐτῶν τῶν μεριστῶν ψυχῶν· ὡς δὲ οἱ ἀκριβέστεροι ἐν αὐτοῖς, ὑπὸ τῶν καθολικωτέρων καὶ τελειοτέρων ψυχῶν καὶ τῆς μιᾶς καὶ ὅλης ψυχῆς καὶ τῆς τάξεως τοῦ παντὸς καὶ τοῦ νοῦ τοῦ βασιλεύοντος καὶ τῆς ὅλης διακοσμήσεως· ὡς δὲ
[1060] οἱ ἀρχαιότεροι διατείνονται, ὑπὸ τῶν ἐμφανῶν θεῶν καὶ μάλιστα δὴ πάντων ἡλίου, τῶν τε δημιουργικῶν αἰτιῶν τῶν ἀφανῶν τῶν τε κρειττόνων γενῶν πάν-

ἔφεσιν καὶ τὰ τοιαῦτα σμικρὰ τέλη προΐστανται αὐτῆς, ὡς τὰ προέχοντα τῶν ὅλων. ἐν οἷς εἰσὶν οἱ πολλοὶ πλατωνικοὶ καὶ πυθαγόρειοι, ἄλλοι κατ' ἄλλας αἱρέσεις διεστηκότες.

ἔτι δὲ τὰ πέρατα τῶν τριῶν τούτων διελώμεθα, μέχρι πόσου δή τινος ἀποτελευτᾷ αὐτῶν ἕκαστον. κρίνονται μὲν δὴ μέχρι τοῦδε αἱ ψυχαὶ μέχρι ὅσου συντάττονται εἰς τὴν γένεσιν καὶ τοῦ παντὸς οὐκ ἀφίστανται καὶ συμμίγνυνταί πως πρὸς τὰ διαφέροντα. αἱ δὲ ἀφέμεναι ἀπόλυτοι καὶ ἀμιγεῖς καὶ ἀδέσποτοι παντελῶς καὶ αὐταὶ ἑαυτῶν οὖσαι καὶ πεπληρωμέναι τῶν θεῶν ὁμοῦ καὶ τῆς κρίσεως παντάπασιν ἀπελύθησαν. οὐ μὴν ἔτι γε τοῖς ἀρχαιοτέροις περὶ τοῦδε συμφωνοῦσιν οἱ πλατωνικοὶ καὶ πυθαγόρειοι, πάσας δὲ αὐτὰς ὑπάγουσιν ὑπὸ τὴν κρίσιν. ὡσαύτως δὴ οὖν καὶ περὶ τῆς δίκης οἱ μὲν παλαιότεροι τὰς ἀχράντους ψυχὰς καὶ τὰς ὁμονοητικῶς συναφθείσας τοῖς θεοῖς ἐντεῦθεν ἤδη τοῖς θεοῖς ἐντιθέασι, καὶ ἐκβαινούσας τῶν σωμάτων ἄνευ τῆς δίκης ἀνάγουσιν εἰς τοὺς θεούς· οἱ δὲ πλατωνικοὶ πάσας μετὰ τὴν δίκην εἰς τὴν οὐσίαν ἀπὸ τῆς γενέσεως ἀπολύουσι. γένοιτο δ' ἂν καὶ περὶ τῆς καθάρσεως ἡ αὐτὴ ἀμφισβήτησις. οἱ γὰρ αὐτοὶ μὲν ἄνδρες καὶ ταύτης ὑπερέχειν φασὶ τὰς ψυχὰς ὅσαι θεοῖς συνάπτονται. οἱ δ' ἄλλοι πάλιν οἱ μὲν περιόδους τῆς ψυχῆς περικοσμίους καθάρσεως εἶναι διατάττονται, ὥσπερ τινὲς πλατωνικοί, οἱ δὲ καὶ τούτων αὐτὴν ὑπερέχουσαν προτάττουσιν, ὥσπερ δὴ λέγει Πλωτῖνος.

Ἐν ταὐτῷ

Περὶ τῆς ἐπικαρπίας τῶν ψυχῶν, ἣν κομίζονται ἐπειδὰν ἐξέλθωσι τοῦ σώματος εἰς ἀγγέλους ἰσαῦθις δὲ καὶ ἀγγελικὰς ψυχὰς [ἔλθωσι], τὸ ὅλον δὴ τοῦτο οἱ

θεῖσαι δὲ τῆς γενέσεως κατὰ μὲν τοὺς
διοικοῦσι τοῖς θεοῖς τὰ ὅλα, κατὰ δὲ τοὺς
οὺς θεωροῦσιν αὐτῶν τὴν τάξιν, καὶ
ούτως κατ' ἐκείνους μὲν συνδημιουργοῦσ
ὰ δὲ τούτους συμπεριπολοῦσιν.

Ἑρμοῦ. Λόγος Ἴσιδος πρὸς Ὧρ

trit. p. 34 b]

Θαυμαστῶς, εἶπεν Ὧρος, ἕκαστά μοι δι
α δυναμένη τεκοῦσα Ἶσι ὑπὲρ τῆς θαυμασ
ιίας τοῦ θεοῦ, καὶ θαυμάζων διατελῶ·
ἀπήγγειλας ποῖ τῶν σωμάτων ἀπολυθεῖ
ιν αἱ ψυχαί; βούλομαι οὖν καὶ τῆς θεωρ
ύστης γενόμενος εὐχαριστῆσαί σοι μόνη
ρ. καὶ εἶπεν Ἶσις· πρόσεχε παῖ, ἀναγκ
ξ ἤτησις αὕτη. τὸ συνεστὸς καὶ μὴ ἀφαν
ν ἔχει. ἀλλ' ὧδε γὰρ ἐρεῖ λόγος ἐμός.
υμαστὲ καὶ μεγάλου πατρὸς Ὀσίρεως
ἀκριβῶς καὶ ὁρμηδὸν τῶν σωμάτων πρ
ἰς ἀέρα ἀναλύονταί τε καὶ διασκεδάννυν
ἄλλου ἀπείρου πνεύματος, ὥστε οὐκ ἔτ
πάλιν τὰς αὐτὰς οὔσας εἰς σώματα παλι
ἀλλὰ μηδὲ εἰς ἐκεῖνον ἔτι τὸν χῶρον ὅθε
ὕτερον ἀναστρέφειν· καθάπερ οὐδὲ τὸ λ
ἐκ τῶν κάτω ἀγγείων ὕδωρ εἰς τοὺς
ς ὅθεν ἐλήφθη ἐπιχεῖν ἐστὶ δυνατόν, ἀ
παραυτίκα λαμβανόμενον τὴν ἰδίαν λ
πλὴν ἀναμίγνυται τῷ παντὶ τοῦ ὕδ
ἀλλ' οὐκ ἔχει οὕτως ὦ μεγαλόφρων Ὧ
δὲ ὥσπερ τις ἀθανάτου φύσεως καὐτὴ
καὶ ὡδευκυῖα διὰ τοῦ πεδίου τῆς ἀ
ύσομαί σοι τῶν ὄντων τὸ καθ' ἕκαστον
ασα πρῶτον, ὡς δὴ τὸ ὕδωρ σῶμά ἐσ

κατ' ἴχνος ἀνθρώπων, οἱ λαγωοὶ δ' εἰς δρυμοὺς καὶ βόες εἰς αὐλιστήρια καὶ πεδία καὶ εἰς ποίμνια; οἱ δὲ ὄφεις εἰς τὰ μύχια τῆς γῆς; αἱ φῶκαι δὲ καὶ χελῶναι μετὰ τῶν ὁμοίων εἰς βάθη καὶ νάματα ὡς μὴ πεδιάδος γῆς στεροῖντο μηδὲ τοῦ συγγενοῦς ἀπολειφθεῖεν ὕδατος, ἑκάστου εἰς τὴν οἰκείαν χώραν ὑπὸ τοῦ ἔνδον κριτηρίου ἀνατρεπομένου; οὕτως ἑκά-

[1076] στη ψυχὴ καὶ ἀνθρωπευομένη καὶ ἄλλως ἐπιγεΐζουσα οἶδεν ὅποι πορευτέον ἐστὶν αὐτῇ, πλὴν εἰ μή τις τῶν τυφωνικῶν ὦ τέκνον παρελθὼν λέγοι ὅτι δυνατὸν ταῦρον μὲν ἐν βυθῷ ἐν δ' ἀέρι χελώνην διαζῆν. εἰ δὴ τοῦτο πάσχουσι σαρξὶ καὶ αἵματι βεβαπτισμέναι, ὡς μηδὲν παρὰ τάξιν πράσσειν κἂν κολάζωνται (κόλασις γὰρ αὐταῖς ἡ ἐνσωμάτωσις), πόσον πλέον βαπτισμοῦ καὶ κολάσεως . . . καὶ ἐλευθερίας ἰδίας μετασχοῦσαι; ἔχει δὲ ἡ διάταξις ἡ ἱερωτάτη οὕτως. ἤδη ποτὲ ἄνω μεγαλοφυέστατε παῖ βλέπε ψυχῶν διατάξεις· τὸ ἀπ' οὐρανοῦ κορυφῆς μέχρι σελήνης θεοῖς καὶ ἄστροις καὶ τῇ ἄλλῃ προνοίᾳ σχολάζει, τὸ δὲ ἀπὸ σελήνης ὦ τέκνον ἐφ' ἡμᾶς ψυχῶν ἐστιν οἰκητήριον. ἔχει μέντοι ἐν ἑαυτῷ ὁδὸν ὁ τοσοῦτος ἀήρ, ὃν ἄνεμον καλεῖν ἔθος ἐστὶν ἡμῖν, ἴδιον μέγεθος ἐν ᾧ κινεῖται πρὸς ἀνάψυξιν τῶν ἐπιγείων, ὃ δὴ καὶ ὕστερον ἐρῶ· κατ' οὐδένα μέντοι τρόπον πρὸς ἑαυτὸν κινούμενος ἐμπόδιον γίνεται ψυχαῖς· κινουμένου γὰρ τούτου ἐξὸν ψυχαῖς ἀνάσσειν καὶ κατάσσειν, ὡς ἂν τύχῃ, ἀδιακω-

[1078] λύτως. ῥέουσι γὰρ δι' αὐτοῦ ἀμιγῶς καὶ ἀκολλητὶ ὡς δι' ἐλαίου ὕδωρ. τὸ δὲ διάστημα τοῦτο ὦ τέκνον Ὧρος μοιρῶν μέν ἐστι γενικῶν τεσσάρων, εἰδικῶν δὲ χωρῶν ἑξήκοντα. ὧν ἡ μὲν ἀπὸ γῆς ἄνω χωρῶν ἐστι τεσσάρων, ὡς τὴν γῆν κατά τινας λόφους καὶ ἀκρωρείας ἀνατεῖναι καὶ φθάνειν ἄχρι τοσούτου· ὑπὲρ γὰρ ταύ-

ὑπὸ τῶν προγόνων καλοῦνται ὑφ' ὧν μὲν ζῶναι ὑφ' ὧν δὲ στερεώματα ὑπὸ δὲ ἑτέρων πτυχαί. ἐν δὲ ταύταις φοιτῶσιν αἵ τε ἀπολελυμέναι τῶν σωμάτων ψυχαὶ καὶ αἵ τε μηδέπω ἐνσωματισθεῖσαι. ἑκάστη δὲ τούτων ὦ τέκνον κατὰ τὴν ἀξίαν καὶ χώραν ἔχει, ὥστε τὰς μὲν θείας καὶ βασιλικὰς ἐν τῇ ὑπεράνω πάντων κατοικεῖν, τὰς δὲ ἐλαχίστας κατὰ τιμὴν καὶ τὰς ἄλλας ὅσαι εἰσὶ χαμαιπετεῖς ἐν τῇ ὑποκάτω πάντων, τὰς δὲ μέσας ἐν τῇ μέσῃ. αἱ μὲν οὖν εἰς τὸ ἄρχειν καταπεμπόμεναι ὦ τέκνον Ὧρε ἐκ τῶν ὑπεράνω ζωνῶν καταπέμπονται, αἳ καὶ λυθεῖσαι εἰς τὰς αὐτὰς ἢ καὶ ἔτι [1084] ὑπεράνω ἀνέρχονται, πλὴν εἰ μή τινές τι εἶεν [παρὰ] τὴν ἀξίαν τῆς ἑαυτῶν φύσεως καὶ τὴν τοῦ θείου νόμου παραγγελίαν πεπραχυῖαι, ὥσπερ ἡ ἄνω πρόνοια πρὸς μέτρον τῶν ἁμαρτημάτων εἰς τὰς ὑποκάτω χώρας ἐξορίζει, ὥσπερ καὶ τὰς ὑποδεεστέρας δυνάμει τε καὶ ἀξίᾳ. ἐκ γὰρ κατωτέρων ἐπὶ μείζονας καὶ ὑψηλοτέρας ἀνάγει. εἰσὶ γὰρ ἄνωθεν οἱ δορυφόροι δύο ὄντες τῆς καθόλου προνοίας, ὧν ὁ μέν ἐστι ψυχοταμίας ψυχῶν ὁ δὲ ψυχοπομπός· καὶ ὁ μὲν ψυχοταμίας . . . , ὁ δὲ ψυχοπομπὸς ἀποστολεύς τε καὶ διατάκτης τῶν ἐνσεσωματωμένων ψυχῶν. καὶ ὁ μὲν τηρεῖ ὁ δὲ προΐησι κατὰ γνώμην τοῦ θεοῦ. τῷ οὖν λόγῳ τούτῳ ὦ παῖ καὶ τῇ ἄνω τῶν πραγμάτων ἐξαλλαγῇ καὶ ἐπὶ γῆς ἐστιν . . . . ἡ φύσις πλάστρια γὰρ οὖσα καὶ σκηνοποιὸς . . . . ἀγγείῳ εἰσβάλλονται αἱ ψυχαί. παρεστᾶσι [1086] δὲ δύο ἐνέργειαι αὐτῇ μνήμη καὶ ἐμπειρία· καὶ ἡ μὲν μνήμη ἔργον ἔχει τοῦτο, ὅπως ἡ φύσις τηρῇ καὶ περικρατῇ τοῦ τε ἑκάστου τύπου ἐξ ἀρχῆς καταβεβλημένου καὶ τοῦ φυράματος τοῦ ἄνω γίγνεται· ἡ δὲ ἐμπειρία, ὅπως πρὸς ἀνάλογον ἑκάστης τῶν καταβαινουσῶν ψυχῶν εἰς τὸ σωματισθῆναι καὶ τὸ πλάσμα ἐνεργὲς γέ-

τὸ κριτικὸν ὑπερβῆναι, τετράπουν δὲ τὴν ἀνάγκην παραλλάξαι, ἑρπετὰ δὲ τὸ δόλιον ἀπολέσαι, καὶ νηκτὸν τῆς δειλίας καταφρονῆσαι, καὶ πτηνὸν τῆς ἀπανθρωπίας ἐκπεσεῖν. καὶ τὰ μὲν περὶ τῆς διαθέσεως τῶν ἄνω καὶ τῆς καταβάσεως αὐτῶν καὶ τῆς σωματουργίας τοσαῦτα. συμβαίνει δὲ ὦ τέκνον ἐν ἑκάστῳ εἴδει εὑρίσκεσθαι καὶ γένει τῶν προκειμένων βασιλικάς τινας ψυχάς, καταβαίνειν δὲ καὶ ἄλλας ἀλλοίους, [1090] τὰς μὲν διαπύρους τὰς δὲ ψυχράς, τὰς δὲ ὑπερηφάνους τὰς δὲ πραείας, τὰς δὲ βαναύσους . . ., τὰς δὲ ἐμπείρους τὰς δὲ ἀπείρους, τὰς δὲ ἀργὰς τὰς δὲ ἐνεργεῖς, τὰς δὲ ἄλλο τι ἄλλας οὔσας. συμβαίνει δὲ τοῦτο παρὰ τὴν τῶν τόπων θέσιν, ὅθεν εἰς τὸ ἐνσωματισθῆναι καθάλλονται αἱ ψυχαί. αἳ μὲν γὰρ ἀπὸ βασιλικοῦ διαζώματος καταπηδῶσι τῆς ὁμοιοπαθοῦς βασιλεύουσι τύχης, πολλαὶ γάρ εἰσι βασιλεῖαι· αἳ μὲν γάρ εἰσι ψυχῶν αἳ δὲ σωμάτων αἳ δὲ τέχνης αἳ δὲ ἐπιστήμης, αἳ δὲ αὐτῶν.

πῶς, πάλιν εἶπεν Ὧρος, καὶ ἑαυτῶν;

οἷον ὦ τέκνον Ὧρε ἀπογεγονότων ἤδη ψυχῶν μὲν Ὄσιρις ὁ πατήρ σου, σωμάτων δὲ ὁ ἑκάστου ἔθνους ἡγεμών, βουλῆς δὲ ὁ πατὴρ πάντων καὶ καθηγητὴς ὁ τρισμέγιστος Ἑρμῆς, ἰατρικῆς δὲ ὁ Ἀσκληπιὸς ὁ [1092] Ἡφαίστου, ἰσχύος δὲ καὶ ῥώμης πάλιν Ὄσιρις, μεθ᾽ ὃν ὦ τέκνον αὐτὸς σύ, φιλοσοφίας δὲ Ἀρνεβεσχῆνις, ποιητικῆς δὲ πάλιν ὁ Ἀσκληπιὸς ὁ Ἰμούθης. καθόλου γὰρ ὦ τέκνον εὑρήσεις, ἐὰν ἐξετάσῃς, πολλοὺς καὶ πολλῶν ἄρχοντας καὶ πολλοὺς πολλῶν βασιλεύοντας. ἀλλ᾽ ὁ μὲν πάντων κρατῶν, τέκνον, ἐκ τῆς ὑπεράνω χώρας ἐστίν, ὁ δὲ τῶν κατὰ μέρος ἐκείνην ἔσχε τιμὴν ἀφ᾽ οὗ τόπου ἐστίν. βασιλικωτέραν [μὲν οἱ ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ] διαζώματος τετευχότες· [οἱ δὲ

ν, τὸ δὲ σῶμα ὀξὺ καὶ εὐκίνητον. εἰ δὲ πλε
ἐν ὁ ἀήρ, τὸ τηνικαῦτα καὶ κοῦφον καὶ πηδητ
ἀνέδραστον γίνεται τὸ ζῷον καὶ ψυχῇ καὶ σώμ
ὲ τὸ ὕδωρ πλεονάσειε, τὸ τηνικαῦτα καὶ τὸ
μὲν ψυχῇ γίγνεται εὔχρουν τε καὶ εὐφυὲς καὶ
ίχυτον ἱκανῶς τε τοῖς ἄλλοις ἐπιπεσεῖν καὶ
ῆναι δυνάμενον, διὰ τὸ πρὸς τὰ ἄλλα ἑνωτ
κοινωνικὸν τοῦ ὕδατος· ἐφιζάνει γὰρ πᾶσι,
μὲν ὂν εἰς ἑαυτὸ ἀναλύει καὶ περιλαμβάνει,
1096 δὲ ὑπάρχον καὶ καταδῦσαν ἐκεῖνο γίγνετα
(49) τὰ μέντοι σώματα ὑπὸ πλαδαρότητος καὶ
τος εἰς περίσφιγξιν οὐκ ἄγεται, ἀλλὰ μικρᾷ
ἀφορμῇ λύεται καὶ τοῦ ἰδίου συνδέσμου
ἐκπίπτει. εἰ δὲ τὸ γεῶδες πλεονάσειε, τὸ
α ἀμβλεῖα μὲν τοῦ ζῴου ἡ ψυχὴ γίνεται,
τὴν σωματικὴν ἀραιότητα εὔλυτον, οὐδὲ
οὐ πηδήσεται, πεπαχυμμένων τῶν αἰσθ
λῶν, ἀλλ' ἔνδον μένει παρ' ἑαυτῇ ὑπὸ βά
κνότητος πεδηθεῖσα, τὸ δὲ σῶμα στερεὸν
γὸν καὶ βαρὺ καὶ μετὰ βίας ὑπὸ τῆς προσ
νούμενον. εἰ δὲ σύμμετρος γένοιτο ἡ πάν
ις, τότε τὸ ζῷον θερμὸν εἰς πρᾶξιν, κοῦφο
σιν, εὔκρατον δὲ εἰς ἁφήν, γενναῖον δὲ
κατασκευάζεται. ὅσα οὖν τῷδε τῷ λόγῳ κα
πλείονος πυρὸς καὶ πνεύματος, ταῦτα ἀπ
καὶ ἄνω παρ' ἐκείνοις πολιτεύεται τοῖς
ὧν καὶ ἐγένετο· ὅσα δὲ πλείονος μὲν π
δὲ πνεύματος ὕδατος δὲ καὶ γῆς ἴσης, τ
ίσταται, καὶ τῷ ζῴῳ τὸ περισσὸν τοῦ θε
εσιν ἐτράπη· ὁ γὰρ ἐν ἡμῖν νοῦς θερμ
ιν, ὃ καίειν μὲν οὐκ οἶδε διαδύνειν δὲ
πίσταται· ὅσα δὲ πλείονος μὲν ὕδατος π

[1098]

σύσκηνά ἐστι τῆς ψυχῆς, τότε ἐν ἀλληγορίαις καὶ [illegible]σεσι γίγνεται τὸ ζῶον. [illegible]ται γὰρ τὰ στοι- [illegible] δι' ὧν διαφθείρεται τὰ σώματα. αὐτὸ μὲν γὰρ [illegible]ῶδές ἐστιν ἡ τοῦ σώματος πῆξις, τὸ δὲ ὑγρὸν [illegible]ύτῳ ἐστὶν εἰς συμπαγίαν περίχυσις, τὸ δὲ ἀερῶ-[illegible] τὸ ἐν ἡμῖν κινητικόν, καὶ τούτων πάντων διε-[illegible]ὸν τὸ πῦρ. ὥσπερ οὖν ὁ ἐκ τῆς πρώτης συνό-[illegible] κράσεως τῶν στοιχείων γιγνόμενος ἀτμὸς καὶ [illegible]ξαψις καὶ ἀναθυμίασις, ὁποῖος ἂν ᾖ, παρα-[illegible] τῇ ψυχῇ ἄγει αὐτὴν εἰς ἑαυτόν, ὡς ἂν ἔχῃ φύ-[illegible] εἴτε σπουδαῖος εἴτε μή. τῇ γὰρ ἐξ ἀρχῆς πρὸς [illegible] οἰκειότητι καὶ συντροφίᾳ ἐπιμένουσα ἡ ψυχὴ [illegible] διατηρεῖ. ὅταν δὲ ἐπιπροσγένηται ἤτοι τῷ [illegible]κράματι ἢ καὶ μέρεσιν ἢ μέρει αὐτοῦ ἔξωθέν [illegible] μοῖρα τοῦ προκαταβεβλημένου, τότε καὶ ὁ μεταλλοιούμενος ἀτμὸς μεταλλοιοῖ ἤτοι τὴν [illegible] διάθεσιν ἢ τὴν τοῦ σώματος. τὸ γὰρ πῦρ [illegible]εῦμα ἀνωφερῆ ὄντα ἐπὶ τὴν ψυχήν, ὁμοιό-[illegible] τοῖς ὑπάρχουσαν, ἀνατρέχει· τὸ δὲ ὑγρὸν [illegible]ῶδες κατωφερῆ ὄντα, τῷ σώματι ὁμοιέδρῳ [illegible]ένει.

Κεφ. μβ'.

ΠΕΡΙ ΑΙΣΘΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΙΣΘΗΤΩΝ.

[illegible]ν τὴν αἴσθησιν ἀποφαίνεται ψυχῆς καὶ [illegible]ωνίαν πρὸς τὰ ἐκτός. ἡ μὲν γὰρ δύνα-[illegible] δὲ ὄργανον σώματος, ἄμφω δὲ διὰ φαν-[illegible]ηπτικὰ τῶν ἔξωθεν. λέγει δὲ ἐν τῷ Φι-[illegible]ὸ δὲ ἐν ἑνὶ πάθει τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα

Ἑπώμεθα τῷ ἄρτι λόγ
ν τιθέντες· καὶ ἡμῖν οὔτε
ιοῦν ἄλλο χρῶμα ἐκ τῆς
ὸς τὴν προσήκουσαν φο
καὶ ὃ δὴ ἕκαστον εἶνα
βάλλον οὔτε τὸ προσβαλ
τι ἑκάστῳ ἴδιον γεγονός
οἷόν σοι φαίνεται ἕκαστον
καὶ ὅτῳ ἂν ζῴῳ; Μὰ
θρώπῳ ἆρ' ὅμοιον καὶ
τούτοις ἰσχυρῶς, ἢ πολὺ μα
διὰ τὸ μηδέποτε ὁμοίως
το μᾶλλον δοκεῖ μοι ἢ ἐ
ρεμετρούμεθα ἢ ᾧ ἐφαπτ
μὸν ἦν, οὐκ ἄν ποτε ἄλλῳ
νει, αὐτό γε μηδὲν μεταβ
ρούμενον ἢ τὸ ἐφαπτόμεν
ἂν αὖ ἄλλου προσελθόν
ν παθὸν ἂν ἄλλο ἐγένετο.

p. 157]

ολίπωμεν ὅσον ἐλλεῖπον αὐτοῦ.
ν τε πέρι καὶ νόσων τε τῶν ἄλ-
τε παρακούειν ἢ παρορᾶν ἢ ἄλλο
λέγεται. οἶσθα γάρ που ὅτι ἐν
υμένως ἐλέγχεσθαι δοκεῖ ὃν ἄρτι
παντὸς μᾶλλον ἂν ἡμῖν ψευδεῖς
γιγνομένας, καὶ πολλοῦ δὴ τὰ
ταῦτα καὶ εἶναι, ἀλλὰ πᾶν τοὐ-
ίνεται εἶναι. Ἀληθέστατα ταῦτα
Τίς δὴ οὖν, ὦ παῖ, λείπεται λό-
ιν ἐπιστήμην τιθεμένῳ καὶ τὰ
ῦτα εἶναι ἃ φαίνεται;

Κεφ. μγ'.

…ΑΙ ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΟΙΑΣ ΟΥΣΙΑΣ … ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ἙΚΑΣΤΗ.

…ης ἕκτην μὲν οὐ λέγει, κοινὴν δὲ …υνθέτων εἰδῶν κριτικήν, εἰς ἣν πᾶσαι …ι ἁπλαῖ τὰς ἰδίας ἑκάστη φαντασίας …κὸν ἀφ' ἑτέρου πρὸς ἕτερον, οἱονεὶ …νήσεως [σώματος, μεθορίῳ τοῦ λογι- …νου, μνήμης καὶ νοῦ μετέχουσα, δια- … τὰ ἄλογα τῶν ζῴων, καθ' ὁπόσην …ίαν ἔχει. κοινὰ δ' ἐστὶ ὄψεως μὲν …, ὄψεως καὶ ἀκοῆς διάστημα, πασῶν …έγεθος καὶ ἀριθμός.]

…ικόν, ὃ δὴ κοινῶς ἁπάντων τῶν ζῴων … γὰρ διαφέρειν τὸ ζῷον τοῦ φυτοῦ …κέναι. τοῦτο γὰρ τὸ μὲν ὅρασιν τὸ δὲ …ρησιν τὸ δὲ γεῦσιν τὸ δὲ ἁφήν. ὑπ- … καὶ σύνθετον αἴσθησιν, ἐν ᾗ τό τε …ν γίγνεσθαι καὶ τὸ μνημονευτικὸν καὶ … ὅπερ οὖν οὐδ' ἄμοιρα τοῦ νοῦ τυγχά- …αι δ' ἡμᾶς παθούσης τι τῆς αἰσθή-

…νος ἐκ τοῦ Φαίδωνος [p. 96]

…αλός ἐστιν ὁ τὰς αἰσθήσεις παρέ… …ὁρᾶν καὶ ὀσφραίνεσθαι. ἐκ τοι… …ήμη καὶ δόξα, ἐκ δὲ μνήμης καὶ …ὁ ἠρεμεῖν κατὰ ταῦτα γίγνεσθαι

ξυμπαγὲς δὴ δι' ὁμοιότητα πᾶν γενόμενον, ὅτου τε ἂν αὐτό ποτε ἐφάπτηται καὶ ὃ ἂν ἄλλο ἐκείνου, τούτων τὰς κινήσεις διαδιδὸν εἰς ἅπαν τὸ σῶμα μέχρι τῆς ψυχῆς αἴσθησιν παρέσχετο ταύτην, ᾗ δὴ ὁρᾶν φαμεν. ἀπελθόντος δὲ εἰς νύκτα, τοῦ ξυγγενοῦς πυρὸς ἀποτέτμηται. πρὸς γὰρ ἀνόμοιον ἐξιὸν ἀλλοιοῦταί τε αὐτὸ καὶ κατασβέννυται, ξυμφυὲς οὐκέτι τῷ πλησίον ἀέρι γιγνόμενον ἅτε πῦρ οὐκ ἔχοντι. παύεταί τε οὖν ὁρῶν ἔτι τε ἐπαγωγὸν ὕπνου γίγνεται. σωτηρίαν γὰρ ἣν οἱ θεοὶ τῆς ὄψεως ἕνεκα ἐμηχανήσαντο, τὴν τῶν βλεφάρων φύσιν, ὅταν ταῦτα συμμύσῃ, καθείργνυσι τὴν τοῦ πυρὸς ἐντὸς δύναμιν. ἡ δὲ διαχεῖ τε καὶ ὁμαλύνει τὰς ἐντὸς κινήσεις· ὁμαλυνθεισῶν δὲ ἡσυχία γίγνεται. γενομένης δὲ πολλῆς μὲν ἡσυχίας βραχυόνειρος ὕπνος ξυμπίπτει· καταλειφθεισῶν δέ τινων κινήσεων μειζόνων, οἷαι καὶ ἐν οἵοις ἂν τόποις λίπωνται, τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα παρέσχοντο ἀφομοιωθέντα ἐντὸς ἔξωθέν τε ἐγερθεῖσιν ἀπομνημονευόμενα φαντάσματα. τὸ δὲ περὶ τὴν τῶν κατόπτρων εἰδωλοποιίαν, καὶ πάντα ὅσα ἐμφανῆ καὶ λεῖα, κατιδεῖν οὐδὲν ἔτι χαλεπόν. ἐκ γὰρ τῆς ἐντὸς ἐκτός τε τοῦ πυρὸς ἑκατέρου κοινωνίας ἀλλήλοις ἑνός τε αὖ περὶ τὴν λειότητα ἑκάστου γενομένου καὶ πολλαχῇ μεταρρυθμισθέντος, πάντα τὰ τοιαῦτα ἐξ ἀνάγκης ἐμφαίνεται, τοῦ περὶ τὸ πρόσωπον πυρὸς τῷ περὶ τὴν ὄψιν πυρὶ περὶ τὸ λεῖον καὶ λαμπρὸν ξυμπαγεῖ γιγνομένου.

Ἐν ταὐτῷ [p. 67] εἰς τὸ περὶ χρωμάτων.

Ἔστι γένος ἡμῖν αἰσθητικόν, ὃ διελέσθαι δεῖ, συχνὰ ἐν αὑτῷ ποικίλματα κεκτημένον· ἃ ξύμπαντα μὲν χρόας ἐκαλέσαμεν, φλόγα τῶν σωμάτων ἑκάστων ἀπορρέουσαν, ὄψει σύμμετρα μόρια ἔχουσαν πρὸς αἴ-

σθησιν. ὄψεως δὲ ἐν τοῖς πρόσθεν αὐτὸ περὶ τῶν αἰτίων τῆς γενέσεως ἐρρήθη· τῇδ' οὖν τῶν χρωμάτων πέρι μάλιστα εἰκὸς πρέποι τ' ἂν τὸν ἐπιεικῆ λόγῳ διεξελθεῖν, τὰ φερόμενα ἀπὸ τῶν ἄλλων μόρια ἐμπίπτοντά τε εἰς τὴν ὄψιν τὰ μὲν ἐλάττω τὰ δὲ μείζω τὰ δ' ἴσα τοῖς αὐτῆς ὄψεως μέρεσιν εἶναι. τὰ μὲν οὖν ἴσα ἀναίσθητά τε διαφανῆ λέγομεν, τὰ δὲ μείζω καὶ ἐλάττω, τὰ μὲν συγκρίνοντα, τὰ δὲ διακρίνοντα αὐτὴν τοῖς περὶ τὴν σάρκα θερμοῖς καὶ ψυχροῖς καὶ τοῖς περὶ τὴν γλῶτταν στρυφνοῖς· καὶ ὅσα θερμαντικὰ ὄντα δριμέα ἐκαλέσαμεν, ἀδελφὰ εἶναι ταῦτα εἴη ἂν τά τε λευκὰ καὶ μέλανα, ἐκείνων παθήματα γεγονότα, ἐν ἄλλῳ γένει ταὐτά, φανταζόμενα δὲ ἄλλα διὰ ταύτας αἰτίας. οὕτως οὖν αὐτὰ προσρητέον· τὸ μὲν διακριτικὸν τῆς ὄψεως λευκόν, τὸ δ' ἐναντίον αὐτοῦ μέλαν, τὴν δ' ὀξυτέραν φορὰν καὶ γένους πρὸς ἑτέρου προσπίπτουσαν καὶ διακρίνουσαν τὴν ὄψιν μέχρι τῶν ὀφθαλμῶν, αὐτάς τε τῶν ὀμμάτων τὰς διεξόδους βίᾳ διωθοῦσαν, πῦρ μὲν καὶ ὕδωρ ἄθροον, ὃ δάκρυ καλοῦμεν, ἐκεῖθεν ἐκχέουσαν, αὐτὴν δὲ οὖσαν πῦρ ἐξ ἐναντίας ἀπαντῶσαν. καὶ τοῦ μὲν ἐκπηδῶντος πυρὸς οἷον ἀπ' ἀστραπῆς, τοῦ δ' εἰσιόντος καὶ περὶ τὸ νοτερὸν κατασβεννυμένου, παντοδαπῶν ἐν τῇ κυκλήσει ταύτῃ γιγνομένων χρωμάτων, μαρμαρυγὰς μὲν τὸ πάθος προσείπομεν, τὸ δὲ τοῦτο ἀπεργαζόμενον λαμπρόν τε καὶ στίλβον ἐπωνομάσαμεν. τὸ δὲ τούτων αὖ μεταξὺ πυρὸς γένος πρὸς μὲν τὸ τῶν ὀμμάτων ὑγρὸν ἀφικνούμενον καὶ κεραννύμενον αὐτῷ στίλβον δὲ οὔ, τῇ δὲ διὰ τῆς νοτίδος αὐτῇ τοῦ πυρὸς μιγνυμένῃ χρῶμα ἔναιμον παρασχομένῃ, τοὔνομα ἐρυθρὸν λέγομεν. λαμπρὸν δὲ ἐρυθρῷ λευκῷ τε μιγνύμενον ξανθὸν γέγονε. τὸ δ' ὅσον μέτρον ὅσον οὐ, οὐδ' εἴ τις εἰ-

δείη, νοῦν ἔχοι τὸ λέγειν· ὧν μήτε τινὰ ἀνάγκην μήτε τὸν εἰκότα λόγον καὶ μετρίως ἄν τις εἰπεῖν εἴη δυνατός. ἐρυθρὸν δὲ δὴ μέλανι λευκῷ τε κραθὲν ἁλουργόν· ὄρφνειον δὲ ὅταν τούτοις μεμιγμένοις καυθεῖσί τε μᾶλλον συγκραθῇ μέλαν. πυρρὸν δὲ ξανθοῦ τε καὶ φαιοῦ κράσει γίγνεται, φαιὸν δὲ λευκοῦ τε καὶ μέλανος, τὸ δὲ ὠχρὸν λευκοῦ ξανθῷ μιγνυμένου, λαμπρῷ δὲ λευκὸν συνελθὸν καὶ εἰς μέλαν κατακορὲς ἐμπεσὸν κυανοῦν χρῶμα ἀποτελεῖται, κυανοῦ δὲ λευκῷ κεραννυμένου γλαυκόν, πυρροῦ δὲ μέλανι πράσινον. τὰ δὲ ἄλλα ἀπὸ τούτων σχεδὸν δῆλα, αἷς ἂν ἀφομοιούμενα μίξεσι διασῴζοι τὸν εἰκότα μῦθον. εἰ δέ τις τούτων ἔργῳ σκοπούμενος βάσανον λαμβάνοι, τὸ τῆς ἀνθρωπίνης καὶ θείας φύσεως ἠγνοηκὼς ἂν εἴη διάφορον, ὅτι θεὸς μὲν τὰ πολλὰ εἰς ἓν μὲν συγκεραννύναι καὶ πάλιν ἐξ ἑνὸς εἰς πολλὰ διαλύειν ἱκανός, ἐπιστάμενος ἅμα καὶ δυνατός· ἀνθρώπων δὲ οὐδεὶς οὐδέτερα τούτων ἱκανὸς οὔτε ἔστι νῦν οὔτ' εἰσαῦθίς ποτ' ἔσται.

Κεφ. με΄.

ΠΕΡΙ ΑΚΟΗΣ ΠΕΡΙ ΟΣΦΡΗΣΕΩΣ ΠΕΡΙ ΓΕΥΣΕΩΣ ΠΕΡΙ ἉΦΗΣ.

1 Οἱ ἀπὸ Πλάτωνος. πλήττεσθαι τὸν ἐν τῇ κεφαλῇ ἀέρα, τοῦτον δ' ἀνακλᾶσθαι εἰς τὰ ἡγεμονικὰ καὶ γίγνεσθαι τῆς ἀκοῆς αἴσθησιν.

2 Πλάτωνος ἐν Τιμαίῳ [p. 67]

Τὸ δὲ αἰσθητικὸν ἐν ἡμῖν μέρος ἐπιζητοῦσι τὸ περὶ τὴν ἀκοήν, δι' ἃς αἰτίας τὰ περὶ αὐτὰ συμβαίνει

παθήματα λεκτέον. ὅλως μὲν οὖν φωνὴν θῶμεν τὴν δι' ὤτων ὑπ' ἀέρος ἐγκεφάλου τε καὶ αἵματος μέχρι ψυχῆς πληγὴν διαδιδομένην, τελευτῶσαν δὲ περὶ τὴν τοῦ ἥπατος ἕδραν, ἀκοήν. ὅσα δ' αὐτῆς ταχεῖα, ὀξεῖαν· ὅση δὲ βραδυτέραν βαρυτέραν, τὴν δὲ ὁμαλὴν λείαν, (153) *τὴν δ' ἐναντίαν τραχεῖαν, μεγάλην δὲ τὴν πολλήν· ὅση δ' ἐναντία, σμικράν. τὰ δὲ περὶ ξυμφωνίας αὐτῶν ἐκ τοῖς ὕστερον λεχθησομένοις ἀνάγκη ῥηθῆναι.*

Πλάτωνος ἐκ τοῦ Τιμαίου [p. 66] 3

Περὶ δὲ τὴν τῶν μυκτήρων δύναμιν οὐκ ἔνι· τὸ [1112] *γὰρ τῶν ὀσμῶν πᾶν ἡμιγενές. ἤδη δὲ οὐδενὶ συμβέβηκε συμμετρία πρὸς τὸ τινὰ ἔχειν ὀσμήν, ἀλλ' ἡμῶν αἱ περὶ τὰ τοιαῦτα φλέβες πρὸς μὲν τὰ γῆς ὕδατός τε γένη στενώτεραι ξυνέστησαν, πρὸς δὲ τὰ πυρὸς ἀέρος τε εὐρύτεραι. διὸ τούτων οὐδεὶς οὐδενὸς ὀσμῆς πώποτε ᾔσθετό τινος ἀλλ' ἢ βρεχομένων ἢ σηπομένων ἢ τηκομένων ἢ θυμιωμένων γίγνονταί τινων. μεταβάλλοντος γὰρ ὕδατος εἰς ἀέρα ἀέρος τε εἰς ὕδωρ ἐν τῷ μεταξὺ τούτων γεγόνασιν. εἰσί τε ὀσμαὶ ξύμπασαι καπνὸς ἢ ὁμίχλη. τὸ δὲ ἐξ ὕδατος εἰς ἀέρα καπνός. ὅθεν λεπτότεραι μὲν ὕδατος, παχύτεραι δὲ ὀσμαὶ ξύμπασί γεγονόνασιν ἀέρος. δηλοῦται δὲ ὁπόταν τινὸς ἀντιφραχθέντος περὶ τὴν ἀναπνοὴν ἄγῃ τὶς βίᾳ τὸ πνεῦμα εἰς αὑτόν. τότε γὰρ ὀσμὴ μὲν οὐδεμία ξυνδιηθεῖται, τὸ δὲ πνεῦμα τῶν ὀσμῶν ἐρημωθὲν αὐτὸ μόνον ἕπεται. δι' οὖν ταῦτα ἀνώνυμα τούτων ποικίλματα γέγονεν, οὐκ ἐκ πολλῶν οὐδ' ἁπλῶν εἰδῶν ὄντα, ἀλλὰ διχῇ τό τε ἡδὺ καὶ τὸ λυπηρὸν αὐτόθι μόνον διαφανῆ λέγεσθον, τὸ μὲν τραχῦνόν τε καὶ βιαζόμενον τὸ κύτος ἅπαν, ὅσον ἡμῶν μεταξὺ κορυφῆς τοῦ τε ὀμφαλοῦ κεῖται, τὸ δὲ ταὐτὸν τοῦτο καταπραῦνον, καὶ πάλιν ᾗ πέφυκεν ἀγαπητῶς ἀποδιδόν.*

4 Ἀριστο[illegible]

[illegible] γεύεσθαι διὰ τοῦ μεταξὺ τῶν γευστῶν ὑγρῶν.

5 Πλ[illegible]ος ἐκ τοῦ Τιμαίου [p. 65]

Πρῶτον [illegible] ὅσα τῶν χυμῶν πέρι λέγοντες ἐν τοῖς πρόσθεν ἀπ[illegible]ομεν ἴδι' ὄντα παθήματα περὶ τὴν γλῶτταν ἐμ[illegible]στέον εἰ δυνατόν. φαίνεται δὲ καὶ ταῦτα, ὥσπ[illegible]ν καὶ τὰ πολλά, διὰ συγκρίσεών τε τινων καὶ δι[illegible]εων γίγνεσθαι, πρὸς δὲ αὐταῖς κεχρῆσθαι μᾶλ[illegible]τι τῶν ἄλλων ταχύτησί τε καὶ λειότησιν. ὅσα μ[illegible]ρ εἰσιόντα περὶ τὰ φλέβια, οἷόνπερ δοκίμια τῆς γλ[illegible]ης, τεταμένα ἐπὶ τὴν καρδίαν, εἰς τὰ νοτερὰ τῆς [illegible]ρκὸς καὶ ἀπαλὰ ἐμπίπτοντα γήινα μέρη κατατηκ[illegible] ξυνάγει τὰ φλέβια καὶ ἀποξηραίνει· τραχύτερ[illegible] ὄντα στρυφνὰ ἧττον δὲ τραχύνοντα αὐστηρ[illegible]νεται. τὰ δὲ τούτων τε ῥυπτικὰ καὶ πᾶν τὸ περ[illegible] γλῶτταν ἀποπλύνοντα, πέρα μὲν τοῦ μετρίου τ[illegible]δρῶντα καὶ προσεπιλαμβανόμενα, ὥστε ἀποτήκει[illegible]ῆς τῆς φύσεως, οἷον ἡ τῶν νίτρων δύναμις, πικρ[illegible]' οὕτως ὠνόμασται· τὰ δὲ ὑποδεέστερα τῆς ν[illegible]ους ἕξεως, ἐπὶ τὸ μέτριόν τε τῇ ῥύψει χρώμενα [illegible]ὰ ἄνευ πικρότητος τραχείας, καὶ φίλα μᾶλλον ἡμ[illegible] φαντάζεσθαι. τὰ δὲ τοῦ σώματος θερμότητι κοιν[illegible]αντα καὶ λίαν μὲν ὑπ' αὐτοῦ συνεκπυρούμενα, [illegible]ὶ πάλιν αὐτὰ ἀντικάοντα τὸ διαθερμῆναν, φερόμ[illegible] τε ὑπὸ κουφότητος ἄνω πρὸς τὰς κεφαλῆς αἰσθή[illegible] τέμνοντα πάνθ' ὅσοις ἂν προσπίπτῃ διὰ ταύτας [illegible] δυνάμεις, δριμέα πάντα τὰ τοιαῦτα ἐλέχθη. τῶν [illegible] αὐτῶν προλελεπτισμένων μὲν ὑπὸ σηπεδόνος, εἰς [illegible]τὰς στενὰς φλέβας ἐνδυομένων, καὶ τοῖς ἐνοῦσιν αὐ[illegible] μέρεσι γεώδεσι, καὶ ὅσα ἀέρος ξυμμετρίαν ἔχοντα, [illegible]τε κινήσαντα περὶ ἄλληλα ποι-

εἶν κυκᾶσθαι, κυκώμενα δὲ περιπίπτειν τε καὶ εἰς ἕτερα ἐνδυόμενα ἕτερα κοῖλα ἀπεργάζεσθαι, περιγιγνόμενα τοῖς εἰσιοῦσιν· ἃ δὴ νοτίδος περὶ ἀέρα κοίλης περιταθείσης, τοτὲ μὲν γεώδους τοτὲ δὲ καθαρᾶς, νοτερὰ ἀγγεῖα ἀέρος ὕδατα κοῖλα περιφερῆ τε γενέσθαι· καὶ τὰ μὲν τῆς καθαρᾶς διαφανεῖς περιστῆναι κληθείσας ὀνόματα πομφόλυγας, τὰς δὲ τῆς γεώδους ὁμοῦ κινουμένης τε καὶ ἀναιρουμένης ζέσιν τε καὶ ζύμωσιν ἐπικληθῆναι, τὸ δὲ τούτων αἴτιον τῶν παθημάτων ὀξὺ προσρηθῆναι. ξύμπασι δὲ περὶ ταῦτα εἰρημένοις πάθος ἐναντίον ἀπ' ἐναντίας ἐστὶ προφάσεως, ὁπόταν ἡ τῶν εἰσιόντων σύστασις ἐν ὑγροῖς οἰκεία τῇ τῆς γλώττης ἕξει πεφυκυῖα λειαίνῃ μὲν ἐπαλείφουσα τὰ τραχυνθέντα τὰ δὲ παρὰ φύσιν συνεστῶτα ἢ κεχυμένα τὰ μὲν συνάγῃ τὰ δὲ χαλᾷ καὶ πάνθ' ὅτι μάλιστα ἱδρύῃ κατὰ φύσιν· ἡδὺ καὶ προσφιλὲς πάντῃ πᾶν τὸ τοιοῦτον ἴαμα τῶν βιαίων παθημάτων γιγνόμενον κέκληται γλυκύ. καὶ τὰ μὲν δὴ ταύτῃ ταῦτα.

Πλάτωνος ἐκ τοῦ Τιμαίου [p. 75] 6

Τὴν δὲ δὴ τοῦ στόματος ἡμῶν δύναμιν ὀδοῦσι καὶ γλώττῃ καὶ χείλεσιν ἕνεκα τῶν ἀναγκαίων καὶ τῶν ἀρίστων διεκόσμησαν οἱ διακοσμοῦντες, ᾗ νῦν διατέτακται· τὴν μὲν εἴσοδον τῶν ἀναγκαίων μηχανώμενοι χάριν, τὴν δὲ ἔξοδον τῶν ἀρίστων· ἀναγκαῖον μὲν γὰρ πᾶν ὅσον συνέρχεται τροφὴν διδὸν τῷ σώματι· τὸ δὲ λόγων νᾶμα ἔξω ῥέον καὶ ὑπηρετοῦν φρονήσει κάλλιστον καὶ ἄριστον πάντων ναμάτων.

Περὶ ἁφῆς 7

. . .

Ἀριστοτέλης. ἅπτεσθαι δὲ διὰ τοῦ μεταξὺ σώματος τῆς σαρκὸς καὶ τὸ ἀπὸ τούτου. τὸ δὴ τοιοῦτον ἀέρα ἢ τὸ ὕδωρ ὑπάρχειν ἢ ἐκ τούτων τι κοινόν. λανθάνειν

καὶ τῆς ἁφῆς, διὰ τὸ μὴ διὰ ἅπερ ἐπὶ τῶν ὁρατῶν καὶ ἀκου- τοῦ δὲ κινητοῦ κατὰ τόπον ὂν κόν, τὸ πρῶτον κινοῦν καὶ ἐν ζῴοις ἀκίνητον εἶναι.

Κεφ. μς'.

ΑΣΩΜΑΤΟΣ Ἡ ΦΩΝΗ ΚΑΙ ΤΙ Ο ἩΓΕΜΟΝΙΚΟΝ.

ν ὁρίζεται πνεῦμα διὰ στόματος ην ὑπ' ἀέρος δι' ὤτων καὶ ἐγκε- ρι ψυχῆς διαδιδομένην. λέγε- ῶς ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζῴων φωνὴ ρεμετισμοὶ καὶ ψόφοι. κυρίως , ἔστι γὰρ φωτίζουσα τὸ νοού-

Κεφ. μζ'.

ΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΡΙΤΗΡΙΟΥ.

αντασίαν δ' εἶναι πάθος τι καὶ ειαν αἰσθήσεως, ὠνομάσθαι δ' ων τῆς ὁράσεως τῷ φαίνεσθαι ἐπίρρησιν. τοῦτο δ' οἰκεῖον εἶ- ειν δὲ εἰς πάσας τὰς αἰσθήσεις νήσεις, καὶ γὰρ ταύτας ὁμωνύ- ας. κριτήρια δ' εἶναι τῆς τού- οῦν καὶ τὴν αἴσθησιν, τὸν μὲν αἰσθητῶν. οὔτε γὰρ τὸ καθόλου πικρίνειν οὔτε τὸ καθ' ἕκαστον των συνεστάναι καὶ διὰ τούτων.

Κεφ. μη'.

ΠΕΡΙ ΔΟΞΗΣ.

Πλάτωνος ἐκ τοῦ Σοφιστοῦ [p. 263] 1

Τί δὲ δὴ διάνοιά τε καὶ δόξα καὶ φαντασία; Μῶν οὐκ ἤδη δῆλον ὅτι ταῦτά γε ψευδῆ τε καὶ ἀληθῆ πάνθ' ἡμῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς ἐγγίγνεται; Ὧδ' εἴσει ῥᾷον, ἂν πρῶτον λάβῃς αὐτά, τί ποτ' ἐστὶ καὶ τί διαφέρουσιν ἕκαστα ἀλλήλων. Διδοῦ μόνον. Οὐκοῦν διάνοια μὲν καὶ λόγος ταυτόν· πλὴν ὁ μὲν ἐντὸς τῆς ψυχῆς πρὸς αὐτὴν διάλογος ἄνευ φωνῆς γιγνόμενος, τοῦτ' αὐτὸ ἡμῖν ἐπωνομάσθη διάνοια; Πάνυ μὲν οὖν. Τὸ δὲ ἀπ' ἐκείνης ῥεῦμα διὰ τοῦ στόματος ἰὸν μετὰ φθόγγου κέκληται λόγος; Ἀληθῆ. Καὶ μὴν ἐν λόγοις γε αὖ, οἶς μὲν ἐνόν. Τὸ ποῖον; Φάσιν τε καὶ ἀπόφασιν. Ἴσμεν. Ὅταν οὖν τοῦτο ἐν ψυχῇ κατὰ διάνοιαν ἐγγίγνηται μετὰ σιγῆς, πλὴν δόξης ἔχεις ὅ τι προσείπῃς αὐτό; Καὶ πῶς; Τί δ', ὅταν δόξα μὴ καθ' αὐτὸ ἀλλὰ δι' αἰσθήσεως παρῇ τινι τὸ τοιοῦτον αὖ πάθος, οἷόν τε ὀρθῶς εἰπεῖν ἕτερόν τι πλὴν φαντασίας; Οὐδέν. Οὐκοῦν ἐπείπερ λόγος ἀληθὴς ἦν καὶ ψευδής, τούτων δ' ἐφάνη διάνοια μὲν αὐτῆς πρὸς ἑαυτὴν ψυχῆς διάλογος, δόξα δὲ διανοίας ἀποτελεύτησις, φαίνεσθαι δὲ ὃ λέγομεν, σύμμιξις αἰσθήσεως καὶ δόξης· ἀνάγκη δὴ (154) *καὶ τούτων τῶν λόγων συγγενῶν ὄντων, ψευδῆ τε αὐτῶν ἔνια καὶ ἐνίοτε εἶναι; Πῶς δ' οὔ; Κατανοεῖς οὖν ὅτι πραότερον εὑρέθη ψευδὴς δόξα καὶ λόγος.*

Πλάτωνος ἐκ τοῦ Συμποσίου [p. 219] 2

Ἦτοι τῆς διανοίας ὀξὺ βλέπειν, ὅταν ἡ τῶν ὀμμά- [1116] *των τῆς ἀκμῆς λήγειν ἐπιχειρῇ.*

Πλάτωνος πολιτείας γ' [p. 413] 3

Φαίνεταί μοι δόξα ἐξιέναι ἐκ διανοίας ἢ ἑκουσίως

μὲν ἡ ψευδὴς τοῦ μεταμανθά- ξσα ἡ ἀληθής. τὸ μὲν τῆς ἑκου- τὸ δὲ τῆς ἀκουσίου οὐ δέομαι ι σὺ ἡγῇ, ἔφην ἐγώ, τῶν μὲν εσθαι τοὺς ἀνθρώπους, τῶν δὲ τὸ μὲν ἐψεῦσθαι τῆς ἀληθείας , ἀγαθόν; οὐ τὸ τὰ ὄντα δοξά- οι εἶναι; Ἀλλ', ἦ δ' ὅς, ὀρθῶς ιν ἄκοντες ἀληθοῦς δόξης στε-

---

Κεφ. μθ'.

ΠΝΟΗΣ ΚΑΙ ΠΑΘΩΝ.

κ τοῦ Τιμαίου [p. 79]

ιναπνοῆς ἴδωμεν πάθος αἷς χρώ- ν γέγονεν οἷόν περ τὰ νῦν ἐστίν. ὸν οὐδέν ἐστιν ὃ τῶν φερομένων τι, τὸ δὲ πνεῦμα φέρεται παρ' οῦτο ἤδη παντὶ δῆλον, ὡς οὐκ εἰς σίον ἐκ τῆς ἕδρας ὠθεῖ· τὸ δὲ ι τὸ πλησίον ἀεί, καὶ κατ' αὐτὴν εριελαυνόμενον εἰς τὴν ἕδραν μα εἰσιὸν ἐκεῖσε, καὶ ἀναπληροῦν νεύματι, καὶ τοῦτο ἅμα πᾶν οἷον , γίγνεται διὰ τὸ κενὸν μηδὲν εἶ- στηθῶν καὶ τοῦ πνεύμονος ἔξω λιν ὑπὸ τοῦ περὶ τὸ σῶμα ἀέρος, αρκικῶν δυομένου καὶ περιελαυ- ρες· αὖθις δὲ ἀποτρεπόμενος ὁ τος ἔξωθεν ἰὼν εἴσω τὴν ἀνα-

πνοὴν περιωθεῖ κατὰ τὴν στόματος καὶ τὴν τῶν μυκτήρων δίοδον. τὴν δὲ αἰτίαν τῆς ἀρχῆς αὐτῶν θετέον τήνδε. πᾶν ζῷον αὐτοῦ τὰ ἐντὸς περὶ τὰς φλέβας καὶ τὸ αἷμα θερμότητα ἔχει, οἷον ἐν αὐτῷ πηγήν τινα ἐνοῦσαν πυρός· ὃ δὴ καὶ προσεικάζομεν τῷ τοῦ κύρτου πλέγματι κατὰ μέσον διατεταμένον ἐκ πυρὸς πεπλέχθαι πᾶν· τὰ δὲ ἄλλα ὅσα ἔξωθεν, ἀέρος. τὸ θερμὸν δὴ κατὰ φύσιν εἰς τὴν αὐτοῦ χώραν ἔξω πρὸς τὸ ξυγγενὲς ὁμολογητέον ἰέναι. δυοῖν δὲ ταῖν διεξόδοιν οὔσαιν, τῆς μὲν κατὰ τὸ σῶμα ἔξω τῆς δ' αὖ κατὰ στόμα καὶ τὰς ῥῖνας, ὅταν μὲν ἐπὶ θάτερα ὁρμήσῃ, θάτερα περιωθεῖ· τὸ δὲ περιωθὲν εἰς τὸ πῦρ ἐμπῖπτον θερμαίνεται, τὸ δ' ἐξιὸν ψύχεται. μεταβαλλούσης δὲ τῆς ψυχρότητος καὶ τῶν κατὰ τὴν ἑτέραν ἔξοδον θερμοτέρων γιγνομένων πάλιν ἐκείνῃ ῥέπον αὖ τὸ θερμότερον μᾶλλον, πρὸς τὴν αὐτοῦ φύσιν φερόμενον, περιωθεῖ τὸ κατὰ θάτερα. τὸ δὲ τὰ αὐτὰ πάσχον καὶ τὰ αὐτὰ ἀνταποδιδὸν ἀεί, κύκλον ἀεὶ σαλευόμενον ἔνθα καὶ ἔνθα ἀπειργασμένον ὑπ' ἀμφοτέρων τὴν ἀναπνοὴν καὶ ἐκπνοὴν γίγνεσθαι παρέχεται. καὶ δὴ καὶ τὰ τῶν περὶ τὰς ἰατρικὰς σικύας παθημάτων αἴτια καὶ τὰ τῆς πόσεως τά τε τῶν ῥιπτουμένων, ὅσα ἀφεθέντα μετέωρα καὶ ὅσα ἐκ πηγῆς φέρεται, ταύτῃ διωκτέον, καὶ ὅσοι φθόγγοι ταχεῖς καὶ βραδεῖς ὀξεῖς (155) *τε καὶ βαρεῖς φαίνονται, τοτὲ μὲν ἀνάρμοστοι φερόμενοι δι' ἀνομοιότητα τῆς ἐν ἡμῖν ὑπ' αὐτῶν κινήσεως, τοτὲ δὲ ξύμφωνοι δι' ὁμοιότητα. τὰς γὰρ τῶν προτέρων καὶ θαττόνων καὶ βραδυτέρων κινήσεις ἀποπαυομένας ἤδη τε εἰς ὅμοιον ἐληλυθυίας, αἷς ὕστερον αὐτοὶ προσφερόμενοι κινοῦσιν ἐκείνας, καταλαμβάνουσι· καταλαμβάνοντες δὲ οὐκ ἄλλην ἐπεμβάλλοντες ἀνετάραξαν κίνησιν, ἀλλ' ἀρχὴν βραδυτέ-*

ῖς καὶ κατὰ τοῦ θάττονος, ἀπολήγουσης δὲ ρας φορᾶς ὁμοιότητα προσάψαντες μίαν ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας συνεκεράσαντο πάθην, ὅθεν ἡδονὴν μὲν τοῖς ἄφροσιν εὐφροσύνην δὲ τοῖς ἔμφροσι διὰ τὴν τῆς θείας ἁρμονίας κίνησιν ἐν θνηταῖς γενομένην φοραῖς παρέσχον. καὶ δὴ καὶ τὰ τῶν ὑδάτων πάντα ῥεύματα, ἔτι τε τὰ τῶν κεραυνῶν πτώματα καὶ τὰ θαυμαζόμενα ἠλέκτρων περὶ τῆς ἕλξεως καὶ τῶν ἡρακλείων λίθων, πάντων τούτων ὁλκὴ μὲν οὐκ ἔστιν οὐδενί ποτε· τὸ δὲ κενὸν εἶναι μηδὲν περιωθεῖν τε αὐτὰ ταῦτα εἰς ἄλληλα, τό τε διακρινόμενα καὶ συγκρινόμενα πρὸς τὴν αὐτῶν διαμειβόμενα ἕδραν ἕκαστα ἰέναι πάντα, τούτοις τοῖς παθήμασι πρὸς ἄλληλα συμπλεχθεῖσι τεθαυματουργημένα τῷ κατὰ τρόπον φανήσεται ζητοῦντι. καὶ δὴ καὶ τὸ τῆς ἀναπνοῆς, ὅθεν ὁ λόγος ὥρμησε, κατὰ ταὐτὰ καὶ διὰ τούτων γέγονεν, ὥσπερ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἴρηται, τέμνοντος μὲν τὰ σῖτα τοῦ πυρός, αἰωρουμένῳ δὲ ἐντὸς τῷ πνεύματι συνεπομένου, τὰς φλέβας δὲ ἐκ τῆς κοιλίας τῇ συναιωρήσει πληροῦντος τῷ τὰ τετμημένα αὐτόθεν ἐπαντλεῖν, καὶ διὰ ταῦτα δὴ καθ' ὅλον τὸ σῶμα πᾶσι τοῖς ζῴοις τὰ τῆς τροφῆς νάματα οὕτως ἐπίρρυτα γεγονέναι. νεότμητα δὲ καὶ ἀπὸ συγγενῶν ὄντα, τὰ μὲν καρπῶν τὰ δὲ χλόης, ἃ ὁ θεὸς ἐπ' αὐτὸ τοῦθ' ἡμῖν ἐφύτευσεν εἶναι τροφήν, παντοδαπὰ μὲν χρώματα ἔχει διὰ τὴν σύμμιξιν, ἡ δ' ἐρυθρὰ πλείστη περὶ αὐτὰ χρόα διαθεῖ, τῆς τοῦ πυρὸς τομῆς τε καὶ ἐξομόρξεως ἐν ὑγρῷ δεδημιουργημένη φύσει. ὅθεν τοῦ κατὰ σῶμα ῥέοντος τὸ χρῶμα ἔσχεν οἷαν ὄψιν διεληλύθαμεν, ὃ καλοῦμεν αἷμα, νομὴν σαρκῶν καὶ ξύμπαντος τοῦ σώματος, ὅθεν ὑδρευόμενα ἕκαστα πληροῖ τὴν τοῦ κενουμένου βίου.